Machine Translated by Google

The Medium Next Door

Adventures of a Real-Life Ghost Whisperer

Maureen Hancock

Machine Translated by Google

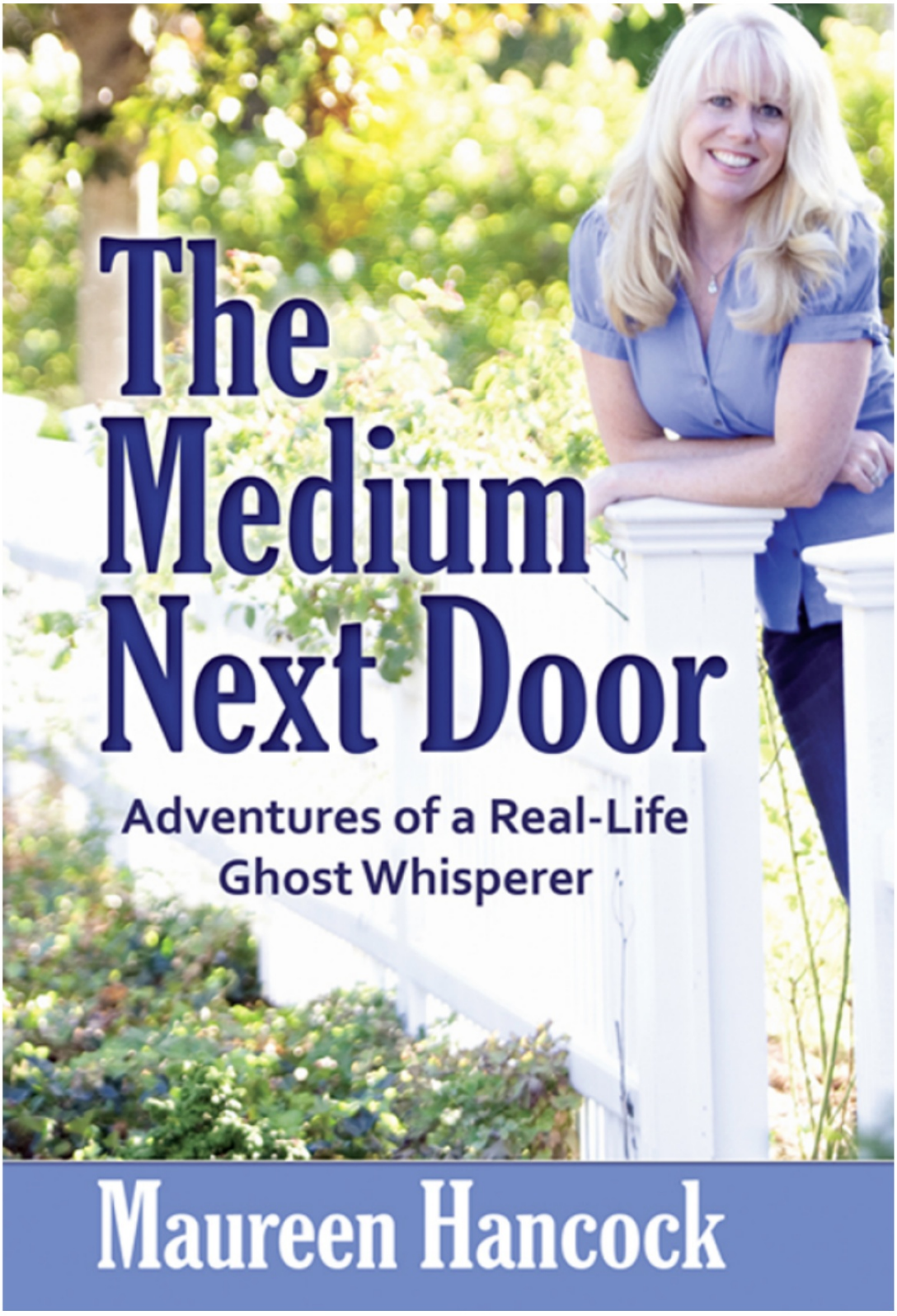

Machine Translated by Google

Maureen Hancock ve

The Medium Next Door

“ The Medium Next Door'da Maureen Hancock, gü nlü k hayatın dokusunu farklı dü nyalar arasındaki iletiş im hesaplarına dokuyarak okuyucuya rahat ve inandırıcı bir platform sağ lıyor.

Ruh iletiş imi söz konusu olduğ unda Maureen sadece 'gerçek anlaş ma' olmakla kalmaz, aynı zamanda bü yü k bir bü tü nlü ğ e, ş efkatli bir doğ aya ve harika bir mizah anlayış ına sahip ayakları yere basan bir bireydir. Kısıtlı koş ullar altında yü rü tü len Maureen ile kiş isel olarak bir okuma deneyimi yaş ayacak kadar ş anslıydım. Sevgili oğ lum Brandon'dan ş ü phe götü rmez onaylar aldıktan sonra benim gü lü msemem gibi o da bu sü reçte ış ıl ış ıl parladı.

—Mark Ireland, Soul Shift: Finding Where the Dead Go kitabının yazarı

“Maureen'in merhumdan gelen mesajları yorumlama ve anlama becerisi olağ anü stü . Olayları, yerleri ve durumları o kadar ü rkü tü cü bir ş ekilde anlatıyor ki; sanki bu olaylar olurken oradaymış gibi. Hiç tanış madığ ı insanların hayatları hakkındaki anlayış ına ve özel bilgisine hayret ve hayranlık duyuyorum.

Yorumları en bü yü k ş ü pheci için ilham verici ve rahatlatıcı. Sevdiğ i birini kaybetmiş ve ölü m, ölmek ve hayatın devamlılığ ı hakkında soruları olan herkesin mutlaka okuması gereken bir kitap.”

—Cindy Hall Felts, Alamance İ lçe Cinayet Masası Dedektifi

“Maureen Hancock gerçek anlaş ma! Maureen'in aramızdan ayrılan sevdiklerimizle bağ lantı kurma ve onlardan mesaj alma konusundaki doğ uş tan gelen yeteneğ i gerçekten ilahi bir armağ andır. Otuz yıldır kolluk görevlisi olarak; mantık olgusal kanıtlarla desteklenir. 2006 yılında, gerçeğ e dayalı kiş isel okumasının beni çok sevdiğ im bir ş eye bağ lamasıyla hayatım değ iş ti.

Machine Translated by Google

onlarca yıl önce aramızdan ayrılan sevgili; bilgisayarlar, internet ve Google çağ ından çok önce. Medium Next Door, kalbinizi ve ruhunuzu, sevdiklerimizin gerçekten ölmediklerine, Maureen'in Spirit ile olan bağ lantılarıyla açıkladığ ı gibi "artık sadece farklı" olduklarına dair yeni bir inanca açacak. Kitabı, insanı canlandıran ve rahatlatan, ş ü pheleri ortadan kaldıran ve okuyucuya gü ç, umut ve huzur bırakan kiş isel yaş am deneyimleriyle dolu."

—John M. LaCross, RI Polis Ş efi ve
Emekli UR Eyalet Polisi Binbaş ı "Dört yaş ındaki kü çü k meleğ imiz 'Lulu' Maureen'den geldiğ inde, bu dü nyanın ötesindeydi! Ş imdiye kadar sahip olduğ um herhangi bir deneyimin ötesindeydi. Maureen mesajları gü ç, mizah ve zarafetle iletir.
Maureen, duru iş itsel olduğ unu söylü yor, ancak onun kayıp sevdiklerinin tü m tavırlarını ü stlendiğ ine tanık oldum. Maureen yaş ayanlar ve ölü ler iç in bir armağ andır! O gerçek anlaş ma! Ölecek olan herkes iç in. . . sevdiğ i birini kaybeden herkes iç in. . . bu kitap ve Maureen olmazsa olmazlar! Cennetten hiç ş ü phe duyduysanız, artık ş ü phe etmeyin! Hediyeni dü nyayla paylaş tığ ın iç in teş ekkü rler Maureen!"

—Gretchan Pyne, The Lulu Foundation, Lulu's Rose Colored Glasss ve
diğ erlerinin yazarı (www.lulubellebooks.com adresini ziyaret edin)

"Maureen Hancock yetenekli bir birey ama aynı zamanda hepimiz iç in bir hediye. Harika kitabı bizi gerçek bir dü nyanın iç ine götü rü yor.
durugörü ve hayatın bazı bü yü k gizemlerine katartik bir ış ık tutuyor.
Hikayesini ilham verici, esprili ve gü zel yazılmış buldum. İ ki kelime: Ş iddetle tavsiye edilir."

—Bobby Farrelly, yönetmen ve senarist

Machine Translated by Google

The Medium Next Door

Adventures of a Real-Life Ghost Whisperer

Maureen Hancock

Sağ lık İ letiş imi A.Ş .

Deerfield Sahili, Florida

www.hcibooks.com

Machine Translated by Google

Kongre Kü tü phanesi Yayın Verilerini Kataloglama

Hancock, Maureen.

The Medium next door : gerçek hayattaki hayaletlere fısıldayan bir kiş inin / Maureen Hancock'un maceraları.

P. santimetre.

ISBN-13: 978-0-7573-1564-0

ISBN-10: 0-7573-1564-X

ISBN-13: 978-0-7573-9187-3 (e-kitap)

ISBN-10: 0-7573-9187-7 (e-kitap)

1. Hancock, Maureen. 2. Ortamlar—Amerika Birleş ik Devletleri—Biyografi.
I. Baş lık.

BF1283.H234A3 2011

133,9'1092—dc22 [B]

2011004510

©2011 Maureen Hancock

Her hakkı saklıdır. Amerika Birleş ik Devletleri'nde basılmış tır. Bu yayının hiçbir bölü mü , yayıncının yazılı izni olmaksızın çoğ altılamaz, bir eriş im sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya baş ka herhangi bir biçimde veya yöntemle iletilemez.

HCI, logoları ve markaları, Health Communications, Inc.'in ticari markalarıdır.

Yayıncı: Sağ lık İ letiş imi A.Ş .
3201 SW 15th Street
Deerfield Sahili, FL 33442–8190

R-6-11

Kerry Brett Lifestyle Portraits'den Kerry Brett'in kapak fotoğ rafı
Kapak tasarımı Larissa Hise Henoch'a ait
Lawna Patterson Oldfield tarafından iç tasarım ve biçimlendirme
Dawn Von Strolley Grove tarafından Epub biçimlendirmesi

Machine Translated by Google

Bu kitap meleğimize ithaf edilmiştir,

Sean Michael Ewas,

altımda rüzgarı sağlayan

dünyevi kanatlar; ve güzel aileme

karşılıksız sevgileri için

ve teşvik.

Machine Translated by Google

İçindekiler

giriiş

1 Uyanış

2 Ölümden Dönüş

3 Mucize Bebeğim

Cennetten 4 Kartpostal

5 Sean Michael—Trajediden Zafere

6 Ölmedim - Farklıyım

7 Bir Ortamla Evli

8 Geçiş

9 Kayıp için Görev

10 İyi Keder

11 Hollywood Tepesi

12 Medyum Çocuk

13 Yaşamak İçin

14 Jonathan'ın Güneş Işığı

15 Bo için Hayatta Kalmak

16 Beklenmeyeni Bekleyin

17 Siperden Masallar

Çözüm

Ek: Sıkça Sorulan Sorular

teşekkürler

Kaynaklar

yazar hakkında

Machine Translated by Google

giriiş

Daha az sıradan bir hayat yaş ıyorum orası kesin. Diyelim ki ben senin ortalama futbol annen değ ilim. Pek çok ş apkam için bir gömme dolabım olmalı. Mahallemdeki çoğ u anne gibi gü ne baş lıyorum. Erteleme dü ğ mesine iki kez bastıktan sonra sabah 7:20'de yataktan yuvarlanıyorum. Sabah gü zellik rutinim, eş ofman ve spor ayakkabı giymekten ibarettir. Kahvaltıya baş lamak için aş ağ ı koş tum, çikolata laboratuvarımız Ally'nin mesanesini daha iyi yapmasına izin verdim ve atış tırmalıklar, su ve ev ödevi hazırladım. Sonra, iki oğ lum Tyler ve Drew'u uyandırmak, doyurmak ve saat sekizdeki okul zili için zamanında kapıdan çıkmak çılgınca bir hamle. Veda öpü cü klerinden sonra sü per kadın pelerinimi giyiyorum.
Görü yorsunuz, ben efsanevi İ rlandalı sezgi ve ş ifacılardan oluş an uzun bir soydan geliyorum. Annemin annesi, kız kardeş leri ve özellikle bü yü kannemin kız kardeş i Annie gibi bü yü k bü yü kannem de bu yeteneğ e sahipti. İ rlanda, Donegal papazı, dü zinelerce insanın ondan bir ş ifa veya okuma umuduyla sazdan kulü besinin önü nde kamp kurduğ unu gördü kten sonra, İ skoçya'ya taş ınmasını emretti. Medyumluk DNA'mda var, ancak vefat edenlerle iletiş im kurma yeteneğ imi benimsemem için birkaç ölü me yakın deneyim ve 11 Eylü l trajedisi gerekti. Ş imdi baş kalarına yardım etmek için ü lke çapında paylaş ıyorum.

Sabah 9:00 civarında, Boston'un kırk dakika gü neyindeki kırsal bir kasabadaki ofisime varıyorum ve burada etkinlik yöneticim ve yakın arkadaş ım Kelly Scriven ile buluş uyorum. Kelly, bü yü k bir etkinliğ e veya sunuma hazırlanırken dikkat etmemiz gereken ş eylerin bir kontrol listesini gözden geçiriyor. Ardından, bana bir yapılacaklar listesi veren asistanım Wanda ile görü ş ü

Machine Translated by Google

gü nü n olaylarıyla ilgili. Umut Tohumları vakfı aracılığ ıyla, birinin evinde veya bir hastanede kanseri uygulamalı iyileş tirme çalış ması için planlanmış olabilirim. Boston Metro Investigations ile ortak bir çabayla kayıp bir çocuk veya yetiş kinin aranmasına da dahil olabilirim. Kuruluş umuz—Mission for the Missing—kayıplar için bedelsiz hizmetler sunmaktadır. Ayrıca, çocuğ unu kaybetmiş ebeveynlerle de sık sık görü ş ü yorum. Bunu, ötesinden mesajlar paylaş arak onlara barış ve kapanış getirmeye yardımcı olmak için yapıyorum. Bu tü r toplantılar genellikle bü yü k bir ıstırap ve ağ lama ile baş lar, ancak genellikle canlandırıcı bir dönü ş ü m ve neş eli gözyaş ları ve gü lü msemelerle sona erer. İ ster özel bir okuma, ister kanser tedavisi ziyareti veya kayıp ş ahıs vakası olsun, tü m seanslarım ü cretsizdir. İ leriye ödemeye kesinlikle inanıyorum. Tanrı'nın bana paylaş mam gereken bir yetenek verdiğ ine inanıyorum.

Saat ü ç okul zili çaldığ ında, ölmekte olanlara yardım etmiş , yas tutanları teselli etmiş , bir gizemi çözmü ş , bir radyo programına çıkmış , bir hayalet avı gerçekleş tirmiş ve kayıp bir köpeğ i bulmuş olabilirim; ödev ve sıcak yemek.

"Bu gece beyzbol, futbol, lakros veya futbol var mı?" Yahniyi karış tırırken sakince soruyorum.

Yemek yedikten sonra sahaya gidiyoruz ve burada bir veya iki maça koşuk yapıyorum. Haftanın gü nü ne göre bir sonraki durağ ım Cennetten Kartpostallar etkinliğ i olabilir. Bu toplantılar, vefat eden sevdikleriyle bağ lantı kurmayı uman elli ila beş yü z kiş i arasında değ iş iyor ve restoranlar, eski Boston tiyatroları, oteller, kitapçılar, tarihi hanlar ve eski hanlar gibi çeş itli mekanlarda gerçekleş iyor. itfaiye evleri.

Bazı Cennetten Kartpostallar etkinlikleri aslında yerel hayır kurumlarına ve ihtiyaç sahibi ailelere yardım etmek için yapılan bağ ış toplama etkinlikleridir.

Machine Translated by Google

"Komedyen aracı" olarak bilinen ben, ezici bir konuda üstünlük sağlamak için mizahı kullanıyorum: ölüm. "Diğer taraftan" gelenleri nasıl yorumladığıma dair hızlı bir açıklamadan sonra, odadaki çeşitli insanlara çekiliyorum ve genellikle ruhen sevdiklerimden gelen mesajları içeren ruhani okumalar yapıyorum.

Cennetten Kartpostallar etkinliklerine ek olarak, ruh iletişimi üzerine dersler de veriyorum. Özellikle ruhen sevdikleriyle doğrudan konuşmanın imkansız olduğunu düşünen insanlara öğretmekten zevk alıyorum ve kaşlarını çatmalarını ve şüphelerini gülümsemeye ve inanca çevirebildiğimde çok mutlu oluyorum. Bu seminerlere gelen eklektik öğrenci grubuna her zaman hayran kalmışımdır. Doktorlar, avukatlar, yargıçlar, FBI ajanları, eyalet polisi, hemşireler, öğretmenler, sözlü olmayan engelli yetişkinler, mühendisler, adli tabipler, evde oturan babalar ve anneler, büyükanne ve büyükbabalar ve gençlere ders verdim.

Ama en değerli zamanım kocam ve iki oğlumuzla, küçücük pelerimizin içinde, çıkmaz bir sokakta geçiyor. Bir etkinliğim veya dersim olmadığında, eski moda bir akşam yemeği için mutfak masasının etrafında toplanmayı seviyorum. Programım çok yoğun olduğu için ailemle geçirdiğim zamana çok daha fazla değer veriyorum. Oğullarım okuldan eve gelir gelmez "Bütün gün ve bütün gece evde misin?" diye soruyorlar. Birkaç yıldır gündemde olan bir soruydu çünkü sık sık acil bir durum veya ihtiyacı olan bir aile için aranıyordum.

Şimdi, aileme daha fazla zaman ayırmaya önem veriyorum. Hepimizin yaşamak için çalışması gerektiğine inanıyorum, çalışmak için yaşamamak. Özellikle mesleğimde her anın ne kadar değerli olduğunu görüyorum.

Evde, özellikle dokuz yaşındaki oğlumdan o gün okulun nasıl geçtiğini öğrenmek diş çekmek gibi. Cevap her zaman aynı: "iyi." Ancak akşam yemeği sohbetimiz bizimkinden biraz farklı.

Machine Translated by Google

komş ular. Yaklaş an etkinliklerim veya kayıp çocuk aramalarım hakkında konuş abiliriz. Çocuklarım iş imi çok merak ediyor. Yemek sırasında bana o gü n kimi gördü ğ ü mü soracaklar. Her iki erkek de son derece hassas ve ş efkatlidir. Onlara birlikte çalış tığ ım hasta çocukları anlatacağ ım. Yü zlerinde endiş e ifadesi var ve her zaman "Bu çocuklara yardım etmek için herhangi bir ş ey yapabilir miyiz?" diye soruyorlar. Kü çü k oğ lum Drew, "Doktor neden çocuklara kanserden kurtulmaları için ilaç vermiyor?" diye soruyor. Ne kadar kutsanmış olduğ umuzdan ve baş kalarına yardım etmenin yollarından bahsediyoruz. Akş am yemeğ i bittiğ inde, bir kural çok açıktır: Ben yemek yaparsam, kocam bulaş ıkları yıkar. Geceyi yatmadan önce gü zel bir kitap okuyarak kapatıyoruz.

Kendi aileme gelince, annem alıngan, bir 1.75 boyunda "Tanrı ekibinin baş ı" İ rlandalı bir kadın. Babam seni bir ş aka ve bir gü lü msemeyle karş ılayacak. Pençe ayaklı bir kü vetle aynı banyoyu paylaş an dokuz çocuktan biriyim -iki erkek ve yedi kız-. ben yedinciyim

doğ muş veya ü çü ncü en genç. Yirmili yaş larıma gelene kadar, "ü ç bebekten biri" olarak anılıyordum.

Kardeş lerimin her birini hazinelerim arasında sayarım. Altı kız kardeş im ve ben dans etmeye gittiğ imizde çok yuhalarız. Biz komedyen ailesiyiz - herhangi bir etkinlikte popü ler masa. Ailem sonunda "Mo"nun bir medyum olduğ u gerçeğ ine alış tı. İ lk çıktığ ımda kardeş lerimin çoğ u çok kabullendi. Psikolog/ş ü pheci olan ağ abeyim Jim, muhtemelen yaptığ ım ş eye asla kafa yormayacaktır. Merak ettiğ ini ama henü z ikna olmadığ ını söyleyebilirim. Ve dindar Katolik anneme hayalet fısıldayan biri olduğ umu söylemek ne kadar zordu. Bugü n, o benim en bü yü k hayranım ve destekçim. Babam hikayelerimi duyduğ unda sadece arkasına yaslanır ve gü lü mser. Ona eski bir donanma arkadaş ının merhaba demek istediğ ini söylediğ imde, sadece kıkırdadı ve "Öyle mi? O mu

Machine Translated by Google

hala Aqua Velva içiyor musun?" Görünüşe göre, aylarca denizdeyken herhangi bir alkol türü işe yarayacaktı.

Hayatımın her haftası bir dizi yeni zorluk ve ilginç istek getiriyor: Az önce kayıp bir atla ilgili bir telefon aldım. Kim at kaybeder?
Oh, bir de çocuklarının ölü insanlar gördüğünü söyleyen bir grup anne var. Ve komşum elmasını kaybetti. Onu bulabilir miyim?

Ben komşunun çil suratlı, tuhaf bir kızıyım. Ölü insanlarla konuşurum. Merhumla günlük sohbetlere ek olarak, zamanımı ölümcül hastalara ve geride kalan aile üyelerine yardım etmeye ayırıyorum.
Ben ölümün gizemini çözen ve diğer tarafa güzel geçişi kutlayan bir türün öğretmenim. Fiziksel kabuğumuz -bedenimiz- kiralık bir araçtır. Kira süresi dolduğunda ve araba geri döndüğünde, sürücü hala mevcuttur.

İnançlarımızın ne olduğu, ırkımızın ne olduğu veya kaç arabamız olduğu önemli değil. Hepimizin ortak bir yanı var: ölüm. Hepimiz bir kayıp yaşamış, bir hastalık yaşamış ya da kederle parçalanmış birini tanıyoruz.

Bu kitabı yazmak için birçok nedenim var. Birincisi, hayatın dalgalı sularında gezinmenize yardımcı olacak bilgileri paylaşmaktır. İster temkinli ama meraklı biri olun, ister sezgileriyle temas halinde olan bir iyimser veya cevaplar arayan biri olun, bu kitap boyunca paylaştığım teknikler, konu hayatı kucaklamaya geldiğinde daha bilinçli ve uyanık olmanıza yardımcı olacak. veya içsel bilgeliğinize ince ayar yapmak. Sevilen biri öldükten sonra hayatın ruhen devam ettiğini bilmek huzur verir.

Bu sayfalarda hayat hikayemi, medyumluk işinde karşılaşılan gelişen kişisel mücadeleleri ve ölmekte olanlara yardım etme çağrımın ardındaki içten tutkuyu paylaşıyorum. Yıllarca kendimle savaştım

Machine Translated by Google

meslek. Şimdi sonunda Tanrı'nın nazik dürtüsünü hissettiğimi
söyleyebilirim. Bardağım her zaman yarısı dolu ve kalbim bir günün
yirmi dört saatinden daha büyük. Sizi kıvrımlı ve virajlı bu "altıncı his"
yolunda bir yolculuğa çıkararak bir medyumun hayatının gizemini kırarken bana katılın

Machine Translated by Google

1

uyanış lar _

Ben bir "peçeli bebek" veya "caulbearer" olarak doğ dum . Bu basitçe, kafamın etrafında amniyotik kesenin kalıntılarıyla doğ duğ um anlamına gelir. Eski gü nlerde, bu iyi bir ş ans iş areti olarak kabul edildi. İ nsanlar peçeli bebeklerin geleceğ i görme veya gerçekleş ecek ş eyleri hayal etme yeteneğ i ile yetenekli olduğ una inanıyorlardı. Hatta bazıları böyle bir çocuğ un ölü lerle iletiş im kurabileceğ ine inanıyordu.

Boston, Massachusetts'in dış ında eski beyaz bir çiftlik evinde doğ up bü yü yen dokuz çocuğ un yedincisiyim. Dört kü çü k yatak odasına tıkış tırılmış yedi kız ve iki erkektik ve bir banyo için savaş mak zorundaydık. İ ki kız kardeş im Sarah ve Patrice ile aynı odayı paylaş tım. Soyulmuş duvar kağ ıdı yetmiş lerden kalmaydı - parlak sarı bir arka plan ü zerinde bü yü k beyaz papatyalar. Sarah ve ben isteksizce çift kiş ilik yatağ ı paylaş tık ve her gece "battaniye kavgası" için hazırlandım.

Daha kü çü k olduğ um için genellikle kaybederdim.

Babam Jim Dalton mavi yakalı bir iş çiydi, Boston Gaz Ş irketi'nde teknisyendi. Ş ehrin her yerindeki restoranlarda ticari sobalara servis yaptı. Her zaman anlatacak komik bir hikayesi ve paylaş acak bir birası vardı ve ondan daha fazla ihtiyacınız varsa cebindeki son iki doları size verirdi. Bu sırada annem Gracie Dalton kaleyi elinde tutarak evde kaldı. Boş zamanlarında haftanın amacı için savaş tı. Doğ ruya yanlış varsa ya da Demokrat seçilecekse annemi aradınız. İ ş leri halletmek ve hızlı yapmak için bir hü neri vardı. Eski çevirmeli telefon ahizesi takılıyken

Machine Translated by Google

omzuyla boynu arasında, bir elinde sigara, diğerinde Maxwell House kahvesi, kasabaya gönüllüleri organize etmeye, belediye binasıyla savaşmaya ve zayıf olanı savunmaya gitti.

En büyüğünden en küçüğüne kardeşlerim: Rosie, Jimmy, Liz, Maggie, Joe, Marygrace, Sarah ve Patrice. Her birimizin anlatacak bir hikayesi, üstesinden gelinen bir meydan okuma ve zafere ulaşılan bir trajedi vardır.

Bir hikayeye göre, yaklaşık on sekiz aylıkken, onlarla dışarı çıkamayacak kadar küçük olan büyük kardeşlerimin pencereden bahçede oynamasını izlerdim. Neredeyse bir yaşında olan küçük kız kardeşim Sarah yanımdaki oyun parkına otururdu. O zamanlar dişçıkardığım için orada dururken pencere pervazlarını kemirirdim ve bu bir alışkanlık haline geldi. Annemin fark etmediği şey, pencere pervazından dökülen boya parçacıklarını yuttuğumdu.

Tatlı bir tadı olan kurşun bazlı boya çok bağımlılık yapar. Aslında, bu tür bir bağımlılık, pika adı verilen gerçek bir bozukluktur - kağıt veya boya parçaları gibi besleyici olmayan maddelere yönelik kompulsif istek. Küçük çocuklarda daha sık görülür. Her neyse, birkaç ay bu boya parçalarını yuttuktan sonra annem beni oturma odamızın zemininde baygın halde buldu. Beni aldı ama tepkisizdim ve yüzüm morardı ve bu yüzden beni hemen Massachusetts, Brockton'daki Cardinal Cushing Hastanesine götürdü. Doktorlar şaşkındı ve bende neyin yanlış olduğunu çözemediler. Beynim şişmeye başladı ve komaya girdim. Aile çocuk doktorumuz Dr. Murphy, gecenin geç saatlerine kadar tıp kitaplarını karıştırdı. Sonunda ciddi kurşun boya zehirlenmesi geçirdiğimi anladı ve beni Boston'daki Çocuk Hastanesine naklettirdi.

Çocuk Hastanesine varır varmaz, bir cerrah ekibi beni hızla ameliyata aldı. kafatasıma şant yerleştirdiler

Machine Translated by Google

beynimdeki sıvıyı boş altın (akut ensefalit adı verilen bir durum).
Aileme, bü yü k olasılıkla geceyi sağ ça karamayacağ ım gibi acı bir haber verildi. Annem sarsılmaz inancıyla haberi ayakta karş ıladı. Arkadaş larla, akrabalarla, rahiplerle, dini kuruluş larla temasa geçerek bir çağ rı kampanyası baş lattı - basitçe söylemek gerekirse, Tanrı ekibini çağ ırdı. Boston'dan İ rlanda, İ talya ve Portekiz'e, annemin arkadaş ları ve akrabalarının yaş adığ ı her yerde dua listelerine alındım.

Duaları kabul oldu ve ben geceyi atlattım. Ama iki buçuk hafta komada kaldım. Ailem yanımda kaldı ve beş iğ imin yanındaki sandalyede sırayla uyudu. Beyin ş antına ek olarak, ş elasyon adı verilen bir iş lemle kanımdan kurş unu çıkarmak için topuklarıma iğ neler yerleş tirildi.

Sonraki ü çyılı hastanede ve hastanede geçirdim. Doktorlar, aldığ ım kurş un miktarı beş yetiş kin erkeğ i öldü rmeye yetecek kadar olduğ u için aileme ciddi ş ekilde sakat kalacağ ımı bildirdi.
Hastalık tipik olarak beyin hasarına, zeka geriliğ ine, körlü ğ e ve ölü me neden olur.
Hastanedeki birimimde kurş un boyadan zehirlenen çok sayıda çocuk vardı. Sapphire adında yü rü meye baş layan çocukla aynı odayı paylaş tım. Aynı yaş taydık ve o da ciddi kurş un boya zehirlenmesi geçirdi.
Hiç kimse Sapphire'i görmeye gelmedi. Annem Sapphire'i kanatları altına alarak her gece ikimizi de sallayarak uyuturdu. Annem bana hep el ele tutuş tuğ umuzu, iyileş mek için birbirimize gü ç verdiğ imizi söylü yor.
Birkaç ay geçti ve hala hiçbir aile ü yesi taş ıyıcı kız kardeş imi ziyarete gelmedi. Dokuz çocuğ unu zar zor doyurabilmelerine rağ men annem Safir'in velayeti için baş vurdu. Evlat edinmenin kesinleş eceğ i gü n ve yeni kız kardeş im iyi durumdaydı.

Machine Translated by Google

eve gelmek için yeterli, Sapphire'in büyükannesi protesto etmek için mahkemeye çıktı. Sapphire'i bir daha hiç görmedim.

O zamanlar halk, kurşunun boya zehirlenmesi olan endişe verici sayıda çocuk hakkında çok az şey biliyordu. Ekim 1968'de annem bu duruma o kadar sinirlendi ki, kurşun boya zehirlenmesini önleme yasası çıkarmak için bir harekete öncülük etti. Haçlı seferine, bir grup arkadaşını oturma odasında bir toplantıya davet ederek başladı. Oradan Kurşun Bazlı Boya Zehirlenmesini Önleme Komitesini kurdular. Annem, yasanın taslağını tartışmak için Massachusetts eyaletinin kongre üyesi James A. Burke ile Canton, Massachusetts'teki yerel postanede bir araya geldi. Kongre Üyesi Burke, çocukları kurşunlu boyaya karşı korumak için ilk yasayı hazırlama çabasında amansızdı. Daha sonra Kasım 1968'de kongre üyeleri Patrick Moynihan ve Daniel Hart'ın ellerine verdi ve onlar da onu Washington'a getirdi.

8 Aralık 1968'de Capitol Hill'deki pislikler, savunduğu Kurşun Bazlı Boya Zehirlenmesini Önleme Yasası adına tanıklık etmesi için Grace Agnes Dalton'u davet etti. Yolculuk için tüm acil durum fonunu harcamanın yanı sıra (evin etrafına stratejik olarak yerleştirilmiş en az bir düzine madeni para kavanozundan), Annem ayrıca 99 dolarlık uçuşunu finanse etmek için birkaç arkadaşından borç para aldı.
Tek başına seyahat ederken, sekiz çocuğunu Boston'da evde bıraktı, ben ise tedaviye devam etmek için Çocuk Hastanesinde kaldım.

Senatör Ted Kennedy, "Bugün size ayıracak vaktimiz yok Bayan Dalton. Bir öğle yemeği nişanına geç kaldım."

Machine Translated by Google

İ yi bir senatör, Gracie Dalton'la kafa kafaya gelmeyeceğ inizi anlamalıydı - kesinlikle Senato katında TV kameraları varken değ il.

"Bay. Kennedy," dedi beni ertelemeyen sesiyle, "Kü çü k kızımın durumu kritik ve öğ le yemeğ in için mi endiş eleniyorsun?" O anda, yanakları saçları kadar kıpkırmızı olan alıngan fış kıran ateş i bir kamera yağ muru çevreledi. Town Crier'ı boş ver , annem bu gece Associated Press ve World News'e çıktı! Annemin cü retkar azarlamasından sonra, senatörler nezaketle erteleldiler.

Annem kurş un boyanın tehlikeleri, ölen ve zehirlenen çocukların sayısı hakkında gerçekleri anlattı ve vurgulayarak devam etti: “Kurş un boya, dü nyadaki her on çocuktan birinde körlü ğ e, geriliğ e ve ölü me neden oluyor. yalnız Boston ş ehri. New York City, yılda 25.000 kadar vaka olduğ unu tahmin ediyor.

Kurş un boya zehirlenmesinin önlenmesi, tespiti ve tedavisi için federal fonların tahsis edilmesi; önde gelen evler; ve boya ü reticilerinin boyadan kurş unu çıkarmasını zorunlu kılmak. Ayrıca sertleş miş senatörleri, çocukları zehirleyen bü yü k ş irketlere ve bunu halının altına sü pü rmeye çalış an politikacılara karş ı tavır almaya yöneltti. Gracie'nin son sözlerinin yankısı yok olurken, odadaki sessizlik heyecan vericiydi. Senatör Ted Kennedy, bilerek iç çektikten sonra Gracie'yi özel ofisine davet etti ve "Ekibimizde senin gibi birine ihtiyacımız var. Amacınıza olan tutkunuz takdire ş ayan.

Senato ofisimde bizim için çalış mayı dü ş ü nü r mü sü nü z?”

Machine Translated by Google

Annem "Zarif bir şekilde" reddetti. Amacı, kurşun zehirlenmesiyle mücadele için eyalet yasalarını tanıtmaya başladığı Massachusetts'teki evinde kurşun boyanın tehlikeleri hakkında mümkün olduğunca çok kişiye ulaşmaktı. Sonraki beş yıl boyunca annem kasaba şehir dolaşarak kurşun zehirlenmesinin tehlikeleri hakkında konuşup eğitim verdi.

Duruşmadan sonra, Senatör Edward Kennedy, kongre üyesi William Fitts Ryan tarafından sunulan kongre üyesi James Burke ile birlikte yasalara sponsor oldu ve şiddetle savundu.

13 Ocak 1971'de Başkan Richard Nixon -Sağlık, Eğitim ve Refah Bakanı'nın tavsiyesine karşı- çocuklar arasında kurşun zehirlenmesiyle mücadele etmek için bir yasa imzaladı. Tasarı, kurşun zehirlenmesinin önlenmesi, tespiti ve tedavisi için on sekiz ay boyunca kullanılmak üzere 30 milyon dolar sağladı.

Grace Dalton, 25 Ocak 1971'de Başkan Nixon'dan yasanın yasalaştığını bildiren kişisel bir mektup aldı.

Annem kanatlarımın altındaki rüzgardı ve hala da öyle. Evde bakması gereken sekiz çocuk varken, benim yanımda olacak ve dava için savaşacak gücü nasıl topladığını anlayamıyorum . İki sağlıklı çocuğum var ve sadece çalışmakla onlar için evde olmak arasında denge kurmaya çalışmakta zorlanıyorum. Neyse ki yürümeye başlayan çocukken hastanede geçirdiğim uzun süreye dair pek bir şey hatırlamıyorum. Genç ken, bazen çirkin geri dönüşler ve parlak ışıkların gözlerimi acıttığı çelik bir beşiğe bağlı olma vizyonlarım vardı. Annem kurşunu sistemimden çıkarmak için kullanılan deneysel yöntemin dayanılmaz olduğunu söylüyor. Süreç, birkaç bü yük böbrek taşını aylar boyunca düşürmeye benzetilebilir. Çok şükür hatırlamıyorum

Machine Translated by Google

ağ rı. Beş iğ in ucundaki çelik çubuklara sü rekli vurmaktan topuklarımda hala derin yara izleri var. Aklımı gerçek acıdan uzaklaş tırmak benim baş etme mekanizmam olmalı.

Annem benim kahramanım. Bu gü ne kadar hala ailesi ve arkadaş ları için savunuculuk yapıyor. Grace Dalton'un olduğ u annenin yarısı olmaya çalış ıyorum. Ailem mutlu, sağ lıklı çocuklar yetiş tirmek için hayatları boyunca çok çalış tı. Kardeş lerimle, biz bü yü rken haçlı annemin ne olduğ unu anarken gururla gü lü msü yorum. Birkaç isim vermek gerekirse öğ retmenlerimizi, devlet dairesini, kötü erkek arkadaş ları, dü rü st olmayan komş uları ve doktorları ü stlendi.

En sevdiğ imiz hikayelerden biri 1980 Noel Arifesi ile ilgili. Annemle babam ve kardeş lerim mutfakta koş uş turuyorlardı. Babam bü yü k bir tencere köfte hazırlamayı yeni bitirmiş ti ve birkaç dakika içinde köftelerin yarısı bitmiş ti. Oturma odası ağ acın altında hediyelerle doluydu. Babam her zaman yangınlardan korkardı, bu yü zden çoğ u yıl bodrumdan sahte Charlie Brown ağ acını çıkardık. Telefon çaldı ve annem duvardan aldı. Yü zü nde ş aş kın bir ifade vardı.

Çalış ma odasında mahremiyet bulabilmek için ipi çabucak çözmeye çalış tı. Sarah, Patrice ve ben kulak misafiri olmak için çalış ma odasının kapısına çömeldik.

Annem ağ zından kaçırdı, "Ah hayır! Bu korkunç. Hemen orada olacağ ım. Noel'de hiçbir aile ağ acın altında hediyesiz kalmasın."

Annem iki bü yü k, yeş il çöp poş eti aldı ve oturma odasına yü rü dü . Teker teker hediyelerimizi aldı ve yarısını çantaya koydu.

Birkaçımız, “Anne, ne yapıyorsun!? Bunlar bizim hediyelerimiz!”

O Bayan Patrick'ti. Beş çocuğ una verecek hiçbir ş eyi yok.
O ve kocası ü ç aydır iş sizler. Biz

Machine Translated by Google

fazlasıyla var. Ona bu hediyelerin yarısını veriyorum."

Ş ok olduk. Bunlar bizim hediyelerimizdi. Çok genç olduğ um için (on ü ç yaş ındaydım), birisinin bu hediyelere bizim istediğ imizden daha fazla ihtiyacı olduğ unu tam olarak kavrayamadık.

Annem bize çok ders verdi. Bir gü n, cennette ailesiyle birlikte olmak için eve gitme zamanı geldiğ inde, onun tü m derslerini öğ rendiğ imizi ve takdir ettiğ imizi gururla kabul ederek bize gü lü mseyeceğ ini biliyorum. Yavaş yavaş annem olduğ umu söylemekten gurur duyuyorum.

Hayat bazen anlam ifade etmiyor, özellikle de acı verici veya zorlu bir durumdan geçtiğ imizde. O an yaş ananların "nedenlerini" anlayamasak da yaş anan her ş eyin bir sebebi vardır . Hiçbir deneyim boş a gitmez. Her olay, nihayetinde yaş amlarımızı ş ekillendiren daha bü yü k bir planın parçasıdır. Kurban olup olmayacağ ımıza veya koş ullar tarafından gü çlendirilip gü çlendirilmeyeceğ imize karar vermek bize kalmış . Kurş un boya zehirlenmemi dü ş ü ndü ğ ü mde, annemin korku ve mağ duriyetten felç olmuş bir ş ekilde arkasına yaslanmış olabileceğ ini anlıyorum. Bunun yerine, deneyimi baş kaları için olumlu bir fark yaratmak için kullanmayı seçti ve hayatın zorluklarıyla yapmamızın amaçlandığ ı ş eyin bu olduğ una inanıyorum .

Bu dersi hayatınıza uygulamak istiyorsanız, iş te böyle:

1. Yaş adığ ınız birkaç zorlayıcı olayı aklınıza getirin.

2. Bu deneyimlerde hangi olası derslerin veya ruhsal armağ anların verildiğ ini dü ş ü nü n. Bir ders veya hediye daha derin olabilir

Machine Translated by Google

inanç duygusu, yenilenmiş gü ven, yeni keş fedilen gü ç, bir sınır koyma veya sonunda gerçeğ inizi paylaş ma yeteneğ i, kendiniz veya baş kaları için ayağ a kalkma isteğ i, ilham verici bir ü rü n yaratma, kendinizi veya baş kalarını affetme fırsatı , ve benzeri.

3. Ş imdi, bu dersi veya hediyeyi birinin hayatına barış , neş e veya umut getirmek için nasıl kullanabileceğ inizi dü ş ü nü n.

Ş u anda, derslerinizi ve hediyelerinizi nasıl tanıyacağ ınızı ve aktaracağ ınızı bilmenize gerek yok. Kendiniz ve baş kaları için amaçlarla dolu bir yaş am yaratmak için yaş am deneyimlerinizin her birini basamak taş ları olarak kullanmak istediğ inize gü venin. "Nasıl" adım adım ortaya çıkacak ve bu dü nyada kendi benzersiz tarzınızda bir fark yaratmanız için size ilham verecek.

Dü ş ü nme ihtimalin var, Benimle dalga mı geçiyorsun? Bu durumda herhangi bir ders göremiyorum! Bazen, deneyimin armağ anını göremiyoruz çü nkü hala onun acısına sarılıyoruz. Durumunuz buysa, biraz da olsa yardımcı olabilecek, ü zerine dü ş ü nmeniz gereken bazı huzurlu dü ş ü nceler:

Tanrı beni ona yönlendirirse, içinden geçebilirim.
Bu da geçecektir.
Acı kaçınılmazdır; acı çekmek isteğ e bağ lıdır.
Bugü n hayatımda İ lahi Dü zenin iş lediğ ini görmeyi seçiyorum.

Bıraktım ve Tanrı'ya izin verdim.

Machine Translated by Google

2

Ölü mden döndü

Komadan sağ çıktıktan sonra neredeyse ü çyıl boyunca , kurş un-boya zehirlenmesi için gece tedavileri için dü zenli olarak Çocuk Hastanesine geri dönmek zorunda kaldım. Beş inci doğ um gü nü mden hemen önce, sekiz erkek ve kız kardeş imin kahkahaları ve feryatlarıyla rahatlayarak, New England'daki baş ıboş çiftlik evimize sonsuza dek döndü m. Evdeki ilk gecemde, uykuya dalmaya hazırlanırken, uzun bir elbise ve önlü k giymiş gri saçlı, mavi gözlü bir kadının sanki bir ş ey arıyormuş gibi odamda dolaş masını irileş miş gözlerimle izledim.

Korkudan donmak yerine biraz merak ettim. Aynı odayı paylaş tığ ım kız kardeş lerim Sarah ve Patrice'e baktım, onlar da bu kadını görmü ş ler mi diye. Derin uykudaydılar. Kadın yaklaş ık beş dakika boyunca odanın içinde sü rü ndü . Yanıma geldiğ inde bedenimde bir ü rperti hissettim ve yorganı gözlerime kadar çektim.

Onun bir hayalet mi yoksa gerçek bir insan mı olduğ una karar vermeye çalış ıyordum. Odamdaki banyo kapısından kaybolmuş gibiydi.

Sonunda uykuya daldım.

Ertesi gece, odamın uzak bir köş esinde birbiriyle konuş an iki adam belirdi. Biri siyah bir takım elbise ve silindir ş apka giymiş ti, diğ eri ise yırtık pırtık iş pantolonu ve askılıydı. İ kinci adamın darmadağ ınık bakış ına rağ men sıcak bir ş ekilde gü lü msedi ve ara sıra bana bakıp göz kırptı. Yine vü cudumdan bir ü rperti geçti ve tü ylerim diken diken oldu. Onları duyabiliyordum ama sözlerini anlayamıyordum;

Machine Translated by Google

bir ses bandı oynatıcısında hızlı ileri sar dü ğ mesine bastığ ınızda elde edin. Benimle pek ilgilenmiyor gibi görü nseler de, kendimi huzursuz hissettim. İ ki gece ü st ü ste tanımadığ ım insanların odamda dolanması ş imdi beni biraz korkutmuş tu. İ çten içe onların bir tehdit olmadığ ını biliyordum ama ne istediklerini merak ettim. Önceki gece gelen kadın çok tanıdık ve sıcak görü nmü ş tü ve konuş madı. Ama bu iki adam konuş uyordu ve uzaylı gibi konuş uyorlardı. Anneme bağ ırmak ya da aş ağ ı koş mak istedim ama yatakta kalma ve çıt çıkarmama konusunda katı kuralları vardı ve bana inanacağ ını dü ş ü nmemiş tim.

Bundan sonraki her gece, yatak odamda dolaş an daha fazla insan fark ettim. Sabah ziyaretçiler gitmiş olur ve ben de beş yaş ındaki herhangi bir çocuğ un yapacağ ı gibi gü nü me devam ederdim. Aynı odayı paylaş an iki kız kardeş im, neler olup bittiğ ini anlayamayacak kadar kü çü ktü ve olaylar boyunca uyuyor gibiydi. (Sarah dört, Patrice iki yaş ındaydı). Sarah'ya gece odada dolaş an birini görü p görmediğ ini sordum ve "Hayır!" ve benden kaçtı.

Bir gece "ziyaretçilerimden" biri, kapalı kapıdan dolabıma girdi. Artık hayalet olduklarından emindim. Beni asla korkutmaya ya da incitmeye çalış madılar ama bazen yatağ ımın etrafını çevirip dik dik bakarlardı. Kadınlar bana bü yü k bir ş efkat ve nezaketle bakar, gü lü mser ve el sallarlardı. Ama diğ er zamanlarda köpekler belirir ve havlayarak yatağ ımın etrafını sarardı. Beni korkutan! Yorganı baş ımın ü stü ne kaldırır, gitmeleri için dua ederdim.

Bu vizyonlar birkaç ay sü rdü .
Bugü n anladım ki hastalığ ım ve koma halim karş ı tarafa bir kapı açtı ve bu ruhlar bir ş ekilde bana çekildi.
Ancak o zaman, bu insanların neden böyle olduğ unu anlayamadım.

Machine Translated by Google

bana görü nen Vizyonları olabildiğ ince uzun sü re kendime sakladım. Kimsenin bana inanacağ ını dü ş ü nmemiş tim.

Sonunda ablalarıma ne gördü ğ ü mü söylediğ imde, bunu ş elasyonun yan etkilerine bağ ladılar. O zamanlar on yaş ında olan kız kardeş im Maggie'ye yaklaş tım ve "Geceleri yatak odamda bir sü rü insan etrafıma geliyor. Bence onlar hayalet." Sanırım bu konuda ne dü ş ü neceğ ini bilmiyordu ama hayaletlerden bir daha bahsedersem ailemin beni hastaneye geri götü rmek zorunda kalacağ ı konusunda beni uyardı. Bu yü zden aileme söylemeye korktum.

Gü n içinde hastaneden eve geldikten sonra hayat normale dönü yordu. Kü çü k kız kardeş lerim ve ben oyuncak bebeklerimizle oynardık ve dış arı çıkacak kadar gü zelenene kadar mahalleden arkadaş lar gelip Monopoly veya Parcheesi gibi oyunlar oynardık. Gü n ış ığ ını sevdim - hayalet olmaması anlamına geliyordu. Çoğ u zaman . . .

Dindar Katolikler olarak, oturma odamızın duvarlarından birini sü sleyen İ sa'nın Kutsal Kalbinin bü yü k bir resmi vardı. Annem her sabah bu resmin önü nde durup tespih söylü yordu, bu yü zden önemli olduğ unu biliyordum. Resimde İ sa dikenlerle çevrili kanayan kalbini iş aret ederek duruyor. Gü zel yü zü , tü m dü nyanın acısını derinliklerinde tutan naif gözleri var. Bir sabah resme baktığ ımda, İ sa'nın dudaklarının hareket ettiğ ini gördü ğ ü mü sandım. yaklaş tım. Resim gerçekten benimle konuş uyordu! Derin bir sesle bana gelecekten, kimin hasta ya da baş ının dertte olduğ undan bahsetti. Kız kardeş im Margaret'in mono olduğ unu ve annemin bizimle yaş ayan annesi Grammy Mac'in kalp krizi geçireceğ ini ama iyileş eceğ ini söyledi. Olanların bü yü klü ğ ü nü anlamak için çok genç tim (ve

Machine Translated by Google

bir daha asla olmayacak) veya bilgiyi anneme iletmenin önemi.

Size biraz Grammy Mac'ten bahsedeyim. Annem rolü devralmadan önce Grammy Mac, çiftlik evimizde Tanrı takımının başıydı ve ailemizi bir arada tutan yapıştırıcıydı. Güzel, delici ela gözleri, uzun bacakları, güçlü kolları ve içten gülüşüyle neredeyse bir yetmiş dokuz inçlik boyuyla üzerimde yükselen, takma dişlerini çıkarıp çapraz yaptığında tepkilerimizden büyük zevk alan heybetli bir kadındı. gözler. Amerika'ya göç etmeden önce aile çiftliğini yönettiği İrlanda, County Donegal'de on beş kişilik bir aileden geliyordu. Sırtındaki sadece kıyafetlerle annesine son kez veda öpücüğü verdi ve İrlanda'daki bunalım sırasında ailesini Amerika Birleşik Devletleri'ne gelmek için terk etti. Kocasıyla burada tanıştı, Massachusetts'e yerleşti ve ondan yedi çocuk büyüttü. Varlığının özü inançve aileydi.

Kutsal yazıları ve güzel bir Harlequin romantizmini okumayı severdi. Grammy Mac, kardeşlerime ve bana tespih duası etmeyi ve eski odun sobasının etrafında otururken çay yapraklarını okumayı öğretti.
oda.

Çay yaprağı okuma (tasseografi olarak da adlandırılır), fincanda bırakılan çay yapraklarının yaptığı kalıpları yorumlamayı içeren eski bir uygulamadır. Tasseografi genellikle Çingene falcılarıyla ilişkilendirilse de, çay yaprağı okuma geleneği Asya, Orta Doğu ve Antik Yunanistan'da bağımsız olarak ortaya çıktı. Modern tasseografi, Doğu Avrupa'daki İskoç, İrlanda ve kültürlerle de ilişkilendirilmiştir.

Grammy Mac, yalnızca gevşek çay yapraklarını kullanarak bir demlik İrlanda çayı demlerdi. Her birimize geniş kenarlı bir çay fincanı verirdi. beklerdik

Machine Translated by Google

çay soğ uyana kadar ve sonra çoğ unu iç, az miktarda sıvı ve dipte yapraklar bırakarak. Grammy bardağ ı yan yatırır ve neredeyse tü m sıvıyı bir kağ ıt havluya dikkatlice akıtırdı.
Daha sonra bardakta kalan çayı hızla saat yönü nde ü ç kez döndü rmemiz istendi.

Grammy, bardağ ın derinliklerine bakarken burnunun ucunda tehlikeli bir ş ekilde sallanan kalın siyah çerçeveli gözlü ğ ü nü takardı.
Bardağ ın etrafına saçılan çay yapraklarının geçmiş i, bugü nü ve geleceğ i temsil eden çeş itli semboller, sayılar ve harfler oluş turduğ unu açıkladı. Yü zü ndeki ifade, sanki orijinal bir Picasso'ya bakıyormuş gibi değ iş irdi. Ona doğ ru eğ ilir, nefesimizi tutar ve geleceğ imizin bardaktan fırlamasını beklerdik. Sonra Grammy Mac hiçbir uyarıda bulunmadan baş ını kaldırıp "Boo!" diye bağ ırırdı. Koltuklarımızdan fırlar, ağ layana kadar gü lerdik.
Bu oyundan sonra Grammy gerçek okumaları yapardı ve çoğ u zaman inanılmaz derecede doğ ruydu.

Grammy Mac'in kalp krizi geçireceğ i konusunda önceden uyarılmamdan sekiz gü n sonra kız kardeş im Marygrace ve ben gecenin bir yarısı siren sesleriyle uyandık. Alt katta bir sü rü bağ ırış ve tepinme vardı ve neler olup bittiğ ini görmek için merdivenlerin tepesine çıktık. Bü yü k kardeş lerim alt katta koridorda toplanmış izliyorlardı ve kü çü k kız kardeş lerim tü m kargaş a boyunca uyudular.
Merdivenlerin baş ında çömelmiş , maviler giymiş iki adamın Grammy Mac'in göğ sü nde çalış tığ ını gördü m. Koluna bir iğ ne sapladılar ve içi sıvı dolu bir çantayı metal bir direğ e astılar. Göğ sü ne yuvarlak metal çıkartmalar yapış tırdıklarını gördü m (daha sonra kalp atış hızını ölçtü ğ ü nü öğ rendim). Adamlardan biri telsizini biriyle konuş mak için kullandı. Söylediklerinin bir kısmını hatırlıyorum.

Machine Translated by Google

"Altmış beş yaş ında göğ üs ağ rısı ş ikayeti olan bir kadın hastamız var. Hasta gü vende ve Goddard Hastanesine gidiyoruz."
Onu bir sedye ü zerinde hızla evden çkardılar. Ön verandada, onlar onu alıp götü rü rlerken imza niteliğ indeki yarım gü lü msemesiyle bize baktı.

Grammy Mac sonraki haftayı hastanede geçirdi ve sonra eve geldi - ama bir sedyeyi son görü ş ü bu değ ildi. O
sonraki yirmi yılda birkaç kalp krizi atlattı. Her seferinde hızlı iyileş mesi ve minimum kalp hasarı ile doktorları ş aş ırttı. Grammy her zaman, "Bırakın iş i Tanrı'nın ellerine" derdi. Benim zamanım geldiğ inde, benim zamanım olacak ve o kadar."
Ölmekten korkmadığ ını biliyorduk. Grammy, yirmi iki yaş ında Kore Savaş ı'nda öldü rü len en kü çü k oğ lu Pat ile yeniden bir araya gelmek iç in sabırsızlanıyordu. İ lk kalp krizinden yirmi yıl sonra, uzun zamandır beklenen "yeniden kavuş maları" yakındı. Grammy Mac'in baş ında durup saçlarını nazikçe okş adım. Bir ay önce felç geçirdiğ inden beri sözsü z konuş masına rağ men, o gece yatağ ında doğ rulup çlgınca odasının kapısını iş aret edip, "Pat! İ ş te Pat'im! Ablam Elizabeth kolumdan tuttu ve ş ok içinde birbirimize baktık. Odadaki bizler Pat'i göremedik ama varlığ ını hissettik. Sonra, oda taze gü l kokusuyla dolarken, Grammy Mac kollarını iki yana açmış ve yü zü nde kocaman bir gü lü msemeyle yanından geçti. O öldü ğ ü nde yirmi dört yaş ındaydım.

Dokuz yaş ıma geldiğ imde hevesli bir okuyucu olmuş tum. Ama arkadaş larımın çoğ u Tanrı Orada Mısın? Benim Margaret, medyumlar ü zerine Ruth Montgomery kitapları satın almak iç in kanepe minderlerinin arasından bozuk paraları bir araya topladım.

Machine Translated by Google

ve geçmiş yaşamlar. Burada ve Ahiret, Ötesinde Bir Dünya ve İnsanlık İçin Doğum'u okudum . Doğaüstü olaylara doyamadım. Bu kitaplar, beni garip veya farklı bulmalarından korktuğum için başka birine sormaya cesaret edemeyeceğim şeyleri açıkladı. Sık sık yatakta yatardım kuşların cıvıldamaya başladığı sabahın erken saatlerine kadar el feneri okuması. Kız kardeşlerim ara sıra uyanır ve el fenerini kapatmam için bana bağırırdı. Eski usul Katolik annemin onları bulup atacağından korkarak kitapları şiltemle bazanın arasına sakladım.

Bu kitaplardan ölümden sonra yaşam hakkında çok şey öğrendim. Bu konudaki bilgi açlığım gençlik yıllarımda da devam etti. Ölüme yakın deneyimler, ölümden sonraki yaşam, psişik fenomen ve aralarındaki uzaylılar da dahil olmak üzere birçok konuyu ele alan kitaplar beni büyüledi. biz.

Eylül 1979'da, ben on iki yaşındayken, kısaca MG dediğimiz on dört yaşındaki kız kardeşim Marygrace, kayıp bir köpeği ailesine geri götürürken, ona bir araba çarptı ve 150 fit havaya fırladı. Kaldırıma indi. Boston'daki Massachusetts General Hospital'ın travma ünitesine kaldırıldıktan sonra MG'nin beyin ölümü gerçekleştiği açıklandı. Ailem, onu yaşam desteğinden çıkarmak gibi acı verici bir kararla karşı karşıya kaldı ve hastane organlarını bağışlamalarını bile istedi.

Yaşam desteği kaldırıldı ama annem umudunu kesmeyi reddetti. MG'nin başucunda otururken, annem elini MG'nin eline koydu ve MG onu duyabiliyorsa sıkmasını istedi.

Marygrace, dedi annem, gitmen gerekiyorsa bırak. Tanrı seni kollarına alacak. Ama istediğin dövüşse, o zaman sahip olduğun dövüştür. Burada, yanınızda olacağız."

Machine Translated by Google

O an MG annemin elini iyice sıktı. Dövüş daha yeni başlamıştı.

Marygrace neredeyse bir yıl komada kaldı ama ailem her gün onun yanındaydı, onu cesaretlendiriyor ve sanki bizi duyup anlıyormuş gibi konuşuyordu. Gözleri odak dışı bir şekilde odanın içinde gezindi ama orada bir yerde olduğunu biliyorduk. Sonra bir gün MG'nin arasını açtığı bir arkadaşı ziyarete geldi.

Marygrace, Arlene burada, dedi annem. "Seni görmeye geldi."
MG, hayretle kolunu kaldırdı ve görüşmediği arkadaşına kuşu fırlattı. Hepimiz çığlık attık ve MG gülümsedi. Onun komadan bu şekilde çıkacağını hiç hayal etmemiş olsak da, çok keyifli bir andı ve Arlene dahil hepimiz sevinç çığlıkları attık. Bundan sonra MG, Massachusetts, Brighton'daki Kennedy Memorial hastanesinde rehabilitasyona başladı. Ülkenin en büyük pediatrik rehabilitasyonlarından biriydi.

hastaneler. MG'nin önünde çetin ve meşakkatli bir yol vardı. Vücudunun sol tarafında tamamen felçli olmasının yanı sıra, hem bilişsel hem de duygusal olarak beş yaşındaki bir çocuğun beceri düzeyinde çalışmasına neden olan beyin hasarı geçirmişti.
Annem, Marygrace ve benim, rehabilitasyon merkezinin şapelinde, MG'nin rehabilitasyonunda birkaç ay geçirmemize karar verdi.
(Onay, bir Katolik ayini ve geçiş törenidir.) Törene Piskopos Daniel Hart başkanlık etti. Rehabilitasyonunun bu aşamasında MG kendi başına ayakta duramıyor ve yürüyemiyordu. Nefes almasına yardımcı olmak için boğazında hala bir trakeostomi tüpü vardı ama bu tüp aracılığıyla konuşmayı başardı. Sesi çok cılızdı. Yeniden yürümeyi öğrenmek için günde üç saat fizik tedavi görüyordu.

Machine Translated by Google

ama terapistleri onu ayağa kaldırmaya çalıştığında yere düşürüyordu. Onayımızı üzerine MG'yi kiliseye götürdüm. Ardından koridorun sonunda MG tekerlekli sandalyesinden ayağa kalktı. Oda toplu bir nefes aldı. Hemşireler, yardımcılar ve aile üyeleri onun yanına koştu. Bizi eliyle tuttu ve yavaşça, "Hayır, piskoposa yürüyerek gideceğim. Yürümeme izin ver.

MG yavaş ve sistemli bir şekilde bir ayağını diğerinin önüne atıp yol boyunca sallanarak ve sonunda Bishop Hart'a ulaşırken nefesimi tuttum. Ailemiz ve Kennedy Memorial Rehab'daki personel, 1980'de o bahar günü nde bir mucizeye tanık oldu ve orada olduğum için çok mutluyum. 1980'lerin sonlarında, Chronicle adlı popüler bir New England televizyon programı kız kardeşimin hikayesini sergiledi ve ona "Mucize Kız" adını verdi.

Neredeyse her gün ve geceyi Boston'daki rehabilitasyon hastanesinde kız kardeşimin yanında geçirdiğim için, yedinci ve sekizinci sınıfları epeyce kaçırdım. Kardeşlerim ve ben vardiyalı olarak hastaneye gittik. Orada aynı anda dört beş kişi i olurduk. Mola verdiğimde, ziyaretçisi olmayan gençleri aramak için sık sık beyin hasarı birimini dolaşıyordum. Amacım onları güldürmekti. Ünitede, MG'nin yanındaki odada bir araba kazasından sonra felçli hale gelen on yedi yaşındaki John ile tanıştım. Herkes gibi iletişim kuramasa da onunla telepatik olarak konuşabileceğimi hissettiğimi biliyordum. Bu şekilde iletişim kurabileceğimi ilk kez fark ettim. Boyundan aşağısının felç olmasına ek olarak, kazadan kaynaklanan beyin hasarı onu konuşamaz hale getirdi. Nazik gözlerine baktığımda kafamın içinde benimle konuştuğunu duyabiliyordum. İlk defa odasına girdim ve

Machine Translated by Google

kendimi tanıttım, kafamda şu sözleri duydum, Annem Linda.

Hemşire geldiğinde, "John'un annesinin adı Linda mı?" dedim.

"Evet, öyle," diye yanıtladı hemşire. "Onu tanıyor musun?" Artık John ve benim bu şekilde iletişim kurabileceğimize dair onay aldığıma göre, diğerleri odadayken birlikte bir oyun oynayacaktık. Ona aklımda sorular sorardım ve yanıt olarak gülümser ve gözlerini kırpıştırırdı - evet için yavaşça ve hayır için hızla. Bazen kafamda John'dan gerçek bir yanıt duyardım. Sanırım benim küçük oyunum ona meydan okudu ve günlerini ve gecelerini aydınlattı. Gizli yeteneğimi John'la paylaşmak ve yargılanmamak benim için çok iyi hissettirdi.

Marygrace nihayet rehabilitasyondan eve geldiğinde acı tatlı bir gündü. Eve geleceği için çok heyecanlıydım ama arkadaşım John'u geride bırakmam gerektiğini biliyordum. Eylül sonlarıydı ve yapraklar değişmeye başlıyordu - ne kadar da uygun - veda etmek için John'un odasına girdiğimde. Tek bir kelime bile söylemeden yanağından tek bir gözyaşı damladı. Birinin ona öyle olduğumuzu söylediğinden emin değilim. hepsi eve mi gidiyordu yoksa telepatik bağlantımız mıydı. Ona aylarca mektup yazmaya devam ettim, ta ki bir gün gönderene iade edilmiş, muhatabı bilinmeyen bir mektup geri dönene kadar. John'un sonunda hastaneden ayrıldığını ve ailesiyle birlikte olmak için eve gittiğini hissettim.

Zorlu gençlik yıllarında, normal olmak için yanıp tutuşum ve özel yeteneklerimi gömmeye çalışım. Vizyonlar hakkında konuşmayı bıraktım ve telepatik yeteneklerimi engellemeye çalışım. Psişik duyum bir şey algılarsa, onu görmezden gelir ve başka bir şeye odaklanmaya çalışırdım. Sonunda, eskisi gibi şeyleri "almıyordum". Ve artık kendimi garip ya da farklı hissetmiyordum.

Machine Translated by Google

Lisede kendimi sınıfın palyaçosu olarak konumlandırdım. Bu bana arkadaş lar kazandırdı ve nihayetinde bü yü k hedefim: bir erkek arkadaş . Veteriner olmayı planladığ ım için ziraat lisesine gittim. Erkek arkadaş ımın beklentileri, ya Amerika'nın Geleceğ in Çiftçileri ya da rehabilitasyon için çiftliğ e gönderilen "reddedilenler" ş ehirli çocuklardan oluş uyordu. Bir ş ehir çocuğ uyla bitirdim.

Wayne ile lisenin ikinci yılında tanış tım. Kısa boylu, atletik ve çok komikti. Kemik inceliğ im vardı, tahta gibi dü mdü zdü m, çillerle kaplıydım ve diş telleriyle sü slenmiş tim. Eskiden kendime bakmadan aynaların yanından geçerdim, bu yü zden benimle çıkmak istediğ ine gerçekten inanamadım. Liseyi bekar olarak bitireceğ ime ikna olmuş tum ama Wayne ve ben birbirimize çok iyi uyuyoruz. Arkadaş larla parti yapmak yerine evde oturup doğ a kanalını izler ve Bob Dylan ile Jethro Tull'u dinlerdik. Gitar çaldım ve Wayne flü t çaldı. Nostalji adında bir grup kurmaya dair bü yü k hayallerimiz vardı. Hiç yapmadık ama sonraki altı yılı birlikte geçirdik. Gizli yeteneklerimi asla Wayne'le paylaş madım ama sık sık onun hakkında önseziler alıyordum, görmezden geldiğ im içgü dü sel duygular.

Lisenin son iki yılı boyunca zar zor kitap açtım ama yine de A öğ rencisi olarak kaldım. Test çözme yeteneklerim tekinsizdi; Sık sık sadece sezgilerime göre ayarlayarak doğ ru cevabı seçerim. Bu, susturmak istemediğ im hediyemin bir parçasıydı.

Son yılımda en iyi arkadaş ım Jackie'nin babası aniden evde yere yığ ıldı ve öldü . Hizmetlerinden birkaç gü n sonra bana bir rü yada görü ndü . Çocukluğ umdan beri en iyi arkadaş ım olan kızına onu sevdiğ ini, her zaman babasının kızı olacağ ını ve onun için endiş elenmemesi gerektiğ ini söylememi söyledi.

"Bana bunu ona anlatacağ ına söz ver," dedi.

Machine Translated by Google

Söz vermeme rağmen, zamanı geldiğinde ona söyleyemeyecek kadar utanmıştım. Benim hakkımda ne düşüneceğinden korkuyordum. Jackie ve ben sonunda teması kaybettim ve ona söylemediğim için her zaman pişman oldum. Böylece, birkaç yıl sonra Noel arifesinde ona sürpriz bir ziyarette bulundum. Biraz sohbet ettikten sonra babasından bahsettim ve onunla ilgili bazı anılarımı paylaştım. "Hiç onun hakkında rüya görüyor musun, Jackie?"

"Rüyalarımda sürekli yanıma geliyor. Bunu sorman komik," diye yanıtladı meraklı bir yarım gülümsemeyle.

Derin bir nefes alıp "Sana söylemem gereken bir şey var" dedim. Ben derin bir nefes daha alırken Jackie bekledi ve sonra dedim ki, "O öldükten hemen sonra rüyamda bana geldi. Sana iyi olduğunu ve senin her zaman babasının küçük kızı olacağını söylememi istedi. Seni ne kadar sevdiğini söylememi söyledi. Benim bir kaçık olduğumu düşüneceğini düşündüğüm için sana söylemedim.

Jackie sustu, sonra aniden ağlamaya başladı. Sonunda ona mesajı verdiğim için bana teşekkür etti ve sıkıca sarıldık. Sonunda bunu göğsümden çıkarmak iyi hissettirdi. İlk defa ruhtan bir mesaj paylaştım. Bu mesaja takılıp ona söylememek aklımdan çıkmıyordu. Daha sonra kendimi çok rahatlamış hissettim ama ne olduğunu merak ettim.

Jackie, ben mesajı ilettikten sonra hissetti.

Hala benim bir kaçık olduğumu düşündüğünden emin değilim, ama birinin verebileceği en iyi Noel hediyesini aldığına eminim. . . cennetten bir kartpostal.

Yirmili yaşlarımın başı ile ortası çok zor yıllardı. Biraz delirdiğimi düşünmeye başladım. Ölümden donakaldım. Ölüme yakın deneyimler ailemde sıradan görünüyordu - örneğin kurşunun boya zehirlenmesi komam ve kız kardeşimin kazası - ve ben

Machine Translated by Google

kaygı geliş tirdi ve panik atak geçirmeye baş ladı. Bir keresinde hassas insanların sistemlerinde kabaran tü m enerjiyi nasıl yönlendireceklerini bilmedikleri için bazen kaygı geliş tirdiklerini okumuş tum. Artı, ben aş ırı dü ş ü nen ve endiş elenen biriyim.

Yirmili yaş larımın baş ında, yeteneklerimi ara sıra bir rü ya ziyaretine veya rastgele sezgisel vuruş lara indirgemiş tim. Biri

bu rastgele vuruş lar paha biçilmez oldu ve muhtemelen beni sefalet dolu bir hayattan kurtardı. Wayne ve ben niş anlıydık ve tek yatak odalı kü çü k bir daireyi paylaş ıyorduk. Hareketli bir Kasım gü nü , psiş ik eterimden gelen "kü çü k bir ses", komş umun evindeki bir partiden eve erken gitmemi söyledi. Bu mesajları sık sık görmezden geliyordum ama bu sefer umursamadım ve beklenenden daha erken eve gittim. Niş anlımı Madonna'nın yeni iş inde tanış tığ ı ikiziyle çıplak Twister oynarken buldum. Ş oktaydım. Ortaya çıkacak "dü rtmeyi" hissetmiş olsam da, önü mde oynanan senaryoyu asla hayal etmemiş tim. Bü tü n dü nyam baş ıma yıkıldı.

Geriye dönü p bakıldığ ında, o önemli gü n bir medyumun tohumlarını ekti. en çılgın hayallerimin ötesinde olacak olan uyanmak.

Dü ğ ü nü iptal edip dairemizden taş ınmak zorunda kaldığ ım için yıkılmış olsam da, her ş eyin bir nedeni olduğ una yü rekten inanıyordum. Bir bakıma, ayrıldığ ımız için rahatladığ ımı dü ş ü nü yorum. Gençtik ve çok fazla hayat tecrü bemiz yoktu.

Geriye dönü p baktığ ımda, kalbinin sesini dinlediğ i ve önü mde yepyeni bir dü nya görmeme yardım ettiğ i için Wayne'e teş ekkü r etmek istediğ im zamanlar oluyor. Bir sü re geçtikten ve en azından kısmen iyileş me ş ansım olduktan sonra, bana ruh eş imi göndermesi için Grammy Mac'e dua ettim. (Bu istemek için fazla değ ildi, değ il mi?) Bununla birlikte onu aramaya gittim.

Machine Translated by Google

Her Cuma gecesi, arkadaş ım Terry ve ben "The One" ı aramak için Boston kulü p sahnesine giderdik. Mart 1992'de fırtınalı bir gecede, Boston'daki bir gece kulü bü olan Roxy'den eve dönerken, psiş ik yeteneklerim tü m gü cü yle yeniden su yü zü ne çıktı - yani, daha çok suratıma tokat atmış gibi. Terry'yi dairesine bırakmış tım.

"Gerçekten burada kalmalısın. Çok yorgun görü nü yorsun, dedi.

"Hayır, iyi olacağ ım. Zaten neredeyse evimdeyim. Benim için endiş elenme.

Arabayla uzaklaş ırken, kafamın arkasındaki o kü çü k sesi duymazdan geldim: Kalmalıydın. Üç saatlik uykuyla koş uyorsun. Felakete doğ ru gidiyorsun.

Sorun değ il, söyledim. Gidecek sadece birkaç bloğ um var. Bunu yapabilirim. Pencerelerimi indireceğ im ve gerçekten yü ksek sesle ş arkı söyleyeceğ im.

İ ronik bir ş ekilde, Donna Summer'ın "I Will Survive" ş arkısını dinliyordum. Ve ortaya çıktığ ı ü zere, emniyet kemerimi omzuma battığ ı için çözmü ş olmama rağ men hayatta kalacaktım. Ön cam sileceklerinin hipnotize edici sesi kafamda yankılanırken gözlerim ağ ırlaş tı. Onları açık tutmak için savaş tım. Ş u an gözlerimi kapatsam iyi olacak. Belki onları biraz dinlendirsem . . . sonra araba kaldırımdan atladı ve yaş lı bir meş e ağ acına çarptı.

Çarpış madan hemen önce arabada Grammy Mac'in varlığ ını hissettim ve vü cudumda sıcak bir enerji dalgası yü kseldi. Bağ ırdım ama duyduğ um Grammy'nin sesiydi: "Ah, Maureen!" Vü cudum ileri atılırken bile, bü yü kannemin sesinin neden arabada yankılandığ ını merak etmek için bir salisem vardı. Sonra yü zü m direksiyona çarparak ikiye bölü ndü ve arabam akordeon gibi ezildi.

Bir sonraki hatırladığ ım ş ey arabamın dış ında durduğ um. Bugü ne kadar, arabadan nasıl indiğ imi bilmiyorum. Yeni London Fog yağ murluğ um, kırmızı ve turuncu çizgileri olan batik bir gömlek gibi görü nü yordu.

Machine Translated by Google

önden aş ağ ı. Yü zü mden kan geldiğ ini fark ettim ve acilen yardım almam gerekiyordu.

Saat gece ikiye yakın olduğ u için sokak karanlık ve boş tu. Çarptığ ım ağ acın yanındaki eve baktım. Ş aş ırtıcı bir ş ekilde, bir kadın mutfak masasında oturmuş kitap okuyordu. Onu rahatsız etmemek için kapıyı hafifçe tıklattım. Yaş ayan Ölü lerin Gecesi'ndeki bir yaratığ a benziyor olmalıydım , çü nkü kapıyı açtığ ında çığ lık attı ve neredeyse bayılacaktı. Ambulans geldiğ inde o kadar histerikti ki onu sedyeye koydular, ben de yü zü m bir havluya gömü lmü ş halde yakınlarda otururken. Kanlı yü zü mü kaldırdım ve zayıf bir sesle, "Hey," diye seslendim.

İ tfaiye ekibi beni araçtan kimin çıkardığ ını sorup durdu. (Siz ve ben onun Grammy Mac olduğ unu biliyoruz, ama bunu bir sağ lık görevlisine nasıl söylersiniz? "Aslında, ölü bü yü kannem yolcu koltuğ undaydı ve beni dış arı çıkardı - vü cudumun içinden geçtikten sonra.")

Acil triyaj için en yakın hastaneye götü rü ldü m. Acil servise götü rü lmeden önce, acil servis görevlileri kapıdan girerken bir doktor onları karş ıladı.

"Onu radyolojiye götü r. Ş u anda beyin tomografisine ihtiyacı var." Daha önce CT taraması veya MRI yaptırdıysanız, alanın çok sınırlı olduğ unu ve iş lem sırasında hiç hareket edemeyeceğ inizi bilirsiniz. Baş ım ve yü zü mdeki yaralar midemi bulandırıyordu. İ ş lem sırasında inliyordum ve bilincime girip çıkıyordum. Bir noktada, makinede yankılanan bir erkek sesi duydum. Maureen, iyi misin?

Biraz delirdim ve cevap verdim, "Tanrım? Sen olduğ unu? bence ben Tamam ama ben hasta olacağ ım."

Machine Translated by Google

Maureen, beni dinle. Lütfen üstünüze bakın.”

Vücudumdan bir ürperti geçti. Yaratıcımla tanışmak için yukarı bakmamın hiçbir yolu yoktu. Çılgınca düşünceler zihnimi doldurdu. Ölmek istemedim; hazır değildim Yaşamak için çok şeyim vardı. Ses devam etti, "Maureen, senin için buradayım. Lütfen yukarı bak.”

Bu noktada kendimi kirletmeye hazırdım. Derin bir nefes aldım ve yavaşça makinenin tepesine baktım. O anda Tanrı'yı görmedim ama makinede yuvarlak bir hoparlör gördüm. Hoparlörden kıkırdamalar yükseldi.

Maureen, bu doktor Rabinowitz. Sadece orada iyi olduğundan emin olmak istedim."

Tarama yapıldıktan ve acil servis doktoru burnumun üzerindeki yarığı onarmayı bitirdikten sonra, bir doktor ekibi etrafımda toplandı.

Ben.

Maureen, tomografide birkaç kırık yüz kemiği ve kırık bir kafatası görüldü. Sizi Boston'daki Massachusetts Göz ve Kulak Revirine sevk ediyoruz. Yüz kırıklarınız için özel bakıma ihtiyacınız var.”

Boston'dayken birkaç doktor triyaj yatağının etrafını sardı.
Gözümü ve burnumu dürtüyorlardı. Daha fazla test için götürüldüm ve şişliğin indiğinde büyük olasılıkla ameliyat olmam gerekeceği söylendi.
Yüzüm artık Fil Adam'ınkinden daha büyüktü. Saatler sonra, yuvarlak John Lennon gözlüklü, uzun boylu, zayıf bir adam odaya girdi.

Goddard Hastanesi'ndeki taramalarınızı inceledik ve ben sadece durumunuzun ne olduğunu size anlatmak istiyorum. Sağ gözünüzde ciddi bir yörünge kırığı var. Gözü yerinde tutan minik kemiklerin hepsi ezilir.
Gözünün batmadığına şaşırdık

Machine Translated by Google

yuvasına geri takın. Burnunuz birkaç yerden kırılmış—onarılabileceğ inden emin değ iliz. Burun kırığ ınızın ü zerinde, kafatasınız kırılmış tır ve omurilik sıvısı dış arı sızdığ ı için acilen onarılması gereken bir delik vardır. En çok bundan endiş e duyuyoruz. Spinal menenjite karş ı çok hassassınız. Ayrıca iki yanağ ında da hafif kırıklar ve çenende kılcal bir kırık var."

Bana bunları anlatırken, ş aş ırtıcı derecede sakin hissettim. Sadece her ş eyin iyi olacağ ını biliyordum. Birkaç gü n sonra, yine bir taramadan sonra, göz ve burun cerrahı gelip ameliyata ihtiyacım olmadığ ını söyledi. Travma nedeniyle kafatasımdaki beyin omurilik sıvısı sızıntısının artık bir sorun olmadığ ını ve sadece "olaylara göz kulak olacaklarını" söyledi.

"İ çeri girip kafatasının etrafındaki zarda açtığ ın yırtığ ı onaracaktık. Tarama iyileş tiğ ini gösteriyor" dedi doktor.

Sonraki iki hafta boyunca doktorlar ve hemş ireler sanki ben bir uzaylıymış ım gibi ortalığ ı karış tırmaya devam ettiler. Yaralarım konusunda kafalarının karış tığ ını biliyordum. Hiç ağ rım olmadı ve bir kez bile ibuprofen'den daha gü çlü bir ş ey almadım. Doktorlar ayrıca çift görmemi bekliyordu ama iyi görebiliyordum. Burnum toz haline getirilmiş olmasına rağ men aynı görü nü yordu ve ben de gayet iyi nefes alabiliyordum.

Travmatik olayların bazen psiş ik aktiviteyi tetikleyebileceğ ini duydum. Kazadan mucizevi bir ş ekilde kurtulduktan kısa bir sü re sonra ruhları yeniden hissetmeye baş ladım ve kafamın içinde yü zlerce ses duydum. Noel'deki alış veriş merkezi gibiydi. Ve erteleme dü ğ mesi yoktu

bu yeniden uyanış Zihin gevezeliğ i tufanı ilk baş ta beni deli etti. Ruhlardan birer birer konuş malarını isterdim. Geceleri, uyuyabilmem için gitmeleri için yalvarırdım. İ nsanlarla dolu bir tiyatro hayal edin.

Machine Translated by Google

konuş mak - kafamda böyle geliyordu. Benimle konuş an ruhlar ü zerinde hiçbir kontrolü m olmadığ ını çabucak öğ rendim.

Kazamdan kurtulduktan sonra, Boston'daki bü yü k bir hukuk firmasında dava yardımcısı olarak çalış arak "normal" hayatıma geri döndü m. Vakaları incelerken, ruhlar dü nyasından, beni vakaları tamamen açığ a çıkarabilecek ve sahtekarlığ ı ortaya çıkarabilecek ilgili bilgilere yönlendiren dü rtü ler almaya baş ladım. Ama deli olduğ umu dü ş ü nmelerinden korktuğ um için bunu hiçbir iş arkadaş ımla paylaş amazdım. Çalış tığ ım avukatlar çok titiz olduğ umu ve iyi içgü dü lere sahip olduğ umu dü ş ü ndü ler.
Açıkçası, yeni keş fettiğ im yetenek ve benim deyimimle "gökyü zü ndeki dost sesler" beni biraz korkutmaya devam etti.

İ ş e döndü kten kısa bir sü re sonra, ş irketimde iş çi tazminatı departmanını yöneten bir Kızılderili ş ifacı - bir ş aman - ile tanış tım. Biri onu bana yol göstermesi için mi göndermiş ti? "Birinin" yaptığ ına inanıyorum. Önce beni, vü cuttaki enerjiyi dengelemek ve rahatlama ve esenlik sağ lamak için nazik dokunuş ları kullanan bü tü nsel Japon ş ifa tekniğ i olan Reiki ile tanış tırdı. Ayrıca bana ş amanik ş ifa ü zerine ilk kitaplarımı verdi - Michael Harner'ın yazdığ ı The Way of the Shaman ve Mary Summer Rain'in Spirit Song'u. Her iki kitap da Kızılderili tıp adamlarının ve kadınlarının ş ifa uygulamalarını ve doğ al bilgeliğ ini anlatıyor ve ruha ve dü nyaya saygıyı teş vik ediyor. Aynı zamanda bir Reiki ustası olan iş yerimdeki ş aman Karen, bana Reiki öğ retmeyi ve Reiki ş ifasının ü çseviyesinde de sertifika almama yardım etmeyi teklif etti. Reiki gibi alternatif ş ifa yöntemleri ve Yerli Amerikalıların ruha dayalı uygulamaları hakkında ne kadar çok ş ey öğ renirsem, yeni keş fettiğ im yeteneklerimi ve onlara eş lik eden "sesleri" o kadar kabul edip bunlarla baş edebiliyordum.

Machine Translated by Google

Kazamdan bir yıl sonra, yirmi beş yaş ımdayken, kocam Greg ile Boston'daki Roxy gece kulü bü nü n alt katındaki Jukebox adlı ellili ve altmış lı yıllardaki bir kulü pte tanış tım. Bana bir ruh eş i göndermesi için Grammy Mac'ime nasıl dua ettiğ imi hatırlıyor musun? Pekala, Greg'de kesinlikle duygulu ve tanıdık bir ş eyler vardı -sanki birbirimizi daha önce tanıyormuş uz gibi- ve çok geçmeden birbirimize aş ık olduk ve ayrılmaya karar verdik.

evlenmek Ama bir medyumla evlenmek ü zere olduğ u ve hayatının en çılgın yolculuğ una çıkacağ ı konusunda onu nasıl uyarmaya baş layabilirdim? Zaman aldı ama Greg sonunda benim özel yeteneklerimi anladı ve destekledi.

Yeni evli olmak, beraberinde strese girecek yepyeni bir liste getirdi - faturalar, çocuk istemek, ev için para biriktirmek, biriyle yaş amaya alış mak - ve ben zaten endiş eli bir insandım. Daha genç ken endiş elerimi gidermek için gitar çalmış ve mü zik yazmış tım. Artık yeni bir çıkış a ihtiyacım vardı. Stand-up komedisini denemeye karar verdim. O zamanlar Boston'da komedi kulü pleri çok popü lerdi ve Greg'le ilk buluş mamızı Boston'ın tarihi tiyatro bölgesindeki Nick's Comedy Stop'ta yaptık. O zamanlar Massachusetts Liman İ daresi için çalış ıyordum ve ofislerimiz Nick'inkinin tam karş ısındaydı. Bir sabah iş ten önce simit almaya giderken komedi kulü bü nü n giriş indeki neon tabela gözü me çarptı. Her Çarş amba akş amı Açık mikrofon gecesi yazıyordu - kayıt için arayın. Numarayı not alıp cebime koydum.

Her zaman sınıfın palyaçosu olmuş tum ve sezgilerimi ve hızlı zekamı kullanmak benim için kolaydı. Sahne komedisi çocuk oyuncağ ı oldu. Haftada en az bir kez Boston çevresindeki kulü plerde performans sergiledim. Sarış ın ş akaları yaptım ve yeni kocamla dalga geçtim. Sarış ın materyallerimin çoğ u çocukluğ umun en iyi arkadaş ı Alison hakkında yazılmış tı. Liseden sonra Florida'ya taş ınmış tı ama biz hala iletiş im halindeydik. Bir

Machine Translated by Google

Yaz, Alison şehre geleceğini ve komedi şovumu izlemek istediğini söylemek için aradı. Panikledim. Şakalarımın asıl sorumlusunun kendisi olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Ona söylemek zorundaydım.

"Alison, sana söylemem gereken bir şey var. Gösterimde sarışın olan en iyi arkadaşımla dalga geçiyorum."

Alison durakladı ve "Aman Tanrım, o biliyor mu? Ona gerçekten söylemelisin.

"Aslında ona şimdi söylüyorum," dedim.

"Tamam. Dayanmamı ister misin?"

"Alison, senden bahsediyorum. Gösterilerimde hakkında skeç yaptığım sarışın arkadaşımsın."

Uzun, sessiz bir duraklama oldu. Telefonu yüzüme kapatacak mı? Merak ettim. Belki artık benimle konuşmayacak.

"Çok ünlü olacağım!" haykırdı.

Greg ve ben nişanlanmadan önce yaklaşık iki yıl çıktık. 1993'te ılık bir yaz akşamında, Boston'un göbeğindeki Prudential gökdeleninin tepesinde, tek dizinin üzerine çöktü ve soruyu sordu. Güneş, Fenway Park'ın arkasındaki kötü şöhretli CITGO tabelasının arkasında batmaya başlamıştı. O anda etrafta başka kimse yoktu ya da ben öyle düşündüm. Odağım Greg ve bana söylediği sözlerdi (hıçkırıklarımın arasında). "Evet!" diye bağırdığımda Görünüşe göre engellediğim kalabalık alkışlarla patladı. Birkaç kişinin bir Kleenex'e uzandığını fark ettiğimde yanaklarımın yandığını hissedebiliyordum.

Ertesi gün öğlene kadar birkaç gelin dergisi mutfak masamı kapladı. İkimiz de geniş ailelerden geldiğimiz için anne babamızın düğünü nü müzün faturasını ödeyemeyeceğini anladık. Sonraki iki yıl boyunca, her kuruşunu Haziran ayındaki rüya gibi düğünü müze ev sahipliği yapmak için biriktirdik.

Machine Translated by Google

Sharon, Massachusetts'te 200 kişilik göl kenarında sade bir resepsiyon. Tam olarak platin bir düğün değildi ama bizim için ağırlığınca altın değerindeydi. Düğün partisi, çoğunluğu yakın aile üyelerinden oluşan yalnızca yirmi altı kişiden oluşuyordu. Gün sorunsuz geçti - damadın geç kalması dışında.

Balayımız rüya gibiydi - Jamaika'da çiftler için her şey dahil bir tatil yeri. Ancak bu rüya, ikimiz de gıda zehirlenmesiyle karşılaştığımızda hızla bir kabusa dönüştü. Bu romantik olayı tamamlamak için otelde bir su borusu patladı ve bizi üç gün susuz bıraktı. "Yap" tavrımızla, Jamaika'nın en ünlü şelaleleri olan Dunn's River Falls'a nefes kesen bir yolculukla balayımızın sonunu kurtardık.

Evlilik hayatına alışmak biraz uyum sağladı. İkimiz de Boston'da uzun saatler çalıştık, bu yüzden eve vardığımızda Greg bir odada spor izliyordu, ben ise iyi bir kitap ya da dergi ile kıvrılmak için yatak odasına yerleştim. Doğal şifa ve alternatif terapiler hakkında bilgi edinme arzum doruktaydı. Reiki ve Kızılderili doğal şifası sertifikası aldıktan sonra repertuarıma daha fazla şifa yöntemi eklemek istedim. Göz gezdirdiğim bir sağlık dergisinin arka yüzünde Boston Shiatsu Okulu'nun bir reklamı vardı. Shiatsu eski, geleneksel bir Japon şifa yöntemidir. Shiatsu, "parmak baskısı" anlamına gelir. Shiatsu uygulayıcısı, vücudun meridyenleri veya enerji kanalları olarak kabul edilenler boyunca vücudun akupunktur noktalarında çalışmak için avuç içlerini, parmakları, baş parmakları, eklemleri, dirsekleri, dizleri ve ayakları kullanır. Bireyin enerji akışını dengelemeye ve hayati organları güçlendirmeye yardımcı olur.

Shiatsu'da, hastalığın engellenmiş veya tükenmiş veya aşırı aktif olan dengesiz enerji. Şiatsu

Machine Translated by Google

Çin akupunkturu ve Geleneksel Çin Tıbbı ile vücudun enerjisindeki dengesizlikleri uyumlaştırma konusunda aynı iyileştirici bakış açısını paylaşır.

Reklamı kesip şifonyerimdeki aynaya bantladım. Yeni evli olmak, para dardı, bu yüzden şu anda bu okula gitmek sadece bir hayal ve gelecek arzusuydu. Tezahür etme konusunda büyüktüm, bu yüzden hayatımın her alanındaki insanlara bir gün shiatsu okuluna gitmeyi planladığımı söylemeye başladım. 4.500 dolarlık öğrenim ücretini biriktirmenin en az birkaç yıl alacağını düşündüm.

Bu arada, yavaş yavaş yerel olarak stres yönetimi, meditasyon, tai chi, qigong, yoga, bitkisel ilaçlar, beslenme ve kristaller üzerine dersler almaya başladım. Doğal şifayla ilgili çok tanıdık bir şey vardı - doyamadım. Bu konulardaki kitaplar yatak odamın her yerine dağılmıştı.

Eve her yeni kitap getirdiğimde Greg gözlerini devirse de, sonunda geldi ve o sırada onu rahatsız eden her neyse ondan yardım istedi.

"Sırtım ağrıyor. Şu Reiki şeyini bana yapabilir misin?" O yapabilir diye mırıldandı.

Şaka yollu, "Tamam, hadi bunu iyileştirelim. Küçük bir defans oyuncusu taşımak için güçlü bir arkaya ihtiyacınız olacak.

Çocuk sahibi olmakla ilgili konuşmalar genellikle benim tarafımdan gündeme getirilirdi. Greg beklemek ve biraz seyahat etmek istedi. Sonraki birkaç yıl içinde Florida, Kaliforniya, Kanada ve birkaç Karayip destinasyonuna seyahat ettik: Aruba, St. Lucia, Bahamalar ve Meksika.

1998 baharında biyolojik saatim o kadar yüksek sesle çalışıyordu ki geceleri beni uyandırıyordu. Otuz bir yaşındaydım ve bebek sahibi olmaya hazırdım. Gece yarısı Greg'i uyandırdım.

Machine Translated by Google

"Uyuyor musun?" Diye sordum.

"Ne dü ş ü nü yorsun?" Greg tavırla cevap verdi.

"Dinle, bence bir bebek sahibi olmamızın zamanı geldi. Ben daha genç değ iş miyorum ve ya hamile kalmakta sorun yaş arsak?" duyurdum.

Greg içini çekerek doğ ruldu ve "Hiçbir sorun yaş amayacağ ız. Dostum Tom'a bak. O ve Linda ilk denemede hamile kaldılar!"

Ama Greg ve benim için, kısa sü rede öğ rendiğ imiz gibi, bu asla mü mkü n olmayabilir.

Doğ umda aldığ ınız ilk nefesten, ölü mde aldığ ınız son nefese kadar, nefes sizin değ iş mez yol arkadaş ınız olmaya devam ediyor. Sezginizi uyandırmak ve daha canlı, rahatlamış ve odaklanmış hissetmek için bilinçli nefes almanın gü cü nü kullanın.

"Bilinçli nefes alma", tanımı gereğ i tam olarak görü ndü ğ ü gibidir: Aldığ ınız her nefesin tamamen farkında olduğ unuz doğ al bir nefes alma tekniğ idir. Her bir nefes alış ve veriş inizi bilinçli farkındalığ ınızla birleş tirmeyi içerir ve bedeninizin gerginliğ i atmasına ve ş imdiki anda olmasına izin verir.

Sakinlik yaratmanın ve zihni sakinleş tirmenin ilk adımı karından derin nefes almakla baş lar. Diyafram veya göbek nefesi, stresle mü cadele etmenize ve kendinizi dengelemenize ve topraklamanıza yardımcı olur. Çoğ u insan gergin, endiş eli veya korkmuş olduklarında göğ ü slerinin yukarısında hızlı, sığ nefeslerle nefes alır.

Aş ağ ıdaki alış tırma, sakin, anlayış lı bir ruh hali geliş tirmenize yardımcı olacaktır. ve dü ş ü nsel farkındalık.

- Oturmak veya uzanmak için sessiz bir yer bulun.

Machine Translated by Google

• Cep telefonunuzu, televizyonunuzu veya diğ er dikkat dağ ıtıcı ş eyleri kapatın. • Göbeğ inizden derin, temizleyici nefesler alın. içinden nefes al burnunuzla, beş e kadar sayın ve ağ zınızdan nefes vererek vü cudunuzdaki tü m gerilimi serbest bırakın. • İ stenmeyen dü ş ü nce ve endiş elerden kurtulun. odaklan senin nefes.

• Karnınızın nefes alırken ş iş en ve nefes verirken sönen bir balon olduğ unu hayal edin. Uyuyan bir bebek tasavvur edin: göbek çaba harcamadan yü kselir ve alçalır.

• Her nefes alıp veriş inizde nefeslerinizi yavaş ça sayın. (Bu, rahatsız edici dü ş ü ncelerin veya "zihin gevezeliklerinin" içeri sızmasını önlemeye yardımcı olur.) Zamanınız kısıtlıysa, on nefes aldıktan sonra durun. Gü nde sadece beş dakika ile baş layın ve en az on beş dakikaya kadar çalış ın.

Pratik yaptıkça zihninizdeki gevezelik azalacak ve vü cudunuz doğ al olarak gevş emeye baş layacak. "Nefes molanıza" isteğ e bağ lı eklemeler arasında okyanus veya yağ mur ormanlarının seslerini kullanan hafif mü zik; yakına yerleş tirilmiş kü çü k bir fıskiye; doğ ada oturmak veya uzanmak; ve odak noktası olarak bir mum yakmak.

Machine Translated by Google

3

Benim Mucize Bebeğim

Hamile kalabilmeniz çok düşük bir ihtimal. Kurşunlu boyayla zehirlenen kadınlarda önemli ölçüde kısırlık vakası var.
Büyük ihtimalle çocuk sahibi olamayacaksın," dedi doktorum, sanki banyonun iki kapı aşağıda solda olduğunu haber verircesine.

Mayıs 1998'de Boston'daki o ofiste anne olma hayallerimi paramparça ederken şok içinde oturdum. Az önce duyduklarımı sindiremedim. Kendimi steril hissetmiyordum. Kısır olmanın nasıl bir his olduğunu bildiğimden değil ama taş gibi soğuk, içi boş ve uyuşmuş bir karın hayal ettim.
Gizlice küçük futbol formaları ve yeni doğan Nike kramponları satın alan kocam Greg'e bu haberi nasıl vereceğimi bilemedim. Bundan birkaç hafta önce onları yatağın altına gizlenmiş halde buldum.
randevu. Doğum öncesi vitaminleri için bir reçete almak üzere doktora gitmiştim. Arkadaşım Linda, hamile kalmak için vücudunu en uygun duruma getirmek için onları almaya başladığını söyledi.
O gün daha sonra apartmanımın önünde dururken vücudum titremeye başladı ve gözyaşlarım birikti. Çaresizce anahtarlarımı bulmaya çalışarak aşırı doldurulmuş çantamı karıştırdım. Merdivenlerden koşarak çıkıp yorganımın altına saklanmak istiyordum. Tek yatak odalı dairemizin kapısını bile açmadan önce ağlayan bir aptaldım. Sanırım Greg birinin öldüğünü sandı. Beni teselli etmek için koşarak yanıma geldi.

Machine Translated by Google

"Çocuk sahibi olabileceğimizi sanmıyorum. Doktorum 'kısır ve üşüyorum' dedi" dedi. Ben ağladım.

"Hadi. Bana doktorun gerçekte ne dediğini söyle," dedi Greg.

"Çocukken kurşunun boya zehirlenmesi geçirdiğim için kısır olma ihtimalim yüksek. Kurşun, dişlerin üreme organlarına saldırıyor."

"Ona inanmıyorum," dedi Greg. "Yine de denemeye başlamalı ve ne olacağını görmeliyiz. Meksika hemen köşede. Buna ve ne kadar eğleneceğimize odaklanın."

Birkaç yıl önceki balayı kabusumuzu telafi etmek için Meksika gezisi için rezervasyon yaptırmış tık.

Greg'in önerdiğini yaptım ve yerine geziye odaklanmaya başladım. Doktorun üzücü haberi üzerine.

Ertesi cumartesi uçak Cancun'a indiğinde, Maya harabelerini görmek için bir tur otobüsüne atladık. Yükselen güneşe ve Karayip Denizi'ne bakan bir uçurumun üzerinde duran Tulum adında bir yer okumuştum. Kalıntılar, Yucatan Yarımadası'nın doğu kıyısı boyunca otuz dokuz fitlik kayalıklarda yer almaktadır. Tulum, Maya'nın geniş ticaret ağında önemli bir bağlantıydı. Hem deniz hem de kara yolları binlerce yıl önce burada birleşti.

Güneş hassas İrlandalı cildime vururken yüz dereceye yakındı. Çillerimin çoğaldığını hissedebiliyordum. Greg boş mezarları kontrol etmek istedi, ben de hızla harabe binalarından birine, "Sütunlu Ev" denen bir yere kaçtım. Ana giriş i güneye bakan dört odalı saray benzeri bir yapıdır. Altı

Sütunlar ana odanın çatısını destekler ve üstü örtülü bir kutsal alan vardır. Taş yapıya girmek için başımı eğmek zorunda kaldım. Orada

Machine Translated by Google

İ çeri girince aralarından seçim yapabileceğ iniz kemerli ü ç koridor vardı - sağ a gittim.

Sıcak iyice artmış tı ve ben sadece oturmak zorunda kaldım. Neredeyse gü neş çarpmak ü zere olan bedenimi ü zerine oturtmak iç in kısa bir beton direk buldum. Oturduğ umda, omurgamdan yukarı soğ uk bir ü rperti yü kseldi. Bu duyguyu tanıdım. Çocukken ruhları gördü ğ ü mde ö nce bir ü rperti hissettim ve ş imdi bunun enerji olduğ unu anladım. Ama burada bu herhangi bir enerji değ ildi - bu elektrik santrali enerjisiydi. O yarı karanlık, mağ arayı andıran boş lukta ü zerimde yü zlerce göz varmış gibi hissettim. Sonra arkamdan kıkırdamalar duydum. Çabucak omzumun ü zerinden baktım ama kimse yoktu - görebildiğ im kimse yoktu.

Mayalı bir tur rehberi, sanki birdenbire ortaya çıkmış gibi, "Maya doğ urganlık direğ inde oturuyorsunuz," dedi.

"Ah," dedim gü lerek. "Bu oldukça komik. Bunun iç in gerçekten endiş elenmeme gerek yok."

"Merak etme," dedi arkasını dönmeye baş larken.

Bir saniyeliğ ine baş ımı eğ dim ve baş ımı kaldırdığ ımda o gitmiş ti. Bir dakikadan kısa bir sü re sonra, Greg giriş te belirdi.

"İ ş te buradasın!" dedi rahatlayarak.

Ona hemen Maya rehberiyle olan değ iş tokuş u anlattım. "Sen Gelirken yanından geçmiş olmalı," dedim.

"Hayır, kimseyi geçmedim. Sadece sen ve ben. Gerçekten sıcak çarpması geçirmiş olmalısın. Seni otele götü relim, dedi Greg gü ven verici bir gü lü msemeyle.

Otel odasına girer girmez çift kiş ilik yataklardan birine çöktü m ve Greg kendini diğ erine attı. İ ki dakikadan az bir sü rede ü ş ü dü ve horlamaya baş ladı. Ben uykuya dalmaya baş ladığ ımda, ü ç Mayalı adam yatağ a yaklaş tı ve etrafımı sardı. Hayal görü yor olabileceğ imi dü ş ü ndü ğ ü mü belli belirsiz hatırlıyorum. Erkekler renkli kuş aklar giydi

Machine Translated by Google

beyaz bir gömlek ve bol kırmızı pantolon üzerine parlak turuncu, kestane rengi ve sarı çizgili. Biri yatağın üzerine eğilip kulağıma fısıldadı. Korktum ve hareket etmeye çalıştım ama yapamayacağımı anladım. Onu tam olarak duymamıştım ve söylediklerini tekrar etmesini istemeyi başardım. Sonra yüksek sesle ve net bir şekilde, "Annen kalp krizi geçirdi. İrlanda'da bir hastanede yatıyor. Evi aramalısın." Sonra yatağımdan ayrıldılar ve kapıdan içeri girdiler. Az önce olanlara inanamadım. Artık onların ruh olduklarını anladım ve bu bilgiyi aldığım için kendimi ayrıcalıklı hissettim ve dinleyeceğimi ve sonunda anlayacağımı bildikleri için kutsandım.

Birkaç yıl önce annem ilk kalp krizini elli yaşında geçirmişti. Omzunu ovuşturmaya başladığında oturma odasında oturuyorduk. Hemen kafamın içinde bir ses duydum: kalp krizi geçiriyor.

Ayağa kalktım. "Anne, sanırım kalp krizi geçiriyorsun. Hadi gidelim hastane."

"Hayır, ben iyiyim," diye yanıtladı. "Sanırım sadece omzumu incittim. . . Ancak, ağrı sırtıma gidiyor ve şimdi çenem ağrıyor.

Bana inanmayacağından korksam da ona kafamdaki küçük sesten bahsettim: "Anne, birinin bana senin kalp krizi geçirdiğini söylediğini duyup duruyorum. Bana şimdi hastaneye gitmen gerektiğini söylüyorlar. Kim olduğunu bilmiyorum ama ölebileceğini söylediler."

Bir süre bana baktı ve "Tamam, hadi gidelim" dedi.

Yerel acil servisin bekleme odasında kız kardeşim Rose ve ben, neşeli şeyler hakkında konuşarak annemi sakinleştirmeye çalıştık. Hemşire yanımıza geldiğinde annem onunla şakalaşmaya başladı ama sonra aniden göğsünü tuttu ve nefessiz kalmaya başladı. Bu açıkça büyük bir koronerdi. Bekleme salonu hızla doldu

Machine Translated by Google

hastane personeli ve odadan çıkmamız istendi. Annemin durumu düzeldiğinde, üçlü baypas ameliyatı için Boston'daki New England Deaconess Hastanesine transfer edildi.

Şimdi, birkaç yıl sonra, Maya ruhları bana annemin başka bir kalp krizi geçirdiğini söylediğinde, bunun büyük olasılıkla doğru olabileceğini biliyordum. Önceki yorgunluğuma rağmen yataktan fırladım ve ailemin Stoughton'daki evini aradım. İrlanda'da olduklarını biliyordum ama kardeşlerimden birinin orada olacağını ve bana haber vereceğini hissediyordum. Kız kardeşim Elizabeth telefona cevap verdi.

"Annem hastanede mi? Kalp krizi mi geçirdi?" ağzımdan kaçırdım dışarı.

"Aman Tanrım, az önce babamla telefonu kapattım. . . Annem göğüs ağrıları nedeniyle Dublin'deki hastanede. Bunu nasıl bildin? diye sordu.

"Bazı kadim Maya erkekleri otel odama geldi ve annemin kalp krizi geçirdiğini söylediler."

"Ha? Odanızın anahtarını nasıl buldular?" diye sordu.

"Lizzy, ruhlar, hayaletler vardı. . . Bilirsin, şeffaf türden.

Lizzy, ara sıra hayaller gördüğümü ve ürkütücü karşılaşmalar gördüğümü bilmesine rağmen, paranormal herhangi bir şey hakkında konuşmaktan hoşlanmazdı. (Aslında, [sözlerini] Boogie Man'den uzak tutmak için sık sık bir ışıkla uyudu.)

Gitmeliyim, dedi şimdi. "Bu şey beni ürkütüyor. Annemle ilgili bir güncelleme için seni sonra ararım.

Birkaç gün sonra eve döndüğümde, annem beni Dublin'den aradı ve doktorların onun yumuşak kalpli olduğuna inandıklarını söyledi.

Machine Translated by Google

saldırı. Mayaların bana bu bilgiyi verdiğ i için minnettardım çü nkü kardeş lerim bana söylemek için eve gelene kadar beklerdi.

Meksika gezisinden yaklaş ık bir ay sonra karnımın alt kısmında keskin ağ rılar hissetmeye baş ladım. Annemin sağ lığ ı için endiş elenmekten ü lser olduğ unu dü ş ü nerek doktorumu görmeye gittim. Kısa bir tartış ma ve bazı kü çü k testlerden sonra yumurtalık kisti olup olmadığ ını kontrol etmeye karar verdi. Muayeneyi yaptığ ında yü zü nde ş aş kın bir ifade belirdi. Ayağ a kalktığ ımda bana bir idrar çubuğ u verdi.

"Hamile olduğ undan eminim," dedi. "Bunu kullan ve gel hemen geri."

Aklıma hemen Tulum'daki Maya harabesinde yanlış lıkla oturduğ um doğ urganlık direğ i geldi. Mayalar bana bir kutsama mı göndermiş ti? Gerçekten hamile olabilir miyim?

Benim ve doktorumun sü rprizine göre hamileydim! Meksika'da bir mucize görmü ş tü m. Greg'e söylediğ imde hem ş ok oldu hem de çok mutlu oldu. "Vay be!" den sonra ağ zından çıkan ikinci ş ey. "Shiatsu okulu hakkında ne yapacaksın?"

Massachusetts, Cambridge'deki Boston Shiatsu Okuluna kaydolmuş tum ve birkaç hafta içinde baş layacaktım. Bu hedefimi gerçeğ e dönü ş tü rmeye yardımcı olacak ön ödemeye yetecek kadar tasarruf etmek ü çyılımı aldı. Shiatsu genellikle yerde bir futon minder ü zerinde yapılır.
Greg, yeni hamile durumumla bunun benim için çok fazla olacağ ından endiş eliydi. Dikkatlice dü ş ü ndü kten sonra, shiatsu öğ renme hayalimin peş inden gitmeye karar verdim.

Aileme bebeğ i anlatmak için sabırsızlanıyordum. Çoğ u çiftin sevindirici haberi yaymak için ilk ü ç aylık dönemin bitmesini beklediğ ini biliyorum ama ben dikiş lerde patlıyordum. Önce anneme söyledim.
Ona iki hafta, ü ç gü n ve doksan yedi olduğ umu söyledim.

Machine Translated by Google

dakika hamile. Gracie'ye verilen çoğu flaş haberde olduğu gibi, "Biliyorum. Grammy Mac için çok dua ediyorum."

İlk üç aylık dönemin sonunda karnımda küçük "patlamalar" hissedebiliyordum. Doktor on beş ya da on altı haftaya kadar tekme atmayacağımı söylese de, vücudumla o kadar uyum içindeydim ki, onun orada olduğunu bana hatırlatmasının mucize bebeğim olduğunu biliyordum. Ailemizin resmi olmayan "doktoru" olan kız kardeşim Liz, beni "pop"ların sadece gaz olduğuna ikna etmeye boşuna uğraştı.

Logan Havaalanında çalışmak, shiatsu okuluna gitmek ve ara sıra bir Boston komedi kulübünde stand-up yapmak gibi yorucu programıma devam ettim. Hamile olmak çok daha fazla malzeme sağladı. Kocam Greg, her komedi şovunda bana eşlik etti. Biri beni sıkıştırırsa, Greg onları herhangi bir insanı utandıracak bir geri dönüşle heyecanlandırırdı.

Programım en azını söylemek için çok doluydu. Dairemden sabah 7:00'de ayrılır, Logan Havalimanı'nda işe giderdim (tren, tekne ve Boston limanı boyunca yürüyüş). Saat 18:00'de shiatsu dersinin başlaması için haftada üç gece tekne, otobüs ve metroyla Cambridge'e seyahat etmek üzere saat 17:00'de Logan'dan ayrıldım. Ders saat 10:00'a kadar devam etti. Daha sonra Cambridge'deki Mass Avenue'dan Porter Square T durağına (yeraltı metrosu) yürüdüm, bu durak beni Stoughton'daki daireme giden banliyö trenini almak için Boston'daki South Station'a götürdü. Gece yarısına yakın eve geldim. Dersim olmadığında Logan'dan ayrıldım ve sahnede biraz stres atmak için tiyatro bölgesindeki Nick's Comedy Stop'a ya da Boston'ın ünlü Faneuil Hall'undaki Comedy Connection'a gittim.

Mucize bebeğimle hamileliğimin sonlarına doğru bir korku daha yaşadım, çok büyük bir korku. Rutin bir ultrason sırasında,

Machine Translated by Google

teknisyen monitöre yaklaş ırken yü zü nde ş aş kın bir ifade vardı. İ çimde bir ş eylerin yolunda gitmediğ ini hissedebiliyordum.

"Doktora gideceğ im," dedi sahte bir gü lü msemeyle.

Kısa sarı saçlı minyon bir kadın olan doktor odaya koş tu ve ultrason çubuğ unu yağ lanmış karnımın ü zerinden geçirmek iç in aldı.

Hiçbir ş eyi geri tutmadı. "Hiç böyle bir ş ey görmemiş tim. Fetü sü nü zü n gözlerinde iki bü yü k tü mör benzeri bü yü me var. Sakıncası yoksa, cerrah ekibini içeri çağ ıracağ ım. Bunca yıllık pratiğ imde, bunu daha önce hiç görmemiş tim. Hemen döneceğ im." Böyle cesaret kırıcı bilgileri soğ uk bir ş ekilde sunması beni ş ok etti. Asanın sersemletici bir silah olduğ unu hissettim ve o bana iki kez vurdu. Kıymetli mucize bebeğ im kör mü olacak? Aman Tanrım, belki de kanserdir! Aklım en kötü senaryoların dü ş ü nceleriyle yarış ıyordu.

Beş kadın ve ü ç erkekten oluş an sekiz doktor, ultrason odasının kapısını hızla iterek açtı. Monitörü çevrelediler. Sadece ikisi bana baktı. Sarış ın doktor ş ok tabancasını aldı ve karnıma öyle bir soktu ki patlayacağ ımı sandım. Kolektif bir "ahhhh" sesi odayı doldurdu.

Sanki duvardaki bir sinekmiş im gibi meslektaş larıyla konuş tu.

“Doğ umdan sonra bebeğ i alıp hemen ameliyat etmemiz gerekecek. Massachusetts Eye and Ear'a (dü nyanın en iyi ihtisas hastanelerinden biri) danış acağ ız. Bu bebeğ in kör olma ve gözyaş ı kanallarının olmaması ihtimali var.”

Hiçbir ş ey söyleyemedim. Öyle bir ş oktaydım ki uyuş muş tum. Bağ ırmak istedim, "Hayır! Mü kemmel bebeğ im değ il mi? Neden?"

Ah, hayır, yapmazsın! Kendi kendime dü ş ü ndü m. Tü m meleklerime, rehberlerime, merhum sevdiklerime, Tanrı'nın mü barek annesi Meryem'e, Tanrı'ya, İ sa'ya, Buda'ya, Zeus'a, Rahibe Teresa'ya ve diğ er herkese sesleneceğ im.

Machine Translated by Google

ruhen dü ş ü nebilirim. Çocuğ umun ş ifaya ihtiyacı ne ise, olsun. Dualarım cevaplanacak.

Her fırsatta ellerimi karnıma tuttum. Tü mörlerin elli derecelik bir kış gü nü nde buz sarkıtları gibi eridiğ ini hayal ettiğ imde içimden bebeğ ime bir sıcaklık aktı. Çocukken öğ rendiğ im Katolik duaları - Selam Meryem ve Babamız - dua ettim ve ayrıca bir Lakota ş amanından öğ rendiğ im Kızılderili dualarını söyledim.

Ellerimle karnımı tutarken değ erli bebeğ imle konuş mak çok yardımcı oldu. Birbirimize bağ lı olduğ umuzu hissettim ve sesimi tanıdı. Uygulamalı seanslarım sırasında kıvrandı ve hıçkırdı.

(Noel arifesinde erkek olduğ unu öğ rendik. Ultrason teknisyeninden bir karta cinsiyetini yazıp, ağ acın altına koyduğ um bir zarfa koymasını istemiş tim. Açtığ ımda, içinden bir ultrason resmi çıktı. alt bölgelerin çevresinde bir daire ve onu gösteren "penis" kelimesiyle iş aretlenmiş bir ok.)

Bir ay sonra kontrol amaçlı ultrason için hastaneye tekrar gittiğ imde doktor, cerrahlar ve öğ rencilerden oluş an bir ekiple sabırsızlıkla bekliyordu.

Gü venilir ultrason asasını bir kılıçmış gibi kavradı ve kendisi Savaş çı Prenses Zeyna'ydı ve asayı daha da derine sokarak umutsuzca tü mörlerin görü ntü lerini bulmaya çalış tı. Ama gittiler. Tamamen gitti.

"Sana ne diyeceğ imi bilmiyorum," dedi, "ama göz bü yü meleri dağ ıldı ve izlenemez durumda."

İ sa'ya, Buda'ya ve Rahibe Teresa'ya dualarımdan bahsetmeyi dü ş ü ndü m ama tıbbi balonunu patlatmak istemedim. Takım, World Series'i yeni kaybetmiş gibi odadan çıktı.

Eğ itim hastanesinde olduğ um için onlar için bulunmaz bir fırsattı.

Machine Translated by Google

gözlemlemek ve öğrenmek pencereden uçup gitmişti. Eminim benim için rahatladılar ve biraz hayal kırıklığına uğradılar.

İki hafta sonra, Logan Uluslararası Havaalanı'ndaki masamda ofis penceremden kalkan uçakları seyrettim. Çok uzağa dönüp doğrudan binama çarpmamaları beni her zaman şaşırtmıştı. Aslında, genellikle o kadar yakındılar ki, Federal Ekspres ve Cape Air'den en sevdiğim pilotlardan bazılarına el sallamak için zıplama ritüelim vardı.

Mayıs 1999'da ofisimde doğum sancısı çektim. Uçma vaktim gelmişti. . . hastaneye. Boston şehir merkezindeki State Street Bank'ta çalışan Greg'i aradım. Beni almak için koştu ve Brigham ve Kadın Hastanesine gittik. Boston'da trafiğin yoğun olduğu saatlerde saat 15:00'te doğum sancısı çekmek iyi bir fikir değildi. Kasılmalarım güçlenip birbirine yaklaştıkça Storrow Drive'da trafikte tamamen durduk.

Arabadan atladım, volta atıp bağırdım, "Doğum sancısı çekiyorum. Yoldan çekil. Yardım!"

Boston halkını anlamalısın. Çok fazla şok olmazlar veya etkilenmezler. Çoğu insan pencerelerini açıp arkasını döndü. Ne beklediğimden emin değilim - belki "evde" bir doktor ya da Boston'daki tek hamile kadına yer açmak için gizli jetlerine çarpan ve yana dönen arabalar.

Sonunda hastaneye geldim. Kasılmaların ne kadar uzak olduğunu görmek için monitörü karnıma koyduklarında bebeğin sıkıntıda olduğunu söylediler. Hemşire, monitör raporunun her kasılmamda bebeğin kalp atışında bir gecikme olduğunu gösterdiğine dikkat çekti. Göbek kordonunun kafasına dolandığından emindi. Beni doğuma ve doğuma götürdüler. bu

Machine Translated by Google

doktor içime uzandı ve dahili bir fetal monitör yerleş tirdi. bu fetal monitör, kalp atış ını harici monitörden daha kesin bir ş ekilde ölçer. Sonra her ş ey durdu. On iki saatte 3 santimetreden 3,1 santimetreye çıktım.

Sonra bana Pitocin verdiler. Bu ilaç, kadın beyninde ü retilen kasılmaya neden olan bir hormon olan oksitosinin sentetik bir formunun markasıdır. Pitocin, kasılmaları daha gü çlü ve daha sık hale getirerek doğ umu baş latabilir veya arttırabilir. Sonuç olarak Pitocin, içinizin tersine döndü ğ ü nü hissettiriyor. İ ş ler doktorların olması gerektiğ ini dü ş ü ndü ğ ü gibi ilerlemediğ inde bana çift doz Pitocin verildi. Kızgın bir tavada kızaran yumurta resminin olduğ u "Uyuş turucu kullanan beyniniz bu" reklamını hatırlıyor musunuz? Beynim sanki kızaran bir yumurta gibi cızırdıyordu. Acıyı ve kaygıyı hafifletmek için tai chi (bir Çin dövü ş sanatı uygulaması) ve qigong egzersizleri (vü cutta enerji geliş tirmek için hareketli bir meditasyon) yapmaya baş ladım.

Sonraki birkaç saat tai chi ve qigong yapmaya devam ettim, ta ki doktor sonunda tamamen açıldığ ımı ve ıkınmaya baş lamak için yatağ a geri dönmeye hazır olduğ umu söyleyene kadar. İ tmeye dört saat kala bebeğ in kalp atış ı durdu. Tansiyonum 60/22'ye dü ş tü . Doğ um hemş irem Mary'ye baktım ve ona "Ölü yor muyuz?" diye sordum.

Yü zü ndeki ifade sorumu yanıtladı. Doğ umhanenin kapıları hızla açıldı ve beyaz önlü klü dört kiş i koş arak yanıma geldi. Karnıma vurdular ve "Acil sezaryen!" diye bağ ırdılar. Kafamın içinde bir sesin "Sağ tarafına dön" dediğ ini duydum. Bu yü zden, "Beni hemen sağ tarafıma çevirin!" Mary ve doktorum beni kaldırdılar ve sağ tarafıma çarptılar. BEN

Machine Translated by Google

monitör bebekten zayıf bir kalp atış ı alırken hafif bir "bip, bip, bip" duyabiliyordu.

Tekrar itmeye baş ladım ve sonunda tü ylü kü çü k kafasını görebildim. Saçları benimki gibi çilek sarısıydı. Sonra kalp atış ı tekrar durdu. Doğ um kanalında mahsur kaldı. Normal doğ um uzmanımın yerini dolduran doktor paniğ e kapılmış görü nü yordu. Vakum veya forseps kullanabileceğ ini söyledi.

" Ş imdi sü pü rgeyi getirin!" diye bağ ırdım.

Vakum, bebeğ in kafasına yerleş tirilen ve bir emme cihazına bağ lanan plastik bir kaptır. Tü m Hoovers'ların kralına sahip olmalıydım çü nkü elektrik sü pü rgesi bebeğ imi dış arı çektiğ inde, baş ımdan ayak baş parmağ ıma kadar yırtıldım ve parçalandım. Ama o noktada tü m vü cudumu kesip açmaları umurumda değ ildi. Ben sadece oğ lumun iyi olmasını istedi

Hastaneye vardıktan iki gü n, on iki saat ve otuz iki dakika sonra, Tyler James Hancock bu dü nyaya girdi ve bir hemş ire onu kuvöze yerleş tirip gözlem için yenidoğ an yoğ un bakım ü nitesine götü rü rken odaya ş öyle bir göz attı.

Nether bölgelerimdeki 4. seviye yırtığ ı dikmek neredeyse dört saat sü rdü (bundan sonra baş ka seviye yok!). Tamirden yaklaş ık iki saat sonra, yedek doktor (on iki yaş ındaki Dakota Fanning'e benziyordu) bana baktı ve "Hmm... . . yanlış yaptım Bü tü n bu dikiş leri alıp biraz yardım almam gerekiyor."

Ne demek yanlış yaptın?! Dü ş ü ndü m. Bu ne anlama gelir?! Yolum eğ ri mi? Her ş eyi dikip kapattın mı?

Odadan ayrıldı ve hastanenin cerrahi ş efiyle birlikte geri geldi. Uzun boylu, ince bir adamdı, gü lü msemeye bile gerek yoktu. O kadar yorgundum ki biraz yumruklaş maya baş ladım. Harcı onarmak için iniş e baş ladığ ında aklıma bir fikir geldi. Dokunun, dokunun, dokunun. (Omzuna vurdum).

Machine Translated by Google

"Tak tak," dedim. Onu gülümsetmeye kararlıydım. Cevap yok. "Tak tak, dedim!"

Etkilenmeden oyunumu oynamak için zayıf bir giriş imde bulundu. "Oradaki kim?"

"Sinir bozucu deniz yıldızı."

Sanki eyalet panayırı için iğne oyası bir parçayı bitirmek için son tarihi varmış gibi dikiş atmaya devam etti. "Sinir bozucu denizyıldızı kim?" cevap verdi.

Beş parmağımı da bir örümcek gibi mükemmel bir şekilde ayrılmış yüzüne koydum. İle şaşırdım, gerçekten kıkırdadı.

"Bayan, yapmazsanız burada bazı problemleriniz olacak.
bitirmeme izin ver."

Bir anlamı vardı.

Yaklaşık altı saat sonra nihayet küçük mucize oğlumu kucağıma aldığımda, sanki beni bin yıldır tanıyormuş gibi bana baktı. Minik parmaklarını işaret parmağıma doladığında eridim. Bununla birlikte, üstesinden gelinmesi gereken bir zorluk daha olacağını bilmiyorduk. Doğum sırasında, Tyler ve benim yüksek ateşimiz vardı. Önlem olarak antibiyotik vermek istediler.

"Şimdiye kadar aldığım tüm antibiyotiklere alerjim var," dedim korkuyla.

Doktor, "Peki, daha önce almadığın bir şey deneyeceğiz, gentomisin ve klidomisin" dedi.

Bir kez daha içgüdülerim devreye girmeye başladı ve antibiyotik almak doğru gelmiyordu. Süreci durdurmam gerektiğini biliyordum. Hiçbir şeyin ters gideceğini bilip de bunu durdurmak için sesinizi bulamadığınız veya bulamadığınız oldu mu? O andaki her şey bana seruma başlamalarını engellememi söylüyordu. Sadece ne bildiklerini düşündüm

Machine Translated by Google

yapıyorlardı, o yüzden bir şey demedim. Hemşireye çantayı serum askısına yükledi ve sıvının koluma damlamasını izledim.

Yaklaşık yarım saat sonra, Greg'le birlikte Saturday Night Live'ı izlerken ayaklarım karıncalanmaya başladı. Chris Farley'nin "Nehir kıyısındaki bir minibüste" sözleri kafamda yankılanırken bacaklarımı hissedemedim. Sanki biri bacaklarıma ağır bir röntgen önlüğü geçirmiş gibi hissettim.

"Bacaklarımı hissedemiyorum," dedim, sesim panik içindeydi. "O hemşireye vur Duvardaki düğmeye basın ve yardım çağırın," diye çılgınca bağırdım.

Greg, panik anlarında savaş ya da kaç tepkisi veren türden bir adamdır ve genellikle kaçar. Örneğin, bir keresinde ondan 911'i aramasını istediğimde, çünkü Tyler gecenin bir yarısı boğmacadan morarmıştı, "Numarayı bilmiyorum!"

Şimdi, tenis topu büyüklüğündeki kırmızı düğmeyi bulamıyordu. üzerinde hemşire simgesi.

Uyuşma hissi hızla kollarımdan yukarıya ve gövdeme yayıldı. Ağzımdan çıkan bir sonraki kelimeler şöyle bir şeydi: "Hiiith bu düğme, sağlık bana, um senin."

Hızla solduğumu, anafilaktik şoka girdiğimi hissettim. Greg sonunda panik düğmesini buldu ve bastı.

"Nasıl yardım edebiliriz?" dedi bir hemşire yorgun bir sesle.

"Nefes alamıyorum!" Kalan tüm gücümle haykırdım. Benim dilim şişmeye başladı ve öğürmeye başladım.

"Mavi kod, mavi kod, oda 1021!" interkom çaldı. Sanki Alcatraz'dan yeni kaçmışız gibi ışıklar yanıp söndü ve bir siren çaldı.

Kodlama ekibi koşarak odama geldi. Beyazlı insanlarla çevriliydim (burada ve "orada"). Sol yanımda, ruhen büyükannemi arkamda görebiliyordum. Eli omzumdaydı.

Yüzünde hiçbir ifade yoktu. ruhu olan bir adam vardı

Machine Translated by Google

uzun, dalgalı sarı saçları ve büyüleyici mavi gözleri, odanın köşesinde durmuş gülümsüyordu. Fabio'ya benziyordu. Bir ruh rehberi veya koruyucu melek olup olamayacağını merak ettim.

Kendimi yatağa düşürmüş gibi hissettim. Tansiyonumu ölçen hemşire paniğe kapılmış görünüyordu. Bacağımda keskin bir sızı hissettim. Epinefrin (adrenalin) verdiler. Epinefrin, hava yolu daralmasının kötüleşmesini önler ve bağışıklık sistemini baskılayıcı bir etkiye sahiptir. Bedenimi terk ediyormuş gibi hissettim. . . muhtemelen sonsuza dek. Oda gitgide küçülüyordu ve sanki tavana yakın uçuyor, bu insanların üzerimde çalışmasını izliyor gibiydim. Bebeğimi bir daha asla göremeyeceğimi düşündüğümü hatırlıyorum. Grammy Mac'in uzaktan bana el salladığını görebiliyordum. Rüya gördüğümü sandım. Her şey sakin ve coşkulu hissettiriyordu. Sanki sıcacık bir kozaya sarılmış gibi o duyguda kalmak istedim.

Güçlü bir itme hissettim ve aniden kollarımı ve bacaklarımı tekrar hissedebildim! Bedenime geri dönmüştüm. En önemlisi nefes alabiliyordum. Beni buraya getiren bereket direği için Mayalara (tamam, sana da teşekkür ederim Greg), tüm meleklere ve azizlere, Tanrı'ya, Buda'ya teşekkür ettim. . .

peki, resmi anladın. Banyoyu temizlemeye gelen kapıcıya bile teşekkür ettiğimi düşünüyorum (sanırım o 200 dikişten sonra alt bölgemde şişlik olup olmadığını kontrol ettirmeye çalıştığım kuruntulu halimde). Bozuk İngilizce konuştu, "Hayır, hayır, doktor değil, paspas paspas."

İnsanlarla ilgili komik olan şey, bazen yanılıyor olmaları ve buna doktorların da dahil olması. Görevleri, eğitildikleri araçlarla bize bildikleri en iyi şekilde rehberlik etmek ama

Machine Translated by Google

hayat her zaman taş a dizilmiş değildir. Bazen bir mucize bekler ve ona giden yolu görebilmemiz yeterlidir.

Bir navigasyon sisteminin arabanızda nasıl çalıştığını düşünün. Her zaman nerede olduğunuzu bilen bir uyduya bağlıdır (çok bulutlu günler hariç). İstediğiniz yöne yumruk atarsınız ve - işte! - GPS size adım adım rehberlik etmeye başlar. Sizi bilmem ama GPS'imi ilk kullanmaya başladığımda onunla tartıştım! Ona güvenmek istemeyerek inatla farklı bir yol izlediğimde (benimki Ella dediğim küstah bir İngiliz hatuna ayarlandı), her zaman nazikçe ve sevgiyle, "Yeniden hesaplanıyor" diye tekrarladı. O her zaman haklıdır ve ona (çoğunlukla) güvenmeyi öğrendim.

Her birimizin içinde yerleşik bir rehberlik sistemi, ilahi rehberliğe bağlı içsel bir bilişsel vardır. Doğduğumuzdan beri oradadır ve "yoldan saptığımızı" her zaman bize bildirir. Buna dikkat ediyor musun? Kendi GPS'inizi ayarlamanıza yardımcı olacak bazı fikirler:

1. Nereye gitmek istediğinizi bilin. Kalbinin içinde hangi rüya var? Bunu dahili navigasyon sisteminize takın. (Benim durumumda, sağlıklı bir bebek sahibi olmak istedim!) Bunu Tanrı'yla, meleklerinizle, ruhen sevdiklerinizle, daha yüksek bir güç olarak tasavvur ettiğiniz herkesle paylaşın.
2. Kendine karşı dürüst ol! İnanın ve güvenin ve nasıl olduğunu göremeseniz bile her şeyin mümkün olduğunu bilin. İyi niyetli arkadaşlarınız veya aile üyeleriniz size kalbinizin arzusunu gerçekleştiremeyeceğinizi veya başaramayacağınızı söylerse, bunu sadece kendi bakış açılarından söylüyorlar ki bunun muhtemelen sizin yaşamınızla hiçbir ilgisi olmayabilir. İyi niyetli olduklarından eminim ama olmayabilirler.

Machine Translated by Google

mucizevi bir zihniyet. İ nananlar için her şeyin mümkün olduğuna inanıyorum! Hayatınızda kim sizin şampiyonunuz olabilir ve şüphe veya belirsizlik anlarında mucizevi bir zihniyete bağlı kalmanıza yardımcı olabilir?

3. Hayatınıza bir şeyin girmesi gerektiğini düşünmeyi bırakın ve her şeye hazırlıklı olun. Ancak, nedenini bilmeseniz bile (ve özellikle) aklınıza gelen ilahi rehberliğin küçük vuruşlarını takip edin. Bu önseziler GPS'im Ella gibi bana "100 yard sonra sağa dön" diyor.

Şimdi, bu küçük önseziler hakkında birkaç söz: bunlar size bir düşünce olarak veya bir rüyada gelebilir veya onları duyabilir veya hissedebilirsiniz. Dikkat etmek . . . onlar oradalar. Bu önsezileri, o küçük "cennetten gelen vuruşları" nasıl alıyorsunuz? Seni ne yapman için dürtüyorlar?

4. Unutma, bu senin hayalin ve sen buna çok layıksın ve buna layıksın. Her şey mümkünmüş gibi davran. Hayalin doğrultusunda hareket et. Hayalinizi gerçekleştirmek için bugün atabileceğiniz bir adım nedir? Yap . . . Yaptığına sevineceksin!

Machine Translated by Google

4

Cennetten Kartpostallar

Tyler'ı Stoughton, Massachusetts'teki kü çü k ama rahat tek yatak odalı, ü çü ncü kattaki dairemize götü rdü k ; bu, benim çocukluk evimin hemen aş ağ ısındaydı. Shiatsu eğ itimimi tam olarak bitirmemiş olmama rağ men, yerel bakımevinin yönetim kurulunda görev yapan annem iyileş tirme çalış mamı yaymak için sabırsızlandı. Kendimi mü ş teri almaya hazır hissetmiyordum ama kanser hastaları arayıp benden yardım istemeye baş layınca onları görmeye karar verdim. Hem anneme hem de danış anlarıma onları iyileş tiremeyeceğ imi ama kendilerini iyileş tirmeleri için onlara gü çverebileceğ imi anlattım. Reiki ve Kızılderili çalış maları konusunda zaten sertifikalıydım ve kendi stresimi ve endiş emi azaltmak için aldığ ım önceki dersler ve konuyla ilgili okuduğ um sayısız kitap nedeniyle, stres yönetimini öğ retmeye baş ladım. çeş itli ş irketler.

Eski dostlar, komş ular ve çoğ unlukla daha önce hiç tanış madığ ım yabancılar beni görmek için akın ettiler. Zorla yü rü yebilen insanlar, oturma odamdaki bir ş ilteye uzanmak için ü ç kat merdiven çıktılar.

Yol boyunca kü çü k mucizeler meydana geldi. Bazı hastalar tü mörlerinin kaybolduğ unu veya kü çü ldü ğ ü nü bildirirken, diğ erleri ağ rıdan kurtulduğ unu bildirdi. Harika ş eyler için bir kanal olarak kullanıldığ ımı biliyordum. Herkes tamamen iyileş medi, ancak çoğ u hasta bir ş ekilde rahatladı. Kanserli olanlar için ş ifa seansları vardı (ve hala

Machine Translated by Google

ü cretsiz olarak sunulmaktadır. Diğ er tü m mü ş teriler iç in, kimsenin fon eksikliğ i nedeniyle geri çevrilmemesini sağ lamak iç in kayan bir ödeme ölçeğ i vardı.

Uygulamaya baş ladığ ım ilk yıllarda bir gü n, arkadaş ım Laura aradı. bende panik iç inde

Maureen, Brian yerde acı iç inde ağ lıyor. Hareket edemiyor. Tom Orrow, sırtından ameliyat olacak. Omurgasını kaynaş tırmak istiyorlar. Gelip ona yardım etmenin bir yolu var mı?"

Montumu alıp kapıdan çıktım. Laura beni kapıda gözlerinde yaş larla karş ıladı. Mutfağ ı iş aret etti ve ben iç eri girdim. Kocası Brian cenin pozisyonunda sızlanarak yatıyordu. Yere yanına oturdum ve elimi beline koydum. Aklımda, bu adama yardım etmeye nasıl baş layacağ ım hakkında hiç bir fikrim yoktu. Bu celsede bana yardımcı olması iç in Meryem Ana'ya dua ettim. Yavaş ça Brian'ın sırtında, omurgasının yanında baskı noktalarını hissetmeye baş ladım. Ellerimi sırtının alt kısmında tutarken, ellerimin arasından akan ısıyı hissedebiliyordum.

"Vay canına, ellerin ısıtma yastığ ı gibi. acıyı ş imdiden hissedebiliyorum kaldırma. Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Ah, pekala, her ş ey karmakarış ık. Reiki enerjisi, akupunktur ve dua kullanıyorum."

Yaklaş ık yarım saat sonra Brian yavaş ça yerden kalktı. Mutfağ ın iç inde gezinmeye baş ladı.

"Ayağ a kalkabileceğ imi dü ş ü nü yorum. Ne yaptığ ına inanamıyorum. hissetmiyorum herhangi bir acı."

Kolumdan tuttu ve yavaş ça ayağ a kalkmaya baş ladı. bu gelebilir tam anlamıyla bir İ rlanda dansı yapmaya baş ladı.

"Bak, dans edebiliyorum!" dedi gü lü mseyerek.

Machine Translated by Google

Gözlerime inanamadım. Laura sersemlemiş bir halde kapıda dikildi. Ağzı sonuna kadar açıktı ve gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

Ertesi gün, Brian'ın çok iyi olduğunu söylemek için aradı. Spinal füzyon için ameliyatı erteledi ve o zamandan beri iyi durumda.

Tyler altı aylık olduğunda ilk evimizi satın aldık; bugün hala yaşadığımız Bridgewater, Massachusetts'te iki yatak odalı küçük beyaz bir pelerin. Yeni evimin dışında shiatsu uygulamak ve bana seyahat edemeyecek kadar hasta olan insanlara ev ziyaretleri yapmama izin vermek için Logan Havaalanındaki işimden ayrıldım. Tyler, müşterilerle görüştüğüm günlerde büyükannesinin evine giderdi.

İnsanları düzenli olarak tedavi etmeye başladıktan sonra, insanların ayaklarına masaj yaparken garip bir olay fark etmeye başladım. Başarısız olmadan, her ayak masajıyla birlikte bir ruh mesajı gelirdi. Bence danışanların derin rahatlaması, ruhların bir veya iki mesaj iletmesine izin verdi. Başlangıçta mesajlar oldukça benzerdi: "Onlara iyi olduğumu söyle. Onları terk etmiş gibi hissetmiyorum ve hayatlarını kaçırmıyorum.

Örneğin, bir keresinde, uzun bir günün sonunda, evimde özellikle yoğun bir shiatsu tedavisi sırasında bir müşterimin ağrıyan ayaklarını yoğuruyordum. Geldiğinde ne kadar gergin olduğuna kıyasla çok rahat görünüyordu. Tedavi devam ederken vücudu yerde erimiş gibiydi. Aniden, ayağının tabanına dokunduğumda, birer birer yürüyen ruhlardan oluşan bir kalabalık geldi. Hepsi birbiri ardına konuşuyordu. Gevezelik yavaşladı ve bir kadının bir şeyler mırıldandığını duydum. Ne dediğini tam olarak anlayamadım. Bir AM radyo istasyonunu ayarlamaya çalışmak gibiydi.

Sonra, özel konuk konuşurken tüm sesler nihayet sustu.

Machine Translated by Google

daha yüksek sesle Ses, "Ben onun annesiyim, Angelina," dedi. "Ona burada olduğumu söyle. Ben Angelina'yım.

Masajı bölmek ya da danışanımın derin gevşemesini bozmak istemesem de annesinin sesi ısrarcıydı. Bu iletişimi engelleyemedim ve nazikçe fısıldadım, "Annenin adı Angelina, değil mi? Ve o New Jersey'li, değil mi?

Buzzkill. Müvekkilimin kemerleri kasıldı, gözleri büyüdü ve omzunun üzerinden bana baktı ve "Annem üç yıl önce vefat etti. Adını nereden biliyorsun?

"Kafamda duydum. Ayaklarına masaj yaparken, kafamın içinde yankılanan yüksek sesler duymaya devam ettim. Sonra bir kadının annen olduğunu söylediğini duydum, Angelina. Sana burada olduğunu söylememi istedi durdu.
Ayrıca New Jersey'li iğrençİtalyan olduğunu da söyledi. Müvekkilimin dili tutulmuştu.

"Annen sadece hâlâ seninle olduğunu bilmeni istiyor. Burada olduğunu size bildirmem için çok ısrar etti," dedim ona.

Şilteden kalktı ve bana kocaman sarıldı.

"Anneme bir kez daha sarılıyormuşum gibi hissediyorum. Teşekkür ederim."

Aynı senaryo müşterilerimle sık sık oynandı. Onlara neler olduğunu açıklamaya çalıştım ve deli olmadığımdan ya da onlar hakkında bir şeyler öğrenmek için çöplerini karıştırmadığımdan emin olmak için elimden gelenin en iyisini yaptım. Çok geçmeden, masaj terapisi müşterilerimin gözleri yaşlı ve daha fazlasını istemeleri olağan hale geldi. . . Mesajlar, masajlar değil .

Kocam bu gözü yaşlı misafirlerden şüphelenmeye başladı ve sonunda bozuldu ve müşterilerime ne yaptığımı sordu. Greg "erkeksi bir adam" ve benim sağlıklı bir şüpheci olarak adlandırmayı sevdiğim şey. İliş kimizin başlarında, sık sık şakacı bir şekilde hakkındaki yorumlarıma karşı çıktı.

Machine Translated by Google

şeyleri bilmek ve ölülerle iletişim kurmak. Ciddiyetle çalışmaya başladığımda, Greg'e masaj randevularım sırasında neler olduğunu ama aynı zamanda bunun nasıl olduğunu tam olarak bilmediğimi de anlattım. Başlangıçta sadece gözlerini devirdi. Ancak kısa bir süre sonra, Red Sox hayallerine inanan bu kişi, benim ruh kervanıma atlayacak ve gerçekten bir yeteneğim olduğunu kabul edecekti. Sanırım onu sonunda ikna eden şey, durup ona veda eden ve "Hey, karın oldukça harika. Bana sadece babamın adını ve nasıl öldüğünü anlattı ve sadece onun bilebileceği şeyler söyledi."

Sunset Drive'daki bir kadının migren başağrılarından gıda alerjilerine kadar her şeyi iyileştirebileceği haberi hızla yayıldı. Ama burada açık olalım, asla bir şifacı olduğumu iddia etmedim veya iddia etmedim. Ben sadece insanların kendi içsel iyileştirme yetenekleriyle bağlantı kurmalarına yardımcı olan bir kanalım. İyileşme yollarının sadece bir hızlı başlangıca ihtiyacı var ve ben sadece takviye kablolarını tutuyorum.

Yeni evimde müşteriler görmeye başladıktan birkaç ay sonra, "ellerinle yaptığın şey" taleplerine yetişemedim. Müşterilerimi evimden çıkarıp gerçek bir ofis alanına götürme zamanının geldiğini biliyordum. Yan kasabada bir çiçekçi dükkanı olan kız kardeşim Rosie, bana hemen vitrinini ve yardımını teklif etti.

"Evet, arkadaki bir odayı temizleyeceğim ve masajımı oradan yapacağım. orada," dedim.

"Hayır, tüm vitrinimi kullanabileceğini kastediyorum," diye açıkladı. "Artık çiçek yapmak istemiyorum."

"Çiçek işini ne zaman kapatacağını düşünüyorsun?" Diye sordum.

"Yarın," dedi tereddüt etmeden.

Machine Translated by Google

İ kimiz de kahkahalara boğ ulduk. Rosie'nin hemen yap tavrına her zaman hayranlık duymuş umdur. En sevdiğ i sözlerden biri - ve ben de buna göre yaş ıyorum - "Kesinlikle evet değ ilse, o zaman hayırdır."

Rosie ertesi gü n dü kkanını kapattı ve ben de ertesi hafta Pathways to Healing adlı muayenehanemi açtım. Yine, birbirine sıkı sıkıya bağ lı topluluğ umuzda haber orman yangını gibi yayıldı ve reklamsız olarak haftada yirmi ila otuz telefon alıyorduk.

Yerel bakımevleri aracılığ ıyla, kanser hastalarına ü cretsiz bü tü nsel ş ifa ve masaj sağ ladığ ım haberi yayıldı. Hastanelere, evlere ve bakımevlerine seyahat ettim. Yerel bir gazete olan Middleboro Gazette, hayır iş lerimden haberdar oldu ve 2001 sonbaharında benimle bir röportaj yayınladı.

Vizyonuma bir isim koymam gerektiğ ini biliyordum. Kâr amacı gü tmeyen bir organizasyonu nasıl baş latacağ ımı araş tırdım ve Manifest a Miracle adını verdim. İ sim, her insanın mucizevi bir ş eyi -ister ağ rı kesici, ister yeni, olumlu bir tutum, hatta bir tedavi olsun- gerçekleş tirme yeteneğ ine sahip olduğ una olan inancımı yansıtıyordu. (Bugü n Manifest a Miracle'ın adı Umut Tohumları. Birkaç yıl önce sevgili arkadaş ım Sandy Alemian ile birlikte çalış maya baş ladık ve iki vakfımızı birleş tirdik. Kü çü k kızının vefatından sonra ilk "Umut Tohumları"nı oluş turmuş tu.)

Hastalara ve ölmekte olanlara yardım etmek için her zaman bir çağ rı hissettim. Yakınımdaki hiç kimse kansere yakalanmış gibi değ il, bu sadece beş yaş ımdan beri söylediğ im bir ş ey. Belki de genç ken Çocuk Hastanesinde yaş adığ ım deneyimden, hastalık ve kanserden muzdarip tü m o hasta çocukları görmekten kaynaklanıyordu. Öğ retmenlerim, "Bü yü yü nce ne olmak istiyorsun Maureen?"

Cevabım hiç değ iş medi: "Hasta insanlara yardım etmek istiyorum. istiyorum

kendilerini daha iyi hissetmelerini sağ layın.

Machine Translated by Google

Gazete makalesi yayınlandıktan sonra gelen tü m talepleri bizzat halletmeye çalış tım. Bir zamanlar Massachusetts ve Rhode Island'da haftada on beş mü ş teriyle görü ş ü yordum. Kalbim katlanarak banka hesabımdan daha bü yü ktü ve kısa sü re sonra "mavi" faturalar birikti. Hani “SON DUYURU” diyenler. Yine de her zaman olayları perspektifte tutmaya çalış tım ve ayıltıcı dü ş ü ncelerim hep aynıydı: En azından sağ lığ ım yerinde. Ben kanser değ ilim.

Sonunda bozuldum ve yardım iç in uzandım. Bazı mü ş terilerimi almak iç in baş ka uygulayıcılar getirmem gerektiğ ini biliyordum. Herkesin zamanını gönü llü olarak ayırmasını bekleyemezdim, bu yü zden vizyonumu desteklemek iç in hızlı bir ş ekilde bir bağ ış toplama etkinliğ i dü zenlemem gerektiğ ini biliyordum.

Bir hafta sonra yeni kurduğ um kanser vakfı iç in bir bağ ış toplama etkinliğ i ayarladığ ımı söylediğ imde Greg ş ok oldu. Bağ ış toplama etkinliğ ine "Cennetten Kartpostallar" adını veriyordum. Onun ş oku o kadar da değ ildi. etkinliğ in adı, ancak etkinliğ in ev sahibi - ben!

Sevdiklerini kaybetmiş insanlarla dolu bir oda hayal ettim. Hikayemi anlatırdım ve sonra bu sevdiklerimden ruhen mesajlar ileterek odanın iç inde yü rü rdü m. Topluluk önü nde konuş ma ve stand-up komedisi ile ilgili önceki deneyimim, bana herhangi bir sahne korkusunu ortadan kaldırmak iç in ihtiyacım olan gü veni verdi. Ayrıca mizahı bü tü nsel ş ifa eğ itimimle birleş tirerek bü yü k ş irketlere, tıbbi tesislere ve kamu sektörü çalış anlarına stres yönetimi öğ rettim, bu yü zden bü yü k insan gruplarıyla gerçekten rahattım.

Arkadaş ım Dina, Massachusetts, Middleboro'daki popü ler restoranı Fireside Grille'de bir etkinlik odası bağ ış ladı. Bir dü ğ ü n yemeğ i gibi, doldurulmuş tavuk yemeğ i sunmaya karar verdik. Ancak bu kez davetli listesi yaş ayanları ve ölenleri içerecekti .

Machine Translated by Google

Çoğ unlukla ağ ızdan ağ za ve yerel destekle, etkinlik baş ladı ve birkaç hafta içinde tü kendi. hayrete dü ş tü m Cennetten bir merhaba ya da o son vedalaş ma umuduyla ulaş an insanların sayısı beni kü çü k dü ş ü rdü .

Arkadaş larımın hepsi katıldı. Kapıda bilet topladılar, yol gösterdiler ve beni duyurdular. İ çeri girmeyi bekleyen insan kuyruğ u koridor boyunca uzanıyordu ve kapıdan dış arı çıkıyordu, neredeyse park yerinin dış ındaydı. Tanıtılmadan önce, sıranın sonunu görmek için köş eden baktım ve kalbim göğ sü mde gü mbü r gü mbü r atıyordu. Ellerim bir anda yapış yapış oldu ve yanaklarımda bir sıcaklık hissettim. Derin bir nefes alıp sahnenin arkasında bir ileri bir geri yü rü meye baş ladım. Demek sahne korkusu böyle hissettiriyordu. Oldukça beklenmedikti. "Miss Nerves of Steel" için bu kadar.

Seyirciler arasında kü çü k çocuklar ve yaş lılar vardı, ancak çoğ unlukla otuzlu ila ellili yaş larındaki kadınlar. Herkes heyecanlı ve meraklı görü nü yordu, etkinliğ e hevesli partnerleriyle gelen yarım dü zine erkek bile. Yaş lı kadınlar torunlarına sımsıkı sarıldılar, belki de ölü m korkularının kalkmasını ya da bir kocanın gelip acılarını hafifletmesini umuyorlardı.

Barda en az bir dü zine insan sırada bekledi. Bunu sinirlere bağ ladım. O zamandan beri çoğ u medyumun alkole izin vermediğ ini öğ rendim. gösteriler. İ çki aş ırı olmadığ ı sü rece sorun yok. Alkol, enerjinin titreş imini azaltabilir ve zorlaş tırabilir
bağ lanmak.

Uzun, oval biçimli odaya baktığ ımda ş öyle bir dü ş ü nce sü recim oldu: Aman Tanrım, ne dü ş ü nü yordum?! Dış arıda iki yü z kiş i olmalı ve benden ölü akrabalarıyla bağ lantı kurmamı bekliyorlar! Kalkmalarını istemek zorunda kalacağ ım

Machine Translated by Google

ayakkabıları, böylece önce ayaklarını ovalayabilirim. . . Bunu yapamam. Onlara diğer taraftan kimsenin gelmediğini söyleyeceğim. Hepsi başka şeylerle meşgul olmalı. Tavuğun tadını çıkarın.

İyi bir İrlandalı Katolik kız olarak, hızlıca Hail Mary dedim ve sahneye koştum. . . Aslında, diğer taraftan birinin beni ittiğine inanıyorum. Doğal mizah yeteneğim ortaya çıktı ve her geçen saniye hikayemi paylaşarak şovu daha rahat tanıtmaya başladım. Tüm gözler üzerimdeyken havadaki gerilimi hissedebiliyordum - bazı insanlar mucizevi mesajlar bekliyor, diğerleri Ghost filmindeki Whoopi Goldberg gibi ruhları kanalize etmeye başlayacağımdan korkuyordu: "Orlando, sen misin? Kahretsin bebeğim, sağına ne yaptın?

Doğaçlama başlangıcımdan sonra kendimi "özel konukları" karşılamaya hazır hissettim . Ruhlar değildi . Zihnimde boş bir ekrandan başka bir şey yoktu - hiçbir şey, nada, zippo. Yüzüm kızardı ve çıkış tabelası için odayı taradım. Odada dolaşırken tüm gözler üzerimdeydi. Sonunda, bildirecek hiçbir şey kalmayınca durdum ve destek için seyircilerin sandalyelerinden birine yaslandım.

Aniden, yüksek bir patlama sesi duydum. Aklımda sese bağlı patlamayı ve bir adamın fırlatıldığını gördüm. "Gül" adını da duydum.

"Biri patlamada kocasını mı kaybetti? Gül?" ağzımdan kaçırdım dışarı.

Sessizlik. Bir tüy damlası duyabilirdin.

Sonra sandalyesine yaslandığım kadın, sarışın bir kadın. kırklı yaşlarında, başını ellerinin arasına alıp ağlamaya başladı.

Yanındaki sandalyede oturan kadın, görünüşe göre arkadaşı, seslendi. "Adı Rose ve kocası bir patlamada öldü!"

Machine Translated by Google

Ruhlar geldiğinde her zaman olduğu gibi , hem fiziksel hem de zihinsel olarak nefesimi tutmam biraz zaman aldı . Bir ruhun mesajları sevilen biri tarafından onaylandığında hissettiğim heyecan ve şok asla eskimez. Bu özel adamın ruhu çok güçlüydü ve karısıyla bağ kurmayı çok istediğini biliyordum. Bir an için, diğer üç saati Rose'u teselli etmek için herkesin gitmesini diledim. Yavaşça ayağa kalktı. Ufak tefekti, güzel yumuşak kahverengi gözleri vardı. Elini tuttum ve o gözlere derin derin baktım.

"O iyi. Binada olmaması gerektiğini söylüyor. duyuyorum
Bill adı."

Mikrofonu aldı ve "Adı Bill. İzin gününde işe gitti ve bina patladı."

Bill'in mesajını duyunca üç çocuğu ve oğullarının yaklaşan düğünü hakkında konuşmaya devam ettim. "Düğünde orada olacak."

Rose'un yüzü gözlerimin önünde değişti. Endişesi ve korkusu yerini bir gülümsemeye ve sevinç gözyaşlarına bıraktı. Tavrındaki hızlı değişiklik beni şaşırttı. Onu tuttum ve kulağına fısıldarken sarıldık, "Sen onun hayatının aşkısın. Aşk ölmez."

Sonraki birkaç saat biraz bulanıktı. Jetlerim varmış gibi odanın içinde koştum ve ölen sevdikleriyle masa üstüne masa bağladım. Gönderilen ciddi mesajların arasında, odadaki enerjiyi yükseltmek ve herkesi dahil ve bağlantıda tutmak için hafif yürekli mizah kullandım.

Sevdiklerine başka bir şekilde bağlayamadığım kişilere yardımcı olmak için rehberli bir meditasyonla etkinliği kapattım. Daha sonra çıkışın yanında durdum ve çıkan insanlara sarıldım. Orada dururken, gerçekten aldım

Machine Translated by Google

olayın başından sonuna kadar değişen ruh halinde; olağanüstüydü. Seyircilerin her biri, adımlarında biraz daha zıplayarak yürüyor ve biraz daha hafif görünüyordu. Patlamada kocası ölen kadın Rose kollarıma düştü.

Kulağıma "Teşekkür ederim. Artık ilerleyebilirim."

Daha önce benimle göz teması kurmaktan kaçınanlar şimdi el salladı ve gülümsedi. Başları öne eğilmiş, gözyaşları ve korkuyla savaşan diğerleri, yüksek sesle gülerek ve birbirlerine sarılarak ayrıldılar.

O gece inanılmaz bir şeye tanık oldum. Kahkaha korkunun önüne geçti ve oda ruhlar, aşk ve şimdiye kadar karşılaştığım en eşsiz aile birleşimi ile canlandı.

Orada bulunanlardan ve olayı duymuş olanlardan yüzlerce e-posta aldım. Toplanan para, vakfım aracılığıyla hastalara yardım etmek için birkaç uygulayıcıyı yanıma almamı sağladı.

Sonraki birkaç yıl içinde, sahne medyumluğuyla ilgili o ilk deneyimden sonra, yerel Boston haber istasyonları ve FM radyo istasyonları röportaj talep etmek veya beni konuk olarak kabul etmek için aramaya başladı. Yarım düzine gazete "ölülerle konuşan futbol annesi"ne dikkat çekti. Asla reklam yapmadım ve kesinlikle ağızdan ağza güvendim. Posta listem kısa sürede 10.000'den fazla kişiye ulaştı.

Bugün elli kişiden beş yüze kadar farklı kitlelere hitap eden etkinliklere ev sahipliği yapıyorum. Bir etkinlik web sitemde listelendikten sonra, genellikle birkaç hafta içinde, kesinlikle ağızdan ağza ve web sitem aracılığıyla satılır. Menajerim Kelly bir keresinde, bir gösteri için birkaç bilet almak için çaresiz görünen bir kadından bir telefon aldı. Sürekli bir "bip" sesi duyuldu. . . bip . . arka planda "bip". Kelly, "Bu bip sesi de ne?" diye sordu.

Machine Translated by Google

Kadın fısıldadı, "Ben cerrahi hemşiresiyim ve seni arıyorum.
ameliyathaneden. Bu sadece kalp monitörü."

Okuma yapmak için en sevdiğim yerlerden biri, Cape Cod yakınlarındaki su üzerinde küçük şirin bir han. Mattapoisett, Massachusetts'teki Kinsale Inn'de ünlü bir balıkçı kaptanının ruhunun musallat olduğu söylenir. Pek çok kez, ruhları içeri davet ederken, onun ağır ayak seslerini üzerimde duyabiliyordum. Daha önce bu odada yüzlerce kez çalışmıştım, ancak Ağustos ayında belirli bir gecede enerji büyümüştü. Mikrofonu elime aldığımda sırtımdan bir ürperti geçti. İçeri girdiğimde beklentiyi hissedebiliyordum.

oda.

Nasıl çalıştığıma dair her zamanki açıklamamı yaptım: "Onları duyuyorum, nasıl geçtiklerini hissediyorum ve görüntüleri görüyorum. Bilgi hızlı bir şekilde geliyor ve ben bilgiyi anlamlandıracak şekilde yorumlamalıyım."

Duyduklarımı ve gördüklerimi yorumlamanın ne kadar zor olabileceğini göstermek için her gösterinin başında belirli bir okumayı paylaşmayı her zaman severim. Bazen benim yorumum biraz kapalı olabilir. Bu özel okuma sırasında, bir yoga merkezinde otuz kişilik küçük bir toplantı için performans sergiliyordum. Bir kadının vefat eden kocası, aklımın ucunda bana bir eşek gösterip duruyordu. Nedenini anlayamadım.

"Bir eşek görüyorum. Bir çiftlik kasabasında mı büyüdün?" Ona sordum.

"Hayır," dedi, bilmiş bir sırıtışla.

"Belki evcil bir katırın vardı?" diye sordum bir bağlantıya uzanarak.

Başını hayır anlamında salladı, dudaklarında hafif bir gülümseme vardı.

Biraz huysuzlanmaya başlamıştım. Eşeğin nesi var? Merak etmeye devam ettim. Sonra bir isim geldi. "George'u duyuyorum. George kim?" Diye sordum.

Machine Translated by Google

Kadın koltuğundan sıçradı - ondan dört fit, on bir inç. Kızarmış bir yüzle, "George, o ahmak, benim kocam!"

Detaylandırırken yüzünden neşeli gözyaşları aktı. "Her yıl doğum günü için ona eşek şeklinde bir pasta yaptım ve üzerinde Jackass ile birlikte olduğumu belirten bir ok bulunan bir tişört giyerdim."

Kalabalık çıldırdı ve odadaki ağırlık yerini neşeye bıraktı. Kahkaha, bu yoğun konuda üstünlük sağlar ve seyircilerin savunmalarını düşürmelerine yardımcı olur. Ve hayatı kutlamamıza ve eşsiz bir aile birleşiminin tadını çıkarmamıza izin veren derin bağlantılar kurabiliyorum.

O ağustos gecesi Kinsale Inn'de dolaşırken - daha net duyabilmek için ruhların titreşimlerini yavaşlatmasını beklerken - küçük bir kızın ruhunun içinden geçmeye çalıştığını hissettim. "Annem burada, annem burada!" daha yüksek sesle söyledi.

Yedi kişiyle birlikte bir masada oturan uzun boylu, ince sarışın bir kadına çekildiğimi hissettim. Önümüzdeki on dakikanın geçeceğini bilmiyordum. hayatımı asla hayal edemeyeceğim şekillerde değiştir. Okumadan sonra bu küçük meleğin annesi Gretchan'dan, şimdiye kadar getirme ayrıcalığına sahip olduğum en şaşırtıcı, güçlü ruhla olan bağlantımızı ayrıntılı olarak anlatan bir e-posta aldım. Genelde bir okumanın sadece küçük parçalarını hatırlıyorum, bu yüzden Gretchan Pyne'ın birlikte geçirdiğimiz zamanı anlatmasını paylaşıyorum.

Maureen'in etkinlikleri benim için her zaman çok önceden tükenir. plan. Bir yılı aşkın bir süre önce katılmak istedim ve sonunda kocamın kuzeni Linda, "Hey, Maureen Hancock'u görmek için fazladan bir biletim var. Gitmek ister misiniz?"

Machine Translated by Google

Aynen öyle, oradaydık. Kayınvalidem, kayınpederim Linda,
kız kardeş leri ve annesi sekiz kiş ilik masamızın etrafında oturuyorlardı -
ölü nokta.

Maureen'in baş lamasını beklerken bu kadar endiş eli hissetmen inanılmaz.
onun gösterisi. Kalp atış ım biraz yü kseldi, avuçlarım biraz nemliydi. Herkesin
aynı ş ekilde hissedip hissetmediğ ini merak ettim. Maureen elinde bir ş iş e su ile
odaya girdi. Bana hemen kü çü k bir periyi hatırlattı - sarış ın ve kabarcıklı. Eski tarihi
hanın yemek odası doluydu.

Maureen'in gittiğ i ilk masada bir çift ayağ a kalkmış tı. O
ellerini tuttu ve sihir baş ladı. Onlara ş iddetli baş ağ rısından, yü ksek çarpma
sesinden, kaldırım kokusundan bahsetti.
Onlara oğ ullarının orada olduğ unu söyledi. masif hastalıktan öldü
bir motosiklet kazasında alınan kafa travması . . . Ölmü ş tü !

Maureen odanın içinde dönmeye devam etti - masa ü stü ne masa, insan ü stü ne
insan, giderek daha fazla ruh geliyordu. Kesinliğ i ş aş ırtıcı. Bu arada Maureen bir
ş ekilde mizah, zarafet ve koş ulsuz sevgi ile dokumayı baş arır.

İ lk yarım saat boyunca masamıza baktığ ını görebiliyordum. Sakin kalmaya
çalış tım, özel kü çü k melek kızımı mı anlıyor diye merak ettim. Onu yanımda
hissedebildiğ im anlar yaş ıyorum, o kadar saf ve o kadar gü çlü ki kalbim
patlayacakmış gibi hissediyorum. O gece benimleydi. Maureen baş ka bir masaya gitti.

Okumasını bitirdi, arkasını döndü ve odanın diğ er tarafından bana baktı. Yanıma
geldi ve titreyen elimi tuttu. Gözleri kapalıyken, "Yavaş ol," demeye devam etti.
Ağ ırdan almak."

Machine Translated by Google

Kiminle konuş tuğ unu biliyordum! İ çinde yü kselen enerjiyi neredeyse görebiliyordunuz. Gözleri açıldı - doğ rudan gözlerimin içine baktı ve "Lulu" diye haykırdı.

hareket etmedim . . hareket edemedim

Maureen, Lulu'nun tavırlarını, kiş iliğ ini - kıkırdayan, heyecanlı ve enerji dolu - benimsemeye baş ladı. "Onu yavaş latmalıyım. O çok heyecanlı. O çok gü çlü ve gü çlü . Burada olduğ un için çok heyecanlı! Sü rekli "Annem burada. Annem burada."

Maureen derin bir nefes aldı, pencereden dış arı baktı ve hanın karş ısındaki parkta bir çardağ ın yanındaki kısa, gri çiti iş aret etti. "Ah . . . dış arıda öldü . . . Onun kalbi . . .

ü zerine bir ş ey dü ş tü . Kalbi ezildi. . . bir bisiklet rafı."

hareket etmedim . . hareket edemedim

Maureen, Lulu'nun ölen çocuklara ve hala burada olan çocuklara yardım ettiğ ini açıkladı. "Sen de öyle yapıyorsun," dedi.

"Çocuklara yardım ediyorsun. Peki ya Rose? Rose hakkında bir ş eyler duymaya devam ediyorum. Masamızdan biri "Lulu'nun Pembe Gözlü kleri!" diye bağ ırdı.

Maureen mikrofonu geri getirdi.

Ben.

Ben de "Çocuk kitapları yazıyorum. Lulu'nun Gü l Renkli Gözlü kleri ilk kitap.

Maureen, Lulu'nun hizmet eden oldukça geliş miş bir varlık olduğ unu açıkladı. amacı burada ve ş imdi çok daha fazlasına yardım edebiliyor.

Maureen bana baktı ve "Ama bunu zaten biliyorsun," dedi.

Baş ımı salladım. "Biliyorum biliyorum." Sadece "evde olmak" gibi hissettirdi Lulu'yu deneyimleyen baş ka birini deneyimleyin. Lulu'nun sahip olduğ u muazzam neş e ve sevgiyi Maureen ile açıkça paylaş mak, kalbimi kelimelerin ötesinde doldurdu.

Machine Translated by Google

Lulu'yu Gretchan'a getirdikten sonra kızının ruhu günlerce benimle kaldı. Birkaç ebeveyni vefat eden ve bugüne kadar gelen çocuklarıyla bağlantı kurmama yardım etti. Lulu'yu özel meleğim ve öğretmenim olarak görüyorum. Gretchan sevgi ve umut mesajını diğer ebeveynlere yaymaya devam ediyor: Çocuklarınızla her anın kıymetini bilin ve yol boyunca durup dünyayı pembe gözlüklerle görün.

Bu, küçük Lulu'nun başına gelenlerin gerçek anlatımıdır:

Temmuz 2001'de sıcak bir yaz gününde, Pyne ailesi Cape Cod, Massachusetts'te tatil yaparken yerel bir dondurma standını ziyaret etti. Dört yaşındaki Lulu tribünün dışında yağmurda dans ederken, babası Warren onun metal bir bisiklet rafının önünde pozunu videoya kaydetti. Arkasında oluşan güzel çifte gökkuşağını işaret ederken, yere zincirlenmemiş bisiklet taşıyıcı küçük Lulu'nun üzerine düştü ve kalbini parçaladı. Lulu gökkuşağının üzerinden cennete doğru dans ederken Pynes için zaman durdu.

İkinci oğlum Drew - başka bir "mucize" bebek - 22 Temmuz 2001'de doğdu. 2001 Ağustosunun sonlarına doğru, uçakların bir binaya çarptığını rahatsız edici rüyalar görmeye başladım. Geçmişte, gerçek hayatta birkaç hafta içinde meydana gelen uçak kazalarını da hayal ederdim. Hatta John Kennedy Jr.'ın Cessna'sını çarptığını hayal etmiştim ve bunu kocamla paylaşmıştım. Greg'e bu yeni rüyalardan bahsettiğimde, onları umursamadı ve ikimiz de endişeli ve endişeliydik. Hassasiyetlerime yeni bir unsur eklemekten başka rüyaların amacının ne olduğundan emin değilim. Ruhların bana daha fazla bilgi vermesini diledim, böylece birini uyarabilirim.

Machine Translated by Google

önlenebilecek yaklaş an olaylar. Belki yeteneklerim daha da geniş ledikçe bu gelecek.

11 Eylü l 2001'de midem bulandı. Kusmayı durduramadım. Endiş em tam gaz devam ediyordu. İ çimden bir ses televizyonu açmamı söyledi. Sabah 9'dan hemen sonraydı. New York'ta Dü nya Ticaret Merkezi'ne bir uçak çarptı. Hemen telefona uzandım ve kocamı aradım. Biz telefonda konuş urken ikinci uçak diğ er kuleye çarptı. Ş oktan felç geçirerek sohbeti sonlandırdık. Daha sonra, önü mü zdeki gü nlerin dehş etini yaş adık ve yeniden yaş adık.

Trajediden sonra Logan Havaalanında olmak periş anlığ ın da ötesindeydi. Ofisim, kaçırılan uçakların kalktığ ı Terminal B asfaltına bakıyordu. Silahlı muhafızlar ofisin etrafında yü rü dü ler ve sanki tepelerinde kara bir ölü m bulutu belirdi. Sonunda

iş gü nü , kelimenin tam anlamıyla bir bomba veya uçak kazası korkusuyla ofisimden servis teknesine koş ardım.

Artık felaketin televizyon yayınlarını ve dü ş en kulelerin tekrarlarını izleyemedim. Öteden seslenen kurbanların tü yler ü rpertici sesleri beni alt etti. Televizyon ekranında birinin resmi belirse, kafamın içinde, Ah, zavallı ailem, diye duyardım. Lü tfen onlara yardım edin. Ya da ağ ır bir hü zü n duygusuna kapılır, bü yü k bir umutsuzluk içinde saatlerce ağ lardım. Her sabah kurbanlar ve aileleri için dua ettim.

Sonunda, 11 Eylü l'den yaklaş ık ü ç ay sonra, kurbanların sesleri beni rahatsız etmeyi bıraktı ve neredeyse tamamen durdu. Bu ruhların çoğ u için diğ er tarafa geçiş in biraz zaman aldığ ına inanıyorum.

Yeni ruh bedenlerine alış maları ve nasıl hareket edeceklerini öğ renmeleri gerekiyordu.

Machine Translated by Google

geride kalanlarla iletiş im kurun. Geride kalanlara acil ş ifalar, geride kalanlara sabırlar diliyorum.

Dul kadınlar ve 11 Eylü l'den sağ kurtulan diğ er kiş iler için ü cretsiz okumalar yapmaya baş ladım. Artık bir arkadaş ım olan mü ş terilerimden biri, babaları Jeffrey Coombs, Dü nya Ticaret Merkezi'nin Kuzey Kulesi'ne çarpan American Airlines Flight 11'i geçtikten sonra biraz rahatlayabilmeleri için çocuklarını beni görmeye getirdi. Babaları benden adres istedi her çocuk ve o sırada hayatlarında olup bitenler hakkında konuş un, böylece hayatlarını kaçırmadığ ını bilsinler. Kızının kupa aldığ ı yakın tarihli bir futbol turnuvasından bahsetti. (Ruhlarla iletiş im kurduğ umda, çoğ unlukla geldikleri anda mesajlarını duyarım. En gü çlü yeteneğ im duruiş iti [ruhları duymak] olarak adlandırılır.)

İ ster ruh okuma, ister uygulamalı ş ifa yapıyorum, gördü ğ ü m her vaka farklı ve kendine özgü bir ş ekilde ve aş ırı bir ş efkatle ele alınmalı. Örneğ in Donna, on iki yaş ındaki ikiz kızların kırk yaş ında bir annesidir. Akciğ er kanseri, birkaç yıl remisyonda kaldıktan sonra geri döndü . Onu ilk gördü ğ ü mde, lenf dü ğ ü mleri, kemikleri ve beyninden geçmiş ti. Onun gü cü ve yaş ama isteğ i her zaman nefesimi kesiyor. İ lk ziyaretimiz için geldiğ imde çok garip bir soru sordu: "Geğ irmeyeceksin değ il mi?"

"Ah, hayır, bugü n bunu yapacağ ımı sanmıyorum. Neden soruyorsun?" dedim gü lü mseyerek.

"Eh, geçen gü n arkadaş larım devreye girdi ve eve bir ş ifacı geldi. Ellerini vü cudumun ü zerinde sallamaya ve yü ksek sesle geğ irmeye devam etti. Karanlık varlıkları benden çektiğ ini söyledi."

Machine Translated by Google

"Sizi temin ederim ki bugün iki taraftan da okuldan atmayacağım ve ben Etrafında dolaşan goblinler görme," diye açıkladım sakince.

Donna, kızlarını terk etmek zorunda kalma düşüncesinden duyduğu üzüntüyü ve korkusunu dile getirdi. "Hannah ve Haley dün gece yanımda uzanmış, onları bırakmamam için bana yalvarıyorlardı. Anneleri olmadan yaşayamayacaklarını söylediler. Hayatlarını kaçırdığım hakkında konuştuklarını duymak kalbimi kırdı. . . mezuniyetler, düğünler ve bebekler."

Ellerini tuttum ve gözlerinin içine baktım. "Hayatlarını kaçırmayacaksın. Sana söz veriyorum, hayatlarının bir parçası olacaksın, onlara rehberlik edecek ve yanlarında olduğunu anlamaları için onlara işaretler göndereceksin. Onlarla konuşacağım ve ölümü anlamalarına yardım edeceğim.
Ben de onlara senin varlığından haberdar olmaları için gereken araçları vereceğim. Aşk ölmez, Donna."

İki gün sonra Donna'nın oturma odasındaki şöminenin başında toplandık. Kızlar onlara ne söyleyeceğimi merak ediyor gibiydiler.
Haley tırnaklarını yerken Hannah koltuğunda kıpırdandı.

"Ölüm bir son değil," diye açıkladım. "Bu fiziksel beden, bizi etrafta gezdiren bir araç gibidir. Annenizin aracı bozulduğunda, arabadan inecek ve yoluna devam edecektir. Onu her yanında hissedeceksin. Onunla sadece kafanın içinde konuşsan bile, sanki hala buradaymış gibi konuş. O sana rüyalarında gelecek, seninle müzik aracılığıyla konuşacak ve her zaman yanında olduğunu anlamanın yollarını bulacaktır."

"Annem öldüğünde hala acı çekecek mi? Hannah'ya sordu.
"Hep uyuyor mu?" (Donna, kullandığı ağrı kesici ilaçlar nedeniyle zamanın büyük bir kısmını uyudu.)

"Hayır," diye yanıtladım. "Tamamen acıdan kurtulacak ve tekrar nefes alabilecek. Tüm enerjisini geri alacak ve tıpkı eskisi gibi olacak.

Machine Translated by Google

hastalanmadan önceydi. Gülümsemesi her zamankinden daha büyük olacak çünkü ikinizi de görebilecek.

Endişelerinin gözlerimin önünde eridiğini görebiliyordum. Seansımızı bitirmeden önce, her birine önünde büyük mor bir kalp olan pembe bir günlük verdim. "Duygularınızı ve aklınızdan geçenleri yazmak için bunu kullanın."

Günlük tutma, müşterilerime sevdikleri birinin vefat sürecinde ve kendi kederlerinde onlara yardımcı olmak için önerdiğim bir araçtır. Duygularını ifade edecek bir çıkışı olmayan çocuklar için özellikle yararlıdır.

Biz vedalaşmadan önce, Donna kendini kanepeden kaldırdı ve oksijen tüpünü arkasından sürükleyerek eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Artık onları bırakmaktan korkmuyorum. Gerçekten gitmeyeceğimi biliyorum. Geçtiğimde sadece karanlık olacağından çok korktum. Yıllar boyunca ve ölümden sonraki yaşamı anlama yolculuğumda, ölümden sonraki yaşama olan inancımı pekiştiren pek çok mucize ve olay yaşadım. Ölüm, ölmek ve ahiret hakkında yüzlerce kitap okudum.

Öbür dünyaya dair kanıtları deneyimlemek, onu okumaktan çok daha güçlüdür; ben ikisini de yaptım.

Neyse ki, bu yola güçlü bir Tanrı inancıyla başladım.
Bana göre Tanrı fiziksel değildir. Ama onu göremesem de, orada olduğuna ve beni duyabileceğine güveniyorum. Sevilen ruhlar da fiziksel olarak orada olmayabilirler ama bu onların var olmadığı anlamına gelmez. (Tıpkı güneşin gücü ve enerjisinin her zaman orada olması gibi, bulutlar tarafından gizlendiğinde bile.) Bilim bize enerjinin ölemeyeceğini öğretti. Ve hepimiz enerjiden oluşuyoruz.

Machine Translated by Google

Pek çok fiziksel geçiş e tanık olduğ um için kutsandım.
Böylesine yoğ un bir olaya tanık olduğ unuzda, daha yü ksek bir gü cü n varlığ ını hissetmemek elde değ il. Karş ıdan karş ıya geçmek ü zere olanların ellerini uzattıkları, gü lü msedikleri ve onları karş ılamak için orada bulunan kiş inin adını seslendiğ ine gerçekten tanık oldum. Birçoğ u, eve onlardan önce giden (veya fiziksel olarak vefat eden) tanıdık bir aile ü yesini gerçekten görü yormuş gibi görü nü yor. Ben de ruhun varlığ ını hissedebiliyor ve odadakilere, özellikle de geçmek ü zere olan kiş iye mesajlar verdiklerini duyabiliyorum.

Sayısız ruhla sohbet ettim ve geride kalanlara son mesaj hep benzer: Ben iyiyim. İ yi olacaksın. Ve seni tekrar göreceğ im.

Kimseyi öbü r dü nya olduğ una ikna etmek için burada değ ilim, ancak kendi inancım, deneyimlerim ve yaş ayanlar ve ölü lerle olan etkileş imlerim aracılığ ıyla, orada daha fazla bir ş ey olabileceğ ine dair umut ve olasılık tohumları ektiğ imi umuyorum. bu dü nyayı terk ediyoruz. Geride kalanların ölü mü farklı görmelerine yardım ediyorum - bu da onların hayatı farklı yaş amalarına yardımcı oluyor. Benim iş im acı çekenlere ve geride kalanlara yardım etmek.

Kanser mü ş terilerim bebeklerden asırlıklara kadar uzanıyor. Hastaların huzuruna çıktığ ımda ellerimi nazikçe ü zerlerine koyarım ve zayıf dış kabukları için teselli, evlerine dönü ş leri için esenlik dualarını ederim. Ölmekte olanlardan en çok duyduğ um soru, "Beni kim karş ılayacak?" Sonra diğ er tarafta onları kucaklamayı bekleyen sevdiklerinin isimlerini sıralarken yanıtlarım akıp gidiyor.

Cennete direkt hattı olan bir "denizaş ırı operatör" olduğ um için kendimi çok ş anslı hissediyorum. Danış anlarım yeni buldukları huzur içinde gevş erken,

Machine Translated by Google

varoluş larının bir sonraki aş aması, cesaretlerini selamlıyorum ve bu gü zel geçiş e tanık olduğ um için alçakgönü llü yü m.

Dü nyayla paylaş mak isteyeceğ iniz bir yeteneğ e, bir yeteneğ e sahip olduğ unuzu hiç hissettiniz mi? Belki de çocukken yapmayı sevdiğ iniz ya da nedenini anlamasanız bile her zaman iyi olacağ ınızı bildiğ iniz bir ş eydi? Belki hayvanlarla ya da çocuklarla çalış mak ya da sanatçı olmaktı. Hediyen ne olursa olsun, ona evet dedin mi? Bir hediyeye evet demek bazen korkutucu olabilir.

Diğ er insanlar ne diyecek? Bundan para kazanamam! Ya reddedilirsem? Bunu diğ er insanlar için yapacak kadar iyi değ ilim! Ben çok yaş lıyım . . . blah, blah, blah —liste sonsuza kadar uzayabilir, sence de öyle değ il mi?

Korku dolu dü ş ü ncelerin ne olursa olsun, yeteneğ in asla kaybolmaz. Sizin aracılığ ınızla tam ifadesini gerçekleş tirmeyi bekliyor.
"Hayır, yapamam" demenin tü m yollarını dü ş ü nmek yerine durun ve hediyenize evet demek için tü m nedenleri dü ş ü nü n. Aş ağ ıdakileri göz önü nde bulundur:

1. Kalbinizde saklı rü ya nedir? Ruhunuzda saklı olan tutku nedir? Ne var olmak için dans etmek ister?
2. Verdiğ iniz tü m nedenleri/mazeretleri (diğ er adıyla korkuları) listeleyin hediyenizi paylaş manızı engelleyen kendiniz.
3. Bu olumsuzluk size nasıl hissettiriyor?
4. Ş imdi bir dakikanızı ayırın ve kendinizi bu hediyeyi paylaş tığ ınızı hayal edin. kolayca ve zahmetsizce. Hisset. Nefes alın. Konfor alanınızın dış ına çıkma cesaretini gösterin ve kendinize izin verin.

Machine Translated by Google

hediyenizi veya yeteneğinizi gerçeğe dönüştürmek için mümkün olduğunca çok neden bulmak.

5. Tüm olumlu şeyleri yazdığınızda nasıl hissettiğinize dikkat edin. Hediyenize evet demek için nedenler. Evet demek için bu nedenler size nasıl hissettiriyor? Oldukça iyi hissettiriyor, değil mi?
6. İyi hissetmeye odaklanmayı seçin ve yeni tavrınız Hayatınızda olumlu, anlamlı değişiklikleri çekmenize yardımcı olarak, hayalinizi hayata geçirmenize yardımcı olur.
7. Hediyenize her gün evet deyin.

Machine Translated by Google

5

Sean Michael—Trajediden Zafere

Küçük bir Cennetten Kartpostallar etkinliği için yola çıkmaya hazırlanırken , evin içinde koşuşturup eşyalarımı topluyordum. Makyaj çantamı bulmaya çalışırken neredeyse aklımı kaçıracaktım. Geç kaldığım için makyajımı arabada kırmızı ışıkta yapmayı planlamıştım.

Üç yaşındaki oğlum Drew pantolonumun paçasını çekiştirdi. "Anne yapma git," diye bağırdı, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

Onu kollarıma aldım, gözyaşlarını öptüm ve "Babam her an burada olabilir" dedim.

"Annemi istiyorum," diye ısrar etti ve yeniden, bu kez daha yüksek sesle ağlamaya başladı.

Tam o sırada telefon çaldı. Drew'un hıçkırıklarını duymaya çabalarken karşı taraftaki sesi zar zor seçebiliyordum. Ofisimdeki resepsiyonist Leeann, sakin ve titreyen bir sesle, "Maureen, Middleboro polisi burada kız kardeşin Rose'u arıyor," dedi.

Belediyeye vergi borcumuz var mı? Merak ettim. Neden bizim gibi küçük patatesleri seçsinler?

Sonra bir erkek sesi duydum. "Bu Memur Santos. Kız kardeşin Rose Ewas'ı arıyoruz."

Psişik antenim kapalıydı ve sesindeki aciliyeti anlayamadım. Bir sonraki sözleri, geri kalan günlerimde kafamda ve kalbimde yankılanacak: "Oğlu Sean öldü . Ona haber vermeliyiz."

Machine Translated by Google

O an için İ ngilizce konuş madım. Sözlerini anlayamıyordum. "Merhum" ne anlama geliyor? Oh doğ ru, merhum, ölü insanlar. . . gü n boyu beni sevdiklerine mesaj yağ muruna tutan insanlar.

Sean mı?

Zaman durdu.

Bunu dü zeltebilir miyim? Bunu tersine çevirebilir miyim? Hayır. Değ erli Sean Michael'ımız gitmiş .

Memur bana telefonda olanları anlatmayı reddetti. Telefonu kapattım ve hemen zihnimde on dokuz yaş ındaki yeğ enim Sean'ı, babasının dü kkânının ü çü ncü bölü mü nde, bir nakliye konteynır deposunda, arabasının altında yatarken gördü m. Hayalindeki Mustang ü zerinde çalış ırken bir ş eyler korkunç derecede ters gitti. Bana sahneyi gösterdi ve ona neyin çarptığ ını anlamadan vü cudunu terk ettiğ ini gösterdi.

O sırada kocam depodan dönerken kapıdan içeri girdi. Ona bağ ırdım ama ses çkmadı. Birinin seni kovaladığ ı ya da seni öldü rmeye çalış tığ ı ve sesini çkaramadığ ın o rü yalardan biri gibiydi. Bir parçanız rü yada olduğ unuzu ve uyanacağ ınızı bilerek tü m gü cü nü zle bağ ırmaya çalış ırsınız. Ama çok uyanıktım.

"Sen gittiğ inde Sean neredeydi?" diye bağ ırırken sesim çatladı.
Arabasının altında mıydı? Arabasının altında mıydı?!”

Greg merdivenlerin dibinde durdu. ona gözlerimle baktım
bebeğ im kollarımda, canı pahasına ona sımsıkı sarılıyorum.

"Evet, az önce yanından ayrıldığ ımda arabasının altındaydı. kesmeye çalış ıyordu bazı testere ile bir ş ey.

Greg'in Sean'a veda edip etmediğ ini öğ renmem gerekiyordu. benimkine rağ men acı, Sean'a hoş çakal deseydi hepimizin iyi olacağ ını hissettim.

Machine Translated by Google

"Evet, görü ş ü rü z dedim ve bir ş eye ihtiyacı olup olmadığ ını sordum. Hayır dedi. Neden?"

Kelimeleri onun duyabileceğ i kadar net bir ş ekilde çıkaramadım. Greg ş aş kın bir bakış la orada durdu.

Tekrar söyledim. "O öldü . . . o öldü . . . Sean öldü !"

Bunun olmaması gerekiyordu. İ ş imde her gü n ölü mle uğ raş ıyorum. Ama trajedi asla ailemi veya yakın olduğ um birini vurmamalıydı. Ancak o ılık Mart gü nü nde ailemin baş ına ölü m geldi.

Panik içinde evin etrafında koş tum, bundan sonra ne yapmam gerektiğ ini hatırlamaya çalış tım. Oh, evet, polise ben oraya gelene kadar kız kardeş ime söylememesini söyledim. Ona söyleyecek kiş i ben olmalıydım. Gösterimi iptal etmek için aradım.

Kız kardeş imin evine giden yol saatler gibi geldi. Arabanın arka koltuğ undan birinin dizlerini sırtıma bastırdığ ını hissettim.

Biri dikkatimi çekmek istedi. Sean'dı! Arabada benimleydi, annesine nasıl haber vereceğ imi anlatıyordu. İ yi olduğ unu ve annemin annesi Grammy Mac'in onu eve götü rmek için geldiğ ini söyledi. Korkmuyordu ve sakin, rahat hali gibi davranıyordu.

Tamamen kaybetmeden önce birine söylemem gerekiyordu. Anneme Cebelitarık Kayası adını verdim. Oraya gitmeme yardım edeceğ ini ve yapmam gerekeni yapmak için ihtiyacım olan gü cü ve rehberliğ i bana vereceğ ini biliyordum.

Telefon yaklaş ık beş kez çaldı. Yü ksek sesle "Telefonu aç. Lü tfen evde olun!" Titrek bir sesle cevap verdi. Sanki zaten bir ş eyler biliyordu. "Anne?" Diye sordum.

"Kim öldü ?" tersledi. Çılgın psiş ik ailemiz böyle çalış ır - bazen psikotikte sallanır.

Oturup oturmadığ ını sordum. Öyle olduğ unu doğ ruladığ ında, "Sean vefat etti" dedim.

Machine Translated by Google

Ailemde “ölü ” kelimesini kullanmaktan hoş lanmayız. Hepimiz kimsenin gerçekten "ölmediğ i" konusunda hemfikiriz, sadece "eve gidiyorlar". Onu doldurdum ve ilk baş ta hiçbir ş ey söylemedi. Sonra hızla, "Herkesi arayacağ ım ve hemen orada olacağ ız" dedi.

Sonunda kız kardeş imin Viktorya dönemine ait evine vardım. Gökyü zü , pembe ve mor tonlarıyla ü rkü tü cü bir ş ekilde muhteş emdi. Mart ayının baş ı olmasına rağ men, Sean'ın öldü ğ ü gü n rahat bir ş ekilde sıcaktı.
Yine de uyuş muş tum. İ ronik bir ş ekilde, Sean'ın öldü ğ ü gü n hayatımı değ iş tiren araba kazamın on iki yıl dönü mü ydü . Siyah bir cipin arkasına park ettim, arabadan atladım ve iki memura yaklaş tım.

İ ki polisten yaş lı olana baktım ve "Arabası ü zerine dü ş tü " dedim.

Adamlar sanki onları gözetliyormuş um gibi birbirlerine baktılar. Genç polisin yü zü ne endiş eli bir bakış geldi. "Bunu nereden biliyorsun?" O sordu. "Dava soruş turma altındadır. Bu bilgiyi yayınlamadık.”

Onları takıyormuş um gibi görü nmemeye çalış arak, "Bu ne yaparım. Ölü lerle konuş urum.” Sadece ü zerini kaplayan ş eker yok.

Garaj yolunda yü rü rken garip bir ş ekilde sakin hissettim. "Hazır olun, nasıl tepki vereceğ i hakkında hiçbir fikriniz yok," diye uyardım memurları, tü m hayatını kıymetli çocukları için kendi mutluluğ undan feda ederek geçirmiş tutkulu, vahş i bir kadına hazırlayarak.

Bu haberi vermek için kız kardeş imin zilini çalmak gerçekü stü hissettirdi, çaresizce uyanmak istediğ im bir rü ya gibi. Rosie bir havluyla merdivenlerden indi. Duş ta olduğ u için onları duymamış tı.

daha erken çalıyor Sean'ın ayarladığ ını bildiğ im kü çü k bir mucizeydi. Haberi kız kardeş ime vermek benim için çok daha iyiydi.

Machine Translated by Google

Kendi kendime, Ablama bebeğinin gittiğini nasıl söyleyeceğim?! diye bağırıyordum . Neden ona söyleyecek kişi ben olmak zorundayım?! Nedenini biliyordum. Son birkaç aydır, Sean ve ben her öğleden sonra birlikte oturmuş New York'un popüler medyumu John Edward ile Crossing Over'ı izliyorduk. Ölüm ve ölmek hakkında konuşurduk. Sean'ın on dokuz yaşına kadar yaşayacağını bildiğine inanıyorum.

ve sonra ruh sözleşmesini yerine getirdikten sonra yola devam edin.

Keşke Sean beni, birkaç dakika sonra kız kardeşimin ruhunun derinliklerinden gelecek kan donduran çığlıklara hazırlasaydı. Rosie bana baktı ve bir şeylerin çok yanlış olduğunu bildiğini biliyordum.

Koridordaki son iki merdivenden düşerek kolumu tuttu. Sertçe sıktı ve "Sorun ne, kim o?" diye sordu.

Dudaklarımın hareket ettiğini hissedebiliyordum ama tam olarak ne söylendiğini hatırlayamıyorum. Sanırım böyle bir şey gitti. . . "Bu Sean. Bir kaza oldu."

Rosie çılgınca bana ve sonra omzumun üzerinden polislere bakıyordu. Sesinde panik vardı, "O iyi mi, iyi mi? Ne oldu, ne oldu?"

Kollarıma düştüğünde tüm vücudu titriyordu. Gittiğini bildiğini biliyorum.

Gözyaşlarım arasında, "Arabası üzerine düştü. Grammy onu almaya geldi. O iyi."

Rosie, hala hayatta olduğu için onun iyi olduğunu kastettiğimi düşündü. Bir sonraki cümleyi söylemek için ruhumun derinliklerine ulaşmam gerekti: "Gitti Rosie. Sean artık bir melek. Cennette Grammy Mac ile birlikte."

Machine Translated by Google

Rosie yaralı bir hayvan gibi bıraktı. İ lk çığ lığ ı salonu doldurdu ve yan sundurmaya taş tı. Memur Santos'un gömleğ ini tuttu ve neredeyse ayaklarını yerden kesiyordu.

"Hayır, hayır, hayır," diye bağ ırmaya devam etti, en bü yü k korkusunun farkına vararak mahalleyi acısıyla doldurdu. Rosie derin, inleyen bir kü kreme çkarmak için kollarını gökyü zü ne kaldırdı - özü nü ve eskiden olduğ u her ş eyi boş alttı. Sonra eve geri dönmesine yardım ederken kollarıma yığ ıldı.

Aklımdan o kadar çok dü ş ü nce geçiyordu ki. Sean'ın babası Çin'deydi. Ona nasıl söylerdik? Kız kardeş i Stassia birazdan evde olacaktı. Ona söylemek, Rosie'ye söylemek kadar zor olurdu.
Stassia ve Sean en iyi arkadaş lardı. Telefon çaldı. Bu Stassia'ydı.
Sezgileri çok kuvvetli ve benimle bazı ruh okumaları yaptı. Bir ş eylerin doğ ru olmadığ ını biliyordu.

"Neler oluyor . . . bir ş ey mi oldu? Garip bir duyguya kapılıyorum," dedi.

"Bir kaza oldu. Sean bir kaza geçirdi. Yanıtladım.

Stassia'nın sesi yü kseldi. "Hangi hastanede? Otoyoldayım. Seninle orada buluş acağ ım.

Bu noktada onu eve götü rmem gerektiğ ini biliyordum. Ona Sean'ın cennete gittiğ ini telefonda söyleseydim, araba kullanamayacaktı. Ona eve gelmesini ve hep birlikte gideceğ imizi söyledim. İ yi olup olmadığ ını sormaya devam etti. Henü z bilmediğ imi söyledim.

Birkaç dakika sonra Stassia koş arak eve geldi. Koridorda duran iki memuru görü nce sızlanarak dizlerinin ü zerine çöktü . "Hayır hayır hayır!" Aslında duymadan biliyordu

haberler.

Machine Translated by Google

Sean çoktan Massachusetts Adli Tıp Kurumu'nun Boston'daki ofisine götürülmüştü. Rosie, onun neden oraya gitmesi gerektiğini anlayamıyordu. Polislerden biri kulağıma, kanunen faul ihtimalini ortadan kaldırmak için araştırma yapmaları ve otopsi yapmaları gerektiğini fısıldadı. Rosie, bebeğinin soğuk bir koridorda yalnız başına otopsi için günlerce beklemesine katlanamıyordu, ona yapacaklarından bahsetmeye bile gerek yok.

Bir saat içinde annem ve ben düzinelerce arama yaptık ve haber hızla yayıldı. Aile üyeleri ve arkadaşlardan oluşan gruplar, ilginç bir çiftlik kasabası olan Middleboro'daki Webster Caddesi'ndeki eski Victorian'a akın etmeye başladı. Kapı zilinin her çalmasıyla farklı perdelerde ağlama, bağırma ve inlemeler geliyordu.

Sonunda aklımı kaybedeceğimi düşündüğüm için üst kata sığındım. Rosie'nin nasıl aklı başında kaldığını hayal bile edemiyordum. Sean'ın aldığı özel bir Noel hediyesi olan koyu mavi tüylü North Face ceketine sarındı ve oturma odasındaki kanepeye büzülmüş hıçkıra hıçkıra ağlarken bacaklarını onun yatağındaki battaniyelerle örttü.

Sean'ın babası John'un kaldığı Singapur'daki otel odasını aradım. Bir sonraki uçuşu yapabilmesi için onu uyandırmalarını istediğimi resepsiyon görevlisine iletmek için elimden geleni yaptım.

dışarı.

Bir konaklama için Chicago'ya indiğinde evi aradı. "Sessiz ol, John arıyor!" diye bağırdım.

"Naber?" dedi. "Bu gece saat dokuzda Boston'a ineceğim. Rosie nerede? Telefonu ona ver, dedi John. Derin bir nefes aldım ve hayatımın en iyi oyunculuk işini üstlendim.

"Expedition'ın lastiği patladı, bu yüzden caddenin aşağısında."

Machine Translated by Google

Gidip onun yerine dü zeltmesi için Sean'ı ara. Ona ulaş maya çalış ıyorum ve cep telefonuna cevap vermiyor, ”dedi John.

"Orada ona yardım ediyor, bu yü zden muhtemelen sesini duymuyor. telefon,” dedim.

“Ben yokken iş imi yü rü tü rken harika bir iş çıkardı. Gerçekten kendine geliyor. Sanırım bir gü n onun devralmasını sağ layacağ ım," diye böbü rlendi gururla. Sean'a kıçını kaldırıp annesine yardım etmesini söyle, akş am görü ş ü rü z çocuklar. Beni kim alıyor?”

"Birkaçmız seni almak için Logan'a geleceğ iz," dedim.

John mutlu bir ş ekilde, "Gü zel, Brookline'daki Sol Azteca'da geç bir akş am yemeğ i yeriz," dedi.

John'a tek oğ lunun gittiğ ini söylemek için kapının dış ında özel bir toplantı odası ayarlamak için Logan Havaalanındaki eski bağ lantılarıma girdim.
Kendimizi iki arabaya yü kledik ve Boston'a gittik. Radyo arka planda yumuş ak bir ş ekilde çalınır. Gelen her ş arkının öteden gelen bir mesaj gibi görü ndü ğ ü nü fark eden tek kiş inin ben olduğ umu sanıyordum.
İ lk olarak Tren Yoluyla “Tü m Melekleri Çağ ırmak” geldi. Takip eden her ş arkıdaki her kelime, sanki Sean doğ rudan bu yaş ayan melekler grubuyla bir iş yapmak için konuş muş gibi görü nü yordu. Ruhlar, yaş ayanlarla iletiş im kurmak için genellikle mü ziğ i kullanır. Onları dü ş ü ndü ğ ü nü zde tam doğ ru ş arkı gelebilir ve kelimeler sizinle konuş uyor gibi görü nü r.

Havaalanında, sü rpriz bir partide nihayet kapıdan birinin girmesini beklemek gibi bir histi, ancak bu, birinin karş ılaş abileceğ i en kötü sü rprizdi. John'un yirmi dört saatten fazla uçtuktan ve haberleri duyduktan sonra bayılacağ ından korkuyorduk. Her ihtimale karş ı bir ambulans bekledi ve iki EMT kapının yanında durdu.
Görü yorsunuz, John dış arıdan sert bir Marlboro erkeğ i ama yine de dü ğ ü nlerde ve Kodak reklamlarında bir bebek gibi ağ lıyor.

Machine Translated by Google

Rosie bekleme odasından çıktı ve ben de onu takip ettim. John'a gitti ve ağlayarak kollarına düştü. Hepimizin onu beklediğini gördü.

Yüzü solgunlaştı. "Aman Tanrım, annen öldü, değil mi?"

Rosie, "Hayır" diyerek başını ileri geri sallamaya devam etti.

Annemiz Grace Agnes'in dokuz canı var. Düzleşti ve geldi Groundhog Day filmindeki Bob'dan daha fazla geri döndü.

Rosie, John'un omuzlarını tuttu ve gözlerinin içine bakarak, "Bu Sean. Bir kaza oldu."

Sanki 300 kiloluk bir goril yaralanmış ve John'un karnına yumruk atmış gibiydi. Gerçekleri istiyordu ve onları hemen istiyordu. Hepimiz sırayla ona sarılırken, sigara içilmeyen terminalde bir sigara yaktı.

Eve döndüğümüzde, John'un her şeyin düştüğü dükkana gitmesi gerekiyordu. Greg ve ben onunla gittik. Duvarda zaten düzinelerce çiçek ve yazı vardı - Sean için arkadaşları ve ailesinden derme çatma bir anıt.

Koylara geri döndüğümde, cüruf bloklarının üzerinde Sean'ın rüya arabasını, beyaz bir Mustang'i görebildim. Ayakkabıları arabanın önündeydi. Bizi izlediğini hissedebiliyordum. Sean'ın orta bölmedeki ilk arabası olan siyah Mustang'ine baktığımda, ön camdan bir yüz gördüm. nefesim kesildi. Sean olduğunu biliyordum. O gülümsedi. John arkamdan geldi. O anda siyah Mustang'in ön camında gülen yüz şeklinde sisli bir gölge oluştu ve bugüne kadar orada kaldı. 222 sayısının tozla yazıldığını da fark ettik. Sean'ın bu numarayı bir numara olarak kullanacağını bilmiyorduk.

gelecek yıllar boyunca varlığının sembolü.

"Biliyorsun, Sean'a onu sevdiğimi söyledim ve o da birkaç gün önce bana bunu söyledi. Ona müşterilerimin harika bir iş çıkardığını söylediğini söyledim.

Machine Translated by Google

John, Sean'ın masanın üzerindeki notlarını karıştırırken, "Gerçekten de hakkını verdi," dedi.

Birkaç zorlu gençlik yılından sonra, Sean ve babası yeniden bağ kurmaya başladılar. Sean'ın buradaki ruh sözleşmesini tamamlamasından önceki son birkaç gün içinde, ikisi de çok önemli bir şeyin olacağını biliyor gibiydi. Belki de bir düzeyde gündelik bilinçten daha derin bir şey biliyorlardı.

Ruhun yolculuğunun ne zaman sona ereceğini daha yüksek bir düzeyde bildiğine inanıyorum. 11 Eylül'ün bazı kurbanları vasiyetlerini bu trajik olaydan birkaç gün önce hazırladı. Gerçekten kaza yok. Bunu ruhlar dünyasındakiler tarafından bana defalarca söylendi. O zamanlar ailem için anlamak ne kadar zor olsa da, şimdi Sean'ın on dokuz yıl boyunca bu dünyada olmak üzere yaptığı anlaşmayı benimsiyoruz. Hatta geçenlerde fazladan iki yılı olduğunu söylemek için beni ruhlar dünyasından bilgilendirdi. On yedi yaşında arabasını bir direğe sardı ve o kazadan sağ kurtulmaması gerekirdi. Bir anlaşmaya aracılık etmeyi Sean'a bırakın
Tanrı.

Sean, burada geçirdiği kısa sürede pek çok hayata dokundu ve bizim öğretmenimiz olmaya devam ediyor. Bütün ailesine bizim ölmediğimizi gösterdi. Kira bitene kadar sadece kiralık bir aracı - özü mü zün dış kabuğu - kullanırız.

İşte Rosie'nin kalbinden sevgiye ve bırakmaya dair bir aşk mektubu.
seninki:

Bir çocuğu kaybetmek ölmek gibidir, tek fark, hala dünyada yürüdüğünü fark etmendir.
Oğlumun fiziksel olarak vefatından altı yıl sonra ve beş yıl ebeveynler için yas gruplarını kolaylaştırdıktan sonra, onun ölümünün etkilerini hâlâ görüyorum ve hissediyorum, ancak şimdi onları biraz farklı yaşıyorum. Pek çok ebeveyn gibi ben de bırakın bir daha asla gülümsemeyeceğime inandım.

Machine Translated by Google

gü ldü ve dü nyanın neden "anlamadığ ını" merak etti. Hayatım boyunca asla bir gü n bundan sağ çkacağ ımı değ il, aynı zamanda geliş eceğ imi ve geliş eceğ imi dü ş ü nmedim.

Size baş tan biraz arka plan vermeme izin verin, bunun herhangi bir ş ekilde yü rekten ve ruhtan bir sunumdan daha az olduğ unu dü ş ü nmeyin. Aslında, Sean geçtiğ inde yıkılmış hissettim. Kendimle ilgili imajım milyonlarca parçaya bölü ndü , yerde paramparça oldu. Tanrı'ya "beni serbest bırakması" iç in yalvardım ve tehdit ettim. . . bunu kendim görmeme izin vermek iç in çocuğ um iyiydi. . . Bu dayanılmaz ıstırabı hissetmek zorunda kalmayayım diye beni bedenimden serbest bırakmak iç in. Tıpkı beni incittiğ i gibi Tanrı'yı da incitmek istedim. Neyse ki artık böyle hissetmiyorum ve çoğ u gü n hayatım ve gü nlü k varlığ ım iç in fazlasıyla minnettarım. Gü n ış ığ ına çkmaya baş ladığ ım yolları sizlerle paylaş mak istiyorum. Hepsi bir fincan çay ile baktı.

Sonraki aylarda bir gü n sevgili dostum Lorna ile oturuyoruz. Sean'ın fiziksel geçiş inde, bir fincan çayın tadını çkardığ ımı fark ettim. Daha fazla ş aş ıramazdım. Hatta ş ok iç inde, "Ben . tatlı . . . iyi." bunun tadını çkarmak .

Sonra bir gü n yine de istemesem de ruj sü rdü m. gü lü msemek. Bu kü çü k kü çü k zaferler benim iç in baş langıçtı.

Hepimiz farklı ş ekilde yas tutma eğ ilimindeyiz, ancak pek çok kederdeki benzerlikler ve hatta bazı "ş anslı olanlar" bu sü reçten doğ rudan geçer. Ama çoğ umuz iç in hepsini hissetmek, bazen gü nü parçalara ayırmak - bir sabah, öğ leden sonra veya bazen her seferinde bir saat, baş a çkabileceğ iniz tek ş ey. Yaş amaya devam etmek iç in sahip olduğ un her ş eye ihtiyacın var. Ve çoğ umuz kendimize rağ men hayatta kalıyoruz. Ş imdi geri gelmek, "yeni ben" olmak iç in attığ ım daha bü yü k adımlardan bazılarını paylaş ayım. Belki de benim yaptığ ım gibi onlara bir cankurtaran halatı gibi sarılabilirsin.

Machine Translated by Google

Baş langıçolarak, insanların bana yardım etmesine izin verdim. Bu benim olmadığ ım bir pozisyondu çok tanıdık. Diğ er insanlara yardım etme rolü nde olmaya alış tım. Yas tutmak o kadar yorucu ki insanların benim iç in bir ş eyler yapmasına izin veriyorum. Bana akş am yemeğ i piş irmek ister misin? Harika. Beni kahvaltıya çkarmak ister misin? İ yi. Huzurunuzda çlgınca ve sefil bir ş ekilde ağ lamama izin verin? cennete gidiyorsun

Bu korkunç manzara iç in bir yol haritası yok. . . bir çocuğ u ü zmek. Yani, kendin yapmalısın.

Ailemin gruplarına, bence, çocuğ unuzla birlikte geçmediyseniz, o zaman burada olmanızın bir nedeni olduğ unu söyledim - ruh sözleş meniz bitmedi. Ş imdi ne olacak? Tü m cevapları bilseydim, onları paylaş ırdım. Bu durumda, yavaş yavaş yaş amanız gerekir. Bir ayağ ınızı diğ erinin önü ne koyarak yeni yolunuzu ve yeni sizi bulun. Bir gü n yeniden huzuru hissedeceğ inize inanmaya çalış ın. Bunun mü mkü n olduğ unu biliyorum! Umudu bulmak iç in akla gelebilecek her yolu aramanın ve ardından sevgili yaş am iç in ona tutunmanın zorunlu olduğ una inanıyorum. . . çü nkü seni kurtaracak.

Bu kasvetli yeni dü nyada yeniden anlam bulmaya çalış mak cesaret ister. Bu, korkaklara göre değ il çü nkü yorucu olabilir. Bir adım ileri ve bazen iki adım geri. Bunu cesaretinizi kırmak iç in değ il, ihtiyaç duyacağ ınız dayanıklılığ ı size vermek iç in söylü yorum. Ben ve diğ er sayısız ebeveyn bundan kurtulabiliyorsa, siz de hayatta kalabilirsiniz.

Baş langıçta beni daha kötü hissettiren kitaplardan, insanlardan ve kuruluş lardan uzak durmayı öğ rendim. Beni rahatsız eden bir kederli kendi kendine yardım kitabını oturma odama fırlattığ ımı net bir ş ekilde hatırlıyorum. Ve sonra, bu bile yeterli değ ildi. Kitabı aldım, kapıya gittim ve dış arı fırlattım. Ham ve savunmasızdım ve kendimi korumayı öğ rendim.

Machine Translated by Google

Daha zengin bir hayat yaş amanın birçok harika yolu, bu koruyucu modda yavaş yavaş geliş ti. Kendimi korumak, bol bol -aslında çok ama çok- uyku aldığ ımdan emin olmam anlamına geliyordu. Ş imdi bile uyku alış kanlıklarıma dikkat ediyorum, çü nkü bunu yapmazsam, eminim ki çok kötü bir gü n geçireceğ im. Ben de burada, baş kalarının iyi niyetli yorumlarının ış ığ ında kendimden bir tavır almaya baş ladım. Uyumak isteseydim, yapardım. Pijamalarımla daha uzun sü re kalmak ya da sosyal olarak kabul edilebilir olandan daha erken giymek istersem, yaptım. Açıkçası, artık insanların benim hakkımda ne dü ş ü ndü ğ ü umrumda değ ildi.

Her ş ey organik, özellikle sessiz bir ş ekilde geliş iyordu. Özellikle sessizleş tim . Çocukluğ umdan beri Tanrı'ya bir "boncuk" tutturmaya çalış ıyordum ve ş imdi eski yöntemlerin bunu kesmediğ ini gördü m. Böylece, kendi tefekkü r ritü elimi geliş tirdim - gü nü mü n beni ayakta tutan ve ayakta tutan manevi bir parçası. En karanlık saatlerimde, bu kalbimin atmasını sağ ladı.

Ayrıca, ister inan ister inanma, kendimi desteklemek için bulduğ um baş ka bir harika yol çok iyi yemek yemek ve birinci sınıf takviyeler almaktı. Vü cudum iyi çalış mıyorsa, o zaman bu baş ka bir yü k olacaktı.

Hazır olduğ umda bana ilham verecek yollar dü ş ü nmeye baş ladım. bir ş ekilde hayatı dolu dolu yaş amak istemek. İ lk baş ta bunu yapmamın tek yolu Sean'ın onuruna yapmaktı. Baş langıçta yaptığ ım her ş ey Sean içindi. Sean vefatından sadece iki buçuk ay önce, bana dü nyaya açılmak ve yaratıcı bir yaş am sü rmekle ilgili Living Out Loud adlı bir kitap verdi ve ben de bunun için çalış tım. Beni desteklediğ ini hissedebiliyordum ve onu hayal kırıklığ ına uğ ratmak istemiyordum!

Machine Translated by Google

Yine Sean'ın onuruna dünyaya ilk çıkışım, Massachusetts'in Berkshires bölgesindeki Kripalu adlı huzurlu bir yoga ve atölye merkezinde bir kursa katılmaktı. Hayatımda yaptığım en zor şeylerden biriydi. Büyük bir inanç sıçraması yaptım ve hala çok hamken tek başıma gittim. Orada zamanın büyük bir kısmını gözyaşları içinde geçirdim. Sınıfta yemek odası, jakuzi, yatak . . . Adını koy. Ben bir karmaşaydım. Ama ben yaptım ve bunun için daha iyiydi. Beni dünyaya geri itti ve nasıl yardımcı olabileceğimi düşünmemi sağladı. Nasılsa burada olacaksam neden dünyayı daha iyi bir yer yapmak için bir şeyler yapmayayım diye düşündüm.

Kripalu, birkaç yıl boyunca benim ruhani evim oldu. Benim için zaman zaman kaçabileceğim bir ışık huzmesiydi. Bence hepimizin sığınak veya sığınak olan yerleri bulmamız gerekiyor. Özellikle karanlık gecelerde ruhumuz her zaman bizimle konuşur. Dinlemek. Kırık kalbinizi sonuna kadar açarak dinleyin ve toplayabildiğiniz tüm umudun içeri girmesine izin verin. Sana söz veriyorum, tekrar çocuğunla birlikte olacaksın ve eğer hala bu gerçeğe tutunamıyorsan, senin için tutacağım.

Kutsamalar ve barış sana sevgili, sevgili ruh,
Rosie Dalton Ewas

Sean'ın ölümü çok trajik ve beklenmedikti. Ve herhangi bir trajedide olduğu gibi, ailemizin başına gelebileceğini asla düşünmedik. Ama oldu ve bu yüzden daha da yakınlaştık. Rosie ve ben a üssüne dokunuyoruz günde birkaç kez ve her zaman birbirinizi görmek için zaman ayırın. Stassia son zamanlarda ruhsal iletişim yeteneğini benimsedi ve pratik bir medyum. Sean'ın rehberi olduğunu ve birçok insanın sevdiğini birini kaybettikten sonra iyileşmesine yardım etmesi için ona yardım ettiğini söylüyor. Rosie, sonsuz yaşam hakkındaki bilgisini, çocuklarını kaybetmiş diğer ebeveynlere yaymak için bir noktaya değindi. Son beş yıldır, o

Machine Translated by Google

bir destek grubu kurdu. Yas tutmak, kız kardeş im için ömü r boyu sü recek bir sü reç olacak, ama her ş eye rağ men parıldayan bir ış ık buldu - bir umut ış ığ ı.

Bir medyumdan bir mesaj duymak çok iyileş tirici olabilir ve size muazzam miktarda rahatlık getirebilir, iş te yas tutma sü recinde size yardımcı olacak baş ka yollar.

Sevdiğ iniz birini kaybettiğ inizde, yabancı bir ü lkeye yeni inmiş siniz ve nerede olduğ unuzdan tam olarak emin olamamış sınız gibi hissedebilirsiniz. Çevreniz size farklı gelebilir, etrafınızdaki insanların sizi anlamadığ ını, yemeklerin tadının aynı olmadığ ını, insanlarla iliş ki kuramadığ ınızı ve sadece "eve" gitmek istediğ inizi hissedebilirsiniz. Vü cudunuz ve zihniniz çok ş ey yaş amış olabilir.

Sevdiğ iniz kiş inin ölü mü nden önce ne kadar hazırlık yapmış olursanız olun, her ş ey farklı hissedilecektir. Kendinize karş ı nazik olun.

Pek çok keder yolu vardır ve herkes bu yollardan kendi hızında ve kendi yolunda ilerler. Hiçbir kar tanesi birbirine benzemediğ i gibi, iki insan da aynı ş ekilde yas tutmaz. Bazılarının bunun hakkında konuş maya ihtiyacı var, bazılarının yok. Bazıları sevdiklerinin giysilerine ve eş yalarına yıllarca tutunur; diğ erleri onu hemen dağ ıtma ihtiyacı hisseder. Lü tfen birinin kederini nasıl atlattığ ını yargılamayın. Kendi narin yolculuklarında dans ediyorlar.

Ayrıca, bazı gü nlerde gerçekten iyi gidiyormuş gibi hissedebileceğ inizi ve birkaç gü n sonra bir aksilik yaş ayabileceğ inizi kabul edin. Bu tamamen normal. Herhangi bir kü çü k hatırlatma, bir avuç ü zü ntü yü tetikleyebilir: birisinin sevdiğ iniz kiş inin adından bahsetmesi, bir ş arkı

Machine Translated by Google

Duyduğunuz, isimlerini bir postada, televizyonda bir üzücü haberde gördüğünüzde. Ve tam olaylara hakim olduğunuzu düşündüğünüzde, kendinizi bir gözyaşı birikintisinin içinde bulursunuz. Her yerde, her zaman olabilir. Bu yüzden yanınızda mendil taşıyın, yalnız olmadığınızı bilin ve sizden özür dilemek zorunda hissetmeyin.

herhangi biri.

Kendinizi daha iyi hissettiğinizde lütfen üzgün olmadığınız için kendinizi suçlu hissetmeyin. Sevdikleriniz ruhen yeniden iyi hissetmenizi istiyor. Huzur hissetmenizi istiyorlar. Ve yeniden biraz neşe hissetmek, onları asla unutacağınız anlamına gelmediği gibi, umursamadığınız anlamına da gelmez. Onlara olan sevginiz ve onların size olan sevgisi sonsuza kadar kalbinizde yaşar. Bu asla ölmez.

Machine Translated by Google

6

Ölmedim - Farklıyım

Yeğenim Sean öldükten sonra kız kardeşim Rosie ve ben, diğer ebeveynlerin keder ve iyileşme yolculuğumuzun bize öğrettiklerini öğrenmelerine yardımcı olmak için birlikte çalışmaya karar verdik. 2004 yılında, iki yıllık bir bekleme listesini geride bırakarak, halka özel okumalar vermeyi bıraktım. Artık zamanımı cennette çocukları olan ebeveynler için ücretsiz, özel aile seansları sağlamaya adadığım söylentisi hızla yayıldı. Yanıt beni şaşkına çevirdi: haftada on beş ila yirmi istek geldi ve bekleme listem 350'den fazla ebeveyne ulaştı. Ücretsiz bir okuma için yönergeleri daraltmak zorunda kaldım ve okumalarımı yeni geçmiş (bir yıl içinde) ve otuz yaşın altındaki çocuklarla sınırladım. Ama işler her zaman planladığımız gibi gitmez.

Bir cuma akşamı geç saatlere kadar çalışırken bir kadından telefon aldım. Başımı masaya yasladığımda gözlerim yanıyordu. Dolu dolu bir günün ardından kendimi tamamen tükenmiş hissettim. Aramaya makinenin cevap vermesiyle oynadım ama kafamın içindeki yumuşak bir ses beni ahizeyi kaldırmam için dürttü. Dinlediğime eminim.

Maureen, bu Evelyn. Çocuğunu kaybetmiş anne babalar için ücretsiz okumalar yaptığınızı duydum" dedi kadın.

"Evet, istiyorum," diye yanıtladım.

Şu sözleri alçak sesle söylerken sesi titriyordu: "En büyük oğlum Charles yakın zamanda öldü. O benim gururum ve sevincimdi. Ben onu çok özledim. Sadece onun iyi olduğunu ve kocamın cennette olduğunu bilmem gerekiyor. Lütfen yardım edebilir misin?"

Machine Translated by Google

Üzgünüm, Evelyn, diye karşılık verdim. "Eminim kocanla birliktedir.
ve acıdan. Oğlunuz kaçyaşındaydı?"

"Altmış yedi."

Bir an duraksadım ve derin bir nefes aldım. Ebeveyn bekleme listeme ve cennete giden evlerine giden pek çok çocuğun ismine baktım:

10 yaşındaki Jayden, bir kar püskürtme makinesi kaputa takılınca öldü
kaban.

19 yaşındaki Alexa, bir ülke festivalinden eve dönerken trafik kazasında öldü.
konser.

17 yaşındaki Jimmy, iş yerinde babasıyla birlikte bir direği tutarken elektrik akımına kapıldı.
alan.

9 yaşındaki Sean, bir arkadaşıyla oyun oynarken ATV'ye binerken öldürüldü.

Telefon hattının diğer ucunda, nefes almakta güçlük çeken ve felç edici bir kederi olan tatlı, toprak tuzu bir anne vardı. Evelyn'in "oğlundan" rahatlatıcı bir mesaj almayı umduğunu ve bunun için dua ettiğini biliyordum.
Klonlamaya karşıyım, ama bir an için birisinin benden bir parça (belki çörek tepemden) almasını ve birkaç parça daha dolaşması için onu bir petri kabına koymasını diledim.
Elimden geldiğince nazikçe durumumu açıkladım.

"Tamamen anlıyorum," dedi Evelyn, hiçbir iz bırakmadan.
hayal kırıklığı Aniden, alıcı statik aldı.

"Bunu duyabiliyor musun?" Diye sordum.

"Nedir?" Evelyn'i yanıtladı.

"Bence dikkatimizi çekmeye çalışan senin oğlun!"

Hava dalgalarını derin bir iççekiş doldurdu.

Machine Translated by Google

Evelyn, Charles konjestif kalp yetmezliği mi geçirdi? Bana sıvıyla dolduğunu söylüyor."

Ah evet, kesinlikle yaptı. Bunu sana o mu söyledi? Seninle konuştu mu?

"Yusuf kim?" Diye sordum.

Uzun bir aradan sonra Evelyn, "Joe benim kocamdı. Biz elli iki yıllık evliler. O benim hayatımın aşkıydı."

"Evelyn, bu değişim tokuş çok beklenmedik oldu. oğlunu tanıyorum Bunu, onun iyi olduğunu bilerek huzura sahip olabilmeniz için düzenledim."

Evelyn, Artık onu hissedebiliyorum, diye fısıldadı. "Resmini ellerimde tutuyorum. Buna inanmayacaksın ama görünüşe göre dudakları hareket ediyor. Gözleri parlıyor ve gülümsemesi daha da büyüyor. Bu benim hayal gücüm mü?

Hayır, Evelyn. Onu hayal etmiyorsun. Seni sevdiğini söylüyor. O yeniden bütün oldu."

"Down sendromluydu. Benimle yaşadı ve her şeyi birlikte yaptık. Onu üç hafta önce yatağında ölü buldum. Artık onunla başka birinin ilgilendiğinden emin olmam gerekiyordu. Sonunda bu gece uyuyabileceğim."

Evelyn bana çok önemli bir ders verdi: Bir anne, çocukları kaç yaşında olursa olsun her zaman anne olacaktır. Kendisinden önce ölmüş olsalar bile çocuklarına bakıldığından, sevildiğinden, değer verildiğinden ve korunduğundan emin olmak için dünyanın öbür ucuna gidecektir. Annelik yolculuğu hiç bitmez.

Sean'ın fiziksel ölümünden sonraki o kırılgan günlerde, Rosie zamanının çoğunu yatak odasının güvenli sığınağında geçirdi. Bazı günler kendini bir battaniye kozasına sardı; diğer günlerde oturdu ve ilham verici kitaplar okudu, meditasyon yaptı, dua etti ve günlük tuttu. Yatağının yanındaki antika masanın üzerine bir türbe yaptı ve

Machine Translated by Google

Sean'ın fotoğrafı orada. Bu resim onunla konuşuyordu ve zaman zaman gözleri onun hareketlerini takip ederek hareket ediyormuş gibi görünüyordu. Parlak parlak beyaz bir ışık başının etrafında döndü. Ve Rosie'nin kederinin ortasında güldüğü ender durumlarda, bu ışık fotoğraftan yansır gibi göründü ve Sean'ın gülümsemesi daha da büyüdü.

Pek çok ebeveyn, kederlerinin ve yaslarının ortasında güldükleri veya gülümsedikleri takdirde kendilerini suçlu hissettiklerini söylüyor. Ama cennetteki çocuklar bana, ebeveynleri neşe anları yaşadıklarında "yükseldiklerini" söylüyorlar. Ruh bedenlerine yakınlaşmalı yapılır ve ruhları daha yoğun titreşir, böylece yaşayanlarla daha iyi bağlantı kurabilir ve iletişim kurabilirler.

Rosie, kederini çocuğunu kaybetmiş diğer ebeveynlere yardım etmeye yönlendirerek ailesinin trajedisini zafere dönüştürmeyi başardı. Her gün farklı şekillerde ortaya çıkan kederine rağmen, Rosie yavaş yavaş -bazen çok yavaş - kendini toparlama taahhüdünde bulundu ve sonunda çocukları cennette olan ebeveynler için yerel bir destek grubu kurdu.

Hâlâ kendini iyileştirmeye devam eden Rosie'nin ofisimdeki büyük atölye odasında, yas tutan elli ila altmış yeni ebeveynin önünde ilk kez ayakta durmasını izlemek inanılmazdı. "Artık onlara fiziksel olarak sarılamasak da," dedi ilk atölyede, "lütfen burada olduklarına güvenin. Kollarını size dolarken ve size rehberlik ederken onları ruhunuzda hissedin. Size söylediklerini dinleyin, ne kadar mutlu göründüklerini görün ve onları tekrar göreceğinizi her şeyden çok bilin, lütfen bilin."

Rosie'nin her ay yüzlerce ebeveynin önünde, kalbi hala çok hassasken ve gününü atlatmanın, yataktan kalkmanın, bu hayata devam etmenin yolları hakkında konuşmasını izledim.

Machine Translated by Google

çocuklarla fiziksel bir bağlantı olmadan. Çalışmaları beni gururla parlattı. Onun gücü ve umut tohumları ekme yeteneği mucizeden başka bir şey değildir.

Destek grubu aracılığıyla harika bir kadınla tanıştım. Adı Gail Hunter. Aralık 2006'da tek kızı Anjuli, kış aylarında üniversite arkadaşlarını ziyaret etmek için Maine'e giderken bir araba kazasında öldü. Haziran 2009'da düşünülemez olan oldu. Gail'in yaşayan diğer tek çocuğu Drew, Colorado'da bir kano kazasında öldü.

Gail'in bir arkadaşı bana haber vermek için aradı.

"Seni Colorado'dan arıyorum, Maureen. Gail Hunter'ın oğlu Drew korkunç bir kano kazasında boğuldu. Servisler bugün. Gail'in sana ihtiyacı olacak."

hayrete düştüm Wedlock or Deadlock adlı yeni bir Fox talk şovunda konuk olarak yer aldığım sırada Los Angeles'taydım. Meşgul oyuncular ve ekip etrafımda koşuşturururken -mikrofonları takmak, aydınlatmayı ayarlamak, makyaj yapmak- dünyam dondu. Bu annenin iki çocuğunu da trajik bir şekilde kaybettiğini hayal ettim. Destek almak için en yakın duvara yaslanarak ağladım.

Gail ve ben ilk seansımızdan sonra hızlı arkadaş olduk.

kızı Anjuli. Daha sonra Gail'e seansımızın ona yardımcı olup olmadığını sorduğumda, günlüğünün "Maureen" hikayesiyle ilgili bölümünü okumam konusunda ısrar etti. Gail, başka bir annenin güç kazanması için onu başkalarıyla paylaşmamı istedi. Aşağıdakiler, Gail Hunter'ın kişisel günlüğünden gerçek alıntılardır:

2 Ağustos 2007

Yarın Maureen Hancock'u göreceğiz. Gerginim, heyecanlıyım ve titriyorum. Jeremy [Gail'in kocası] temkinli ve gitmek istemiyor,

Machine Translated by Google

ama hiçbir şeyi kaçırmak da istemiyor. Anjuli, lütfen orada ol.
Lütfen bize büyük bir işaret ver, iyi olduğunu, hala bizimle olduğunu anlamamızı sağlayacak bir şey. İkimizin de buna ihtiyacı var ama baban gerçekten senin için üzülüyor. Kalbim ağrıyor.

3 Ağustos 2007

Nereden başlamalı? Hala bir şaşkınlık içindeyim. Şüpheci Jeremy, bir arkadaşı tarafından sorulduğunda, "Nasıldı?" "Kızımla bir saat sohbet etmiş gibiyim" diye cevap verdi. Maureen bunu nasıl yapıyor?
Anjuli'nin özünü tamamen nasıl elde etti? Maureen'in nazik dokunuşu, mizah anlayışı, güzel gülümsemesi, hepsi bu çılgın deneyimle rahat etmemize yardımcı oldu. Anjuli'nin kişiliğini, dürtüsünü ve gövenini, ruhunu tamamen "aldı". Bir saatten fazla bir süre, aktardığı doğru ayrıntılar ve niyetinin saflığı karşısında şaşkına döndük. Kızınızın orada olduğunu bilmenin , sevgi gönderdiğini bilmenin ve onun olduğunu kabul etmemize yardımcı olmak için elinden gelen her şeyi iletmeye çalıştığını bilmenin hissini tarif edemem.
kalbimiz ve aklımız.

Anjuli bize kazanın ikimizin de bilmediği, ancak daha sonra doğruladığı ayrıntıları anlattı. Bir madalyondan bahsetti, ama sonra on madalyon demek için kendini düzeltti. (Arkadaşlarına on madalyon vermiştik!)

Anjuli, seni kaybettiğimizden beri ilk kez umutluyum ve yeniden bir araya geleceğimize gerçekten inanıyorum . İşaretlere daha fazla dikkat etmeye, "Yirmi üç yıldır Anjuli'ye sahip olduğun, onun annesi olduğun için kutsanmışsın" diyen o iç sesi dinlemeye kararlıyım. Beni izleyen ve moralimi yükseltmek için çalışan tüm melekler tarafından yukarı kaldırıldığımı hissediyorum.

Machine Translated by Google

Drew'a ondan ismiyle bahsettiğ ini ve sevgilerini ilettiğ ini söylemek iç in sabırsızlanıyorum. Gökyü zü ndeki bir ş ahin gibi onu izlediğ ini söylememi söyledi. Buna nasıl tepki verecek? Keş ke toplantımızda olabilseydi. Aklın sana hayır dediğ inde bile, kalbin sana evet diyor.

18 Haziran 2009

Tanrım, olamaz. Hayal edilebilecek en kötü ş ey baş ımıza gelmiş olamaz. . . Tekrar. Değ erli Drew'umuz Drew öldü - Anjuli gibi bir kazada öldü - kız kardeş inden sadece iki buçuk yıl sonra. Bu dü nyada iki çocuğ umuz olmadan nasıl yaş arız?
dü nya?

Maureen'den ş u e-postayı aldım: "Mesajını aldım ve seni unuttuğ umu dü ş ü nmeni istemedim. Haberi duyduğ umda Kaliforniya'daydım. Senin iç in buradayım. Seni aramak istedim ama geç oldu. Hazır olmasını bekliyordum. Sonunda bu gece Drew'u hissedebiliyorum. Tahmin edebileceğ iniz gibi, Anjuli'yi gördü ğ ü ne sevindi, sonra arkasına baktı ve "Kahretsin" dedi. O çok özgü r bir ruh, yaş lı bir ruh. Sıkıldığ ı ya da baş ka bir ş ey yaptığ ı iç in kendine biraz kızdı.

21 Haziran 2009

Maureen'den, Drew'un kendisini araması iç in rahatsız ettiğ ini söyleyen bir telefon Ben. Sesini duymak bile sakinleş tiriyor, ama bana Drew'la bir bağ kurabileceğ ini bilmek kalbimin hızla çarpmasına neden oluyor. Anma töreninden ve toplanmadan yeni ayrıldık, kendimizi zayıf ve tü kenmiş hissediyorduk.
Bu gerçekten telefonda olabilir mi? Maureen beni gerçekten Drew'a bağ layabilir mi?
İ çeri girdi, orada olduğ unu bilmeme izin verdi ve kano kazasında öldü ğ ü nde yalnızca yanındakilerin bildiğ i ayrıntıları bir kez daha anlattı. Drew'un özü nü , kiş iliğ ini, tam olarak söyleyeceğ i ş eyleri alıyor: "Ne oldu? BEN

Machine Translated by Google

her şey kontrol altındaydı." Ve yaptı. Ve bunu böyle söylerdi. Anjuli ile olan her şey için çok minnettarım, Drew ve ben öbür dünya hakkında konuştuk. Neye inandığını bilmiyordu ama Maureen'in bize verdiği mesajlardan aldığımız teselliyi gördü. Günlüğüne bir mesaj yazdı

Onun kızkardeşi:

"Umarım şimdi benimlesindir, gördüklerimi görüyorsun ve hissettiklerimi hissediyorsun. Hisset ki düşüncelerim bir şekilde nerede olursa olsun senin ruhuna aktarılsın. Lütfen annemi iç huzuru bulması için gönderdiğini bildiğim gücü bulmama yardım et. Hayatımı senin gösterdiğin ve pek çok arkadaş ve yabancıyla paylaştığın kadar tutku ve olumlu hislerle yaşayabileceğimi umuyorum. İnsanları bir araya getirdin ve seni tanıdıkları için onları daha iyi insanlar yaptın. Seni seviyorum Anj.

Anjuli'yi kaybetmekle Drew arasında geçen sürede, Maureen ve ben pek çok şekilde bağlantı kurduk. Maureen'i gördükten sonra, bir arkadaşım beni John Edward şovunun bir kaydına götürdü ve burada bir okuma aldım. Bana mesajımı verdiği süre boyunca gülümserken tamamen aptal görünerek orada durdum. Maureen'in okumamızda bize söylediği her şeyi doğruladığı için gülümsüyordum. Daha sonra, orada olmamın, okuma almamın sebebinin sadece benim için değil, aynı zamanda Maureen'in mesajını daha geniş bir kitleye ulaştırmasına yardımcı olacak bağlantılar için olduğunu anladım. John Edward ekibi evimize bir devam bölümü çekmek için geldiğinde, kederimin "hafifliğine" ilişkin açıklamamın çoğu,

Maureen.

Bağlantılar hala Maureen ve benim aramda yankılanıyor, sanki bir örümcek ağı. Bana en çok mesaj gönderiyor gibi görünüyor.

Machine Translated by Google

kısa bir not, web sitesinde bir alıntı veya bir Facebook gönderisi. Maureen'in kollarını sadece bana değ il, aynı zamanda dü nyadaki meleğ imiz gibi Drew ve Anjuli'ye de sardığ ını bilmek bana gerçekten ne kadar kutsanmış olduğ umu hatırlatıyor.

Hiçbir ş ey tesadü f değ ildir. Maureen ve ben buluş acaktık. Görü nmeyen bir gü ç tarafından bir araya getirildik. Verecek bir hediyesi vardı, bir değ il iki kere. O bana hatırlatmak ve ruhumun her zaman hatırlamadığ ı ş eyi bana göstermek iç in burada: sevdiklerimiz burada, diğ er tarafta yeniden birleş memizi bekliyorlar. Burada sahip olduğ umuz zamanı boş a harcayamayız. Baş kalarına ulaş malı ve vermemiz gereken hediyeler konusunda onlara yardım etmeliyiz. Hayatı yaş amalıyız. Hayatı sev.

Benim iç in Gail "sü per anne". Yas tutma ve diğ er taraf hakkında bildiklerimi bilsem bile, değ erli çocuklarımı fiziksel olarak kaybettikten sonra her gü n yataktan kalkabileceğ imden emin değ ilim. Herkes kendine göre yas tutar elbette ama Gail onun ruhunun derinliklerine inmiş ve derin, hayat sarsıcı deneyimini diğ er yaslı annelere yardım etmek iç in kullanmış tır.

2010 yazında, Gail, kocası Jeremy ve Drew'un niş anlısı Jenna, bir ş eyler okumak iç in beni görmeye geldiler. Drew'un fiziksel olarak ölü mü nü n birinci yıldönü mü nden hemen sonra muhteş em bir öğ leden sonraydı.
Gail, her zamanki özverili tavrıyla, Jenna'nın Drew'la bir bağ kurmasını çok istemiş ti ve bu yü zden bu görü ş meyi istemiş ti.

Ofisimden çıktım ve hepsini selamladım. Jenna gözle görü lü r ş ekilde gergindi. Ona sarılırken vü cudunun titrediğ ini hissedebiliyordum. Yapış kan elini tuttum ve onu ofisime götü rdü m. Gail ve Jeremy onu takip etti. Jenna çok gergin olduğ u ve bu onun ilk okuma deneyimi olduğ u iç in, Drew'un durumu netleş tirmesinin zor olacağ ından korktum.

Machine Translated by Google

bağlantı. (Kişi ne kadar rahatsa, ruhunun dışarı çıkması o kadar kolay olur.)

Ama Jenna'ya süreçin benim için nasıl çalıştığını açıklayamadan, Drew içinden geçilmesi gereken bir parçayı yutmaya başladı. Muhteşem bir netlikle konuşuyordu. Gözlerimi kapattım ve mesajını paylaşmaya başladım. Drew kano kazasında boğulduğu gün tam olarak ne olduğunu anlattı:

Gitmeyecektim bile. Bu bir son dakika kararıydı. biz [o ve Jenna] o öğleden sonra planları vardı. Çocuklarla bir araya gelip dışarı çıkmamız için zamanında dönebileceğimi düşündüm. Sen [Jenna] gitmememem için bana yalvardın. Sana iyi olacağımı söyledim. Bir şey olursa bensiz yaşayamayacağını söylemiştin. Sana güvende olacağıma dair güvence verdim. Arkadaşlarım benden önce nehirden aşağı indi. Bir köşeyi döndüm ve bir kayaya takıldım. Gerçekten ondan kurtulabileceğimi düşündüm. Döndüm ve akıntıya karşı savaşmaya çalıştım. Gerçekten sıkışıp kaldım. Anjuli gülümseyerek önümde duruyordu. Elimi tuttu ve her şeyin yoluna gireceğini biliyordum.

Jenna ağzı açık oturdu ve şok ve inanamayarak Gail'e baktı.

Jenna, "Az önce söylediğin her şey, tam olarak o gün söylenen ve olan şeydi," dedi. “Drew'a bir şey olacağına dair içimde bir his vardı. Gitmemesi için ona defalarca yalvardım.”

Jenna'ya bazen "hayat kitabımıza" veya bazı Hindular ve teozofistlerin "akaşik kayıtlar" dediği şeye küçük bir bakış attığımızı açıkladım. Akaşik kayıtlar, bir ruhun yolculuğunun evrenin enerjisel izleridir: geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek. Yıllar sonra

Machine Translated by Google

Yıllar boyunca çocuklarından biri için inanılmaz derecede endiş elendiklerini ve her zaman onlara bir ş ey olacağ ına dair içten bir hisleri olduğ unu bana gizlice söyleyen birçok ebeveynle tanış tım. Bunu duyduğ umda, sık sık derinlerde bir yerde, ruh dü zeyinde, bu ebeveynlerin çocuğ un akaş ik kaydının bir parçasına dokunduklarını dü ş ü ndü m.

Gail ve ailesiyle seansımdan sonra bana en dokunaklı e-postayı gönderdi. Her zaman değ er vereceğ im.

Sevgili Maureen,

Jeremy ve benim zaman ayırdığ ınız için ne kadar minnettar olduğ umuzu kelimeler ifade edemez. enerji ve hediyeniz. Umarım beslediğ iniz ş ifanın harikasını görü r ve hissedersiniz. Sizinle geçirdiğ imiz zaman, beklediğ imizden çok daha fazlasını getirdi. Jenna'nın sizin [Drew ve Anjuli] söylemek zorunda olduğ unuz her ş eyi duymaya ihtiyacı vardı . Jeremy, ona bıraktığ ın sözlerle hâlâ parlıyor
ve bize getirdiklerin için sonsuza dek minnettarım.

"Duyduklarınızı" yorumlamanızda bundan daha doğ ru olamazdınız. Drew'un özü nü , Jeremy'nin annesini, Jenna ile Drew arasındaki iliş kiyi, Anjuli ile Drew arasındaki bağ ı ve Drew'un hayat yolculuğ unda ona yardım etmesi için Jenna'ya ulaş ma ihtiyacını yakaladınız. Seans sırasında fazla bir ş ey söylemek istemedim ama sen o kadar baş arılıydın ki Jenna iş lerin onun için nasıl gittiğ ini sana bildirmek için seninle önceden konuş up konuş madığ ımı bile sordu.

Sizin için yapabileceğ im bir ş ey olursa lü tfen bana bildirin veya yardım etmeye çalış tığ ın biri Hala baş kalarına yardım etmek için mekan arıyorum, bu yü zden karş ıma çıkan her ş eye açığ ım. Sana ve yaptığ ın her ş eye inanıyorum ve sen olduğ unu tü m varlığ ımla hissediyorum.

Machine Translated by Google

birçok kiş inin hayatına dokunmak için dir. İ nsanların kalplerini baş kalarına açmalarına yardımcı olacak ve bü yü k bir ruhsal geliş ime izin verecek bir hediyeniz ve mesajınız var.

Umarım çocuğ unuz Drew iyidir. Beni aradığ ın gece yaptığ ı yorumları -akş am 21:30'da nasıl browni yemek istediğ ini ve senin ona ishal yapacağ ını söylediğ ini- dü ş ü ndü ğ ü mde hâlâ kıkırdıyorum. Sonra, "Oğ lunu kaybetmiş bir anneye yardım ediyorum ve onun adı da Drew" dedin.
Ve dedi ki , "Öldü yse, bunun bana ne faydası olacak?" Bilmeden, oğ lunuz zaten sizin mizah
anlayış ınıza sahip!

Cömert kalbin için teş ekkü r ederim. Kıymetli evlatlarımızı kucağ ınıza aldığ ınız ve bir kez daha bize teslim ettiğ iniz için teş ekkü r ederiz. Bize onların sevgisini ve onlarla olan sonsuz bağ ımızı hatırlattığ ınız için teş ekkü r ederiz. Kendinizi, barış ı, umudu ve sevgiyi armağ an ediyorsunuz. Maureen, sen gerçekten aramızda yaş ayan bir meleksin ve yollarımızın kesiş tiğ i için çok mutluyuz.

Çok sevgiler, her zaman
Gail ve Jeremy

Doğ um gü nleri, yıldönü mleri ve tatiller yas tutan herkes için, özellikle de ebeveynler için yılın en zor zamanlarıdır. Geçen Noel, etraftaki tü m genç ruhlardan o kadar etkilenmiş tim ki, çikolata laboratuvarım Ally'yi aldım ve bir akş am yü rü yü ş ü için sokağ ımın sonundaki nehre gitmeye karar verdim. Hava durumunu kontrol etmek için oturma odasının penceresinden dış arı baktım. Dış arıda kar, mahalleyi hafifçe örttü .

Macun beyazı, İ rlandalı tenimin her santimini kaplamak için bü yü k çaba harcadım. Termal iç çamaş ırımı giymeyi bitirdiğ imde siyah biber

Machine Translated by Google

pantolon, yeşil ördek botları, İrlanda tiftikli süveter, yetmişler şnorkel ceketi (tüylü kapüşonuyla birlikte) ve büyükannemin yıllar önce ördüğü eski bir yün atkı, bu çabadan üç kilo vermiş ve sıcaktan dolayı başım dönmüştü!

İlk büyük kar yağışında çok dingin bir şey var. Nehre doğru yürürken, ayak izlerime bakmak için omzumun üzerinden baktım. Yaptığım şeyi yaparken, beni takip eden irili ufaklı pek çok ayak izi görmeyi bekliyordum. Ebeveynlerinden ve kardeşlerinden önce giden, bağlantı kurduğum birçok çocuğu düşündüm... cennete giden yola ilk adım atan. Çocukların sözleri yüreğimde yankılanıyor:

"Aileme iyi olduğumu söyle. Ben geldiğimde herkes ayağa kalktı. beni selamlamak için daire içine alın. Kendimi sıcak bir battaniyeye sarılmış gibi hissettim ve her şeyin yoluna gireceğini biliyordum. İçim aşkla doldu. Cennette gerçek bir zaman yok ve ailemi ve kardeşlerimi tekrar göreceğimi bilmek içimi rahatlatıyor. Yola ilk çıkan bendim ama son olmayacağım. Onlara olan sevgimin asla ölmeyeceğini söyle. Onlara benim için gülümsemelerini ve gülmelerini ve bundan suçluluk duymamalarını söyleyin çünkü benim için yaşadıklarını bilmek ruhumu büyük bir neşeyle dolduruyor. Onlar aracılığıyla yaşıyorum. Onlara gönderdiğim birçok hatırlatmaya kalplerini açarlarsa, varlığımı belli edeceğim... radyoda bir şarkı, doğum tarihimin yazılı olduğu bir madeni para, gözlerine çarpan güzel bir kuş, forma numaram, karşı tarafta kimsenin olmadığı bir telefon görüşmesi ve en güzeli de onlara sarıldığım ya da anlattığım bir rüya., 'Ben ölmedim. Ben sadece farklıyım.'"

Tatiller, mevsimin neşesini ve sevilen birini özlemenin boşluğunu getirir. Ruhtaki çocuklar bana "Süsümü görüyorum! Ağacımı görüyorum!" Geçen yıl, cennetteki genç bir çocuk bana söyledi

Machine Translated by Google

tam olarak kardeş inin Noel Baba'dan aldığ ı ş eyi. Ayrıca babamın - yani Noel Baba'nın - onu nereye sakladığ ını da söyledi.

Birçok ailem için bu yıl özel bir sevdikleri olmadan geçirecekleri ilk tatiller olacak. Sizi temin ederim ki bu sadece fiziksel bir ayrılık ve yalnız değ ilsiniz. Çocuklarınız onları ne kadar sevdiğ inizi ve özlediğ inizi biliyor. Mutlu olduklarını ve acı çekmediklerini bilmenizi isterler. Özlediğ iniz sevdiğ inize verebileceğ iniz en gü zel hediye, onun hala hayatınızın bir parçası olduğ una kalbinizden inanmaktır.
Dü ş ü nceleriniz doğ rudan onlarla konuş ur. Öyleyse, ağ acı aydınlatın (bir Charlie-Browrer olsa bile), sü s eş yalarını asın, onların anısına menorayı yakın, pencerede bir mum yakın ve yü rekten konuş un. Tü m bunları, bir gü n cennetin görkeminde yeniden birlikte olacağ ınızı bilerek yapın.

O gece nehirden evime dönerken evlerin beyaz ış ıklarının karların ü zerinde parıldamasını seyrettim. Çocukların gü zel özü nü hissederek dilimi çıkardım ve gökyü zü ne baktım, dilimin ü zerinde dev kar taneleri yakaladım ve zevkle kıkırdadım. Yere dü ş erek kollarımı ve bacaklarımı yumuş ak, hafif karda hareket ettirdim. İ yi bir kartopu veya kardan adam yapamayacak tü rden bir kardır, ancak kar melekleri için mü kemmeldir. Dinlemek için durdum. Sessizlik ve dinginlik sayesinde çocukların kahkahalarını duyabiliyordum. İ çimi sevgi ve huzurla dolduruyorlar.

Bir çocuğ u kaybetmekten daha korkunç bir acıyla yü zleş mek mü mkü n mü ? Çocuklarımızın bizden önce bu dü nyevi dü nyayı terk etmemeleri gerekiyor! Bu bir yerlerde bir kural değ il mi? Öyle olmalı! Çocuklarımız aş ılıyor

Machine Translated by Google

yaş ar, gözeneklerimizden sızar ve kalplerimizi ısıtır. İ lk diş lerinden ve ilk adımlarından okuldaki ilk dans, spor etkinliğ i, resital ve mezuniyet gü nü ne kadar - hayatımız “sırada ne var” heyecanıyla dolar.

ebeveynler. İ lk gü nden itibaren onlarsız bir hayat dü ş ü nemiyoruz. Bir çocuğ un dayanılmaz kaybından nasıl kurtulur?

Herkes farklı tepki verir - bunun kiş isel bir acı olduğ una saygı gösterin. Hangi yolu seçerseniz seçin, acınızı serbest bırakmak için kendinize izin verin. Her zamanki programınıza geri dönemeyebilirsiniz, ancak kısa bir an için bile sizi yeniden canlı hissettiren bir ş ey bulun. Dış arı çıkın ve doğ anın bir parçası olun, gü neş in size enerji vermesine izin verin, sahil boyunca yü rü yü n. Bir destek grubuna bakın ve aynı yolculuktan geçen diğ er ebeveynlerle bağ kurun. Yanında rahat hissettiğ in bir keder danış manı bul.

Hepimizin devam etmek için bir nedene, yaş amak için bir amaca ihtiyacı var. Çocuklar bana her zaman ebeveynlerinin onlar için yaş amasını ve varlıklarını yakınlarda hissetmelerini istediklerini söylerler. Çocuklarımızın sevgisi ve enerjisi her gü n etrafımızı sarıyor. Bize mü zik, rü yalar, kayan yıldızlar, gökkuş akları, bulut oluş umları, kalp ş eklindeki kayalar, hayvanlar, böcekler, kuş lar ve diğ er çocuklar aracılığ ıyla mesajlar gönderirler. Barış a giden yolu bulmak gü nlü k bir mü cadele olacak. Çocuğ unuzun hala hayatınızın bir parçası olduğ una inanın, sizi ölçü lemez bir gü çle ayakta tutuyor, size gü venmeyi öğ retiyor, bir gü n tekrar birlikte olacaksınız.

Machine Translated by Google

7

Bir Medyumla Evli

Bir medyumla evli olmak nasıl bir şey? Bunun kolay olduğunu hayal bile edemiyorum. Sadece kocam Greg'e sor. Arkadaşlarımız, benim psişik yeteneklerim yüzünden hiçbir şeyden paçayı sıyıramayacağı konusunda onunla şakalaşıyorlar ve haklılar! Evde, çoğu arkadaşımız ve komşumuz gibi her gün atlatmaya ve çocuklarımızı doğru yetiştirmeye çalışıyoruz. Arkadaşlarla dışarı çıkmak için zamanımız varsa, bu zor olabilir. Greg özel bir insan ve bana nadir aile zamanımızın ne kadar önemli olduğunu hatırlatıyor. Yine de, gittiğim her yerde yabancılar bana yaklaşıyor. Onlara bir şekilde nasıl yardım ettiğime dair hikayelerini duymayı seviyorum ama Greg biraz hüsrana uğruyor. Hayal kırıklığını anlıyorum çünkü çoğu zaman insanlar bir restoranda ya da sinemadayken yanıma gelirler. "Yemek yediğini biliyorum ama sana bir soru sorabilir miyim?" diyecekler.

Greg, çocuklarımızın sporlarının çoğuna koçluk yapıyor. Çocuğun ebeveynlerinden bazılarının ona benim hakkımda nasıl sorular soracağına dair hikayeleri benimle paylaşmayı seviyor. Geçenlerde basketbol antrenörlüğü yaparken baş antrenör sormuş, "Ölülerle konuşan karın değil mi? Bazı gösterilerine gittim." Greg bunu başka bir adamdan duyunca şaşırdı. Neyse ki, çocuklarımın çoğu arkadaşının ebeveynleri ne yaptığımı biliyor ve yanımda rahatlar.

Geçen futbol sezonunun sonunda, diğer futbol anneleriyle sahadaydım. Çitin yanına çim sandalyeler kurmuştuk ve çocukların antrenmanını izliyorduk. Greg sahada koçluk yapıyordu

Machine Translated by Google

Drew, diğer oğlum Tyler bitişikteki sahada antrenman yaparken. Güzel çocuklarımızla ilgili hikayeler paylaşırken, birdenbire tüm vücudumu bir panik dalgası kapladı. Tyler'a bir şey olduğunu biliyordum. Tam o anda, Greg diğer sahada kimin olduğuna bakmam için bana bağırdı. Birinin üzerinde bir yığın çocuk gördü. Sahaya doğru koşmaya başladım. Diğer annelerden biri bana "Oğlun. O yaralandı."

Oğluma ulaşmamı bir çift ayırdı. Herhangi bir iyi Örümcek Kadın-annenin yapacağı gibi, çifte tırmanmaya çalıştım (ve tepede sıkışıp kaldım). Babalardan biri koşarak kurtarmaya geldi ve beni çiftin üzerinden fırlattı. Tyler'a koştum ve onunla birlikte yere indim, başını kucağıma yasladım.

Greg neler olduğunu görmek için koşarak geldi. Kafamın içinde yüksek bir ses duydum, "Bacağı kırıldı. Onu hemen hastaneye götürün!" Bu bilgiyi Greg'e ilettim.

"Bacağı kırık. Ambulans çağırmamız gerekiyor."

"Kırık değil. Sadece aşırı tepki veriyor," diye alay etti Greg.

Ona ters ters baktım ve "Ne iş yaptığımı hatırlamıyor musun? Ayağı kırılmış."

Onu, bacağının iki yerden kırıldığı doğrulanan hastaneye kaldırdık. Sonraki altı ayı alçıda geçirdi. Eve vardığımızda, Greg'e haklı olduğumu kibarca hatırlattım. "Ailenle olan biteni anladığımı bilmelisin. Bilgiyi duyduğumda ısrar ediyorsam, buna güvenmelisin," dedim.

Bir salı akşamı Tyler ve Drew oyun odasında video oyunları oynarken ben bulaşıkları yıkıyordum. Pencereden içeri bakan bir kardinale bakıyordum ve düşüncelere o kadar dalmıştım ki suyun pembeye döndüğünü fark etmemiştim.

Machine Translated by Google

"Ah!" Bağırdım. Yüzük parmağımda yarım inçlik bir kesik görmek için aşağı baktım. Farkında olmadan parmağımı et bıçağıyla kesmiştim. Hızlı bir şekilde bir parça kağıt havlu alıp kesiğin etrafına sardığımda, aniden yeni vefat eden kanser hastam Nick'i gördüm.

Nick ve ben, o ölmeden önceki aylarda arkadaş ve akraba ruhlar olmuştuk. Mesane kanseri teşhisi konduğunda yetmişli yaşlarının sonundaydı. Ağrısını azaltmak ve daha hareketli olmasına yardımcı olmak için iyileştirici tedaviler vermek için onunla haftalık olarak görüştüm. Nick karısını ve çocuklarını ölçüsüz sevdi ve onlar hakkında konuşmayı çok severdi. Oturup Nick'in hikayelerini saatlerce dinleyebilirim. Biz ağlayana kadar gülerdik. Bir keresinde Meryem Ana'nın sevgisini ve sıcaklığını ellerimde hissettiğini söylemişti. Onunla ruhlarla iletişim kurma yeteneğimi paylaştım. Dindar bir Katolik olarak, bundan hiç bahsetmedi. Buradaki fiziksel süresinin sonuna doğru bana öbür dünya ve onunla konuşmaya çalışan biri olup olmadığı hakkında sorular sormaya başladı. Onu annesine ve cennetteki kardeşlerine bağladım. Annesi, o sadece üç yaşındayken öldü. Sanırım onun ve erkek kardeşlerinin onu beklediğini bilmek onu çok rahatlattı.

Nick'in varlığıyla birlikte, ağır çekimde oynayan bir film gibi başka bir doğaüstü görüntü kendini gösterdi. Bahçede oğlumla top oynarken izledim. Daha sonra ablamın evine gitmek için arabaya atladık. Bu filmde baba yoktu. "Greg nerede?" Nick'e sordum.

"Kalp krizinden öldü," dedi ruh gerçekçi bir şekilde.

Machine Translated by Google

Bu, baş rolde oynamak istediğim bir film değildi. Greg'siz bir hayat mı? Ve çocuklarım babasız mı?

Şimdi beni bu kabustan uyandır, diye düşündüm. Bunu hayal ediyor olmalıyım. Endişe benim göbek adım sonuçta. Greg otuz beş yaşında sağlıklı bir adam. Sigara içmez ve nadiren içki içer. Kalp krizi geçirmesine veya geçirmek üzere olmasına imkan yok..

Tam o sırada SUV'umuzun garaj yoluna girdiğini duydum ve aniden bugünkü mutfağıma geri döndüm. Rahat bir nefes verdim. Ölü adamlar araba kullanmaz. Oğullarımın pijamalarını almak için yukarı çıktım ve oraya varır varmaz ikinci kattaki yatak odası penceresinden bizim garaj yoluna baktım. Greg, cipin direksiyonuna yığılmıştı, kolları direksiyona dolanmıştı ve yüzü direksiyon kolonuna gömülmüştü. Merdivenlerden aşağı koştum, birkaç adım atladım ve neredeyse kırmızın üstüne düşüyordum. Yeterince hızlı dışarı çıkamadım.

Arabaya koşarak, "Greg, kalp krizi geçiriyorsun!
Nick yapacağını söyledi!"

Greg yavaşça başını kaldırdı ve yüzünü buruşturdu, "Sadece biraz içiyorum. hazımsızlık. Geçirmeye devam ediyorum.

Rahatlamam kısa sürdü. Eve girdiğimizde Nick tekrar geldi. Bu sefer daha da ısrarcıydı. Greg ağır bir kalp krizi geçiriyor. 911'i arayın.

Aramayı şimdi duyabiliyordum: Merhaba, merhum arkadaşım Nick, kocamın kalp krizi geçirdiğini söyledi. Lütfen ona katılmadan önce acele edin.

Greg 911'i aramama izin vermedi. Ne de olsa komşular ne düşünürdü? Mutfak tezgahına yaslandı. O ter içinde kaldı

ve soluk griye dönüyor. Onu bir şahin gibi izledim. "Bunun gerçekten sadece hazımsızlık olduğunu düşünüyorum," diye ısrar etti, göğsünü tutarak ve iki büklüm

Machine Translated by Google

acı içinde. "İyice geğirirsem geçer." Yine de 911'i aramama izin vermedi.

İki oğlumu izlemeye gelmesi için hemen yeğenimi aradım. "Stassia, benim, Mo," diye fısıldadım. "Gelebilir misin? Greg'in kalp krizi geçirdiğinden oldukça eminim ve ambulans çağırmama izin vermiyor. Acele etmek."

Stassia kısa sürede geldi ve ben çoktan Greg'in arabaya binmesine yardım etmiştim.

Yerel hastanemizdeki acil servis triyajında sorunun ne olduğu sorulduğunda ikimiz de aynı anda konuştuk. "Kötü hazımsızlık" dedi ve ben de "Sanırım kalp krizi geçiriyor" dedim.

Triyaj hemşiresi kan basıncı, vücut ısısı, EKG, kan tahlili gibi olağan testleri yaptı. Yaklaşık bir saat bekledikten sonra sözde doktor odaya girdi. Üst kısmı Doogie Howser'a benziyordu.

Konuşurken gözleri odanın içinde dolaştı, tavana ve yere baktı - doğrudan bizim dışımızda her yere. Sesi küçümseyici ve soğuktu.

"Bay. Hancock, bütün testlerin normal çıktı. Otuz beş yaşındasın, sigara içmiyorsun, tansiyonun yok, aktifsin. Kalp krizi geçirmiyorsun . Asit reflünüz var."

İki sentlik değerimle atladım. "Yani bana soğuk ter, grimsi ten, nefes darlığı ve göğüste ölüm sıkışmasının kalp krizi belirtileriyle hiçbir benzerliği olmadığını mı söylüyorsunuz?"

Doogie, soru sorma biçimimi beğenmedi. Sonunda bana doğru baktı, "Bayan. Hancock, yemek borusu spazmları kalp krizi belirtilerini taklit ediyor. Kocanız kötü bir asit reflüsü geçiriyor. O genç sağlıklı ve sigara içmiyor. Kesinlikle kalp krizi geçirmiyor. Artık ikiniz de evinize gidebilirsiniz."

Machine Translated by Google

Greg yüzünde bir gülümsemeyle bana baktı. Eğildi ve kulağıma "Bak, sana sadece hazımsızlık olduğunu söylemiştim" diye fısıldadı.

Endişeyle ceketimi giydim ve yanımda gri suratlı kocamla hastane koridorunda uzun yürüyüşe başladım.

Hala bir şeyler doğru gelmiyordu. Nick kötü bir hazımsızlık vakası yüzünden mutfağıma gelmedi.

Birden yüksek bir ses dikkatimi çekti. arkamı döndüm Bir erkek hemşire koşarak bize doğru geliyordu. Kırmızı yüzlü ve iri gözlüydü .

Bunu tekrar düşündüğümde, onun bir dünya meleği olup olmadığını merak ediyorum.

"Bay. Hancock, acil servise geri dönmelisin. Kalp krizi geçirdin! Son kan testine baktım, kalbinde bir çeşit hasar olduğunu gösteriyor."

Tam bir sessizlik içinde, başımız öne eğik, acil durum muayene odasına geri döndük.

Dr. Doogie kayıtsızca odaya daldı ve Bay'ı ovuşturdu.

Sandman'in gözlerindeki toz. İrlandalı kanımın yükseldiğini hissedebiliyordum.

"Greg'in son kan testinin geri gelmesini bekliyordum," dedi, "ve gerçekten de kalp krizi geçirdi."

Çatallı dilim Doogie'ye tokat atmak için dışarı kaymaya başladığında, annemin sesi kafamda yankılandı: "Söyleyecek güzel bir şeyin yoksa, hiçbir şey söyleme." Yüksek yola çıktım (babamın dediği gibi) ve içimdeki İrlandalıyı harekete geçirdim. Saatler önce, Greg'in kalp krizi geçirdiğini öğrendiğimde çoktan kararımı vermiştim - bir grup Doogies Operasyon oynarken bu yerel hastanede kalmayacaktı !

Grey's Anatomy'deki Dr. McDreamy'ye benzeyen bir adam odaya girdi . "Ben doktor değilim ama televizyonda oynuyorum" demesini tamamen bekliyordum. Mükemmel taranmış saçları ve parlak beyaz gülümsemesiyle,

Machine Translated by Google

kendini tanıtmak için elini uzattı. "Ben Dr. Carlson, kardiyoloji bölümü başkanıyım."

Elini Greg'in omzuna koyarak ve dikkatle gözlerinin içine bakarak, "Seni hemen Boston'a götürmemiz gerekiyor. Bir trombozunuz (kan pıhtısı) var ve o, kalbinize doğru ilerliyor. O kapıdan çıkıp gitmiş olsaydın, uykunda ölmüş olurdun."

Greg, acil bir anjiyoplasti prosedürü gördüğü Brigham ve Kadın Hastanesine transfer edildi. Kalbinin sol tarafındaki ana artere yüzde 90 oranında tıkanıklık açmak için stent yerleştirildi. İşlem iyi gitti ve ameliyattan birkaç saat sonra Greg'i iyileşirken görmeme izin verildi. Uzun koridorda yürürken, dinlenme odasından gelen bir sürü bağırış duyabiliyordum.

Çift kapıya vardığımda, on ila on iki hastane çalışanının Greg'in etrafında toplandığını görünce kalbim sıkıştı! Oh hayır, diye düşündüm, bir nöbet daha geçirmiş olmalı! Hepsi zıplıyor, birbirlerine beşlik çakıyor ve alkışlıyorlardı. Vay canına, kocamın kalbini hızlı bir şekilde çalıştırdıkları için kendileriyle gerçekten gurur duyuyor olmalılar, diye düşündüm. Yatağa ulaşmak için kelimenin tam anlamıyla yosun çukurundan geçmem gerekti. Yakınlarda defibrilatör yoktu, yatakta şırınga yoktu, ekipman artığı yoktu. . . sadece TV oynuyor ve Red Sox 1918'den beri ilk Dünya Serisini kazanıyor.

Hayatında hiçbir şeyin doğru olduğunu bildiğin bir an oldu mu - yani, nasıl bildiğini bilmesen bile biliyordun . İnsanlar size yanıldığınızı söylemeye çalışmış olabilir ama içinizdeki bir şey gerçeğin peşini bırakmaz. Bu duyguya güvenin. Kemikli köpek gibi ol ve bırakma. Bu ne

Machine Translated by Google

Herkesin itirazına rağmen sezginizin peşinden giderseniz olabilecek en kötü şey? Birkaç dakikalığına kendini aptal gibi hissedebilirsin ama bahse girerim kendini dinlediğin için yine de mutlu olursun.

İçsel bilgeliğiniz şu anda size ne söylüyor? Ne demek istediğimi anlıyorsunuz: hayatınızın bir bölümünde dikkat etmeniz gereken o rahatsız edici duygu. İçinizden gelen bir "hayır" ya da vücudunuzun bir parçası dikkatinizi çekmeye çalışıyormuş gibi hissedebilirsiniz. Size söyleyecek önemli bir şeyi varsa, bu dırdırcı duygu gitmeyecektir. Dikkat etmek. Aptal gibi görünüp (bunu bir bilenden öğrenebilirsiniz) duygularınızı görmezden gelip sonradan pişman olmaktansa, duygularınızın peşinden gitmeniz daha iyidir. Kendiniz ve başkaları için bir savunucu olun. İşleri ertelemeyin veya bir şeyin kendi kendine yürümesini beklemeyin. Harekete geçin, sorumluluk alın ve dikkat edin.

Birkaç dakika yavaşlayın. Sessizce oturun ve "İç bilgeliğim şu anda neyi bilmemi istiyor?" diye sorun.

Machine Translated by Google

8

Geçişler

Çocukluğumun çoğunu ölümden korkarak geçirdim çünkü çok uzun süredir çok hastaydım. Ve hastanede uzun süre kalmam nedeniyle şiddetli ayrılık kaygısı da yaşadım. Ne zaman ebeveynlerim veya kardeşlerim evden ayrılsa, kesinlikle geri dönmeyeceklerini, karanlık bir uçuruma sürükleneceklerini, ölüm meleği tarafından götürüleceklerini düşünürdüm. Aklım, ölümle biten tüm olası (ve hatta imkansız) senaryoların olduğu bir tarla günü geçirdi. Sonra, garip bir şekilde, ölüm korkum en beklenmedik şekillerde ortadan kalktı.

Annem ve ben büyük teyzem Libby'yi evimizden çok da uzakta olmayan tek yatak odalı dairesinde yerde ölü bulduğumuzda sekiz yaşındaydım. Zamanının ilerisinde alıngan, bekar bir kadın olan Libby, telefon şirketinde yönetici pozisyonuna kadar gelmişti. Annem haftada birkaç kez onu kontrol etti ve annem yemek hazırlarken, kıyafetleri yıkarken ve Libby ile çay yudumlarken "temizliğe" yardımcı olmak için kardeşlerimi ve beni yanında sürükledi.

Yüzlerce saç tokası Libby'nin oturma odasının zeminini kaplamıştı. Yasal olarak kör ilan edilmesi gerekirdi - aslında, genellikle ön kapı çaldığında dolabın kapısını açardı. Bana her sarıldığında suratımı buruşturursam da -beni nefes alamayana kadar sıktı- içten içe onun sımsıkı sarılmasını özlemiştim. . . ve "sıfırdan pişirdiği" Fig Newtons. (Şimdi, biz gelmeden önce onları "saatlerce" pişirmediğini anlıyorum.)

Machine Translated by Google

Haziran ayının sıcak ve nemli bir sabahında annem benden onunla Libby Teyzeye gitmemi istedi. Apartman binasının fuayesindeki zili çaldıktan sonra, Libby'nin interkomu karış tırması genellikle birkaç dakika sü rerdi. Bu sefer yaklaş ık beş dakika geçtikten sonra annemin endiş esini sezdim.

"Neden kapıya cevap vermiyor?" Diye sordum. Sence bizi dolapta mı arıyor?

Annem dış arı çıktı ve Libby'nin bodrum katındaki dairesinin penceresinden içeri bakmaya çalış tı. Gözlerinin bü yü dü ğ ü nü ve yü zü nü n solgunlaş tığ ını gördü m.

"Sorun nedir? Libby Teyzeyi görebiliyor musun? O iyi mi?" Diye sordum.

Annem çılgınca zili Libby'nin komş usu Joe'ya çaldı.
altmış lı yaş larında bakım görevlisi.

"Hemen Libby'nin dairesine girmeliyiz!" annem
talep etti.

Joe tek kelime etmeden kapıyı açtı ve annem içeri daldı.
Mor çiçekli sabahlığ ını giymiş olan Libby, yatar koltuğ un yanında yan yatmış tı.
Annem koridorda kalmamı sağ lamaya çalış tı ama ben kapı eş iğ inde donup kalmış , Libby Teyze'nin cansız bedenine bakıyordum. Yü zü grimsi-mordu ve saçları vahş i ve kıvırcıktı.
(Saçlarını genellikle 250 tel tokayla bir arada tutan dü zgü n bir topuz halinde tutardı!)

"Öldü mü ?" Fısıldadım.

Annem baş ını salladı.

Teyzemin artık önü mde yatan kabuğ un içinde olmadığ ını hissedebiliyordum.
Yü zü mde hafif bir esinti hissettim ve burun deliklerim onun parfü mü nü n kokusuyla doldu. Libby Teyzeyi hala hissedebildiğ imi ve kucaklandığ ını hissedebildiğ imi fark ettiğ imde korkularım eriyip gitti. Tü m

Machine Translated by Google

onun benim için olduğu ve anlamı gitmemişti. Bu huzurlu duyguyu eve kadar kalbimde taşırken kulaktan kulağa sırıttım. Ölüm korkum kalktı. Libby Teyzenin geride bıraktığı kalıcı hediye benim için bir nimetti. Annem dikiz aynasından bana baktı ve "İyi misin? Neden gülümsüyorsun?"

"Ben iyiyim, Libby Teyze de iyi. Anne, o burada bizimle."

Ölüm yıllar boyunca geldi ve gitti - büyükanne ve büyükbabalar, teyzeler, amcalar, komşular ve sevilen evcil hayvanlar. (Belirgin bir kalp krizinden ölen hamsterim Sunshine'dan onurlu bir şekilde bahsetmeliyim. Onu avucumun içinde tuttum - tüylü küçük hayatını kurtarmak için çaresizce serçe parmağımla kalp masajı yapıyordum. O zaman bile biliyordum. kiralık aracını geride bırakıp cennette o hamster çarkını sürmeye devam etmesi gerekiyordu.) Birilerinin zamanı geldiğinde gitmeleri gerektiğini kabul etmeye başladım. Onları hâlâ çok özlüyordum ama eskiden ölümle ilgili sahip olduğum korkular önemli ölçüde azaldı.

Bugün zamanımın çoğunu insanların ölümü ve ölmeyi anlamalarına yardım etmeye adadım. Yıllar geçtikçe, binlerce aileye "ölüm" sürecinde yardımcı olan ve bu güzel geçişte onlara rehberlik eden eşsiz bir ruhani bakımevi yarattım. Karanlıkta yalnız hisseden aileler için ışığı yüksek tuttuğum için tamamen alçakgönüllüyüm.

Boston'daki Çocuk Hastanesinde yeni doğan bebekleri yaşam desteğinden çıkarılırken böyle bir aileye yardım ettim. Olivia doğuştan bir kalp kusuruyla doğmuştu ve hemen kalp nakli listesine alınmıştı. Doğumundan iki hafta sonra hastanenin yenidoğan yoğun bakım ünitesine (NICU) girdim. Etrafımda makineler bipledi, vantilatörler tıslադı ve tüpler emme sesleri çıkardı. Bunlar

Machine Translated by Google

sesler beni bir beş ikte yatan, kurş un boya zehirlenmesiyle yaş am mü cadelesi veren kiş i olduğ um zamana götü rdü .

Olivia'nın minik parmakları annesi Julie'nin serçe parmağ ına dolanmış tı. Olivia'nın babası Pete, beş iğ in ü zerine eğ ilip onun yü zü nü okş adı. Gözyaş ları Pete'in yü zü nden Olivia'nın altındaki yumuş ak, pembe tavş anlı battaniyeye aktı.

Anne babasına nazikçe, Olivia benimle konuş uyor, dedim. (Ölü lerle uzun sü redir iletiş im kurmuş olsam da, yaş ayanlarla -bilinçli bir zihinle- konuş mak benim için hâlâ yeniydi. Bir keresinde altı yaş ında sözsü z bir çocuğ un ailesinin onunla sözsü z iletiş im kurmasına yardım etmiş tim. Bir ziyaret sırasında, Bana Massachusetts'in kü çü k bir kırsal kasabası olan Freetown'da ata binmeye gittiğ ini söyledi (akıldan aklıma).)

Ş imdi, Olivia bana ulaş ıyordu.

"Ne söylü yor?" Julie sessizce sordu.

"Dü n gece eve geldiğ inde 'Somewhere Over the Rainbow' ş arkısını söylediğ ini söyledi."

Julie'nin gözleri dolarken ağ zı açık kaldı. "Evet," dedi. "Üç yaş ındaki Cameron'ı o ş arkıyı söyleyerek uyuttum. Ona kız kardeş inin yarın cennete gideceğ ini ve onun için dua etmemiz gerektiğ ini söyledim."

"Olivia'ya onu sevdiğ imizi ve özleyeceğ imizi söyler misin?" diye sordu.

"Pete, bunu ona kendin söyleyebilirsin," diye yanıtladım. "Seni duyuyor. Senin sevgini hissedebilir. Bunu tercü me etmem için bana ihtiyacın yok."

Tam o sırada bir doktor perdeyi çekti ve baş ını içeri uzattı. "Bir saat içinde Olivia'yı kalp makinesinden çıkaracağ ız."

Machine Translated by Google

Olivia'nın durumu hızla kötü leş ti ve yeni bir kalp bekleyen birçok bebekten biriydi. Olivia için zaman daraldı

Julie ve Pete, Olivia'yı baş ından, yü zü nden, ellerinden ve ayaklarından öptü ler. Onlar sırayla gü zel kalp ş eklindeki dudaklarını öptü .

Sıkıca bir çember oluş turup el ele tutuş tuk. Julie bana Pete'in öbü r dü nyaya inanmadığ ını ve bir ölü m olduğ undan emin olmadığ ını fısıldadı.

Tanrı. Olivia'dan gizlice, bu geçiş sü recinde ailesini rahatlatacak doğ ru kelimeleri bulmama yardım etmesini istedim. Konuş maya baş ladığ ımda, sanki baş ka biri devralmış gibi hissettim:

"Olivia yakında mü cadele eden kalbini ve vü cudunu geride bırakacak. Buradaki fiziksel sü resinin neden bu kadar kısa olduğ unu tam olarak açıklayamasam da, her zaman ikinize de bağ lı olacak.

"Bu dü nyaya nasıl olacağ ımızı belirleyen bir ruh sözleş mesiyle geliyoruz. uzun sü re burada olacağ ız ve neler baş aracağ ız. Birbirimize dersler veriyoruz ve çoğ u zaman bu derslerin anlamını özü msemek ve benimsemek zaman alıyor. Olivia'nın size verdiğ i derslerin ve hediyelerin anlamı zamanla netleş ecek. Ancak varlığ ı inkar edilemez ş ekillerde hissedilecek. Ş imdiye kadar birçok hayata dokundu ve dokunmaya devam edecek."

Pete'i bir kenara çektim ve merhum bü yü kanne ve bü yü kbabasının Julie'nin babasıyla birlikte odada olduğ unu söyledim. Babası, Pete'e Kanadalıların diğ er tarafta Olivia'yı karş ılamak için geldiklerini söylememi söyledi.

"Sü rekli iki garip 'E' ismi duyuyorum; Esmeralda ve Eugenia," dedim.

"Aman Tanrım, bü yü kannemin adı Esdelle ve bü yü k babamın adı Eugene!" diye haykırdı Pete.

"Ayaklarının yanında sarı bir laboratuvar da var, Pete," diye gü ldü m.

Machine Translated by Google

"Jeeter!" Pete bacaklarının etrafına bakarak bağırdı. "Bu bizim sarımız birkaç ay önce bir arabanın çarptığı laboratuvar.

Ardından kardiyolog ekibi odaya girdi. Julie'ye baktılar ve o başını salladı. Olivia'nın minik vücuduna bağlı birçok tüp çıkarmaları birkaç dakika sürdü. Bir doktor, sallanan sandalyede otururken Olivia'yı Julie'ye verdi.

Olivia'ya cennete gitmeden önce ona bakacağıma söz verdim. Benim bir parçamın yanında olmasını istiyorum," dedi Julie, yanaklarından yaşlar süzülürken. Küçük bir bezi anne sütüyle ıslattı ve yavaşça Olivia'nın ağzına ve dudaklarının çevresine yerleştirdi.

Perdenin arkasında beklemek için hızla odadan çıktım. Julie'yi duydum gözyaşları arasında "Somewhere Over the Rainbow" şarkısını söylüyor.

Pete defalarca, "İşte benim kızım. Bu babasının küçük kızı."

Pete ve Julie, Olivia'yı son anlarında tuttular. Daha sonra Julie bana Olivia'yı herhangi bir tüp veya bip sesi olmadan tutmanın ne kadar iyi hissettirdiğini anlatırdı.

Olivia'nın son nefesini vermesi yaklaşık on beş dakika sürdü. Julie odada çok huzurlu hissettiğini ve Olivia'nın melek gibi göründüğünü söyledi. Pencerenin yanındaki bir şey dikkatlerini çekti. Bulutların arasından görünen gökkuşağını görünce hayrete düştüler.

NICU katından ayrılmadan önce Julie koşarak bana sarıldı. Kulağıma fısıldadı, "Pete'e orada büyükanne ve büyükbabası hakkında anlattıkların ve babam onu bir Tanrı'nın var olduğuna inandırdı. Teşekkür ederim."

Tanrı takımı için neden haberci olmak zorunda olduğumu merak ederdim. Çoğu zaman kendimi dışlanmış hatta konuşan adamı görmeyi bekleyen Charlie'nin Meleklerinden biri gibi hissediyorum. Bazen, içinden geçmek üzere olan birinin olduğu bir eve gittiğimde, dışarı çıkmadan önce donup kalıyorum.

Machine Translated by Google

rehberlik için dua ediyor. Bazen düşüncelerim dağılır ve kendi korkularım hakim olur. Sık sık kendi kendime düşünüyorum, Onlara ne diyeceğim? Bir annenin gözlerinin içine bakıp ona korkmamasını nasıl söylerim, çocukları iyi olacak, üç küçük çocuk seslenirken, "Annem iyi olacak mı? İyileşecek mi?"

Ve sonra, insanların ölmek üzereyken benimle paylaştığı pek çok soru ve korku var: Öldüğümüzde ne olacak?

Nereye gideriz? Biz ne yaptık? Tam bir karanlık var mı? Korkarım çocuklarımı göremeyeceğim. Korkarım onları yüzüstü bırakıyorum. Bilinmeyenden korkuyorum.

Bu sorulardan bazıları oraya kendim gittiğimde tam olarak cevaplanacak. Şimdilik, ruhun bana anlattıklarına ve bedenlerini terk edenlerin huzurunda birinci elden tanık olduklarıma güveniyorum.

Peki, fiziksel bir geçiş anında ruha ne olur?

Çoğu durumda, ruhun ölüm anında bedeni terk ettiğine inanıyorum. Komada olan müşterilerle çalışırken, biraz farklı bir şey fark ettim. Sanki ruhun bir parçası yolculuğa çıkmış ve diğer parçası burada tutunmak için mücadele ediyor - ayrılmaya tam olarak hazır değil.

1980'de bir araba çarptıktan sonra neredeyse bir yıl komada kalan ablam Marygrace, o dönemde onun için nasıl bir şey olduğunu anlamama yardımcı oldu. Çarpıcı bir beyaz ışık görmekten ve ona bu kadar kapılmaktan bahsetti (birçok ölüme yakın deneyim anlatımı gibi). Işığın ötesinde bazı akrabalarımızı ruhen görebiliyordu. Diğer tarafı ziyaret ederken İsa ve Meryem ile konuşmanın en büyük zevki olduğunu ifade etti. Hastane odasında onunla konuştuğumuzu duyduğunu ve cevap vermekte zorlandığını söyledi. Onun deneyimi, bağırmaya çalıştığın rüyalara benziyordu.

Machine Translated by Google

ve hiç ses çıkmaz ve rüyadan uyanıp sesini bulmak için tüm gücün gerekir.

İsa, Marygrace'e zamanının gelmediğini ve geri dönmesi gerektiğini söyledi. Diğer taraftaki deneyimin o kadar nefes kesici olduğunu ve geri dönme konusunda kararsız hissettiğini bana açıkladı.

"Orada çok fazla sevgi hissettim. Herkes çok mutlu görünüyordu. Ağaçlar, çiçekler ve evlerle buraya çok benziyordu. Korkmadım ve tekrar evimdeymişim gibi hissettim" diye hatırlıyor.

1981 yazının sonlarında kız kardeşim komadan çıktığında bazı dikkate değer şeyler fark ettim. Sözleri radyodaki şarkılara söyledi. Evet, ilk bakışta bu pek de ilginç görünmüyor.

Ancak bu şarkılar o komaya girdikten sonra yayınlanmıştı! Görünüşe göre, derin bir uykuda gibi görünse de, bir parçası o hastane yatağında kaldı.

Marygrace'in bizimle paylaştığı başka bir akıllara durgunluk veren bilgi de değerli köpeği Heidi'nin komadan çıkmadan birkaç ay önce öldüğünü bilmesiydi. Nasıl bildiği sorulduğunda, "Hepinizin bundan bahsettiğini duydum" yanıtını verdi.

Aile üyelerinin duygu ve düşüncelerinin ölümü nasıl etkilediğini merak edebilirsiniz. Acı çeken bir sevdiğimize yardım etmek için elimizden gelen her şeyi yapmak isteriz. Fark ettiğim şey, çoğu aile üyesinin çaresiz hissettiği ve etraflarında olup bitenlerle nasıl başa çıkacaklarından emin olmadıkları. Ağır koşullar altında bile korkuyu bırakıp pozitif kalmaya çalışmak önemlidir. Enerji güçlü bir araçtır ve yaydığımız düşünce ve duygular - olumlu ve olumsuz - sevdiklerimizi çevreler.

Machine Translated by Google

Çoğu zaman, biri geçmek üzereyken, ölüm, herkes gelip hoşçakal diyene kadar bekler. Diğer durumlarda ruhum bana oda doluyken ölmenin geçemeyeceğini söyledi - veda etmek çok zordu ve duygular barışçıl bir geçiş için çok bunaltıcıydı. Bu gibi durumlarda ölen kişi, herkes eve gidene kadar bekler, sonra sessizce, başbaşa geçer.

Pek çok "son nefes" töreninde bulunmuş biri olarak bizzat yaşadıklarım ve gözlemlediklerim bunlar. Ceset emekliye ayrılmadan kısa bir süre önce, ölenlerin son bir rüzgar estiğini gördüm.
Garip bir şekilde, aniden çok uyanık görünüyorlar - sanki son bir kez anıları, kahkahaları, son dilekleri ve bazen de iyi bir yemeği paylaşmak için bir araya geliyorlarmış gibi.

Karşı taraftakiler beklerken "sıraya giriyorlar" ve bazen kendilerine katılacak olan sevdiklerim için beni mesaj yağmuruna tutuyorlar. Oda, her iki taraftan da koşulsuz sevginin varlığıyla elektrikleniyor. Ölmekte olan kişinin nefesi, yeni doğmuş bir bebeğinki gibi yavaşlar ve sığlaşır. Ellerimi fiziksel bedene koyduğumda, içimde kabaran enerjinin üstesinden gelerek kendi nefesimi düzenlemeye çalışırken kollarım karıncalanıyor. Bu enerji dalgasının bedenin ruhundan ayrılmaya hazırlanma yolu olduğuna inanıyorum.

Geçiş inde ruhun değiştiğini hissettiğimde sık sık sevinç gözyaşları dökerim. . . tıpkı suyun bir sıvıdan katıya geçmesi, sonra çözünmesi ve tekrar sıvıya dönüşmesi gibi. . . ruh saf ve sınırsızdır. . . sonsuz.

Bir müşteri karşıya geçmek üzereyken, diğer taraftaki yakın aile üyeleri odada bulunur. Genellikle geçişten yaklaşık bir veya iki hafta önce içeri girip çıkmaya başlarlar. Geçişten sonraki birkaç gün içinde gece gündüz mevcutturlar. Onları net bir şekilde duyuyorum ve çoğu zaman onları bir kişinin yanında dururken görebiliyorum.

Machine Translated by Google

elleri omuzlarında. Onların derin umut ve barış mesajlarını, şimdiye kadarki en eşsiz aile birleşimini sağlayarak, etrafta toplanan yaşayan aile üyeleriyle paylaşıyorum.

Böylesine mahrem olaylara tanık olmak, insanın içini burkan, nefes kesen, yürek burkan ve yürek burkan bir duygu. Geçiş yolunda seyahat eden, bizim için kim olduklarının kabuğunu geride bırakan ve gerçek ruh benliklerinin güzelliğini, kim olduklarının özünü kucaklayan her erkek, kadın ve çocuğun gücüne sürekli hayranlık duyuyorum. . Özellikle tanık olduğum güzel bir geçişi hatırlıyorum. . . .

Altmışlı yaşlarının sonlarında bir kadın olan Mary ölmek üzereydi. Üç kızı etrafına toplanmış. Rahatlaması için ayaklarına masaj yaptım.

Kulağına fısıldamak için yaklaştım, "Kocan burada, Mary.
Elini tutuyor, gülümsüyor ve seninle tekrar dans etmek için sabırsızlandığını söylüyor."

Gözleri kapalıyken gülümsedi.

Kızı Erin'e baktım. "William kim?" Diye sordum.

"Aman Tanrım, bu babamın adı!" diye sevinçle haykırdı.

"Ayrıca bir kadının yüksek sesle 'Ona Margaret'in de burada olduğunu söyle' dediğini duyuyorum."

Mary'nin diğer kızı Katie kıkırdadı, "Annesi Margaret!"

Mary ile konuşmaya devam ettim. "Herkes seni bekliyor. Kardeşin burada, karısı ve arkadaşın Betty. Ayrıca ileri geri yürüyen bir Alman çoban köpeği de görüyorum."

Üç kız da aynı anda "Dostum!" diye bağırdı.

Mary elimi tuttu. Onu duymak için eğildim. "Kızlarım iyi ol? Keşke Erin'in gelecek ay evlendiğini görebilseydim.

Machine Translated by Google

"Kızlar fazlasıyla iyi olacak. Düğünde olacaksın ve Erin senin varlığını hissedecek. Artık onlara farklı bir şekilde rehberlik edecek ve destek olacaksınız. Kızlarınızla aranızdaki bu güzel bağ sonsuza kadar devam edecek."

Bundan sonra olanlar sonsuza dek anı hazine sandığıma gömülecek. Erin yatağa atladı ve annesinin saçlarını okşamaya başladı; kardeşi Christina yatağın diğer tarafında yatıyordu. Katie pencerenin yanındaki sandalyede oturuyordu. Mary dik oturdu ve kollarını uzattı. Yüzü aydınlanırken gözlerindeki ışıltı geri geldi. Oda taze gül kokusuyla doldu. Bilmiş gibi iç çekerken yanımıza baktı. Yastığa yaslanırken gözlerini kapattı ve "Bill, gerçekten buradasın," diye fısıldadı.

Nefesi kesildi. Sonraki birkaç dakika için zaman durdu. Sevinç gözyaşları serbestçe akarken birbirimize sarıldık ve Mary'nin kırılgan, fiziksel kabuğundan ayrılışını nazikçe kutladık. Tüm acılarını geride bırakmıştı.

"Geçtikten sonra nereye gidiyorlar? Bir süre takılırlar mı?" Birçok insan bana bu tür sorular soruyor. Hepimiz cevapları bilmek istiyoruz. Okumalarımda, ruhlar bana genellikle ayinleri için orada bulunduklarını söylerler ve tabuta ne konulduğuna, hiç umursamadıkları sürpriz ziyaretçilere, methiyelerinde ne söylendiğine ve bunu kimin söylediğine dair belirli ayrıntıları duyarım. bana bu hizmetlerden gerçekten gurur duyduklarını kanıtlayan diğer birçok ayrıntılı bilgi parçası. Geçenlerde, kızına cenazecinin sağında korkunç bir iş çıkardığını söyleyen ruhu olan bir kadınla bağlantı kurdum. Güldü ve etrafta kimse yokken gizlice düzeltme

Aniden ve trajik bir şekilde vefat eden insanlar (özellikle gençler ve gençyetişkinler) bazen daha fazla alışma sürecinden geçerler.

Machine Translated by Google

onlar geçiş yaparken. Diğer medyumların iki dünya arasında "sıkışmış" ruhlardan bahsettiğini duydum. Benim görüşüm biraz farklı. Geçiş beklenmedik olduğunda geçişin daha uzun sürebileceğini hissediyorum.
Sonunda, ruh bedeni, kendilerinden önce geçen sevdikleri tarafından yönlendirilir ve yatıştırılır. Küçük bir çocuğun ebeveyni gibi geride kalanların düşünceleri ve duyguları, çocuğun yeni ruhaniyet bedeninde ilerlemesine yardım etmede etkilidir.

Tanıştığım, çocukları vefat etmiş ebeveynler sıklıkla çocuklarını burada fiziksel dünyada tutmaktan ve kendi acıları ve kederlerinden dolayı huzur içinde ayrılmalarına izin vermemekten korktuklarını söylüyorlar. Gitmelerine izin verirlerse çocuğun artık onlara bağlı olmayacağından korkarlar. Onlara, aralarındaki manevi sevgi bağının bu geçici fiziksel ayrılıkla asla kopamayacağına dair güvence veriyorum. Ve ölümcül hasta durumunda olduğu gibi bir hazırlık süresi olmadan, bu ruhlar kendilerine ne olduğunu anlamak ve uyum sağlamak için çalışırken daha uzun süre kalabilirler.

Sevdiklerimizin fiziksel olarak gitmesine izin vererek, aslında fiziksel bedenden "hafif bedene" veya ruh bedene dönüşümü hızlandırmaya yardımcı oluyoruz. Bu şekilde ruh, geride kalanlara işaretler göndererek ve onları rüyalarda ziyaret ederek onlarla daha hızlı iletişim kurmak için daha iyi bir konumdadır.

"Öbür tarafta ruhen sevdiklerimiz ne yapıyor? İşleri var mı? Burada bizim için neler olduğunu biliyorlar mı?" Bunlar bana sıkça sorulan diğer sorular.

Hayatın gözden geçirilmesi, ruha ilk geçişten hemen sonra gelir. Bana Yaşam Kitabı'nın gösterildiği söylendi. Bu hayatta yaptığımız tüm iyi şeyleri ve daha iyi yapabileceğimiz alanları ortaya koyuyor. Listeler
üstesinden gelmeyi kabul ettiğimiz zorluklar ve bunlarla nasıl başa çıktığımız. -de

Machine Translated by Google

bir noktada ve eminim her ruh için farklıdır, diğer tarafta bize görev veriliyor. Benim bununla ilgili yorumum, bize yapmamız için bir iş verildiği ve genellikle başkalarına yardım etmeyi içerdiğidir. Ruhen birçok genç bana şu anda diğer taraftaki çocuklarla - danışmanlar, öğretmenler ve rehberler olarak - çalıştıklarını ve ayrıca dünyevi düzlemde sevdiklerine rehberlik ettiklerini bildirdi.

Ruhen sevilenler, özellikle zorlu zamanlarda rehberlik, destek, güç ve sevgi sunmak için fiziksel aleme tam güçle dönerler.
Burada biri hastalandığında veya mücadele ettiğinde, ruhen sevdiklerimize gönderdiğimiz dualar ve düşünceler hemen alınır. Ruh her zaman sorunu "düzeltemez" veya hastalığı iyileştiremez, ancak varlıklarını bilinir hale getirebilir ve neler olup bittiğinin farkında olduklarını burada bilmemize yardımcı olabilirler. Doğum günü, yıl dönümü, özel bayramlar, düğünler, mezuniyetler gibi kutlama zamanlarında da ö
yakında.

Birinin vefatından kısa bir süre sonra fark ettiğim şey, her yerde ortaya çıkan ve bize hala buralarda olduklarını gösteren işaretler. Bazen büyük işaretleri veya belirli bir işareti ararken ruhun gönderdiği küçük işaretleri kaçırırız. Ama bakmadığımız zaman kalbimizin arzusunu alırız. Ne sıklıkla araba kullanırken dikkatinizi dağıtıyorsunuz ve aniden radyodaki bir şarkının sözleri dikkatinizi çekiyor?
Sözler sizinle sanki ruhen en çok özlediğiniz kişiden geliyormuş gibi konuşur.

Zihninizi susturmayı ve sürekli gevezeliği ve endişeyi bir kenara bırakmayı öğrenirseniz, ruhen sevdiklerinizin dikkatinizi çekmeye çalışmasına karşı daha açık hale gelirsiniz.

Diğer tarafta bildiğimiz anlamda zaman yok ve bizden önce eve giden herkes bunu biliyor. Ve bizim olacağımızı bilmekten memnunlar

Machine Translated by Google

kendi ruh sözleş melerimize göre, gerektiğ i zaman birlikte.

Bana sık sık sorulan en provokatif sorulardan biri, “Biz mi?
reenkarne olmak mı?

Katı bir Katolik ailede bü yü dü ğ ü m için reenkarnasyon diye bir ş eyin olmadığ ı söylendi. Ama çocukluğ umdan beri reenkarnasyon fikrinden bü yü lenmiş tim ve bu konuda birkaç kitap okumuş tum.
BT.

Reenkarnasyonla ilgili bü yü k tartış manın birçok yönü var. Tekrar tekrar gelirsek ki buna kesinlikle inanıyorum, geri dönmemiz ne kadar sü rer? Geri dönü p dönmemek bizim seçimimiz mi? Neden geri dönelim? Ruhlarımızın geliş mesi için öğ renecek daha çok ders var mı?
Ve evrimleş miş bir ruhu ne oluş turur?

Kuantum fiziğ i bize hepimizin enerji ve titreş imlerden oluş tuğ unu öğ retir. Bilim adamları nihayet mistiklerin ve avatarların binlerce yıldır öğ rettiğ i ş eyi benimsiyorlar: enerji ölmez. Benim için bu, fiziksel kabuklarımızı attıktan sonra neden hala var olduğ umuzu bilimsel bir ş ekilde açıklıyor.

Fiziğ e geri dönmeyi seçerken (zorlandığ ıma ikna olmama rağ men bunun bireysel bir seçim olduğ unu hissediyorum) , ruhumuzun öğ renmesi ve bü yü mesi için ü stesinden gelmeyi kabul ettiğ imiz zorluklarla iş e geri dönü yoruz. Her fiziksel yaş amımıza girerken, en yü ksek titreş im seviyemize (bazıları buna "aydınlanma" diyor) ulaş mamıza yardımcı olacak bir dizi hedefimiz var. Karş ılaş mamız ve öğ renmemiz gereken en temel zorluklar ve dersler koş ulsuz sevmeyi içerir; istenmeyen öfke, suçluluk ve nefretten kurtulmak; yargılayıcı olmamak; herkese karş ı nazik davranmak; gönü llü lü k ve paylaş ım; dü rü st olmak; ve korkularla çalış mak.

Machine Translated by Google

Geçmiş bir yaşamın varlığına harika bir örnek doğrudan kendi çocuğumdan geliyor. Oğlum Tyler, üç yaşındayken mutfak masasına oturup çizim yaptı. Kağıda baktım ve birkaç Çin sembolü gördüm.

"Tyler, ne yazıyorsun?" Diye sordum.

"Benim Çin malım," dedi kendinden emin bir şekilde. "Penceresiz bir binada bir sürü başka çocukla yaşadım. Ailem öldü ve beni oyuncaksız bu yere koydular."

Bunun bir yetimhane olması gerektiğine karar verdim. Tyler daha sonra Çince gibi görünen bir dilde konuşmaya başladı! Gazeteyi Çin'de büyümüş bir arkadaşıma götürdüm. Yazıların aslında Çince olduğunu söyledi. "Oğlan", "uçak" ve "köpek" gibi rastgele kelimeler vardı.

İşim ve karşı taraftan aldığım tüm derin, sevgi dolu mesajlar sayesinde artık ölümden korkmuyorum. Beni yanlış anlama. Yakınımdaki hiç kimsenin fiziksel olarak gitmesini istemiyorum ama "eve gelmemizi" bekleyenler için göz açıp kapayıncaya kadar yeniden hep birlikte olacağımıza güvenim tam.

Biz ruhen sevdiklerimizi özlüyoruz ama onlar bizi özlemiyor. Hepimizin iyi olacağına, hepimizin yeniden bir araya geleceğine dair bizim idrakimizin ötesinde bir bilgiye sahipler.

Ölümü nasıl gördüğümüz, hayatımızı nasıl yaşadığımızı etkiler. Sizin için hala doğru olup olmadıklarını görmek için ölüm hakkındaki inançlarınızı gerçekten incelemek için hiç durdunuz mu? Ölümden korkuyorsak, bu korku hayatımızın her alanını etkileyerek tanıdık olana tutunmamıza, kaybetmekten korkmamıza neden olur. Ölümden korkmak hayatı dolu dolu yaşamamızı engeller.

Machine Translated by Google

her gü n gusto. Aynı zamanda bizi derin bir neş e ve özgü rlü k duygusu hissetmekten de alıkoyar.

Her birimizin bir gü n ruha dönü ş eceğ i doğ ru olsa da, gerçekte "ölen" ş ey nedir? Ruhumuz değ il; ruhumuz ebedidir.

Ölen sadece bedendir, ruhumuzu barındıran araçtır.

Ölü mü n basitçe, tamamen fiziksel olmayan bir forma bir kez daha geçiş olduğ u söylenebilir. Eş siz ve gü zel bir kelebek olarak ortaya çıkan tırtıl gibi, sevdiklerimiz de beden kabuğ unu terk eder ve tam manevi özlerine dönerler.

Ruhen nasıl olabileceğ ini hayal etmek için bir dakikanızı ayırın. Saf sevginin, neş enin ve sınırsızlığ ın titreş imini hissedin. İ çine çek. Senin kendi ruhun o yere bağ lı. Bu egzersizi yaparken içinizde daha derin bir huzur duygusu yaş ayabilirsiniz. Sevdiğ iniz birinin varlığ ını ruhen de yanınızda hissedebilirsiniz. Eğ lence . . . nefes almak . . . gü ven. Herş ey iyi.

Machine Translated by Google

9

Kayıp için Görev

Ziraat okulunda çiftlikte çalış tığ ım lise gü nlerimden kalma eski iş botlarımı çıkardım . Bugü n ilk kayıp ş ahıs davam ü zerinde çalış ıyorum. Yıllar boyunca kayıp ve öldü rü len kiş iler alanına girmekten kaçındım - her zaman ailemi tehlikeye atacağ ımdan korktum. Bununla birlikte, yeteneklerimi bu kadar çok aileyi kapatmak için kullanabileceğ imi bilmek, korkularımı bir kenara bırakmamı sağ ladı.

Massachusetts'ten Vermont'a sınırı geçerken avuç içlerim terlemeye baş ladı, kalp atış ım hızlandı ve bacaklarım seğ irdi.
Vü cudum, içinden akan gü çlü enerji dalgasına tepki veriyordu. Neredeyse rü ya gibi bir durumda, savaş ya da kaç arasında bir seçimle karş ı karş ıya olduğ umu hissettim ve asi vü cudum her ikisini de yapmaya çalış ıyordu.

Panik atak geçirdiğ ime dair bir sezgisi olmasını umarak sü rü cü koltuğ unda oturan özel dedektif Alan'a baktım. Diğ er araş tırmacılardan onun da EMT olduğ unu duymuş tum. Eğ er bayılırsam, ne yapacağ ımı bilirdi. Ellili yaş larının baş ında, uzun boylu, ş efkatli bir adam olan Alan, dü mdü z ileriye bakarak kamyonun tekerleğ ini daha da sıktı. Arka koltukta oturan yardımcısı Rod, kü çü k bir el tipi video kamerayı bana doğ rultmak için öne doğ ru eğ ildi.

"Kaybolduğ u yerden yarım saat uzakta olduğ umuzu söylü yor," dedim. adam.

Bu dağ lık bölgenin dolambaçlı yollarında ve arka ormanlarında ilerlerken, zihnim bu dü ş ü ncelerle yarış tı.

Machine Translated by Google

ü niversite öğ rencisi Laura'nın kaçırılması ve öldü rü lmesi.

Kulağ ımda yü ksek, tiz bir vızıltı duydum ve Laura'nın bir ş ey iletmek istediğ ini hemen anladım. Karanlığ ın parıltıları, buzlu yollar ve farlar görü ş ü mü kör ediyordu ve sonunda, darbe baş ımı ve zihnimi doldurdu. Karanlık bir orta boy arabanın virajı dönü p bir ağ aca çarptığ ını gördü m. Genç bir kadının kafası cama çarptı. Baş ım zonkluyordu ve kendimi ş aş ırmış hissediyordum.

Kaybolma bölgesine yaklaş tığ ımızda ayaklarım ve bacaklarım karıncalandı.

"Beş dakika uzakta olduğ umuzu söylü yor," Adamlara tekrar haber verdim.

Taş laş mış tım. Ne halt dü ş ü nü yordum ki? Hiç kayıp ş ahıs araması yapmadım. Kim olduğ umu sanıyorum, Medium'dan Allison DuBois ? Keskin bir virajı dönerken sol bacağ ım tamamen uyuş tu. Mide asidinin boğ azımı yaktığ ını hissedebiliyordum.

"Kenara çekmek! Fırlatacağ ım."

Alan, yolun kenarına çekerken frenleri kilitledi. Dış arı atladım, bir ağ acın arkasına koş tum ve ş iddetle kustum.

"Sana bir ş ey söylemem gerekiyor," dedi Alan. "Yanında durduğ un ağ aç, Laura'nın kaybolduğ u gece çarptığ ı ağ aç."

Durduğ um yerde enerjinin kaynadığ ını hissettim. Ağ açlardaki yapraklar tamamen hareketsizdi, yine de sert bir rü zgar yü zü me çarptı ve saçlarımı kaldırdı. Vü cudumda bir ü rperti dolaş tı. Aniden, cadde boyunca daha uzağ a yü rü mek zorunda hissettim. Her adımda nefesim yavaş lıyor ve kafamın içinde yankılanıyordu. Gözlerimi bulanık bir film kapladı. Ağ açlar artık görü nmü yordu. Ağ ır çekimde hareket ediyormuş um gibi hissettim, neredeyse trans halindeydim. Bedenim artık bana ait değ ildi. Önü mde bir tü nel gördü m. Aklım sahneyi iş lemeden önce, hissettim

Machine Translated by Google

ayaklarım altımda hızla hareket ediyor. Hızlı bir tempoda koş arken, çılgınca omzumun ü zerinden bakarken, korkunun vü cuduma hü cum ettiğ ini ve omurgamdan aş ağ ı ş ok dalgaları gönderdiğ ini hissettim. Tü nelin sonuna geldiğ imde kontrolsü zce titredim. Bir öznenin kokusunu takip eden bir arama köpeğ i gibi patikanın sonuna ulaş tım. Köş edeki bir tepenin ü zerindeki eve doğ ru çekilip arazinin kenarında durup verandaya baktım.

Laura bana bu ev hakkında bir ş eyler anlatmaya çalış ıyormuş gibi hissettim. Birden verandaya açılan kapı açıldı. Kırklı yaş larının ortalarında ve sonunda, inatçı bir adam dış arı çıktı. Gözlerimiz kilitlendi ve ensemdeki tü yler diken diken oldu. Bu adam Laura'nın kaybolmasından sorumlu olabilir mi? Laura'nın enerjisiyle bağ lantım zayıflamış gibiydi.

Arazi aracının arkasına doğ ru geri geri giderken, dedektifin kamyonunu gözü mü n ucuyla görebiliyordum. Alan elini uzattı

koluma girip beni kamyona bindirdi. Hızla uzaklaş tı.

"Maureen, seni böyle asılı bıraktığ ım için ü zgü nü m ama ondan neler öğ renebileceğ ini görmek istedik. O bizim ana ş ü phelimiz. Bü tü n komş ular ondan korkuyor ve eski karısı onun eski kız arkadaş ını yıllar önce öldü rmü ş olabileceğ ini ima ediyor."

"Laura bana kü çü k beyaz bir ev gösterip duruyordu. Neredeyse uzun bir mobil eve benziyordu. Sanırım bana ş ü phelinin beyaz bok deliğ inde yaş adığ ını söylemeye çalış ıyordu.

Pencereyi indirdim ve temiz dağ havasını içime çektim. hissettim

enerjim azaldı ve baş ım döndü .

"Maureen, çok solgun görü nü yorsun," dedi Rod.

"Devam etmek için uygun musun?" diye sordu.

"Belki hızlı bir sandviç yeriz." Yiyeceklerin yakıt ikmali yapmama yardımcı olacağ ını biliyordum.

Machine Translated by Google

Kasabadaki tek sandviç dükkanı olan küçük bir kulübede durduk - aynı zamanda şehirdeki tek benzin istasyonuna, berbere, gönüllü itfaiyecilere, hırdavatçıya ve genel ticari mal işine de ev sahipliği yapıyordu. Garip bir şekilde Little House on the Prairie'deki Oleson's Mercantile'a benziyordu.

Öğle yemeğini bitirdiğimizde, Rod ve Alan'a Laura'nın beni kırmızı ahıra, özellikle de ticarethaneyi geçtikten sonraki altıncı sokağa sürmemi istediğini söyledim.

"Bu toprak yoldan sağa dön. Yokuşun yarısında durmasını söylüyor. Kenara çekmek."

Arabadan atladım ve ormana doğru küçük bir toprak tepeye tırmandım. İş botlarım yumuşak, kile benzer kumların içinde kayboldu. Sağdaki kırmızı ahırı görebiliyordum ve Laura ahırın yaklaşık beş yüz fit ötesindeki bir alanı işaret etti.

"Ambarın arkasındaki bu alanı aradın mı?"

"Hayır, zanlının evinin etrafını ve tepenin üstündeki tenis kortlarının yakınlarını aradık. 4 Temmuz hafta sonu için buraya arama köpeklerinden oluşan bir ekip gönderebiliriz."

Özel Dedektif Alan Tate'in tatil hafta sonu aramasına ilişkin açıklaması:

Neden endişeli hissediyorum? Yaklaşık bir buçuk yıldır bu soruşturma üzerinde çalışıyoruz. Günlerdir kadavra köpekleriyle arıyoruz. Şimdi ne öğreneceğimiz konusunda neden gergin hissediyorum?

Yirmi beş yıldan fazla bir süredir araştırmacı olarak, oldukça siyah-beyaz bir adamım. Gerçeklere ve gerçeğe inanıyorum - gerçekleri ve gerçeği bulun ve umarım bir dava olumlu bir şekilde sona erer.

Machine Translated by Google

Bu farklı. Ne akranlarım ne de ben bir medyumla çalış mamış tık. Maureen'i bir mü fettiş in öğ le yemeğ inde ve eski bir polis memuruna, eski bir ABD Deniz Kuvvetleri Mü hrü 'ne ve bir FBI ajanına yaptıklarını görmek dikkatimi çekti.

Kiş i ve yakın dış ında kimsenin görmediğ i gerçekleri getirdi. aile bireyleri bilebilirdi. Eski Donanma Mü hrü gömleğ inin içinde terletti ve FBI ajanı gözyaş ları içindeydi. Bu neydi ve bu çocukları bulmamıza yardımcı olması için bunu nasıl kullanabilirdik?

Maureen ile Vermont gezisini asla unutmayacağ ım. İ lgili kiş iyi bu kadar ayrıntılı bir ş ekilde tanımladı ve araş tırmacılar tarafından henü z bilinmeyen gerçekleri ekledi. Ş ü phelinin evinin yakınındaki ormanda yaklaş ık ü ç futbol sahası uzunluğ unda bir alanı iş aret etti.

Üç hafta sonra K-9 ekipleri, destek personeli ve mü fettiş lerle birlikte geri döndü k. Temmuz ayıydı ve hava gü neş li ve sıcaktı. Herkes bir araya geldi ve sabah brifingimizi yaptık. Alan tarif edildi ve amaç her zamanki gibi insan kalıntılarının kokusu olup olmadığ ını belirlemekti.

Haritalama yapıldı, segmentler atandı ve ekipler odunlar. Sabaha kadar çalış an ekipler boş çıktı.

Her bölü m iki kez yapılır. Bir köpek çalış acak, segmenti biraz oturtacağ ız ve sonra baş ka bir köpek çalış acak. Sü rahi gibi, köpeklerin bile boş bir gü nü vardır. Her bölü mü n, her takımın yeteneklerinin en iyi ş ekilde çalış tığ ından emin olmalıyız.

Köpekler ve bakıcıların yanı sıra kameramanlar ve insanlara destek için bolca rehabilitasyon sü resi sağ ladığ ımızdan emin oluyoruz. Her takımın kendisine atanmış bir video kiş isi vardır ve tü m aramaları buna kaydederiz. yol.

Machine Translated by Google

O gü n öğ le yemeğ i çok hızlıydı; sandviçler, bol su ve
spor içecekleri, birkaç yü ksek proteinli atış tırmalık ve ormana dönü ş .

Gü nü n ikinci yarısına yaklaş ık bir saat kala, bir haber aldık.
ekiplerin K-9'unda insan kalıntılarının kokusu vardı.

Bu takımlar hakkında kısa bir söz. Köpekler yıllarca eğ itimden geçer ve eğ itimi asla bırakmaz. Ekipler ü lkeyi dolaş ıyor, bu nedenle en deneyimli eğ itmenlerin yanı sıra çeş itli gönü llü grupları aracılığ ıyla yerel eğ itimden yararlanıyoruz, çoğ u zaman kendi bölü mleri için eğ itmen olan polis memurları veya askerlerle birlikte.

Her takımın, her eğ itim sınıfını, egzersizi, egzersizi listeleyen bir özgeçmiş i vardır. Köpekler, insan kalıntılarının kokusunu algılamak için özel olarak eğ itilirler ve bazı köpekler, kokuyu algılamak için suda kullanılmak ü zere daha da eğ itilirler. Bu köpekler, bir giysiden gelen kokuyu takip edenlerden - iz sü ren köpeklerden ve herhangi bir canlı insan kokusu alanlardan - hava kokusu köpeklerinden farklıdır.

Protokol gereğ i, koku belirtisi olan ekibi ormandan çıkardık ve doğ rulamak için baş ka bir ekip hazırladık. Sahada görsel bir iş aret vermek için herhangi bir iş aret bırakılmaz, ancak iş leyici nereye gittiğ ini bilir.

İ kinci ekip ormana çarptı. Bölgeye girmek birkaç dakika sü rdü ve diğ er ekipler ş imdi ormandan çıkmış ve gerekirse yolda bekliyorlardı.

Telsizden "Olumlu bir göstergemiz var" haberi geldi. çekiyoruz
ikinci takım dış arı çıkar ve bir sonraki adımımızı tartış ırım. Birçok aramada kullandığ ımız Connecticut ekibinin adli vakalarda çalış an bir köpeğ i var.

Machine Translated by Google

Yaklaş ık 750 yıllık bir kemik parçası ü zerinde belgelenmiş bir bulgusu var. Louisiana'da bir arkeolojik kazı sırasında. Kemiğ in Gü ney Amerika'dan Amerika Birleş ik Devletleri'nin gü neyine tekneyle seyahat eden kiş ilere ait olduğ una inanılıyor.

Köpek aynı zamanda Ulusal Kayıp ve İ stismara Uğ rayan Çocuklar Merkezi'nin çağ rı listesinde yer alıyor ve memleketinde bulunanları belgeledi. O bir Portekiz su köpeğ i ve birçok kadavra köpeğ inden biraz farklı çalış ıyor.

İ ş leyici ve köpek ormana gitti. Yaklaş ık yirmi fit arkasından takip ettim. Köpeğ in vü cut dilinden bir ş ey kaptığ ını biliyorduk. İ lk iki köpeğ in bulunduğ u bölgeye gitti ve bize bir iş aret verdi. Orada durmadı. Giderek geniş leyen çevrelerde, bulunduğ u yerden baş ka bir kaynak bulup bulamayacağ ını görmeye çalış arak, göstergeden dış arı doğ ru alanı inceledi. Daha öte

ve daha da dış arı çıktı ve sonra, herhangi bir ek iş aret olmaksızın, olay yerine geri döndü ve görevliye tekrar iş aret verdi. Becerisi nedeniyle daha yakın olarak bilinen bu köpek, bakıcısına "Burada insan kalıntısı kokusu var, çevreyi kontrol ettim ve burası baş ka bir yer değ il" diyor.

Takımı geri taş ıdık ve yere baktık. Höyü k yok, çökü ntü yok. Görsel olarak belirleyebileceğ imiz hiçbir ş ey
rahatsız edildi

Metal dedektörleri getirildi ve beş mü fettiş olay yerinden farklı yönlerde çalış tı. Birkaç bira kutusu, eski bir silecek lastiğ i ve dikenli tel buldular ama ş ü phe uyandıracak hiçbir ş ey bulamadılar.

Alanın GPS koordinatları alınmış tır. Fotoğ raflandı ve videoya kaydedildi. Geri kalan bölü mlerle herhangi bir sorun yaş amadan devam ettik.

Machine Translated by Google

pozitif sonuçlar.

Biri ülkenin en iyi köpeklerinden biri olan üç köpeğin hepsi olay yerinde insan kalıntılarının izini sürdü. Kuşkusuz bu oradaydı ama Laura'nın mı yoksa başka birinin mi? Bir noktada nerede olduğunu bulabilir miydik?

Bir teori şu şekildedir: Laura Mart ayı başlarında kayboldu. Bu ülkenin bir kısmı bütün kış çok soğuk ve zemin donmuş durumda. Cenaze evleri bile bahar ortasına kadar cenaze töreni yapmıyor.
Laura öldürülüp saklandıysa, kışı burada geçirip bahar geldiğinde taşınması mümkün müydü?

Rod, Maureen'in tüm videolarını CD'lere koydu. CD'leri gönderdik, bizim günün arama raporu ve sonuçlarımız Vermont Eyalet Polisi Büyük Suçlar Birimi'ne.

Yerel halkla konuştuğumuzdan, Eyalet Polisinin adli tıp ekibiyle birlikte bölgeye geldiğini ve alanda bir kazı yaptığını biliyoruz.
Ne yaptıklarını ya da bulamadıklarını bilmiyoruz. Bu vakaların çoğunda bilgi, bizim gibi gönüllü müfettişlerden ve K-9 ekiplerinden vakayla ilgilenen polis departmanına tek yönlü akar.

Maureen, Laura'nın tutulduğu yeri bulmuş muydu? Öyle inanıyoruz, değil çünkü istiyoruz ama çünkü onun saatlerinde bu küçük kuzeyde New England kasabası, müfettişlere bazı durumlarda bulmaları bir yıldan fazla süren bilgiler verdi! Görünüşe göre, üzerinde çalıştığımız siyah beyaz senaryoda görebildiğimiz ve kanıtlayabildiğimiz gerçeklerden daha fazlası var. Çoğumuz, diğer taraftan bizimle iletişim kuran ruh alanına hiç girmedik.

Aramadan birkaç hafta sonra Rod'dan bir telefon aldım.
Eyalet polisi kasetleri incelemiş ve gerçek olup olmadıkları konusunda onunla yaklaşık iki saat görüşmüştür. Bunu doğrulamak istediler

Machine Translated by Google

Maureen'in eylemleri ve sözleri hakkında CD'lerde gördü kleri, tasvir edildiğ i gibi oldu. Rod onlara evet dedi, olan buydu.

Bana yapış an tek satır, askerlerden birinin sorduğ u ş ey. onun. "Kim bu Maureen Hancock?"

Geriye dönü p baktığ ımda, korkularımı bir kenara bırakıp kayıp ş ahıs vakalarında yardım etme yeteneğ imi kullanmaya baş lama kararımdan memnunum. Bu davada kaydettiğ imiz ilerleme hakkındaki haberler, kolluk kuvvetleri ve özel soruş turma topluluğ u aracılığ ıyla hızla yayıldı. Ş u anda Amerika Birleş ik Devletleri'ndeki birkaç vaka ü zerinde çalış ıyorum. Yakın zamanda kaybolan birkaç yaş ayan çocuğ u ve yetiş kini eve getirmeye yardım ettim. Tü m bu iş leri karş ılıksız olarak yapıyorum ve Alan Tate ile gü çlerimizi birleş tirerek "Mission for the Missing" adlı kar amacı gü tmeyen bir hayır kurumu kurduk. Vakıf, dü ş ü nü lemez bir durumla, yani kayıp bir yakınıyla karş ı karş ıya kalan ailelere hizmet, ekipman ve destek sağ layacak.

Hepimiz sezgisel varlıklarız. Bazıları daha yü ksek bir titreş ime veya bu doğ uş tan gelen hediyeden yararlanma yeteneğ ine sahiptir. Diğ erleri nazik bir dü rtmeye veya uyandırma çağ rısına ihtiyaç duyar. Aklımız hep yarış ıyor ve açıklanamayanı açıklamaya çalış ıyor. Sü rekli bir acelemiz var. Her zaman “Acele etmeyin ve acele edin” derim. Yoğ un gü nü nü zden birkaç dakikanızı nefes almaya ayırdığ ınızda ve stresinizi nerede depoladığ ınızın farkına vardığ ınızda, kalbinizi ortaya çıkarmak için geriliminizin katmanlarını birlikte kaldırabiliriz.

Machine Translated by Google

Hiç sadece dakikalar sonra arayacak birini dü ş ü ndü nü z mü ? Ya da bir traktör-römork sizi neredeyse ezerken, solunuza bakmak için bir ses zihninizde yankılanır. Bu bir tesadü f mü yoksa ötelerden korunuyor ve yönlendiriliyor muyuz? Gü ven, uyum sağ lamanın bü yü k bir parçasıdır ve zihin gevezeliğ ini susturmayı öğ renmenin yanı sıra, duyularımız ve sezgilerimiz faydalanacak net bir kanala sahip olur.

Aş ağ ıdaki alış tırma, kanalı temizlemenin ilk adımıdır: Oturmak veya uzanmak için sessiz bir yer bulun. Cep telefonunuzu, televizyonunuzu ve diğ er dikkat dağ ıtıcı ş eyleri kapatın. Derin, temizleyici göbek nefesleri alarak baş layın. Burnunuzdan nefes alın, ikiye kadar sayın ve nefes verin. Gü nü n stresini bırakın ve zihninizin nefesinize odaklanmasına izin verin. Tam bir diyafram nefesi (göbeğ inizden) almak, vü cudunuzdaki tü m hü crelere ve kaslara çok ihtiyaç duyulan oksijeni getirir. Çoğ umuz ihtiyacımız olan oksijenin sadece yarısını alırız, bu da boynumuzda ve sırtımızın ü st kısmında gerginliğ e neden Alt karnınızı nefes alırken ş iş en ve nefes verirken sönen bir balon olarak hayal edin. Nefesini say. Bu, kesintiye uğ rayan dü ş ü nceler içeri girdiğ inde yardımcı olacaktır. Onlarla savaş mayın. Kendinizi nefeslerinize odaklanmaya geri getirin. Nefes alın (bir sayın), nefes verin. Nefes alın (ikiye kadar sayın), nefes verin. Zamanınız kısıtlıysa, on'a kadar sayın. Zaman izin verirse devam edin.

Tebrikler. Zihninizi temizlemek, gü nlü k stresi atmak ve sezginizin sınırsız olasılıklarına açılmak için ilk adımı attınız.

Machine Translated by Google

10

iyi keder

Kiralık yazlığımızın oturma odasında oturmuş televizyon izlerken iskele duvarına çarpan sörf sesini duyabiliyordum .

Oğlum Drew kucağıma yayılmış , "Beni kaşı, bacaklarımı kaşı, sırtımı kaşı" diye seslendi.

Sıcaklık gece yarısı seksen iki dereceydi. Bu boğucu sıcak dalgasının dördüncü günüydü . Kesinlikle şikayet etmiyorum - bir fit kar üzerindeki ısı ve nemi ve her gün on derecenin altındaki bir rüzgar soğuğunu alacağım. Bacaklarım, eski Colorforms stick-and-play oyunlarındaki parçalar gibi kiralık vinil mobilyalara yapışmıştı.

Uyumadan hemen önce saate baktığımda 2:22'yi gösterdiğini hatırlıyorum. Genelde rüyalarım çok dağınıktır ve her zaman bir anlam ifade etmez. Bu gece rüyam farklıydı. Rastgele bir evdeydim ve etrafta dolaşan birkaç tanıdık insan vardı.

Eski patronum ve eski dostum Tom mutfağa girdi.

"Tom, burada ne yapıyorsun?" dedim şaşkınlıkla. O tuttu gülümseyerek soruma cevap vermedi.

"Neden beni geri aramadın?" Söyledim. "Sana birkaç tane gönderdim. e-postalar. Cevap vermemek sana göre değil. İyi misin?

Gülümsemeye devam etti ve elini bana uzattı. Elim onunkine dokunduğunda, beyaz bir ışık çakması görüşümü kör etti. Ilık, sıvıya benzer dalgalar bedenimi yıkadı. Bu coşkulu duygu sadece birkaç saniye sürdü . Tom kolunu benimkine geçirdi ve beni bir koridor boyunca yönlendirdi. Sonunda konuştu.

Machine Translated by Google

"Herş ey yolunda. Benim için endiş elenme. İ yiyim."

Durdu, bana doğ ru döndü ve bana ş imdiye kadarki en iyi sarılmayı verdi.

Omzuma vurulan bir dokunuş beni uyandırdı. Ayağ a fırladım ve odaya baktım. Alt ranzada, en kü çü k oğ lum Drew'un yanında uyuyordum. Bir kabus görmü ş ve gecenin bir yarısı bana seslenmiş ti, ben de yarı yarıya uyanıkken onunla yatağ a girdim.

O kadar huzurlu görü nü yordu ki, ağ zı yarı açık, kalp ş eklindeki dudaklarının köş esinde mü kemmel bir ş ekilde toplanmış kü çü k bir miktar salyayla uyuyordu. Çaresizce Blackberry bağ ımlısı olarak, saati kontrol etmek ve e-postama göz atmak için uzandım.

Boston'da çalış tığ ım bir hukuk firmasından eski bir arkadaş ımdan gelen e-postayı görü nce ş aş ırdım. Üzerine tıkladığ ımda ikinci satırda bir isim gözü me çarptı. Okurken o an için zaman durdu.

"Üzü cü haber. Dü n gece geç saatlerde sevgili dostumuz Tom F. vefat etti. Ş ubat ayında kendisine beyin tü mörü teş hisi konuldu ve Haziran baş ında bakımevine yatırıldı."

Sevgili arkadaş ım ve akıl hocam Tom'un öldü ğ ü nü okuyunca ş ok oldum. Beyin tü mörü mü ? Dü ş ü ndü m. Bu nasıl olabilir? Neden bana söylemedi? Ona yardım edebilirdim. Bir dakika bekle! Nasıl bilmezdim?

Sonra aklıma geldi - rü ya. Bana bu kadar yakın birinin geçtiğ ini öğ renmenin ş oku içinde, yeni uyandığ ım rü ya tamamen aklımdan çıktı. Bilinmeyen bir nedenle Tom hasta olduğ unu bana söyleyemedi veya söylemek istemedi. Yine de bana bir rü yada gelebileceğ ini ve benim bununla çok daha iyi baş a çıkabileceğ imi biliyordu.

Evet, doğ ru.

Drew'u uyandırmamak için sessizce yataktan çıktım. Gü neş iskelenin ü zerinden yeni yü kselmeye baş lamış tı. Gökyü zü bir karış ımla yıkandı

Machine Translated by Google

suluboya: uçuk pembe, mandalina, lavanta ve fuşya. Picasso iki elinde bir fırçayla ufukta dans etmiş gibi görünüyordu. Minik elmaslar suyun üzerinde parıldadı.

Okyanus beni çağırdı, ben suyun kenarına doğru yürürken enerjisi beni daha da yakınlaştırdı. Kafamdaki düşüncelerle mücadele ettim. Tom'un şimdi ne kadar huzurlu olduğunu hissedebiliyordum ama bu duyguya karşı savaştım. Berrak, berrak suya girerken yanaklarımda tuzun tadına baktım ama tuz okyanustan değildi; gözyaşlarımdı. Sessizce ağlayıp rüzgarla dalgalanan ve savrulan dalgaları izlerken kendimi daha hafif hissettim. Üzülmeme nadiren izin veririm çünkü işim ölümle ve ölümden sonraki yaşamla ilgili ve sevdikleri biri öldükten sonra binlerce insanın kederinden şifa bulmasına yardım etmekle ilgili. Genellikle güçlü ve destekleyici olan ben olmalıyım.

Şimdi kendimi çitin diğer tarafında buldum. Aslında yas tutuyordum ve umutsuzca işaretler arıyordum. Vaaz ettiğim şeyi uygularken, karşı taraf için "talep üzerine" düğmesinin olmadığını hatırladım. Arkadaşım Sharon 2009 yazında aniden vefat ettikten sonra bu dersi kesin olarak öğrenmeliydim. Yıkılmıştım ve ardından haftalarca şoktaydım.

Sharon'ın hikayesi benim için çok özel. Birkaç yıl önce, yerel bir radyo istasyonundan bir telefon aldım.

Maureen, ben Fairhaven'daki Fun 107 radyosundan Sharon Santos. İsminizi en büyük hayranlarımızdan biri olan Emily DeRosiers'tan aldık. Senin 'Bedava Fal Cumaları' bölümlerimize harika bir katkı olacağını söyledi."

Elimde kristal bir topla istasyona girdiğimi ve Stevie Nicks'in kıyafetlerini giydiğimi hayal ederek kendi kendime kıkırdadım. Bu benim büyük radyo tatilim olacaktı. Bunu yaparken biraz gergin olsam da, hemen

Machine Translated by Google

ş ovda yer almayı kabul etti. Bunun sadece harika bir arkadaş lığ ın baş langıcı değ il, aynı zamanda umut ve ş ifa hakkındaki mesajımı daha geniş bir kitleye yaymanın bir yolu olduğ unu bilmiyordum.

Çıkış gü nü mü asla unutmayacağ ım. Bü yü k bir kar fırtınası vardı (ve karda araba kullanmaktan nefret ederim), bu yü zden sabah 6:30'da evimden ayrıldım. 495 numaralı rotadan kayarak uzaklaş ırken birkaç Hail Mary's dedim. Tanıdığ ım tü m ölü insanlardan arabamı gü venli bir ş ekilde istasyona götü rmelerine yardım etmelerini istedim. İ stasyona girdiğ imde esmer, genç bir kadın beni gü lü mseyerek karş ıladı.

"MERHABA. Ben Sharon. Hemen buraya gelip bu mikrofonu kullanabilirsiniz. Bu kulaklıkları takın. Aramaları kaydedeceğ iz, böylece iyi bir bağ lantı kuramazsanız zorlamayın."

Sharon çok misafirperverdi. Hemen sinirlerim yatış tı.
Yardımcı sunucusu JR bana sarıldı ve çok iyi görü ndü . Sharon ve JR, yayında ileri geri ş akalaş tılar ve Sharon hemen hemen her turda kazandı. Canlı yayında ş aka yollu onunla her ş ey hakkında dalga geçerdi.

"JR'nin ne kadar kırılgan ve kırılgan olduğ unu hepinizin bilmesi gerekiyor. onun için endiş eleniyorum narin çerçeve onu ayakta tutamaz. Aslında biz konuş urken mikrofonun ü zerine eğ ilmiş durumda. Koridorlarda yü rü mez, atlar. Siz dinleyicilerin Liberace'i hayal etmesini istiyorum."

İ stasyon mü dü rü ve teknisyen Larry, gü lmekten beni yerde yuvarladı. İ zlenimler ve ses efektleri yaptı ve neredeyse benimki kadar hızlı bir zekaya sahipti.

Saat segmenti uçup gitti. Pek çok telefon aldım ve kısa, öz telefon okumaları yaptım. Gizlice ş ovun adını "Dialing the Dead" olarak değ iş tirdim.
Bazı arayanlar ölü lerle bağ lantı kurduğ umu anlamadılar ve sadece aş k hayatlarını öğ renmek istediler. Diğ erleri gü zel aldı

Machine Translated by Google

ötesinden mesajlar ve hatta bazıları gösteriden sonra şifa tedavileri için beni görmeye geldi.

Günün son arayanı kendini Cheryl olarak tanıttı. ondan önce
Bir sonraki nefesini bile alabilirken, annesinin hızla içeri girdiğini hissettim.

"Annen senin için burada. Bana bir araba kazası gösteriyor."

Cheryl, "Evet, neden bahsettiğini biliyorum" dedi.

Evlat, annen çok ısrarcı, Cheryl. Kimde meme kanseri var?"

Diğer uçta uzun bir duraklama oldu. burun çekmelerini duyabiliyordum arka plan.

"Evet. 4. evre meme kanseriyle savaşıyorum. Annemin sana bunu söylediğine inanamıyorum. Üzgün olmalı çünkü bu şekilde öldü. Geçen Mayıs ayında bir trafik kazası geçirdim. Sırtımın tomografisini çekiyorlardı ve kemiklerimde ve göğsümde kanser buldular."

Bu kısa canlı yayın bağlantısı sayesinde, Cheryl ve ben onun fiziksel olarak ölümüne kadar sonraki iki yıl boyunca birlikte çalıştık. Ve bu güne yakın kalıyoruz. Bütünsel şifa ofisime çok fazla acı içinde topallayarak girdiğini ve odayı aydınlatan güzel bir gülümsemeyle neredeyse zıplayarak ayrıldığını hatırlıyorum.

O fırtınalı Ocak sabahı istasyondan ayrılmadan önce, Sharon bana teyzesinin göğüs kanserinden öldüğünü, bu nedenle onun kalbinde hastalık hakkında farkındalık ve eğitim için özel bir yer tuttuğunu söyledi.

Yıllar boyunca, Sharon ve ben yakın arkadaş olduk ve hayat, aşk ve aile hakkında birbirimize güvendik. Sharon'ın son derece yakın olduğu annesine 2003 yılında akciğer kanseri teşhisi kondu. O zamanlar, Sharon'ın annesinin yaşadığı güneydoğu Massachusetts'e hastaları ev ziyaretleri için oldukça sık seyahat ediyordum.

Machine Translated by Google

Kız kardeş im Rosie ve ben Sharon'ın annesi J'yi görmeye giderdik. Ben Reiki enerji ş ifası ve akupresü r yapardım ve Rosie, J'nin kaygısıyla baş a çıkmasına yardımcı olmak için hipnoz yapardı (veya yapmaya çalış ırdı). Seanslarımızdan birinde Rosie, J'yi derin bir hipnotik durumda tuttu. Koridordan dinlerken Rosie'nin sesi uykumu getiriyordu. Bir futbol takımını hipnotize edebilirdi. Hipnotik mesajlar iletilirken telefon çaldı. Ş imdi unutmayın, J. derin bir trans halindedir, ancak yine de ayağ a fırlayıp telefonu kapmış tır.

"Merhaba? Gü zel, ya sen? Hayır meş gul değ ilim. Ne ile meş gulsü n? Bir bayan burada ve hipnotize edici bir ş ey yapıyor ama ben konuş abiliyorum. . . ”

O kadar yü ksek sesle gü lmeme yardımcı olmadı ki koridordan homurdandım. Rosie bana gözlerini devirdi. İ ronik bir ş ekilde, Sharon'ın annesinin "meleğ in yıl dönü mü " bizim Sean Michael'ımızınkiyle aynı gü n. ("Angelversary", Massachusetts'teki Çocuk Hastanesi kanser topluluğ unda sıklıkla kullanılan bir terim, birinin öldü ğ ü tarihtir.)

Sharon, vefatından sonra bir sü re yıkılmadan annesi hakkında konuş makta zorlandı. Ölü m ve ahiret hakkında derin sohbetler ederdik. Sharon benimle paylaş tı

meme kanserinden gençyaş ta öleceğ i korkusu. Onu böyle bir deneyimden kurtaracak tek ş eyin annesini tekrar görebilmek olduğ unu söyledi.

2009 yazında, Sharon yü ksek lisans programına baş lamaya hazırlanıyordu. Aile danış manlığ ı alanında yü ksek lisansını alıp insanlara yardım etmeye baş layacağ ı için çok heyecanlıydı. Programa kabul edilmem için tavsiye vermemi istemesinden onur duydum.

Ağ ustos 2009'da, görü nü ş e göre Sharon uyurken kalp krizi geçirdi. Burada kalmak için çok mü cadele etti ve iki yıl komada kaldı.

Machine Translated by Google

haftalar. Sonra, bu genç canlı, alıngan kadın fiziksel olarak Eylül 2009'un başında vefat etti.

Sharon öldükten sonraki gün rüyamda bana geldi. Önce bir sınıftaydık ve o genç kadınlara bir güzellik yarışmasında nasıl yürüyeceklerini öğretiyordu (daha sonra hayatı boyunca yarışmalarda yarıştığını öğrendim). Sonra beni yan odaya getirdi. Annesinin yanına koştu ve birbirlerine sarılıp kıkırdıyorlardı. Sharon bu kadar kısa sürede çok uyumlu görünüyordu. Bazı insanların bu dünyayı genç yaşta terk edebileceklerini gerçekten hissedebileceklerine inanıyorum.

Arkadaşım Tom, babası gibi genç yaşta öleceğini düşündüğünü söylerdi. Onu takma dişleriyle torunlarını kovalayan yaşlı bir adam olarak gördüğüme dair güvence verdim. Evlat, bu konuda yanılmış mıydım? bir.

2010 yazında sahil kulübesine döndüğümde, bilgisayarın başına oturup Sharon ve Tom'dan tutunacak bir parça aradım. Eski e-postaları gündeme getirdim ve onları okurken gerçekten seslerini duyabiliyordum. Fotoğraflara baktım ve eski sesli mesajları dinledim. Onlardan beni rüyamda ziyaret etmelerini istedim. Fazladan olduğum bir günün yas tuttuğumu fark ettim. Ruha Bildiklerimi bilmeme ve tüm ağlamaklı olmama rağmen. . . bağlanan binlerce deneyim, bu ortam çok insandı .

Bu deneyimlerden ve değerli yeğenim Sean'ın vefatından öğrendiğim şey, herkesin farklı şekilde yas tuttuğudur. Bunu yazarken, çikolata laboratuvarım Ally "Who Let the Dogs Out" dansını yapıyor. Yere çömeliyor, çikolata parçasını havaya kaldırıp daireler çiziyor. Sanki bir ruh için gösteriş yapıyor. Ensesindeki kalın, kahverengi saçlar düz duruyor.

Machine Translated by Google

mutfağımın köşesindeki boş bir yere bakmak ve havlamak için durduğunda. Köpekler ve kediler ruhlara karşı çok hassastır.

Bir gün yeniden birlikte olacağımızı bilsem de, giden sevdiklerimin fiziksel yanlarını çok özlüyorum. Şimdilik, bu farklı duyguyu - bu yas tutmayı - kucaklıyorum . Keder her zaman mevcuttur; sadece değişir. Sevdiklerimin anısına yaşayabileceğim en iyi hayatı yaşayacağıma yemin ederim.

Hayatımız boyunca seyahat ederken, bize ölüm ve doğumun hayatın doğal döngüsünün bir parçası olduğu hatırlatılır. Sevdiğimiz birinin fiziksel kaybı kaçınılmazdır, ancak yine de yas tutabilir ve bizi asla bırakmamaları için dua edebiliriz. Her gün ailem, kardeşlerim ve yakın ailem için Tanrı'nın onları yüreğine yakın tutması için dua ediyorum.

· . . ama çok yakın değil. Hepimizin sonsuza kadar yaşamasını istiyorum ama bunun makul olmadığını biliyorum. Ayrıca aslında sonsuza kadar yaşadığımızı da biliyorum, çünkü nihayetinde enerjiyiz ve enerji muhtemelen ölemez.

İkisi de sevemez. Ne de olsa, hepimiz bu sefer fiziksel bir deneyim yaşayan ruhsal varlıklarız.

Bize üstün bir hediye verildi - o gün için benimseyeceğimiz tavrı seçme yeteneği. Çoğu kişinin sandığı gibi bardağım her zaman yarısı dolu değildir. Ancak, azaldığında, onu doldurmanın yollarını buluyorum. Olumsuz yorumlara, yargılamalara veya öfkeye enerji harcamak yerine, yüksek yola çıkmak ve daha olumlu olmaya çalışmak benim seçimim. Bu hayat çok kısa. Koşulsuz sevmeyi, arkadaşlara değer vermeyi ve beni destekleyen ve beni sevgiyle çevreleyen güzel aileyi takdir etmeyi seçiyorum.

Machine Translated by Google

Dü ş ü ncelerimiz, görü ş lerimiz ve eylemlerimiz (veya eylemsizliklerimiz) ü zerinde kontrole sahibiz. Her gü n enerjimi değ iş tirebileceğ im, etkileyebileceğ im ve öğ renebileceğ im ş eylere yeniden adadım. Kontrolü m dış ında olan ş eylere değ erli enerjimi harcamamayı seçiyorum. Kulağ a kolay geliyor, değ il mi? Her zaman devam eden bir çalış madır. Sabır ve sü rekli değ iş im gerektirir. Hayat, kaldırabileceğ inizi dü ş ü ndü ğ ü nü zden daha fazla zorlukla karş ı karş ıya kaldığ ında, her anı olduğ u gibi yaş ayın. Ve unutma, bu da geçecek.

Machine Translated by Google

11

Hollywood tepeleri

Maureen mi? Disney'den Elaine. Birkaç yıl önce Buena Vista toplantısında tanış tık ve seni hiç unutmadım. Bir TV fırsatı hakkında görü ş mek istiyorum. . . ”

Mesajın tamamını dinledikten sonra derin bir nefes aldım ve sandalyeme geri oturdum. Bir gü nde iki televizyon imkanı mı? Dolunay mıydı? Yıllar boyunca, yeteneklerimi sansasyonelleş tirmeye çalış an çeş itli yapım ş irketleriyle birçok testten geçtim. Ölü mden sonraki yaş am ve ruhsal iletiş im olasılığ ı hakkındaki mesajımı daha geniş bir kitleye yaymak için rü yamla ilgili olarak bü yü kanneme her gü n dua ettim. Bu neredeyse beş yıldır benim hayalimdi. Hedefime ulaş mak için televizyonun mü kemmel bir yol olacağ ını dü ş ü ndü m.

Gü nü n erken saatlerinde Alex Rudd Productions'a bir telefon görü ş mesine geri dönmü ş tü m. Birkaç popü ler realite televizyon programı ü retiyorlar. Görü nü ş e göre, iyi bilinen bir ruh medyumu olan arkadaş ım John Holland onlara bundan bahsetmiş ti.
Ben.

Rudd'un yapımcılarından biri, "Sizi bir erkek ve bir kadın medyumun yer aldığ ı yeni bir ş ovun pilotu olarak dü ş ü nü yoruz," dedi. “Size konsept hakkında söyleyebileceğ imiz tek ş ey bu. Ş u anda hepimiz burada bir toplantıdayız - herkes burada. Onların ölü ruhlarını getirmeni sağ layacağ ız. Devam et Tony, konuş macıya yaklaş .”

Bu neydi, diye dü ş ü ndü m. Ölü yü aramak mı? Bü yü kbabanın Mayberry'li operatör Sarah'nın yanına gelmesini mi bekliyorlardı? "Ben sahibim

Machine Translated by Google

Gramps'tan ödemeli bir telefon aldım. Suçlamaları kabul ediyor musunuz?”

Kabul ediyorum, kendime "denizaşırı operatör" dediğim biliniyordu, ancak talep üzerine ölüleri arıyorlardı!

Bu konuda hemen midemde bir batma hissi hissettim. Aklıma gelişi tirdikleri gösterinin bir görüntüsü geldi. American Idol'dakine benzer bir panel görebiliyordum . Yargıç mı yoksa yargılanan mı olacağımı tam olarak anlayamadım. Görüntü , bir aileye annemin ruhunun içinden geçtiğini söylememle sona erdi ve sesi biraz "cırtlak" görünse de harika görünüyordu.

Pilotu yapmamaya meyilli olduğum için, gardımı indirip iletişim hatlarını açmak daha kolaydı. Birden oda ruhlarla doldu. Bana, kendilerine Ağ adını veren büyük bir grup insanın bir evin önünde toplandığını Verizon reklamını hatırlattı.

"Büyükbaban öne çıkıyor, Tony. Onunla hiç tanışmadığını söylüyor. Bana bir donanma gemisi gösteriyor ve parmağının ucu yok.”

"Evet! Evet! Bu benim büyükbabam. Donanmadaydı ve et keserken işaret parmağının ucunu kesti. Vay canına, babama onun geldiğini söylemek için sabırsızlanıyorum.”

"Artık yanında duran kadın için öne çıkan bir babam var, Tony."

Telefonun diğer ucunda sessizlik oldu. Uzun bir aradan sonra yumuşak, titrek bir sesin "Evet, muhtemelen babamdır ," dediğini duydum . Bir şey söylüyor mu?”

"Ani bir kalp krizinden öldü ve üç çocuğu olduğunu söylüyor: iki erkek ve bir kız."

Machine Translated by Google

"Aman Tanrım, evet, kalp krizi geçirdi. Ben üç kişi iden biriyim. Vay, inanamıyorum Bu çılgınca."

Projenin yapımcısı olan görüş menin moderatörü araya girdi. "cennetten gelen çağrı".

"Kısa kestiğim için üzgünüm çocuklar ama sanırım yeterince şeyimiz var. kararımızı ver. Temasa geçeceğiz, Maureen."

Sessiz alıcıya baktım. Belki de benim asıl mesele olduğumu kanıtlama ihtiyacını tatmin edecek kadar şeyi vardı, ama sevdiklerine mesajlar iletmeye çalışan bunca ruh orta bağlantıyla ne yapacaktım? Super Bowl'dan hemen önce bir fırtınanın ardından güç kaybetmek gibiydi.

Ruhlardan nazikçe ayrılmalarını istemek için gözlerimi kapattım. Odada serin bir esinti hissettiğimde kolumdaki tüyler diken diken oldu. Tek gözümle dışarı bakarken pencerenin kapalı olduğunu fark ettim. Rüzgâr nereden geliyordu?

Yüksek sesle, "Geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Buradaki sevdiklerinizin bir şekilde mesajlarınızı alması için dua edeceğim. Sallayabilirsen, bir rüya da görünmek isteyebilirsin. Hat artık resmi olarak kesildi."

Yaklaşık bir saat sonra telefon çaldı. Arayanın kimliğine baktım ve "Alex Rudd Productions"ı gördüm. Kalbim tekledi. Aklım yarıştı. Yippee, testi geçtim! Kahretsin, beni istiyorlar. Bekle, beni istemiyorlar. Benden para kazanmak ve yeteneklerimi sansasyonelleştirmek istiyorlar. Aramanın doğrudan telesekretere gitmesine izin verdim.

Maureen, bu Alex Rudd Productions'tan Brandon. Konuştuğumuz projenin pilot bölümünü çekmek için önümüzdeki hafta Los Angeles'a gelme konusunda sizinle konuşmak istiyoruz. Lütfen mümkün olan en kısa sürede bizi geri arayın."

Machine Translated by Google

Geriye dönü p baktığ ımda, bunun gerçekten bir test olduğ unu dü ş ü nü yorum. Nazik bir dü rtü hissettim ve bunun Tanrı ekibinin beni doğ ru yöne yönlendirme yöntemi olduğ una inandım—pilotu geri çevirdim.

Bir saat sonra mesajları dinlemek için ofisimi aradım. Elaine'in Disney'den mesajını ilk duyduğ umda birinin bana ş aka yaptığ ını sandım. Disney'in bir araç aradığ ından bahsetti.

Mesajının sonunda ş aka olmadığ ını anladım. Beni televizyon dü nyasıyla tanış tıran yapımcılar Marianne Leone ve Dot Aufiero ile ü çyıl önce Buena Vista ile yaptığ ım bir toplantıdan hatırladığ ım yöneticilerin isimlerini de ekledi.

Mutfağ ımda bir ileri bir geri yü rü dü m. Telefonun ahizesini elimde tutarak kendimi eski kahverengi koltuğ uma attım. Uçup onlarla buluş mam gerekecek, diye dü ş ü ndü m. Los Angeles'a taş ınmamız gerekecek mi?

Bu hayatımızı nasıl etkileyecek? Birkaç derin nefes aldım, sandalyede öne doğ ru eğ ildim ve dikkatlice telefon numarasını çevirdim. Kendime, Sakin ol, dediğ imde kalbim gü mbü r gü mbü r atıyordu. Çok heyecanlı görü nmemeye çalış .

Nefes almak.

Yü zü m her yü zü kte daha sıcaktı. Çağ rı sesli mesaja gitti. Vü cudum hayal kırıklığ ıyla koltuğ a çöktü . Elaine'in bana ulaş ması için çeş itli yollar içeren kısa bir mesaj bıraktım. (Jinekoloğ umun numarasını bile bırakmış olabilirim!)

Sandalyeden hareket edemiyordum. Sadece ona bakarken telefonun ahizesinde bir delik yaktım. Lü tfen arayın, lü tfen arayın. Neredeyse iki saat bekledikten sonra, Elaine'in ofislerine bir ş ans daha vermeye karar verdim. Telesekreter tekrar açarsa, farklı bir strateji denerdim.

Machine Translated by Google

Ofisine ulaş tınız. . ” Mesaj bipliğ inde mesaj bırakmaya baş ladım. Merhaba, Elaine. Ben yine Maureen Hancock.
Sizi rahatsız ettiğ im iç in özü r dilerim. Paradigm Talent Agency tarafından temsil edildiğ imi bilmen gerektiğ ini dü ş ü ndü m.” Konuş urken, diğ er uçta bir klik sesi ve canlı bir ses duydum.

Hey, Maureen, senden haber almak çok gü zel! Birkaç yıl önce Buena Vista'daki bir toplantıyı hatırlıyor musun? ABC'deki bazı ü st dü zey yöneticiler sizinle bir ş eyler yapmayı denemek istediler ama tam olarak bir araya getiremediler mi?

"Artık hoş unuza gidecek bir konseptimiz olduğ una ve geliş tirmeye devam etmek isteyeceğ inize inanıyoruz. Baş kalarına ilham veren gü çlü bir kadın arıyoruz. Gösteriniz hayatınızı takip eden bir belgesel drama olacak. Bir an önce ekibimizle buluş mak iç in uçabilir misin?”

Her ş ey bir rü yadaymış gibi yavaş ladı. Ağ zımdan ses çıkmadı. Bir kıkırdama duydum ve benden geldiğ ini anladım. "Evet, elbette uçabilirim. Hayatımı ve giydiğ im tü m ş apkaları takip etme fikrini seviyorum.

"Bü tü n o ş apkaları anlayabilmem iç in hayatından bir gü n geçirebilir misin?" diye sordu.

“Gü ne oğ lumu okula hazırlayarak baş lıyorum. Onları bıraktıktan sonra kanser hastalarını ve çocuklarını kaybetmiş ebeveynleri görmek iç in ofisime gidiyorum. Bu hizmetleri Vakfım Umut Tohumları aracılığ ıyla ü cretsiz olarak sunuyorum. Bazen hastanelerde ve evlerde, hastalara ve ailelerine hayatın son geçiş inde yardım ediyorum. ben de yardımcı olurum

kayıp çocukları bulma konusunda özel dedektifler ve cinayetten vandalizme kadar çeş itli vakalarda yerel polise yardım edin. Çocukları okuldan aldıktan sonra ödevlerimizi yapıp okula gidiyoruz.

Machine Translated by Google

Futbol. Geceleri medyumluk eğitiminin yanı sıra çeşitli mekanlarda medyumluk gösterileri yapıyorum. Günüm tıka basa dolu.

Vay canına, dedi Elaine. "Yaptığın her şeyi dinlemekten yoruldum. Seni buradan çıkarmayı çok isteriz. Programlama açısından neyin işe yaradığını bana bildirin, biz de toplantıyı kendi tarafımıza göre ayarlayalım."

Telefonu kapattıktan sonra aklımda milyonlarca düşünce vardı. Ailemi ve beni takip eden kameralar nasıl olacak? Eşim ve çocuklarım nasıl tepki verecek çok merak ediyorum. Bir an duraksadım ve tüm bunların gerçekte ne anlama geldiğini anladım: Evimi temizlemem gerekiyordu!

Dışarı çıkıp dünyaya hayalimin sonunda gerçek olduğunu haykırmak istedim. Mesajımı Massachusetts'in güney kıyısının ötesine yaymak için doğru durumun benim için ortaya çıkması için her gün dua etmiştim.

Haberi televizyon aracılığıyla yayma yolculuğu yaklaşık beş yıl sürmüştü. Sonsuz sevgisi ve rehberliğiyle birçok hayata dokunmaya devam eden muhteşem bir ışık olan tek çocukları Jesse'yi kaybeden bir çiftle başladı. Jesse, rüzgar sörfü yapmayı ve şiir yazmayı seven bir onur öğrencisiydi. Ayrıca şiddetli serebral palsisi vardı ve felçliydi, konuşamıyordu ve nöbetlerle harap olmuştu. On yedi yaşında aniden öldü. Bu yaşlı ruh buraya sabır, anlayış, doyumsuz kahkaha ve umut dersleri vermeye geldi.

Her zaman parlak zihnine ayak uyduramayan bir vücudun içinde meydan okuyan Jesse sebat etti ve tıp camiasının yanı sıra eğitim kurullarına da vücudun kabuğunun ötesine bakmayı öğretti.

Jesse'nin ailesi için bir okuma yaptıktan sonra annesi, "Maureen, kendi televizyon programına ihtiyacın var. Arkadaşım Dot'u arıyorum. The Departed'ın setinde. O mükemmel bir yapımcı ve sizinle tanışmak isteyecektir."

Machine Translated by Google

Dot'a bir mesaj bıraktı ve yaklaşık bir hafta sonra öğle yemeği toplantımız oldu. Dot , Straight Guy için Queer Eye yapımını yeni bitirmişti . Bazı televizyon bağlantıları vardı ama film yapımında daha deneyimliydi. Çeşitli ağlara bir konsept sunma planımızla ilerledik. Konseptin biraz daha "dışarı atılması" gerektiğini anladık ve restoranlarda, odanın içinde dolaşıp öteden mesajlar verdiğim etkinlikler yaptığımı tasavvur ettik. Biz buna "Ölülerle Akşam Yemeği ve İçecekler" adını verdik. Konsept, birkaç yıldır sunduğum "Cennetten Kartpostallar" adlı akşam sunumlarıma benziyordu.

Jesse'nin annesi ve Dot bana hep inandılar. Yıllar boyunca yanımda oldukları ve hayallerimi gerçekleştirmeme vesile oldukları için her ikisine de sonsuz minnettarım.

Haziran 2009'un erken saatlerinde alarmım çaldığında hava hala karanlıktı. Çantalarım toplanmış , kapının yanında bekliyordu. Onlara veda öpücüğü vermek için oğlumun odasına girdim. On yaşındaki oğlum Tyler, battaniyesini düzgünce çenesinin altına katlamış sırtüstü uyurken çok huzurlu görünüyordu. Genellikle gece boyunca aynı pozisyonda kaldı. Tyler'ın çaprazında kendi küçük köşesi olan Drew, yatağına yayılmıştı, bacakları yandan sarkıyordu, battaniyeler etrafına dolanmıştı ve yerde iki yastık vardı.

Yatak odama sessizce girdim ve kocamın kulağına veda ettim. Tek gözünü açtı ve bana şans diledi.

Logan Havalimanı'na giderken, Disney insanlarına sormak istediğim şeyleri aklımdan geçirmeye başladım. "Günde kaç saat çekim yapacaksın?" "Neyin çekileceğini ben mi seçeceğim?" "Mümkün olduğunca özgün olmak istiyorum - yazılı durumlar yok. Mümkün mü ?"

"Sonumun Jon & Kate Plus Eight gibi olmasını da istemiyorum . Tamam aşkım?"

Machine Translated by Google

Aklım gitgide uzaklaş ıyordu.

Long Beach havaalanına iniş nefesimi kesti. Gü neş yeni yü kselmiş ti ve gökyü zü pembe ve lavanta tonlarıyla fırçalanmış görü nü yordu. Heyecanım artmaya baş layınca karnımda kelebekler uçuş tu. Yalnız seyahat etmeme rağ men, ruhen bir grup melek ve sevdiklerim tarafından kuş atıldığ ımı hissettim. Dış arıdaki atlıkarıncadan bavulumu alırken ılık bir esinti yanağ ımı gıdıkladı. İ ğ neler ve iğ neler bacaklarımda yukarı ve aş ağ ı koş tu. Bu her zaman ruhların etrafımda olduğ unun bir iş aretiydi.

Normalde 405'te çok yoğ un olan trafik, sanki Tanrı ekibi yolu açmış gibi, son derece hafifti. Doğ um gü nü m için kendimi ş ımartmaya (Evet! Benim de doğ um gü nü mdü !) ve muhteş em bir otelde, Loews Santa Monica'da kalmaya karar verdim.

Check-in kontuarına doğ ru yü rü rken bir sü ite yü kseltilmeyi hayal ettim. zihnimde görebiliyordum. . . okyanusun hafif esintilerine açılan kapılar, bir balkona açılan uzun beyaz perdeler, kiraz ağ acından bü yü k bir çalış ma masası bulunan rahat bir oturma odası ve kü çü k bir mutfak.

Beni kontrol eden genç adam, orada durduğ um sü re boyunca bilgisayarına bakmakla meş guldü . Neden bana bakmıyor?

Belki gü lü msersem veya ona doğ um gü nü m olduğ unu söylersem, odayı bir ü st sınıfa yü kseltir.

Zihinsel telepatiyi bile denedim. Sıkıca konsantre oldum ve gözlerimi sımsıkı kapatıp ona olumlu dü ş ü nceler gönderdim: Yü kselt, yü kselt. . .

"Buyurun hanımefendi. 755 numaralı odadasınız. Umarım konaklamanızdan memnun kalırsınız.” Bana iki oda anahtarı verdi. Ş aş kınlıkla orada öylece durdum. Hmm, bugü n izinliyim. Belki de sadece bir temenniydi.

Yü rü mek için arkamı döndü ğ ü mde, "Hanımefendi, okyanus kıyısındaki bir sü ite yü kseltildiniz," diye duydum. hızla etrafımda döndü m. Gü lü msedi ve sanki benimle iş birliğ i yapıyormuş gibi doğ rudan gözlerimin içine baktı.

Machine Translated by Google

birisi. (Belki öteden gelen yeğenim Sean kulağına böcek takmıştır.)

Oda tam hayal ettiğim gibiydi, sadece biraz daha küçüktü. Perdeleri açtığımda gördüğüm manzara nefesimi kesti. Sağımda kötü şöhretli Santa Monica İskelesi dönme dolabı vardı. Geceleri lunaparktan gelen ışıklar odamı mavi, mor ve yeşilin göz kamaştırıcı parıltılarıyla doldururdu.

Aşağıdaki kumsalın küçük bir bölümünü kare bir çim parçası kaplıyordu. Üzerinde bir grup insan tai chi uyguluyordu. Büyüleyici hareketlerinden gözlerimi alamıyordum. Ben izlerken, sahilde daha çok insan belirdi, daha az kıyafet giydiler! Aslında, iyi kaslı bir adam olay yerine sadece mor bir tangayla geldi. . . oh, ve tekerlekli patenler. Solda bir tabela gözüme çarptı. . . kas plajı. Ahhh, şimdi
anladım. Muscle Beach'i yıllar boyunca birkaç filmde görmüştüm. Burası görülmesi ve görülmesi gereken yerdi.

Vahşi bej İrlanda bronzluğumla (yakarım, soyarım ve macunsu bir beje dönüşürüm) gün boyu sahilde takılmak istesem de, Disney toplantısına sadece birkaç saat kaldı. Çantamı yatağın üzerine fırlatıp kıyafetlerimi sıralamaya başladım. Gözlerimi vurgulamak için beyaz pantolonu bebe mavisi bir gömlekle mi yoksa kolsuz kahverengi ve siyah ince çizgili elbiseyi mi giyeyim? Bir izlenim bırakmak istedim ve pantolon ve gömleğin ütülenmesi gerekeceği için elbiseyi seçtim.

Saçmaşamı fişe taktım ve ısınmasını beklerken normalde yaptığımdan biraz daha fazla makyaj yaptım. Normalde daha doğal bir görünümü tercih ederim ama bu toplantıda onları gerçekten şaşırtmak istedim. Hatta takma kirpik takacak kadar ileri gittim. benim elim

Machine Translated by Google

ilkini takmaya çalış ırken titriyordum ve uygulamanın ortasında hapş ırmayla sonuçlandım. Burun deliğ imde bir sıra kirpik çıktığ ını görü nce ş aş ırdım! Hemen dü zelttim, saçlarımı bukle yaptım ve aş ağ ı indim.

Asansörden kendimi çekici ve kendinden emin hissederek çıktım. Lobide dururken kendimi bir film yıldızı gibi hissettim ve insanların bakış larını ü zerimde hissedebiliyordum. Hatta birkaç kiş inin benim yönü mü iş aret edip fısıldadığ ını gördü m. Ş imdi, o takma kirpiğ in icabına bakmış olduğ umdan eminim, bu yü zden elimden gelenin en iyi ş ekilde görü nmeyi baş ardığ ımı varsaymaktan baş ka çarem yoktu. Hatta ü çvale aynı anda arabamı almaya çalış tı. Tü m bu muhteş em ihtiş amın altında gerçekten bir taş ralı hödü k olduğ unu bir bilseler!

Toplantıya giderken, tanış tığ ım bir arkadaş ımdan bir telefon geldi. LA birkaç yıl önce 20th Century Fox'ta çalış an biri.

Hey, Maureen, bu Jim. Los Angeles'ta olduğ unu duydum, bugü n uğ rama ş ansın var mı? Televizyondan sorumlu baş kan yardımcısı ile tanış manı istiyorum."

Jim, merhaba! Sesini duymak çok gü zel! Avenue of the Stars'tayım. Yakındaysanız, bir sü re uğ rayabilirim. Toplantıma yaklaş ık bir saat erken geldim."

Jim gü ldü . "Bu senin ş anslı gü nü n olmalı. 2121 Avenue of the Stars'tayım. Birkaç dakikalığ ına uğ rayın."

Kader o gü n iş baş ındaydı. Adresleri bulmak için soluma baktım ve tepede bü yü k bir Tilki gördü m. Neredeyse frene bastım ve otoparka yöneldim. İ rlandalı gözleri gü lü mseyen, uzun boylu, ince kızıl saçlı Jim, geldiğ imde lobideydi. Beni hızla on yedinci kata çıkardı.

Machine Translated by Google

"Bu adamla tanış manı gerçekten istiyorum. O çok gerçekçi. Onu seveceğ ini biliyorum ve o da seni sevecek. Toplantınız hakkında size tavsiyelerde bulunabilir ve baş ka ağ larda bağ lantıları vardır." Jim köş edeki bir ofiste durdu ve kafasını içeri uzattı. Bana baktı ve kocaman bir İ rlandalı gü lü msemesiyle "Hadi içeri," dedi.

Kırklı yaş larının sonunda veya ellili yaş larının baş ında uzun boylu, yakış ıklı, ş ık giyimli bir adam yanıma geldi. "Merhaba, ben Stephen," dedi. "Seni tanımıyor muyum?"

Bu adam hakkında anında bir aş inalık oluş tu. Ben de hissettim. Disney toplantısını sordu (Jim onu doldurmuş tu). Gayri resmi tanış ma ve selamlaş manın yaklaş ık beş dakikasında, konuş mayı bitirmek için elini kaldırdı. Eliyle çenesini ovuş turuyordu ve derin dü ş ü ncelere dalmış a benziyordu.

Maureen, Fox için yeni bir talk show çekiyoruz. Tekrar eden özel bir konuk olarak orada olmanı istiyorum. Otuz bölü m çekmek için gelecek hafta geri gelebilir misin?

Sanırım sandalyeden kaydım ve neredeyse elbisemi yırtıyordum. Vay canına! Vay canına! Havalı görü n. Aklını baş ına al.

"Çocuklarım gelecek hafta tatilde, bu yü zden sadece bir tanesini çekebilirim. gü n. Bir gü nlü k çekim uygun olur mu?"

Stephen bir an duraksadı. "Eminim bu harika olur. Yapabileceğ in her ş ey benim için sorun değ il. Aileni ilk sıraya koyduğ una sevindim. Senden hoş landığ ımı biliyordum. Bir gü nde sekiz bölü m çekebilir ve kısa sü rede ailenizin yanına dönebilirsiniz."

Stephen'a sarıldım ve bana ilk televizyon fırsatımı verdiğ i için ona teş ekkü r ettim. Jim ve ben ağ zımız açık bir ş ekilde toplantıdan çıktık.

agape

Machine Translated by Google

Jim, "Fox'ta geçirdiğim onca yıl boyunca," dedi, "Bir toplantıya gidip selamlaşmak için giden ve sendikalı bir program için teklif veren birini hiç görmedim." Yüzündeki şok paha biçilemezdi. "Az önce orada ne oldu?"

İkimiz de sabahın geliş güzelliğine gülerken, yanımda Jim ile neredeyse arabama atladım. Bana harika bir ayı kucaklaması yaptıktan sonra iki omzumu da tuttu, gözlerimin içine baktı ve "Disney toplantında bitir Maureen. Seni hepimizin sevdiği kadar sevecekler."

Disney/ABC stüdyolarına yaklaştığımda gözlerim fal taşı gibi açıldı. Büyük boy bir garaj büyüklüğündeki klasik bir Mickey Mouse figürü gülümsedi ve sihirli asasını bana doğru salladı. Fotoğraf makinem için cüzdanımı karıştırdım, buldum ve sonra Mickey'e odaklandım.

"Üzgünüm bayan, fotoğrafa izin verilmiyor," dedi güvenlik görevlisi, görünüşe göre birdenbire.

Bir türşüçiş lemiş gibi yerimden sıçradım.

"Kameranızı kaldırmalısınız," diye devam etti. "Sana ihtiyacım var Ehliyet ve görmek için burada olduğunuz kişinin adı."

Zihnim tamamen boş aldı - bir mamut beyin osuruğu. Hayatım boyunca, başkan yardımcısının adını hatırlayamadım - son birkaç hafta içinde sayısız konuşma yaptığım bir kadın. Yüzüm utançtan kıpkırmızı oldu (medyum olmam gerektiği gerçeğinden bahsetmiyorum bile!).

Adı için beynimi harap ederken ehliyetimi aradım.
Görevli bana biraz şüpheyle baktı ve ona ehliyetimi uzatırken titreyen elimi fark etti. Tam benden vazgeçeceğini düşünürken, onun adı aklıma geldi. "Elaine Metaksas!"

ağzımdan kaçırdım

Machine Translated by Google

Bilgisayarını kontrol etti, sonra beni park alanına yönlendirdi ve beş inci kata çkmak için binaya girdikten sonra resepsiyon masasına bakmamı söyledi.

Park ettim ama arabamdan inmeye pek hazır değ ildim. Dikiz aynasında rujumu yeniden sü rdü m, kirpiklerimin yerleş imini kontrol ettim, saçmı biraz kabarttım ve sonra birkaç dakika derin, temizleyici nefesler alarak orada oturdum. . . Ş ey, nefes almaya çalış ıyordum.
Gerçek ş u ki, zar zor yapabildim. "Nefes al, nefes al. ABC binasındayım!"

Kü çü k bir dua ederek tü m meleklerim, rehberlerim, merhum sevdiklerim, azizlerim, Tanrı, İ sa, Meryem ve merhum Shetland çoban köpeğ im Jillian'dan bu toplantıda bana eş lik etmesini ve sorunsuz geçmesine yardım etmesini istedim. Dua ettikçe kendime olan gü venimin arttığ ını hissettim. Sonra cesurca arabadan indim ve binaya doğ ru yöneldim, ardından ruh çevremle birlikte.
Beş inci katta asansör açldığ ında neş eli görü nü ş lü bir kadın kabinin duvarına yaslanmış bir meslektaş ıyla konuş uyordu. Bana baktı ve gözlerimiz kilitlendi. Onun huzurunda anında kendimi rahat hissettim ve buluş acağ ım kiş inin o olmasını umdum.

Maureen mi? Elaine. Seni tekrar görmek çok gü zel!" Doğ al içgü dü m ona sarılmaktı ama elini sıkmak için uzandım.
Elaine'in asistanı Arielle bana bekleme alanını gösterdi. Kü çü k, sert kanepelerden birine oturduğ umda baş ım zonklamaya baş ladı.
Buluş acağ ım insanlar için ruh sevenler benimle iletiş im kurmaya baş ladı:
"Merhaba Sarış ın. Ben Ryan'ın bü yü kbabasıyım. Ona burada olduğ umu söylediğ inden emin ol, tamam mı? Hey, ben onun bü yü kannesiyim Mary.
Eminim benimle konuş mayı tercih ederdi. Lü tfen ona dualarını duyduğ umu söyle."

Machine Translated by Google

Ellerim terlemeye başladı ve kalp çarpıntılarım başladı. Ağzım Sahra kadar kuruydu. Dar elbisemin içinde zar zor hareket edebiliyordum. Midem yüksek sesle guruldamaya başladı. Lütfen, Tanrım, gaz kabarcıklarım olmasına izin verme. Kıyafetim çok dar ve korkarım bu malzeme alev geciktirici değil.

Daha önceki ağ toplantılarında kullandığımız bir LA yetenek ajansıyla bağlantım nedeniyle, bu toplantı için temsil edilmek üzere ulaştım. Uzun boylu, genç, otuzlu yaşlarında bir ajan olan Chris, oturması için Disney ofislerine gönderildi. Tam o sırada geldi.

"Üzgünüm geciktim. Eski ABC ofislerine gittim. Bina değiştirdiklerini fark etmemiştim," dedi Chris, bekleme alanında bana yaklaşırken alnından damlayan ter damlalarıyla nefes nefese. "Yapacağımız şey şu. Arkama yaslanıp söyleyeceklerini dinleyeceğim. Yaptıklarınla onları büyülersin, toplantıdan sonra konuşuruz."

Arielle koşeden başını uzattı. "Senin için hazırız.
Lütfen beni takip edin."

Elaine'in ofisine götürüldük. Pembemsi kırmızı kanepenin bir köşesini tuttum ve dikkatlice oturdum. Chris yanıma oturdu. Sağımdaki sandalyede oturan kişi gülümsemeye devam etti ve hızla ayağa kalkıp kendini tanıttı. Aman Tanrım , tıpkı Perez Hilton'a benziyor diye düşündüm .

"Merhaba, ben Ryan, Elaine ile çalışan bir yapımcıyım." ağzım düştü ve gözlerimi devirdim.

"İyi misin? Sorun nedir?"

"Büyükannen ve büyükbaban bekleme alanında benimle takılıyordu. Büyükannenin adı Mary mi?"

Machine Translated by Google

Nefes aldı ve göğ sü nü tuttu. Ela, yavru köpek gibi gözleri doldu.
Yavaş ça evet anlamında baş ını salladı.

Eğ ilip kolunu tuttum. "Sana daha sonra onlar hakkında daha fazla bilgi vereceğ im. O gü çlü bir kadın," diye fısıldadım kulağ ına. Ryan'ın sağ ında oturan kadın, Rebecca, Ryan'a fısıldadıklarımı duyduğ unda gergin bir ş ekilde kıkırdamaya baş ladı.

Elaine hemen konsept hakkında konuş maya baş ladı.

"Seninle çalış acağ ımız için çok heyecanlıyız, Maureen. Ağ larımızdan birini daha fazla belgesel drama ve realite televizyonu içerecek ş ekilde değ iş tiriyoruz. Ağ ın yeni dizisi için bir amiral gemisi ş ovu için mü kemmel bir seçim olduğ unuzu dü ş ü nü yoruz. Hayatınızı nasıl yaş adığ ınızla çok ilgileniyoruz - anneliğ i, hayır iş lerinizi ve özellikle de geniş , birbirine sıkı sıkıya bağ lı İ rlandalı-Katolik ailenizi dengelemek. Bu zor zamanlarda pek çok kiş iye umut verebileceğ inizi biliyoruz."

Kapı hızla açıldı ve içeri kısa boylu, gözlü klü bir adam girdi. Acelesi var gibiydi. Elaine ve Ryan oturdular ve gergin bir ş ekilde koltuklarında ilerlediler. Hmmm, bu önemli biri olmalı. Acaba John Lennon'a benzediğ ini biliyor mu?

"Ben David'im." Elini tereddü tle bana uzattı. Onu kapmak ve "Boo!" Diye bağ ırmak için cazip geldi. Gü naha direndim. Gü lü msedim ve kendimi tanıttım.

Elaine devam etti. "David, ben de Maureen'e kendi ş ovu fikrimizi ve ağ ımıza katılması için ne kadar heyecanlı olduğ umuzu anlatıyordum."

David hakkında pek iyi bir ş ey okuyamadım. Sandalyesinde geriye yaslandı, kalemini çiğ niyor ve bana bakıyordu. ayağ a kalktım ve aldım

Machine Translated by Google

kollarımı sallayarak, etrafta zıplayarak ve sadece aptal benliğim olarak hayatımda bir gün boyunca onları.

David koltuğunda öne doğru eğildi ve sonunda konuştu. “Neden sen Bir TV programı ister misin, Maureen?”

Ne? Düşündüm. Ben? Bir TV programı? Neden bir gösteri istedim? Beni istemediler mi? Tam tersi değil mi? Hızlı düşün. Hayır, bekle, düşünme. Nefes al, kalbine uzan ve sadece gerçeğini söyle. Bu gümbürtü sesi de ne? Oh, kalbim göğsümde çarpıyor. İşte gidiyor . . .

Öne doğru eğildim ve doğrudan David'in nazik gözlerine baktım. “Mümkün olduğu kadar çok insana ulaşabilmek, onlara yardım edebilmek ve ihtiyaç duydukları yerlere umut tohumları ekebilmek için kendi şovumu yapmak istiyorum. Çok fazla acı, keder ve umutsuzluğun olduğu bir dünyada öğretmen olmak istiyorum. İnsanlara bu fiziksel bedenden çok daha fazlası olduğumuzu göstermek istiyorum, böylece her günü son günleriymiş gibi yaşayabilsinler. İnsanların kendi hayatlarını incelemelerini ve bedelini ödemenin, affetmenin, gülmenin, aile olarak bir araya gelmenin ve yan komşunun yardıma ihtiyacı olabileceğini anlamanın ne kadar önemli olduğunu bilmelerini istiyorum.”

Odadaki herkes sonsuza dek gibi gelen bir süre boyunca sessiz kaldı. BEN David'e doğru yürüdü.

David, başkalarına geri vermek için ne yaptığını kendine sor. Yeterli mi? Her şey ne kadar arabamız olduğu veya garaj yolumuzda ne kadar araba olduğu ile ilgili değil. Gerçekten neden burada olduğumuzu anlamak, yeniden neşe bulmak ve gidene kadar elimizden gelen en iyi hayatı yaşamakla ilgili.”

David'in gözleri büyüdü. Koltuğuna geri otururken bacak bacak üstüne attı ve içini çekti. Yavaşça gülümsemeye başladı ve gözleri parladı. Sanki hayatın anlamını yeni keşfetmiş gibi gözlerinde bir pırıltı görebiliyordum.

Boğazını temizledi ve yumuşak bir sesle, "Tamam. Teşekkür ederim."

Machine Translated by Google

David ayağa kalktı ve bana sarıldı. Beni tamamen şaşırttı. Sıcaklık vücudumu tepeden tırnağa doldurdu ve o anda kendi aydınlanmamı yaşadım. Bunlar birlikte çalışmak istediğim insanlar. Tanrı'nın bana onların benim için uygun olduğunu söylediğini biliyordum.

Ağ için para kazanmaları gerektiği kadar, sezgilerim bana burada iş başında daha yüksek bir güç olduğunu söyledi. . . herhangi bir ağ başkanından daha büyük biri.

Kendi realite televizyon programımı için ABC/Disney ile dört yıllık bir anlaşma imzaladım. Sonuçtan çok memnun kaldım. Haziran 2010'da Ghost Whisperer'ın baş yapımcıları Ian Sander ve Kim Moses, gösterimin baş yapımcılığını üstlenmek için ABC Media Productions ile bir anlaşma imzaladı. Hala o konuda kendimi çimdikliyorum.

Büyük Disney toplantımdan bir hafta sonra, başkan yardımcısıyla son görüşmemde taahhüt ettiğim Fox için sekiz bölümü çekmek üzere Boston'dan Los Angeles'a döndüm. Sözleşmem yalnızca realite televizyonuna özel olduğundan, bu görünümü Disney aracılığıyla temize çıkardım.

Fox stüdyo arsasına kadar arabayla gelip adımı vermek ve beni içeri almak için küçük kolu kaldırmak çok gerçeküstüydü. Sabah 9'da hava kavurucu sıcaktı. Arabayı park ettim ve saç ve makyaj için gelmem söylenen binaya gittim. İçeri girdiğimde, personel beni koridordan küçük bir odaya yönlendirdi. Odaya girdiğimde her yerde Yargıç Toler ile Boşanma Mahkemesi tabelaları vardı. Yanlış yerdeydim. Evet, artık herkesi duyabiliyordum: Medyumun kaybolduğunu ve kayda geç kaldığını duydunuz mu? Ne yuh!

Arka kapıdan gizlice çıktım ve otoparkın karşısındaki başka bir binaya gittim. Yolumu bulmama yardım etmeleri için koruyucu meleklerime dua ettim. Kafamda "Bina 11'e git" diye duydum.

Machine Translated by Google

Çift camlı kapıları açtığımda, bir kadın yanıma koştu ve "Sen medyum Maureen misin? Saç ve makyaj için on dakikamız var. Lütfen benimle koş." Koluma girdi ve uzun bir koridorda koşmaya başladık. Saç ve makyajdan geçtim. Elinde telsiz tutan uzun boylu, kel bir adam kolumdan tuttu ve beni başka bir odaya götürdü.

Burası senin soyunma odan, Maureen. Birşeye ihtiyacın varsa bileyim. Yapım asistanlarından biriyim. Lütfen banyoda asılı olan kıyafetlerden birini giyin, beş dakika içinde sizi almaya geleceğiz. İlk bölümünüz on dakika içinde başlayacak.

Soyunma odam muhteşemdi! Arka duvarda uzun, pelüş kahverengi bir kanepe sıralanmıştı ve odanın köşelerini iki koyu kahverengi, büyük boy deri koltuk dolduruyordu. Masa çeşitli atıştırmalıklarla kaplıydı ve içecekler. Sonrası için cüzdanıma birkaç granola bar doldurdum.
Kendimi bir rüyada gibi hissettim. Dışarı bakmak için kapıyı açtım ve içeri girerken gözden kaçırdığım bir şeyi gördüm. Kapının üzerinde şu yazı vardı: Maureen Hancock, bilirkişi. Ne hakkında bilirkişiydim? Belki de bu bir hataydı.

Hemen üzerimi mor bir üst ile güzel bir açık gri pantolon giydim. Kolyemi takarken kapı büyük bir gürültüyle çalındı.

"Beş te gidiyoruz. Şimdi sana ihtiyacımız var!"
Kapıyı açtım ve koşmaya başladım. Buradaki hız bu gibi görünüyordu. Bodrum katına birkaç kat merdiven indirildim.
Setin arkasında sahne, ışık, ses ve prodüksiyon alanları vardı.
Kısa, koyu saçlı bir kadın, arka tarafıma eski bir Sony Walkman'e benzeyen küçük bir kutu takarak beni hemen ses için ayarladı. Gibi

Machine Translated by Google

kordonu gömleğimin önünden geçiriyordu, ona bir soru sormak için cesaretimi topladım.

"Bu şov ne hakkında zaten?" Yaptığı şeyi bıraktı ve sanki iki kafam varmış gibi bana baktı.

"Sana gösterinin konseptini kimse söylemedi mi?"

"Hayır," diye cevapladım mahcup bir şekilde.

"Evlenmeye hazır olduklarını düşünen ancak endişeleri olan nişanlı çiftlerle ilgili. İlişki uzmanı Dr. Michelle Callahan onları sorgular ve hazır olup olmadıklarına karar verir. Hangi konuda uzmansın?"

"Ölü insanlarla konuşuyorum," diye fısıldadım.

"Eh, o kadar özel değil mi?"

Yani, televizyondaki ilk deneyimim bir çeşit tanışma randevusu gibiydi. Ne yaptığım, kiminle tanıştığım veya sonucun ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Programın sunucusu tarafından adımı anons edene kadar psişik anahtarım kapalıydı. Gözlerimde parlak ışıklar parladı ve kameralar bana odaklanmak için hareket etti. Seyircilerin en ön sırasında oturuyordum. İlk kez ulusal çapta yayın yapan bir televizyon programı için çekildiğimi düşünürsek nispeten sakin hissettim.

"Uzman tanık" olarak yer aldığım bölümlerin her birinde bir çift, sevdikleri birinin kaybıyla uğraşıyordu. Duruma biraz ışık tutmam ve ötesinden mesajlar vermem istendi.

Doğrulamalarım her seferinde daha da güçlendi.

Gösteri, birkaç test pazarı şehrinde birkaç ay yayınlandı.

Amerika Birleşik Devletleri çevresinde. Evdeki tüm arkadaşlarım ve ailem için kendi "Hollywood" izlememi yaptım. Gösteri daha sonra üç ay daha alındı, ancak ilk sezonundan sonra iptal edildi. BEN

Machine Translated by Google

Bölümlerim yayınlandıktan sonra ülkenin dört bir yanındaki izleyicilerden yüzlerce e-posta aldım. İnsanlar, vefat eden sevdikleriyle bağlantılar ve ilişkileriyle ilgili psişik tavsiyeler arıyorlardı.

Sabır! Bu benim için kolay bir ders değil çünkü hayatın benim zamanlamamda olmasını tercih ederim. Ama ilahi zamanlamanın genellikle kazandığını fark ettim. (Hayır, her zaman kazandıran olsun.) Gerçekten heyecanlandığınız bir hayaliniz olduğunda, gerçekleşeceğine inanmak ve güvenmek zor olabilir. Ancak perde arkasında bilmediğimiz ve hakkında hiçbir şey yapamayacağımız çok şey oluyor. Beklemek zorundayız. Ve beklerken, arzularımız hakkında daha da netleşme fırsatımız var. İstediğinizden daha azına razı olmayın. Evrene, hayalinizi sizin için mükemmel bir şekilde şekillendirme fırsatı verin. Her zaman olacak. . . ondan vazgeçmediğin sürece. pes etme!

Bir bambu ağacının büyümesini düşünün. Herhangi bir büyümenin ortaya çıkması genellikle toprakta tam üç yıl alır. Bu süre zarfında, kökleri yerin derinliklerinde büyüyor. Sonra, sanki sihirle, ağaç yirmi dört saatlik bir süre içinde dört fit büyüyebilir!

Gördüğün bir rüyayı düşünün. Meyve verdiğine dair herhangi bir işaret görmediğiniz için ondan vazgeçtiniz mi? Yoksa birisi sana bunun boş bir rüya olduğunu, deli olduğunu mu söyledi? Başka biri sana hayalinin yürümemesi için yüzlerce neden söyledi mi? Kimsenin rüzgarınızı yelkenlerinizden almasına izin vermeyin.

Machine Translated by Google

Hayalinizin nasıl görü ndü ğ ü ve nasıl hissettirdiğ i konusunda daha net hale geldikçe, gerçekleş eceğ ine gü venin. Henü z ortaya çkmamış olmasındansa arzunuza odaklanın. Olacağ ına gü ven! Sana inanıyorum.

Machine Translated by Google

12

Medyum Çocuklar

Ben çocukken, yatak odamda ruhları görmek ve duymak ve evimde dolaş mak her gece meydana gelen bir olaydı. Çoğ u zaman, o sırada kız kardeş im eve dönerken hastaneye geri götü rü leceğ im korkusuyla bu karş ılaş maları kendime saklardım. Yaş adıklarım hakkında konuş acak kimsenin olmadığ ı bir çocukken yalnız bir yerdi.

Ruhlar ilk ortaya çıkmaya baş ladığ ında ihtiyatlı bir ş ekilde merak ettim. Aynı odayı paylaş tığ ım Patrice ve Sarah kız kardeş ler, "hayaletler" geldiğ inde derin uykuda olurlardı. Hastanede çok fazla zaman geçirdiğ im için uykum dü zensizdi ve sü rekli bölü nü yordu. Gü rü ltü ye ve harekete aş ırı duyarlıydım.

Ailem ve kardeş lerim vizyonlarımı görmezden geldiğ inde veya onları kurş un boya zehirlenmesi için aldığ ım ilaçlara bağ ladığ ında ruhlardan bahsetmeyi bıraktım. Geriye dönü p baktığ ımda, keş ke biri bana neler olduğ unu açıklasaydı. Ş imdi, genç ken komada olduğ um ve ölü me bu kadar yakın olduğ um için diğ er tarafa bir portal açtığ ıma inanıyorum.

Bugü n konuş an psiş ik veya hassas çocukların sayısına hayret ediyorum. Bu çocukların benim çocukken yaptığ ım gibi hediyelerini kendilerine saklamadıklarını bilmek beni mutlu ediyor. Çocuğ unuzun baş ına gelenleri anlamasına yardımcı olmanın ilk adımı, ebeveyn olarak sizin bunu kabul etmeniz ve anlamanızdır. Psiş ik veya hassas çocuklarla ilgili yü zlerce kitap ve ayrıca Psiş ik gibi televizyon programları var.

Machine Translated by Google

Çocuklar: Açıkça tartışılan ve ebeveynlerin sezgisel veya yetenekli çocuklarına rehberlik etmelerine yardımcı olan Paranormal Çocuklar . Psişik fenomeni ve doğaüstü olayları tartışmak bugün benim gençliğimden çok daha yaygın.

Yıllar boyunca yaptığım iş boyunca, çok hassas ve sezgilere veya vizyonlara açık, inanılmaz yetenekli bazı çocuklarla tanıştım. Aslında, çoğu çocuğun çok güçlü bir psişik duyusu vardır, ölen sevdiklerini, özellikle de onlarla hiç tanışmamışlarsa, sıklıkla görür (durugörü) ve işitir (durugörü). Ufaklığınız kaç kez hayali bir arkadaşı olduğundan bahsetti? Çocuğunuza bu arkadaş hakkında sorular sorun, örneğin: "Arkadaşınızın adı ne? Neye benziyorlar? Sana bir şey söylüyorlar mı?"

Cevaplara şaşırmış olabilirsiniz. Belki de "hayali arkadaşları" aslında ruhen sevilen biridir.

Müşterilerimin çoğu bana çocuklarının odanın köşesinde birini gördüklerini söylediklerini ve çocuğun sebepsiz yere gülümseyebileceğini söyledi. O "biri" çocukla oynayan ya da onu güldüren bir ruh olabilir.

Doğal olarak, çocuklar büyüdükçe, sesler duymanın ya da hayali insanlar görmenin kabul edilemeyecek bir şey olduğunu hissederler. Pek çok insan, bu yeteneğe sahip olmanın tuhaf, korkutucu ve hatta çılgınca olduğunu düşünmeye şartlandırılmıştır. Ancak sezgi, vizyonlar ve psişik yetenekler - hepsi de psişik duyunun parçalarıdır - Tanrı vergisi bir armağandır ve her bireyde doğuştan bulunur. Korkmak ve korkmak yerine çocuklarına ve kendilerine bu yeteneği benimsemeyi veya kontrol etmeyi öğretmek ebeveynlerin elindedir.

Birinci sınıfa başladığımda yeni arkadaşım Debbie'ye geceleri beni ziyarete gelen insanlardan bahsettiğimi hatırlıyorum. sırada biz oturuyorduk

Machine Translated by Google

girintideki bü yü k bir meş e ağ acına. Yü zü me gü ldü ve oyun alanından bağ ırdı, “Maureen'in evinde hayaletler var! Kaçmak!" Sınıf arkadaş larımdan bir grup ayağ a kalktı ve ciyaklayarak benden kaçmaya baş ladı. Bir hafta kadar kimse yanıma gelmedi. Dış lanmış gibi hissettim - bitlerim varmış gibi. Her gü n hasta numarası yaptım ve sırf eve gidebilmek için hemş ireye giderdim.

Ruhla ilgili vizyonlar gören ve karş ılaş an çocuklarına nasıl yardım edeceklerine dair rehberlik isteyen ebeveynlerden sık sık e-postalar alıyorum. Yakın zamanda aldığ ım bir e-posta örneğ i:

Maureen, lü tfen bana yardım et. Çocuklarım gelip geçenleri görü yor. Kızlarım bir ş eyler görebilir; ü çü zler ve henü z dokuz yaş ındalar. Sadece iyi ruhlar gördü klerinden emin olmak istiyorum. Kızlarımdan biri bugü n bir kadın gördü ve onu tarif etti; Kim olduğ u hakkında hiçbir fikrim yok. Kızım gördü klerini veya mesajların ne olabileceğ ini nasıl yorumlayacağ ını bilmiyor. Kızlarım, baş larına gelenler yü zü nden biraz korkmuş durumda. Herhangi bir ş ekilde yardımcı olup olamayacağ ınızı bana bildirin, lü tfen.”

Sırf kendinizi tamamen tü kenmiş hissettiğ iniz için çocuğ unuzun bunu bilmesine gerek yok. Çocuğ unuzun ruhla gerçek karş ılaş malar yaş adığ ını kabul edin. Onlara bir ş eyleri hayal etmediklerini ve yalnız olmadıklarını söyleyin. Diğ er birçok çocuğ un da hassas olduğ unu söyleyerek kendilerini normal hissetmelerine yardımcı olun.

Psiş ik bir olay meydana geldiğ inde kendilerini özgü rce ifade etmeleri için onları teş vik ederek bu yeteneğ i benimsemelerine yardımcı olun. “Bugü n babamı gördü n mü ? Siz ikiniz ne hakkında konuş tunuz? Komik bir ş ey söyledi mi veya yaptı mı?”

Machine Translated by Google

Çocuklarınız yetenekleri hakkında üzgün veya korkmuş görünüyorsa, bunun hakkında konuşun. Onlara, "Hissettiklerinizle ilgili sizi en çok ne korkutuyor? Ruhlar sadece geceleri mi gelir yoksa gündüzleri mi görürsün onları?"

Geceleri ruh veya enerjinin onları uyandırdığını fark ederseniz, çocuğunuzla kontrol hakkında konuşun. Psişik yetenek bir elektrik düğmesi gibi olabilir ve doğru rehberlikle çocuğunuza çok bunaltıcı olduğunda onu kapatması öğretilebilir. Onlara, "Melekler tarafından korunuyorsunuz. Tüm meleklerden gelip sizi sarmalarını isteyin. Baş melek Aziz Mikail sizin koruyucunuzdur. Ona ihtiyacın olduğunda onu ara. Ruhlara, sizi rahatsız ediyorlarsa sizi rahat bırakmalarını söyleyin. Kesin bir şekilde söylemeye çalışın ve korkmamak için elinizden gelenin en iyisini yapın. Ruh muhtemelen onları hissedebilmenden hoşlanıyor, bu yüzden sen çok özel olduğun için uzanıyorlar."

Birden fazla çocuğunuz varsa, en derin yeteneklere sahip olanın aşırı duyarlı çocuğunuz olduğunu fark edebilirsiniz. Bu çocuk genellikle ailenin barışı koruma görevlisidir, diğer çocukların akın ettiği, mazlumun yanında olan çocuktur.

Bu benzersiz yetenekleri kendi çocuklarımda tanıyorum. Tyler ve Drew, özellikle küçükken kuzenleri Sean'ı görmekten bahseder ve ne yaptığını ayrıntılı olarak anlatırlardı. Birkaç yıl önce, kavurucu bir yaz öğleden sonra, çocuklar ve ben mezarlıkta Sean'ın ailesiyle buluşmak için yürüyüşe çıktık. Sean'ımızın gerçekten "orada" olmadığını biliyoruz - aslında bizimle "ziyarete" geliyor!

O yaz günü evime döndüğümüzde bu çok netleşti. Sean'ın ebeveynleri Rosie ve John ve kız kardeşi Stassia bizimle geldi. Tyler ve Drew yerde oynarken hepimiz sıcaktan bitkin düşmüş halde kanepeye yayılmıştık. rastgele sordum

Machine Translated by Google

Tyler, eğer Sean'ı görmüş se. Tyler, Sean'ı fiziksel olarak tanıyordu ve aniden Sean'ı ruhen de tanıdığı belli oldu. Ve o anda Tyler cevap verdi, "Evet, Rosie, Stassia ve Ally'ye (köpek) turta atıyordu."

Hepimiz nefes nefese kaldık, "Ne?" Rosie, John ve Stassia kanepeden fırladılar. Tyler/Sean, o gün erken saatlerde Rosie ve John'un evine gelen birinin sözlerini tekrarlıyordu.

Daha o sabah, UPS kuryesi bir paketi bırakmak için kapıya geldi. Evleri düzenli olarak mektuplar, çiçekler, yiyecekler ve Sean'ın toplumdaki çocuklara yardım eden burs fonuna yapılan bağışlarla doluydu. UPS şoförleri aileyi çok iyi tanıyordu ve John'la özellikle arkadaş canlısıydı.

Üçyetişkin o sabah John'un ön verandasında konuştu. UPS şoförü de oğlunu yıllar önce fiziksel olarak kaybetmişti ve onların kederiyle ilgiliydi. Yardım etmek isteyerek, heyecanla ve nezaketle önümüzdeki birkaçay içinde Sean için bir bağış toplama etkinliğine ev sahipliği yapma fikrini teklif etti. o öyleydi birkaçyüz ila bin kişinin katılacağını umarak belediye binasında yapacaklar. Henüz kesinleşmediği ve önce kasabanın onayını alması gerektiği için Rosie ve John'a planını gizli tutma sözü verdirdi. Rosie ve John sessizce başlarını sallayarak kabul ettiler. "Kimseye söylemeyeceğiz."

Eve geri dönmeye başladılar, John aniden seslendi, "Hey, zaten orada ne yapacağız?"

UPS sürücüsü, "Şehirde suratıma turta atmak isteyecek yeterince insan olduğunu düşündüm. Onlardan on dolar alacağım."

Çocuklarım sık sık Sean hakkında sanki hala bizimleymiş gibi konuşurlardı. Bunu açıkça yapabildiler çünkü onlara ruhun veya

Machine Translated by Google

ruh fiziksel bir geçiş ten sağ kurtulur. Yaş landıkça Sean'la sohbetleri azaldı ama ahirete olan inançları ve merakları devam ediyor.

Kü çü k oğ lum Drew ölü m ve ölmek hakkında pek çok soru soruyor. Ölü me olan hayranlığ ının kaygıya neden olduğ undan endiş eleniyorum. Geçenlerde ona yatmadan önce kitap okurken bü yü k, meraklı, yaban mersini gözleriyle bana baktı ve "Anne ya ölü rsen? Hâlâ burada olduğ unu nasıl bileceğ im?"

Uzanıp ona çok sıkı sarıldım. Kulağ ına fısıldadım: "Hala burada olduğ umu bileceksin çü nkü sana göstereceğ ime söz veriyorum. Kafanın içinde sana rehberlik eden sesimi duyacaksın. Rü yalarına geleceğ im. Sana ş arkılar çalmak için mü ziğ i ve yanağ ını okş amak için rü zgarı kullanacağ ım. Hiç beklemediğ in bir anda adını söyleyeceğ im."

"Anne sen ölemezsin. Sana ihtiyacım var. Evlendiğ imde benim mahzenimde yaş amanı istiyorum."

Onu tutmaya devam ettim ve ölü mü n bir son olmadığ ına dair gü vence verdim ve ş u anda bunun için endiş elenmesine gerek yoktu. Koluma sarılarak uykuya daldı.

Arkadaş ım Noelle'in sü rekli ruhlar gören on iki yaş ında sezgisel bir kızı var. Maddie, yeteneğ ini kucaklayarak ve ruhlardan korkmamayı öğ renerek çalış ıyor. Geçenlerde biraz rehberlik için bana ulaş tı. Biraz daha genç ken, sadece vefat etmiş akrabalarını görü yordu. Ş imdi, annesiyle arabadayken bile tanımadığ ı insanlarla ilgili vizyonları var. Onları yolun kenarında otururken, bir ağ acın arkasından baş larını uzatırken ve spor karş ılaş malarında görecek.

Baş ka bir kü çü k çocuğ un kendini normal olarak tanımasına ve hissetmesine yardımcı olması umuduyla Maddie'den hikayesini paylaş masını istedim. İ ş te Maddie'nin hikayesi, onun içinde

Machine Translated by Google

kendi kelimelerim:

Ben üç yaşındayken dedem vefat etti. Benim büyükbabam ve ben çok yakındık. O gittikten yaklaşık bir yıl kadar sonra beni ziyarete gelirdi. Annem, hepimizin mutfak masasında oturduğumuz günü asla unutmayacağını söylüyor. Ona büyükbabamın küçük kardeşimi nasıl çok yakışıklı ve çok güzel bulduğunu anlattım. Annem, ailemin geri kalanını boş ver, ona anlatma şeklime -sanırım tam olarak büyükbabamın sözlerini kullanarak- ve küçük erkek kardeşimle hiç tanışmadığı için biraz şaşırmış görünüyordu. Ama onu görebiliyordum. Onunla konuşabilirdim. Annem bana bu sözleri nereden aldığımı sorduğunda, sadece gülümseyerek gökyüzünü işaret ettim ve büyükbabamın bulutların içinde bana bunları anlattığını söyledim. Yaklaşık beş yıl sonra büyük büyükannem vefat etti. O gittikten sonraki hafta sonu hastaydım. O sırada yanımda oturan sallanan sandalyede onu gördüm. Pazar günü Super Bowl'du. Ninem bir Super Bowl

Annem beni kontrol etmek için yukarı geldiğinde, büyük büyükannemle konuştuğumu duydu. Ninemin söylediklerini ona anlattım. Nana bana iyi olduğunu ve büyük büyükbabamla birlikte olmaktan mutlu olduğunu söyledi. Ondan sonra arada bir tanıdığım bir akrabamı görür ve aileme söylerdim. Son birkaç haftadır kimsenin göremediği insanları ve hayvanları görüyorum. Nerede olduğum önemli değil; alışveriş merkezinde, sokakta yürürken, oturma odamda veya arkadaşımın evinde. Beni buluyorlar.

Ailemin çoğu hassastır ve benim için "hediyeye" sahip olmak çok heyecan verici. Ama bazen bir şeyi gördüğümde etrafta insanlar oluyor ve gerçekten bir şey söyleyemiyorum. Maureen'in bana verdiği bir ipucu çok yardımcı oldu. "Kontrol sende olan sensin.

Machine Translated by Google

Bazen 'Git buradan' diyen kiş i sen olmalısın. Ş u anda seni istemiyorum.'" Neler yaş adığ ımı anlayan ve bununla baş a çkmama nasıl yardım edeceğ ini bilen insanlarla bir ortamda bü yü dü ğ ü m için çok ş anslıyım.

Çocuklarda psiş ik yetenekler birçok ş ekilde kendini gösterir. Çocuklarda gördü ğ ü m en yaygın yetenekler durugörü , durugörü ve telepatidir. Duyarlı çocuklar hissetme (durugörü), görme (durugörü) ve bir baş kasının dü ş ü ncelerini alma (telepati) eğ ilimindedir.

Hissetme yeteneğ i aynı zamanda empati yeteneğ i olarak da bilinir. Bu, bu psiş ik duyarlılığ a sahip bir kiş inin, hayvanlar ve hatta ruhlar da dahil olmak ü zere baş kalarının fiziksel duygularını hissetme, hissetme ve ü stlenme yeteneğ ine sahip olduğ u anlamına gelir.

Çocukken çok empatiktim. Mahalledeki diğ er çocuklar kickball ve saklambaç oynarken, arkadaş ım Jackie ve ben yerel huzurevinde gönü llü olduk. Henü z on bir yaş ındaydık. Her zaman kendimi o kadar kötü hissetmiş tim ki, bu yaş lı insanların birçoğ unun onları ziyaret edecek kimsesi yoktu. Odaya girdiğ imizde gözleri parlıyordu.

Hassas çocukların ebeveynlerinin, çocuklarının bu yetenekleri anlamalarına ve geliş tirmelerine yardımcı olabilmeleri için çeş itli psiş ik yetenek tü rleri hakkında ellerinden gelen her ş eyi öğ renmeleri yararlıdır. Benden kabul edin, bilinmeyene karş ı kendi korkularınız nedeniyle yardım çağ rılarını görmezden gelmeye çalış ırsanız, çocuğ unuz kendini yalnız ve yalnız hissedecektir.

Çocuklarınızın ölü mü anlamalarına yardımcı olun. Onlara ölü mü n bir son olmadığ ını söyle; bu sadece bir yerden baş ka bir yere geçiş , bir nevi

Machine Translated by Google

mutfaktan oturma odasına yürümek. Birisi öldüğünde, olan tek şey, sadece form değiştirmeleridir. "Gitmiş" değiller; basitçe dönüştürülürler. Fiziksel bedenden daha süptil enerji bedenine geçiş yaparlar. Çocuklara basitçe insan vücudundan melek bedenine dönüştüklerini söyleyebilirsiniz.

Bir çiçeğin hayatını hayal edin. Bir çiçek sert, yoğun bir tohum olarak başlar. Sonra, bir noktada, kabuğundan kurtulur ve yumuşak, ince çiçekli bir çiçeğe dönüşür. Çiçeğin özü hem yoğun tohum halinde hem de çiçekli şeklinde oradadır. Aynı şey, sadece farklı biçimler. Ölüm tamamen aynıdır.

Özümüz, ruhumuz - gerçekte kim olduğumuz - fiziksel örtümüzden (bedenimiz) kurtulur ve daha süptil bir forma geçer, bunu bazı çok hassas insanlar, özellikle çocuklar ve geçmek üzere olanlar, hala görebilir.

Hassas bir çocuğun ebeveyni olarak yapabileceğiniz en önemli şeylerden biri, çocuklarınızın ölümü perili evler, hayaletler ve kötü ruhlar gibi basmakalıp görüntülerle ilişkilendirmemesi için kendi ölüm korkularınızın üstesinden gelmektir.

Çocuklara - korkunun aksine - sevgi ve gerçeğe dayalı bir temel vermek onları memnun, güçlü ve mutlu tutacaktır.

Yerinde bir destek sistemine sahip olmak, çocukların ve gençlerin hassasiyetleriyle başa çıkmalarına yardımcı olmak için de önemlidir. Ölen sevdikleriyle ilgili ayrıntılı vizyonlar, sezgisel vuruşlar, önseziler ve rüyalar gördüklerini fark eden gençlerin, ebeveynleri ve aynı şeyi yaşayan diğer kişilerle açık ve net bir iletişim kurmaları gerekir.

Sezgisel gençler, özellikle de özel yeteneklerini arkadaşlarıyla paylaşıyorlarsa, omuzlarında büyük bir yük vardır. Buna gerçeği ekleyin

Machine Translated by Google

hormonlarının azgın olduğ unu ve kaygılarının yü ksek olduğ unu. Sonra orta ve psiş ik becerileri ekleyin ve ellerinizde bunalmış bir genç var. Pek çok duyarlı gencin, sistemlerinde dolaş an tü m enerjiyle ne yapacaklarını bilemediklerini fark ettim, bu yü zden bu bir kaygı veya depresif bozukluk olarak tezahü r etmeye baş ladı. Bu konuda eğ itimli bir terapistle konuş manın çok yararlı olduğ unu anlamalarına yardımcı olun.
Pek çok psikolog ü stü n zekalı çocuklara ve genç lere yardım etmenin bü tü ncü l ve doğ al yollarına açıktır.

Burada, Massachusetts'te A Place of Light adında harika bir yer var. Ailelerin sezgisel çocukları anlamalarına ve benimsemelerine yardımcı olmaya adanmış bir merkezdir. Bir

Psychic Kids'in A&E'deki bölü mü . Arkadaş ım Jill Sylvester sertifikalı bir danış mandır ve ü stü n zekalı ve hassas çocuklar iç in geleneksel ve alternatif tedavi biç imlerini birleş tirir.

En önemlisi, orada yalnız olmadığ ınızı bilin. Özel yeteneklere sahip olma damgası toplumda yok oluyor ve birçok yetenekli çocuğ un (ve ebeveynlerinin) cevaplar, rehberlik ve kabul iç in uzandığ ını hissediyorum. Tanrı vergisi hediyelerinizi anlamak, beslemek ve takdir etmek ü zere kendinizi ve ailenizi gü çlendirmek iç in ilk adımı atın.

Machine Translated by Google

13

Yaşamak için

Sana bir sorum var: Beni çalışma odamda gece 3'e kadar seanslar yaparken veya mutfağımda iksir yaparken mi hayal ediyorsun? Eğer öyleyse, bu efsaneyi ortadan kaldırsam iyi olur. Bir keresinde bir programda çocuğumu doktora götürdüğümden bahsetmiştim ve bir kadın "Aman Tanrım, çocuğunuz var mı?"

"İki erkek."

Kulağa tuhaf geldiğini biliyorum ama tüm zamanını insanlara yardım ederek geçirdiğini sanıyordum.

Evet, insanlara yardım ediyorum ve bir ailem var - çalışan annelerin yüzde 71'i gibi. Ev hayatımı işimden ayrı tutmaya çalışıyorum. Bu sizi şaşırtabilir ama evdeyken, oğullarıma ev ödevlerinde yardım ettikten ve bir ton çamaşırı yıkadıktan sonra Jerseylicious veya The Bachelor izlemek için kendimi televizyonun önüne atıyorum.

İnsanların ayrılan sevdikleriyle bağlantı kurmasına yardımcı olma konusunda uzmanlaşsam da, insanlar görünmeyen şeyleri tamamen kontrol ettiğimi düşünüyor. Benden kayıp sevdiklerini bulmamı, kaybolan mücevherleri bulmamı, tıbbi sorunları teşhis etmemi, hassas çocuklarla konuşmamı ve eşlerinin aldatıp aldatmadığını keşfetmemi istiyorlar. Phil, Süper Dadı ve Hayalet Fısıldayan'ı bir arada bulduklarını düşünüyorlar.

İşimi zorlayıcı buluyor muyum? Bazen yaparım. Çocukluğum boyunca ve yetişkinliğim boyunca aralıklarla panik ve kaygı nöbetleri geçirdim. Hassas bir sezgisel olarak, diğer insanların kederini ve negatif enerjisini anlıyorum. Kendimi korumayı ve biraz yaratmayı öğrendim

Machine Translated by Google

mesafe ve insanlarla sınırlar koymam gerekiyor - özellikle istedikleri şeye o kadar kendilerini kaptırmışlar ki, zayıf noktalarımı tam önlerinde göremiyorlar .

Dikkatli olmazsanız ruha bağlanmak enerjinizi tüketebilir. Enerjimi ruhla uzun süre bağ kuracak bir seviyeye yükseltmem gerekiyor. Enerjimi yükseltmeme yardımcı olan şeyler arasında spor salonuna gitmek, meditasyon yapmak, sağlıklı beslenmek (kırmızı et yok, alkol yok) ve bol bol dinlenmek var.

Yıllarca sunumlarım dört beş saat sürdü . Cennetten son bir kucaklama için özlemle bana bakan tüm o üzgün yüzleri görmek, Energizer Bunny gibi devam etmemi sağladı. Geçen yıl boyunca, enerji rezervlerimin ve ne kadarını verebileceğimin daha çok farkına varmaya başladım. Konuşma konusu olan mesele . . .

Dört yıl önce Massachusetts, Stoughton'daki Albert's restoranında 200'den fazla kişiye bir gösteri yaptım. Okumalar saat 19.00'da başladı. Gece yarısından hemen sonra son masama doğru giderken sağ gözümdeki görüş zayıfladı. Küçük başlayan ve sonra her iki gözü de ele geçiren zikzak şeklinde bir ışık deseni gördüm - bir kaleydoskopa bakmak gibi. Odanın yarısı bana siyah göründü ve sonra yere düştüm. Bunun göz migreni olduğunu sonradan öğrendim. Büyük izleyiciler için performans sergiledikten sonra onları oldukça sık alıyorum.

Bir gösterinin sonunda bayılmak üzere olmanın, yavaşlamam ve kendime daha iyi bakmam gerektiğini anlamama yardımcı olacağını düşünebilirsiniz. Ama beni uyandırmak ve bu hızda devam edemeyeceğimi anlamamı sağlamak için ciddi bir divertikülit vakası gerekti.

2006'da bir ev partisi yapmak için evimden ayrılmadan hemen önce midemin sol alt tarafında keskin ağrılar hissettim. Bunlar sadece sizin tipik gaz sancılarınız değildi; olduğum yerde durmama ve

Machine Translated by Google

iki bü klü m, ıstırap içinde inliyor. Ama "hastalığ ı memnun etme" kararlılığ ım tam gü çle, ev toplantısını iptal etmedim. Bunun yerine kız kardeş im Rosie'yi aradım ve benimle gelip gelemeyeceğ ini sordum.

"Rosie, beni bu akş am evdeki partime götü rü r mü sü n?"

"Sorun nedir? Sesin komik geliyor. İ yi misin?"

"Ş ey, ş ey, ş iddetli ağ rım var ve araba kullanabileceğ imi sanmıyorum."

Partiyi iptal edemez misin, Mo? Tanrım, bu yorucu programa devam edemezsin. Anlayacaklar."

Devam etmek için bahaneler sıraladım: "Bu insanlar gece iş ten izin aldılar. Bazıları uzun mesafeler kat ediyor. Bir kadın Virginia'dan uçtu.

Rosie telefonun diğ er ucunda sessizdi. Kabul etmiyordu ama kararlılığ ımı biliyordu. "Hemen geliyorum," diye söz verdi.

Gideceğ imiz yere vardığ ımızda ş akaklarımda boncuk boncuk terler oluş maya baş lamış ve yü zü m kızarmış tı. Rosie elini alnıma tuttu.

"Kendini çok sıcak hissediyorsun Mo. Belki de içeri girmemelisin."

"Aman Tanrım, hayır. Mecburum. Tü m bu insanları hayal kırıklığ ına uğ ratma dü ş ü ncesine katlanamıyorum. Bu parti için altı ay beklediler."

"Tamam, ama gösteriden sonra hala böyle görü nü yorsan seni okula götü rü yorum. hastane."

Okumalara baş lamadan önce izin aldım ve banyoya gittim. Orada yalvardım, dua ettim ve geceyi atlatmam için yardım etmesi için göklere baktım. Diğ er odadaki sevdiklerine yardım edebilmek için acımı dindirmeleri için yalvararak beni dinleyecek herhangi bir ölü ye seslendim.

Machine Translated by Google

Bağlantılarım gecenin çoğunda olağanüstüydü. Konuştuğum zaman, sesimin çıkmadığını hissettim. Sanki acı dolu bedenimden uçup gitmiş ve tüm işi başkasının yapmasına izin vermiş gibiydim. Okumalar arasında, acı içinde ikiye katlandım.

Tipik olarak, adına kitap okuduğum kişinin karşısına oturur ve ellerini tutarım; bu, bağlantının daha güçlü olmasına yardımcı olur. Kafamda, herhangi bir "özel konuk" ruhtan öne çıkmasını rica ediyorum. Daha sonra bir bağlantının oluşmaya başladığını hissediyorum. Başım zonkluyor ve zihnimin içinde sesler duyuyorum. Kalbim hızla atıyor ve endişeli hissediyorum. İyi bir bağlantım olduğunu bildiğimde, ruhla görüşür ve sorular sorarım (zihin zihne, sadece kendi düşüncelerimle): "Sen kimsin? Bana bir isim verebilir misin? nasıl geçtin Vücuduma nasıl geçtiğini hissedeyim. Çocuğunuz var mıydı? Hangi mesajı iletebilirim?"

O gecenin sonuna doğru, okumalarım kısaldı ve teslim etmesi daha zor hale geldi - zar zor bitirebildim. Neden kimse eve gitmemi veya en yakın acil servise gitmemi önermedi?

Çünkü benimle bağlantı kurmaya gelen insanlar kendi acılarına o kadar gömülmüşler ki benimkini göremiyorlar. Bitiş çizgisine asla ulaşamayacağımı düşündüm. Son okuma bittiğinde ve acı içinde iki büklüm olduğumda, paltomu giyerken bir kadın yanıma yaklaştı.

"Kocamdan gerçekten daha fazlasını duymak istiyordum," dedi bana. "Söyleyecek başka bir şeyi olmamasına şaşırdım. Hâlâ buradaysa, neden benimle daha fazla konuşmadığını sorabilir misin?

Benim ukala benliğim, "Eh, hayattayken seninle gerçekten konuşmak istemedi; şimdi neden seninle konuşsun ki?" Bunun yerine ellerini ellerimin arasına alıp gözlerinin içine baktım ve "Elimden geleni yaptım ve söylemesi gerekeni söyledi" dedim.

Machine Translated by Google

Rosie silahı Brockton Hastanesi'ne doğ rulttu. Bekleme odasını atlayıp karnımın CT taraması için beni hemen radyolojiye götü rdü klerinde endiş elendim. Tamamen silinmiş gibi hissediyordum, sezgisel antenim kapalıydı ve durumumla ilgili hiçbir ş ey algılayamıyordum.
(Kendim hakkında bilgi almaktansa baş kaları hakkında bilgi almak benim için çok daha kolay.)

Taramadan sonra, doktor yirmi dakikadan kısa bir sü re içinde beni görmeye geldi. "Akut bir divertikü lit vakan var," dedi bana. "Yediğ iniz bir ş ey veya aş ırı stres neden olmuş olabilir.
Size birkaç farklı antibiyotik vereceğ iz, ancak antibiyotikler iş e yaramazsa hazır bekleyen bir cerrah ekibimiz de var. Bir ş eye alerjin var mı?"

Rosie bana ters ters baktı. Stresle ilgili bir yoruma mı yoksa herhangi bir ş eye alerjisi olduğ una mı tepki verdiğ inden emin değ ildim. İ ş im yü zü nden tamamen stresli olduğ umu ve aldığ ım her antibiyotiğ e alerjim olduğ unu biliyor.

doktor devam etti. "Ateş ini dü ş ü rebilir ve seni antibiyotiklerle doldurabilirsek, ameliyat etmek zorunda kalmama ş ansımız var. Bu yaş ta bu durumu yaş amak için çok genç sin. İ ş için ne yapıyorsun?

Oh, korkunç soru. Hayatımın o döneminde, hemen çıkıp medyum olduğ umu veya merhumla konuş tuğ umu söylemek benim için zordu. Cevabım genellikle, "Bü tü nsel bir ş ifa merkezim var ve hastalarla çalış tığ ım bir kanser vakfım var" olur.

"Ben bir masaj terapistiyim," dedim bu sefer alçak sesle. (Bu arada, bugü n itiraf etmem ve "Ben bir medyumum. Ölü lerle konuş uyorum" demem uzun sü rmü yor.

Machine Translated by Google

Bu ifade ile aldığ ım sü rpriz. Artık yaptıklarımı paylaş maktan rahatsız değ ilim.)

Antibiyotikler iş e yaradı ve ameliyattan kaçındım. Bu, yavaş lamam için bü yü k bir uyandırma çağ rısıydı. Kendime daha iyi bakmam ve beni mutlu eden ş eyler yapmam gerekiyordu. Birkaç saat sonra, beni hastane lobisinden arabasına götü rü rken Rosie, "Seni ne mutlu eder, Moey?" diye sordu.

"Baş kalarına yardım etmek, ailemle birlikte olmak ve arkadaş larıma yardım etmek beni çok mutlu ediyor."

"Hayır, ş u anda bu sayılmaz. Seni ne mutlu eder ? Sadece senin için ne yapabilirsin? diye sordu.

Bir an durakladım. Cevabım beni ş ok etti. "Bilmiyorum." BEN baş kalarına yardım etmeye çalış makla o kadar meş guldü ki, kendi karış ıklığ ımda kayboldum.

Artık her gü nü bü yü mek ve kendim ü zerinde çalış maya devam etmek için bir fırsat olarak görü yorum. Negatif enerjinin beni nasıl etkilediğ inin ve ruh iletiş imi için net bir kanal olma yeteneğ imin daha çok farkındayım.

Karş ılaş tığ ımız gerçek savaş ların çoğ u içimizde ve benim savaş larımdan biri beni ilk sıraya koyuyordu. Kız kardeş im Rosie'nin oğ lu Sean'ın vefatından sonraki bir zamanı tekrar hatırladım.

Rosie, Sean'ı kontrol etmek için her sabah beni arardı ve ben de aptal benliğ im olur ve ikimiz de ağ layana kadar onu gü ldü rü rdü m. Sean bizi asla yarı yolda bırakmaz, her zaman moralimizi yü kseltecek bir ş eyler bulur.

Bu sabah aramalarından birinde, "Evden çıkmanız gerekiyor. Ne yapmak istiyorsun?"

Rosie, "Gerçekten içimden hiçbir ş ey yapmak gelmiyor," diye yanıtladı. "Yapacağ ımı dü ş ü nü yorum sadece yatakta kal ve meditasyon yap."

Machine Translated by Google

"Meditasyon yap, meditasyon yap - İ rlandalı kıçını yataktan kaldır ve hadi yapalım bir ş ey."

"Tamam aş kım. Yapmak istediğ im tek ş ey kekli dondurma yemek," Rosie dedi.

Acılarımızı içkiye, Harley'de gü n batımına doğ ru sü rmeye veya filtresiz sigara içmeye pek meraklı olmadığ ımız için, kekli dondurmalar Rosie'nin tercih ettiğ i ilaç haline geldi. Biz iyi yemek uzmanlarıyız.

O gü nü n ilerleyen saatlerinde, yerel dondurmacımız ve ş ekerci dü kkanımız Skinners Sugar House'dan sıcak kekli dondurmamın ilk ısırığ ını yerken kaş ığ ımdan sıcak, yapış kan çikolatalı ş ekerleme sızdı.

"Yum, bu uğ runda ölü necek bir ş ey," dedim. Yanımda Rosie oturuyordu, altın rengi saçları rü zgarda gü zelce dalgalanıyordu ve gözleri ödü le odaklanmış tı: çikolata, tabii ki. Muhteş em bir kestane ağ acının altında ahş ap bir bankta oturuyorduk. Huzurlu ve sakindi. Kuş ların sessiz cıvıltısı havayı doldurdu.

"Dü zeltme," dedi Rosie. "Yaş amak için ."

O haklı. O anlar için yaş amak istiyorum . . sadece çikolata sarhoş luğ u değ il, aynı zamanda yoğ un gü nü mde sevdiğ im insanlarla birlikte olmak için zaman ayırmam. Sean öldü kten sonra, Rosie her gü n yaş amak için kü çü k, neş e dolu anlar yaratmanın yollarını buldu.

Kısa bir sü re önce, Facebook'ta gü nlü k ilhamımı vermek için giriş yaptım. İ lk dikkatimi çeken Rosie'nin gönderisi oldu ve kalbimde bir duygu uyandırdı: "Sevinç en bü yü k temizleyicidir ve inancımızın en bü yü k kanıtıdır" (Assili Aziz Francis).

Rosie, yorganı baş ına kadar çekerek bir keder yumağ ına dönü ş en insanlardan biri olabilirdi. "Aynı bok, farklı

Machine Translated by Google

gü n." Bunun yerine bir gü n perdeyi kaldırdı ve gü neş in sıcaklığ ını hissetti. Bir sonraki adımı attı ve kalan tü m gü cü nü pencereyi açmak için kullandı. Ilık bir esinti yü zü nü okş adı ve pencere camında bir kelebek dans etti, sanki "Kozamı burada yepyeni bir dü nya bulmak için bıraktım!"

Rosie içgü dü sel olarak kelebeğ in o gü nkü peri gibi dansıyla Sean'dan bir mesaj ilettiğ ini biliyordu. Kelebek, yeni bulduğ u aracını kabul ederken, hayatımızdaki kaçınılmaz değ iş im yolculuğ una gü venmemiz için bizi dü rtü yor. Geçiş ler tü m ş ekil ve boyutlarda gelir ve Sean'ınki, ailemiz için epik boyutlara sahipti, özellikle de sadık, dü ş kü n annesi. Artık bu enkarnasyondaki fiziksel yolculuğ u sona erdiğ inde, aş kın kanatlarında Sean'la uçacağ ını biliyor.

Skinners'a döndü ğ ü mde baş ım zonklamaya baş lıyor. Belki dondurmayı biraz fazla hızlı soludum. Beyin donması! Acıyı dindirmek için baş parmağ ımı damağ ıma dayadım. Rosie'ye baktım ve yü zü nü göremedim. Dondurmasına burnunu sokmuş , fincandaki her bir parçayı sıyırıyordu. Kaybettim. Çocukken kilisede aldığ ınız ve durduramadığ ınız o kahkahayı ben baş lattım. Ya da daha iyisi, tanıdığ ınız biri önü nü zden kayıp dü ş tü ğ ü nde aldığ ınız o kahkaha. (Peggy Teyzemde bu rahatsızlık var. Elimde değ il.) O kadar gü ldü m ki ağ zımdan bir ceviz fırladı ve Rosie'nin gü r saçlarının arasında kayboldum. Onu bulmak ve sü reci denetlemek için bir yer arama gözetmeninin olması gü nler alırdı! (Rosie uzun, kıvırcık saçlarla kutsanmış tır, ancak nemli gü nlerde, Muppets'tan Hayvan'a benzeyecek ş ekilde

VIP ruhlarımdan biri Skinners'ta çikolata yapımını denetlerdi. Mary ile ilk kez, eş i benzeri olmayan bir aile birleş imi için oturma odalarındaki kü çü k, çizgili kanepenin etrafında toplanmış bir kız ve oğ ul denizi olan tü m ailesiyle bir ev partisinde "tanış tım".

Machine Translated by Google

Mary McKenna, Skinners'ı yöneten bu birbirine sıkı sıkıya bağlı, inanç temelli, İrlandalı Katolik aileyi bir arada tuttu. Yaşam sevinci onu devam ettirdi: 82 yaşında bir beyzbol maçı için Fenway Park'a; bir Patriots futbol playoff maçını izlerken bir süürü battaniyeye sarılmış; Bermuda'ya giden bir gemi yolculuğunda dans etmek; partilere ev sahipliği yapmak; çocuklarına ve torunlarına danışmanlık yapmak; ve bungee jumping dışında neredeyse aktif olan her şeye dalmak. Yapılacaklar listesi öğelerinin çoğunu işaretliydi. Jude ve St. Jude's Hastanesi'nin hevesli bir adanmışı olarak, O Kız, Marlo Thomas'ın önerdiği gibi, çocuklar için aylık bağış gönderdi. Bir gün Mary gibi olmayı arzuluyorum - hayatı dolu dolu yaşamak, zorluklara rağmen sebat etmek ve herkesi koşulsuz sevmek.

Rosie'ye de bu şekilde bakıyorum - neşeli, ilham verici bir hayat yaşayan ablam, en iyi arkadaşım ve akıl hocam olarak. Limon kasesini ekstra çırpılmış sevgiyle ters çevrilmiş güzel bir pastaya dönüştürdü.
Ve onun gibi, Hayat denilen hediyenin her leziz parçasının tadına varmaya, onun için yaşamaya niyetliyim.

İnsanlar bana sık sık, "Sen her zaman çok pozitif ve mutlusun. Keşke daha çok senin gibi olabilseydim." Onlara, "Başka birinin size çiçek getirmesini beklemeyin. Kendi bahçeni dik! Kendi ruhunu çeki düzen ver!"
Mutlu ve pozitif olmayı öğrenmek yıllar boyunca çok çalışma gerektirdi.

Bizi tatmin edici bir hayat yaşamaktan alıkoyan nedir ve bunu nasıl ölçeriz?
bu bizim için ne anlama geliyor?

Korkunun bizi kendi hayatımızda tutsak tutan bir numaralı suçlu olduğuna inanıyorum. Korkudan çıktığımızda (yani konfor alanımızın dışına çıktığımızda), hayatı dolu dolu yaşamanın gerçekte ne anlama geldiğini kucaklamaya daha müsait hale geliriz.

Machine Translated by Google

Korkunun kararlarımı kontrol etmesine izin vermeyi reddediyorum. Ben her zaman böyle değ ildim. Öncelikle, çoğ u zaman asılsız olan korkularımın kontrolü nü ele almam gerekiyordu. Kendi gü cü mü geri aldım. Hayatımın çoğ unda bir kaygı bozukluğ u ile mü cadele ederken, korku ve dü ş ü k benlik saygısı tarafından hapsedilmiş hissettim. Panik ataklar beni rahatsız etti ve çok sık geldi, beni bir odanın köş esinde ter içinde, titriyor ve midem bulanıyor halde bü zü lmü ş halde bırakıyordu. Yavaş yavaş , kaygımın gerçekte ne olduğ unu -sadece kaygı- tanımayı ve onu nasıl yöneteceğ imi öğ rendim. O andan itibaren, avuç içlerim terli bir ş ekilde sinirlenmeye baş larsam kendi kendime ş öyle derdim: "Pekala, Maureen, bu endiş e. Bu duyguyu çok iyi biliyorsun . Bunu trilyon kere yaptın. Bununla nasıl baş a çıkacağ ını biliyorsun. Bu da geçer."

Bolca uyumaya, kafein ve ş ekerden uzak durmaya (yani, kendime yettiğ imde çikolata sayılmaz) ve ilham verici birçok kitap okumaya özen gösteriyorum. Ayrıca, ne kadar meş gul olursam olayım, durup birkaç dakika kendimi "topraklamak" için ayırmayı da öğ rendim. Kendimi iki ayağ ı yere sağ lam basan bir ağ aç olarak hayal ediyorum. "Köklerimin" yerin derinliklerine indiğ ini, enerjimi dengelediğ ini ve beni yeniden yeryü zü ne bağ ladığ ını hayal ediyorum. Anında sakinleş iyor - bir sü re deneyin. Hem deneyim hem de yaş olarak bü yü dü kçe, korku temelli, olumsuz, içsel mesajları daha olumlu bir ş eye yeniden programlayarak zihnimi susturmayı ve ruhuma gü venmeyi öğ rendim. Aslında hayatımı yeniden kaydettim ve bu sefer kendime çok daha iyi davranıyorum! Beni destekleyen ve seven arkadaş larıma ve aileme ulaş ıyorum. Hayattaki kendi yoluma gü veniyorum ve baş kalarıyla paylaş mam için bana verilen bu harika hediyeyi kabul ediyorum. Ben "öderim".

Machine Translated by Google

Korkunun farkına varmak ve yapmamaya karar vermek için bilinçli bir çaba gösterin. zehirli ağ ını etrafınıza örmesine izin vermek için. Bu, bol neş e ve kahkaha olasılıklarına uyanmanın ilk adımıdır.

Danış anlarımdan birçoğ u dü nyevi yolculukları hakkında aynı soruları soruyor: "Neden buradayım?" "Hayatımın amacı nedir?" Onlara, etraflarındakilere gerçekten açık ve eriş ilebilir olurken hayatlarını yaş amalarını söylü yorum. Ailemize, iliş kilerimize, iş imize ve kendimize daha açık ve daha yakın olduğ umuzda, hayatlarımızla baş armak istediklerimiz daha net hale gelir.

Kendinize hedefler koyarak baş layın. Bir kağ ıda ü çsü tun çizin. İ lk sü tuna "Kısa Vadeli Hedefler" yazın. Ortadaki sü tuna "Orta Vadeli Hedefler" yazın ve ü çü ncü sü tuna "Uzun Vadeli Hedefler" yazın. Kısa vadeli hedefleriniz basit, kolayca ulaş ılabilir hedefler olmalıdır. Örneğ in, kısa vadeli hedef listemdeki bazı daha hafif tarifeler ş unları içerir: ailecek akş am yemeğ ini masa etrafında yemek, çocuklarıma kitap okumak, gönü llü olarak zaman geçirmek, yaş lılara yardım etmek, bü yü k bahş iş vermek ve bir yabancıya gü lü msemek (ama psikotik bir ş ekilde değ il, yavru köpeğ ini-istiyorum). Uzun vadeli hedeflerim daha ağ ır ş eyler. Birincisi, borcumu ve ailemin borcunu ödemek ve Martha's Vineyard'da tü m ailemin birlikte yaş lanabileceğ i bir yerleş ke satın almak.

Bir baş ka uzun vadeli hedefim, birkaç hayır kurumu daha baş latmak (zaten iki tane kurdum), bunlardan biri dul kadınların ve dulların yeniden aş kı bulmasına yardımcı olan kar amacı gü tmeyen bir kuruluş olacak. Buna "Cennette Yapılan Bir Maç" adını vermek istiyorum.

Kü çü k baş layın ve ardından gökkuş ağ ının ü zerinden geçin. Ve aynaya bakmayı unutmayın. Size verilen en bü yü k hediye, hemen size bakmaktır. Gü lü msemek.

Machine Translated by Google

14

Jonathan'ın Gü neş Iş ığ ı

Tü m zamanların en hayranlık uyandıran, olağ anü stü , parlak, ş efkatli ruhuyla birkaç yıl önce tanış tım . Bizim Sean Michael biraz daha parlak ama Sean'ın gururla Jonathan'la aynı sahneyi paylaş tığ ını biliyorum. Jonathan'ın annesi Mary, Middleboro'daki eski vitrinimde beni görmeye geldi. Kapı zili çaldığ ında, sabahın ilk mü ş terimi karş ılamak iç in dış arı ç ıktım.

Gü zel bir gü lü msemeye sahip minyon bir kadın sarılmak iç in yanıma geldi. Hediyelerle geldi. Bir elinde fiyonklu bir teyp kayıt makinesi, diğ er elinde mumlar, ç ikolatalar, kitaplar ve ç içeklerle dolu bir ç anta vardı. Neredeyse ona FTD'den bir teslimat görevlisi olup olmadığ ını soruyordum.

"Bü tü n anne babalar iç in kullanmanız iç in size bu kayıt cihazını veriyorum. cennetteki ç ocuklara yardım etmek," dedi gü lü mseyerek.

Mary ç ikolata renkli yeni koltuğ uma oturdu. Karş ısına oturdum ve ellerini tutmak iç in uzandım. Neden beni görmeye geldiğ ini biliyordum ç ü nkü kız kardeş im Rosie'nin bir arkadaş ı onu bana yönlendirmiş ti.

Oğ lu Jonathan'ın varlığ ı anında ve bü yü lü ydü . Mary'nin kafasının etrafında dans eden beyaz ış ık parıltıları vardı. Seansa bunu söyleyerek baş larsam kapıdan dış arı fırlayacağ ından korktum. Bunun yerine, annesi iç in varlığ ını doğ rulamak iç in aklımda Jonathan'a sorular sormaya baş ladım. iç inde olduğ undan bahsetti.

Machine Translated by Google

kolej ve gelecek için hedeflerinin neler olduğ u. Ayrıca bir evlat edinmeden bahsetti.

"Jonathan kü çü k bir kızdan bahsediyor. dü ş ü nü yorsun diyor onu evlat edinmek.

Meryem dondu. Gü zel mavi gözleri bü yü dü . Bir sü re sonra kendini topladı ve yavaş ça konuş tu. "Bakmasına yardım ettiğ im kü çü k bir kız var. Onu evlat edinmeyi dü ş ü nü yordum. O bir ü çü ncü dü nya ü lkesinden."

Jonathan çok heyecanlıydı. Enerjisi içimde ş imş ek gibi yü kselmeye devam etti. Sanki biri göğ sü mde defibrilatör kullanıyormuş gibi vü cudum öne doğ ru sarsılıyordu. Benim için hiç korkutucu değ ildi. Bu bağ lantıya hayran kaldım. (Ş u anda bunu yazarken, bilgisayar ekranımın önü nde Kuzey Yıldızına benzer beyaz bir ış ık belirdi. Bu ş eylere bayılıyorum!)

Jonathan bana cennetini gösterdi. Biz giderken önü mde yü rü dü yeş il tepelere tırmanmaya baş ladı. Bölge , The Sound of Music filmindeki kırsal alana çok benziyordu . Nefesimin gittikçe kısaldığ ını hissettim. Renkler çok parlaktı. Sonunda en yü ksek tepenin zirvesine ulaş tığ ımızda, tepenin solunda kü çü k bir okul binası (kırmızı - tahmin ettiniz) vardı.

Yapı yeni gibi görü nse de ön tarafında eski, ahş ap kapılar ve binanın önü nden sarkan bir çan vardı.

Jonathan, "Burada okul mü dü rü yü m," dedi. Bü tü n çocuklara öğ retiyorum. Arkaya bak. Çocuklar kitap okumak için toplanır. Her sabah sırayla kitap okuyoruz."

Binanın etrafında dolandım ve bir grup çocuğ un kıkırdayarak birbirlerine sarıldığ ını gördü m.

Machine Translated by Google

"Anneme çok mutlu olduğumu söyle. Orada yaptığım gibi burada da çocuklara yardım ediyorum. Oh, ve arada bir ben de golf oynuyorum.

Gözlerimi açtığımda ağlamaya başladım. Mary'nin Jonathan'ın cennetini benim yaşadığım gibi deneyimlemesini istedim. Bunu yıllar önce bir okumada yalnızca bir kez kaybetmiştim, ruhu genç bir kadın olan Kerry, onun ölümünden birkaç gün sonra bana geldiğinde. Artık kız kardeşi Kim ile çok iyi arkadaşız. Okuma modundayken, genellikle gelen ruhla veya bakıcıyla duygusal olarak bağ kuramam, yoksa bağlantıyı kaybederim. Jonathan (ve Kerry) ile, çoğu ruhtan daha yüksek bir seviyede neşe ve sevinç hissedebiliyordum.

Jonathan'ın cenneti çok nefes kesiciydi. O birkaç dakika boyunca gerçekten onunla yürüyormuş gibi hissettim.

Mary'ye her ayrıntıyı anlattım ve Jonathan'ın bana aktardığı her şeyi hatırlamaya çalıştım. Mary'nin yüzündeki acının biraz hafiflediğini ve gülümsemesinin odayı aydınlattığını görebiliyordum.

Jonathan'a onunla gurur duyduğumu söyle. Her zaman çocuklara yardım etmek istedi. Birkaç hayır kurumunda yer aldı ve geri vermekten büyük gurur duydu.

Mary, az önce ona kendin söyledin. Seni çok sevdi ve aşk muhtemelen ölemez.

Mary'nin kendi ağzından anlattığı hikayeyi sizlerle paylaşmak istiyorum. sadece bir anne yapabilir:

Haziran 2001'di ve Jonathan üniversiteden dönmüştü. o ve iki küçük erkek kardeşi önümüzdeki aylarla ilgili beklentilerle doluydu ve ben de ona harika bir yaz vaadini hissettim.
Gelmek.

Jonathan'ın on dokuzuncu doğum günü 3 Temmuz'du.
hayat ondan, bizden alındı.

Machine Translated by Google

Jonathan, "Sadece öldürmek istedim" diyen bir seri katil tarafından işkence gördü ve öldürüldü. Hepsi de son derece sevilen üç harika insan, bu kötülüğe hayatlarını kaybetti. Plymouth, Massachusetts'te muhteşem bir yaz gecesinde saat 20:00 idi. Sayısız turist sokaklarda yürüyordu. Jonathan, deniz kenarındaki bir restoranda işinden yeni çıkmıştı ki takım elbise giymiş bir canavar, arabasını kaçırıp güneşışığımızı öldürdü.

Bir anda hayatlarımız paramparça oldu ve sonsuza dek değişti. Tüm inançlarım havaya fırlatıldı ve etrafa savruldu. Hiçbir şey mantıklı gelmiyordu. Jonathan dört gün boyunca bulunamadı. Hayatımızın en uzun dört günüydü; aile ve arkadaşlar için ıstırap dolu günler. . ve sonra ekipler, polis, FBI, buldular. güzel oğlumuz Ona gitmem, sevgimi dedektifler, medyumlar vermem için yalvardım ama olay yeri olduğu için ve daha sonra herkes yapmamamın en iyisi olduğunu düşündüğü için oğlumu asla kucaklayarak uğurlamadım. Oğullarım hayatlarının her gününde bana verebilecekleri en iyi hediyenin bu olduğunu bilerek defalarca bana sarıldılar. Jonathan'a son bir kez sarılmak konusunda daha güçlü ya da daha ısrarcı olmadığım için pişmanlıkla yaşıyorum - her annenin çocuğunu kucaklama hakkı vardır.

Bazıları yargılamanın ve adaletin bize "kapanış" getireceğine inanıyordu. Öyle saçma bir söz ve düşünce ki, tekrar bir araya gelene kadar kapanma olmayacak. Bazı günler, en karanlık deliklerde, tek istediğim buydu. Yavaş yavaş, tahmin edebileceğinizden daha yavaş, yaşamak zorunda olduğumu biliyordum ve en küçük iki oğlum bir zamanlar sahip oldukları anneyi ve neşe dolu hayatı hak ettiler.

Kendimi umursamadım. Kocamı ve oğlumu birlikte sevdim tüm kalbimle, ama yapabileceğim tek şey buydu. Spor oyunları bile bana şiddetli geliyordu. Mahremiyetimiz gitmişti ve sanki

Machine Translated by Google

herkes bana bakıyordu. Bazen insanlar, bu katilin nasıl ölmesi gerektiğ ine dair fikirlerini sunmanın yardımcı olacağ ını dü ş ü ndü ler.

Dayanamadım ve sık sık evimizde bir mü nzevi oldum.

Neyse ki tek kelime etmeyenler bana sımsıkı sarıldı. Birçok kiş inin olmam gerektiğ ini dü ş ü ndü ğ ü gibi öfkeyle dolu değ ildim. Vü cudumda buna yer yoktu; Vü cudum ü zü ntü ve ş aş kınlıkla doluydu. Her gü n Jonathan'a bir gü nlü k yazardım ve on kitabı sadece "Eve dön Jonathan" yazan sayfalarla doldururdum. "Neden?" "Seni özledim gü neş ." Ve ben seni seviyorum."

Kalbimde ve ruhumda biliyordum ki Jonathan bir ş ekilde hâlâ ortalıkta olduğ unu bilmeme izin verecekti. Enerjisi ve sevgisi açığ a çıkamayacak kadar gü çlü ydü . Ayrıca sevgisine inanmama ve hissetmeme yardımcı olabilecek her ş eyi denememi bekleyeceğ ini de biliyordum.

Ailenin, arkadaş ların, cinayet masası danış manımın kucaklamaları ve nezaketleri, ve hatta yabancılar hayatımı kurtardı. Yine de ruhum çok karanlık ve ağ ırdı, bedenim fiziksel olarak incinmiş ti ve zihnim Jonathan'ın korkusunun ve ölü mü nü n her detayını yeniden yaş ıyordu. Keder uzun ve ıssız bir yoldur ama yü rü mesi veya sü rü nmesi gereken bir yoldur. Haftalarca meş gul olmaya çalış tım, hatta her odayı farklı bir renge boyadım. Jonathan ü niversiteye dönmü ş gibi davranmaya çalış tım. Kendimi çılgın ve endiş eli hissediyordum ve her zaman ü zü ntü beni yakalar ve parçalanırdım.

İ lk yıl sizi uyuş ukluk ve ş okla sü slü yor. Çocuğ unuzu özleyerek bir yıl daha geçirmeniz gerektiğ ini fark ettiğ iniz için ikinci yıl daha zordur. Ama ü çü ncü yıl benim için en kötü sü ydü .

Herkes iyileş iyor ve devam ediyor gibiydi ama ben her gü n karanlıktan çıkmak için mü cadele ettim. Belki de Jonathan'ın katilinin yaklaş an duruş masıydı -bilmiyorum- ama dibe vurdum. Kalbim, zihnim ve bedenim kırılmış ve onarılamaz hissetti.

Machine Translated by Google

Neyse ki, onlara daha fazla acı çekemeyeceğimi bilerek, çocuklarımın tatlı yüzlerini gözümün önüne getirir, sonunda bu acıyla yaşamanın bir yolunu bulmanın zamanının geldiğini hissedene kadar karanlığımdan tekrar tekrar sürünerek çıkardım. .

Hayatın anlamını aramaya başladım. İyiliğin dalgalanma etkisine inanan Jonathan gibi neden bu kadar yaşlı bir ruh,
alındı - onu tanıyan herkes onun devam edeceğine inandığında harika şeyler yapmak? Kabusların bitmesi ve onun yerine Jonathan'ın rüyasını görmesi için dua ettim ve yalvardım.

Yüzlerce kitap okudum: dini, manevi, tarihi - her şey
- cevaplar arıyor, ama hiçbiri gelmedi. Hiçbir kitap sizin hikayenizi anlatmaz veya kendi çocuğunuzun sevgisini ve kaybını yakalamaya başlayamaz.
Bu kitaplardan edindiğim şey, birçok kuşak boyunca insanların ölçülemez kayıplardan kurtulduğu bilgisiydi. Yapmayanlar için, bu onların seçimiydi.

Umutsuzluk içinde yaşamak istemiyordum. Umutsuzca elimi tutmak istedim Bu dünyada bol bol iyilik ve nezaket olduğuna dair inanç ve hepsinden önemlisi, çocuklarımın sevmek ve vermek yerine acı ve öfkeli büyüyeceklerinden korktum. Hayatımı tekrar sevmenin bir yolunu bulmak istedim.

Sırf günleri atlatmak için daha önce yapmayı hayal bile edemeyeceğim şeyleri yapmaya başladım. Tarot kartlarımı birçok kişiye okuttum ve her yeri farklı medyumlara ve medyumlara seyahat ettim, her zaman umutla doluydum ama Jonathan'la hiçbir zaman gerçek bir bağ hissetmedim.

Maureen'in küçük binasına adım attığım gün, açıklayamadığım bir sakinlik, uzun süredir eksik olan bir huzur duygusu hissettim.
Ofisinden çıktığı anda, oda onun muazzam enerjisi ve sevgisiyle doldu. Hemen konuşmaya başladı

Machine Translated by Google

tutkuyla, kollarını ve ellerini kullanarak, duygularını kontrol edemeyerek, Jonathan'ın bir zamanlar sahip olduğu coşkuyla. İlk birkaç dakika içinde Jonathan'ın bunu yapmaya çalıştığını hiç şüphesiz biliyordum.

konusmak

Maureen aracılığıyla bana

Bana inancımı doğrulayan, kimsenin bilemeyeceği birçok şey söyledi. Ama beni mutlu eden bu yorum oldu.

gerçek inanan: "Jonathan, ölmeden birkaç gün önce onunla yaptığınız konuşmayı hatırlamanızı ve düşünmenizi istiyor." Bu konuşmayı kimseyle paylaşmamıştım. Sadece Jonathan ve ben oradaydık.

Ona çok çalıştığını ve onu özlediğimi söylemiştim. Güldü ve "Anne, sen en iyisisin. Çoğu anne çocuklarına daha çok çalışmasını söyler. Bizi özlediğinizi ve daha az çalışmanızı söylüyorsunuz!" Bu yüzden izin aldı ve en sevdiğim İtalyan restoranına gittik ve her zaman yaptığımız gibi birbirimizin arkadaşlığının tadını çıkararak saatlerce konuştuk. Ona derin bir korku ve panik duygusu hissettiğimi ve bir gece önce oğullarımdan birinin öldüğünü korkunç bir kabus gördüğümü söyledim. O olamaz dedim çünkü onaüniversiteye geri dönemeyeceğini söyleyip durdum. Hatta onları korkutmak istemediğim için bunu Nick ve Elliot ile paylaşmamasını bile istedim. (Hiç böyle bir kabus görmemiştim. Bir zamanlar gecelerim inanılmaz, mide bulandırıcı rüyalarla doluydu.) Korkumu onunla paylaşırken gözlerimden yaşlar aktı.

"Hayatta kalamazdım. Oğullarımdan biri ölseydi devam edemezdim. Sen ve kardeşlerin benim hayatımsınız." Bana o parlak mavi gözleriyle baktı ve "Anne bu nereden çıktı bilmiyorum ama her şeyden önce sen düşündüğünden çok daha güçlüsün. Bize günlerimizi en iyi şekilde değerlendirmeyi, başkalarına vermeyi, nazik olmayı öğrettin.

Machine Translated by Google

Herkes için. Ve ikimiz de zamanımızın bizim kontrolü mü zde olmadığ ı yönü ndeki inancımızı paylaş tık. Her gü nü bü yü k bir ş evkle yaş amalı ve bu

dü nyada bir fark yaratmalıyız."

Tü m vü cudumu bir ü rperti kapladı ve Jonathan isteyip istemediğ imi sordu. benim kazağ ım. Endiş eli gözlerini hatırlıyorum ve ona "Hayır, sadece bana sımsıkı sarıl" dedim.

Ş imdi bu gü ne bakıyorum ve bunun ne kadar bü yü k bir hediye olduğ unu anlıyorum - oğ lumuzun bana verdiğ i pek çok hediyeden biri. Bana onları hatırlatan Maureen'di ve sonsuza kadar minnettar kalacağ ım. Ayrıca bana, "'Son sarılma' ne anlama geliyor? Jonathan bana son sarılmanın olmadığ ını söylü yor.

Aniden bir ş ey netleş ti - haftalarca ve yıllarca dilediğ im ve ölü mde ona sarılmadığ ıma piş man olduğ um için: son bir kucaklama yok. Tekrar sarılacağ ız. Doğ duğ umda kalbime yerleş tirildiğ i an baş layan döngü , tekrar buluş ana kadar devam edecek.

Artık tesadü flere inanmıyorum. İ nsanlar bir sebepten dolayı yollarımızı kesiyor. Son yıllarda cesaret ve zarafetin en harika insanlarıyla tanış tım. Birçok kiş iden ilham aldım. Artık her gü n çocuklarımızı özlemenin acısıyla nasıl yü rü mek istediğ imiz konusunda bir seçeneğ imiz olduğ unu da biliyorum. Pek çok kiş i (genellikle iyi niyetlidir) bana defalarca Jonathan'ın ü zü lmemi istemeyeceğ ini söylü yor. Her zaman, "Jonathan acımı anlar ve zamanım geldiğ inde yas tutmam gerektiğ ini bilir" diye yanıt veririm. Sözlerim size bir ş ey ifade ediyorsa, size biraz umut vermiş olmam için içtenlikle dua ediyorum. Yolculuklarımıza rağ men kalplerimiz umutla ve gü lme, sevme ve baş kalarına verme arzusuyla sü slenmiş tir. Jonathan benimle, sevgisinin sınırları yok ve onun yaş am yolunu anladığ ına inanıyorum, bu biz burada kaldığ ımız sü rece asla anlayamayacağ ımız bir ş ey.

Machine Translated by Google

Sonunda her şey anlam kazanacak ve tüm nedenler cevaplanacak. Bir zamanlar Jonathan öldüğünde, kalbimin büyük bir kısmının ölümüyle birlikte gittiğini düşünmüş tüm, ama şimdi onun yerine kalbinin bir parçasını bana bıraktığını biliyorum. Bana asla mümkün olduğunu düşünmediğim bir güç verdi. Ölümden korkmuyorum ve zamanımdan önce gitmeyeceğim. Aşkı onurlandırmak ve beslemek için buradayım. En azından hayatımızda Jonathan olduğu için yoğun bir şükran duyuyorum. Tüm acılar, bize verdiği ve vermeye devam ettiği gerçek sevgiye değer. O bu hayatta bir armağandı ve yeni yolunda devam ettiğine inanıyorum, daha da büyük bir şekilde yardım ediyor ve seviyor. Sadece aşkı hatırlamaya çalış. Başka hiçbir şey bir çocuğun sevgisi kadar önemli veya rahatlatıcı olamaz.

Hayal bile edilemeyen, Mary'nin ailesinin başına geldi - oğlu öldürüldü. Her gün yas tutmasına rağmen, ailesinin yanında olmanın ve Jonathan'ın anısını sevgiyle onurlandırmanın bir yolunu bulmuştur. Mary'den büyük güç alıyorum - o trajediye karşı zaferin özüdür.

Jonathan'ın ebeveynleri Mary ve Mike Rizzo, hayatının kalıcı bir hatırası olarak ve savunduğu hayır kurumlarını desteklemek için 2001'de Jonathan Rizzo Memorial Foundation'ı kurdu.

(www.jonathan
rizzofoundation.org).

Vakıf, bir dizi değerli nedene verdiği destekte benzersizdir. Belirli bir amacı finanse etmek için para toplamak yerine, en çok ihtiyaç duyulan yerde bağış yapmayı hedefler ve en iyiyi yapabilir. Birçok kişinin cömertliği, iki çocuklu kanser hastası bir anne için kışın sıcaktan, babasını kaybetmiş bir ailenin gençleri için özel lise eğitimine, Massachusetts'teki çocuklar için yeni bir futbol sahasına kadar her şeyi finanse etti. çocuklar

Machine Translated by Google

Ruanda, Afrika Vakıf aynı zamanda Jonathan için önemli olan Noel in the City ve Sleeping Children Across the World Foundation gibi hayır kurumlarına da destek sağlıyor.

Vakıf aracılığıyla Jonathan'ın ruhu, çok kısa olan on dokuz yılında yaptığı tüm rden şeyleri yaparak devam ediyor ve önemli olanın burada ne kadar kaldığımızın değil, buradayken ne yaptığımızın önemli olduğunu hepimize hatırlatıyor. . Antropolog Margaret Mead'in bir keresinde dediği gibi, "Düşünceli, kendini adamış küçük bir grup vatandaşın dünyayı değiştirebileceğinden asla şüphe etmeyin. Gerçekten de, şimdiye kadar sahip olunan tek şey bu."

Kendinize ve çevrenizdekilere karşı sabırlı olun, özellikle de çocuklar. Her gün bir hediyedir ve değer verilmelidir.

Her sabah seçtiğiniz tutum, günün geri kalanının nasıl geçeceğini belirleyecektir. Günlerinizi en iyi şekilde nasıl geçireceksiniz? Basit tutun. Daha olumlu olmak için bilinçli bir çaba gösterin.

Karşılaştığınız her zorluğun büyümek için bir fırsat olduğunu anlayın. Kendinizi iyi hissetmenizi sağlayacak küçük yollarla geri verin.

Tünelin sonunda bir ışık var. Unutmayın, umut tohumu doğumda ekilmiştir - onu beslemek size kalmıştır.

Machine Translated by Google

15

Bo için hayatta kalmak

Noel'den iki gün önceydi ve alışveriş imi bitirmek için çılgınca koşuşturuyordum. Ben "son dakika Lucy"yim, fazla harcama yaparak alışveriş merkezinde koşuşturuyorum, Brookstone'daki Shiatsu Tam Vücut Masaj Aleti gibi ayrıntılı hediyeler satın alıyorum, "gerçek bir erkek seni yumrukluyormuş gibi hissettiriyor" hediyesi, Noel sabahı bir kez kullanılacak. Tatil müziği çatıdan yankılanıyor ve Guitar Hero'da Aerosmith'in "Dude Looks Like a Lady"nin kötü çalınan bir versiyonu gibi sinirlerimi gıdıklıyor.

Düşünceleriyle, çocuğunu kaybetmiş olanlar için o akşam ofisimde yapacağım ebeveyn-destek grubu görünümüne kaydı.
Kaşlarını çatıp kasiyerlerle indirimli ürünler ve iadeler hakkında kavga eden sefil insan sürülerini izlerken, o gece göreceğim -burada dünyada ve orada cennette- özel misafirlerimi düşündüm. Yürüyen merdivenin tepesinden bağırmak istedim, "Hepinizin ne kadar şanslı ve kutsanmış olduğunuza dair bir fikriniz var mı?! Yaşayan bir insan için sevginizi ifade edeceğini umarak hediyeler alıyorsunuz . Yardım ettiğim ebeveynlerin çoğu ağaç dikmeyi veya mum yakmayı reddediyor. Tatillerde hayatta kalabilmek için toplayabildikleri tüm enerjiyi harcarlar."

Alışveriş merkezinden çıkarken yanımda George Foreman vardı, radyoyu açtım ve destek grubu toplantısına hazırlandım. Çalan her şarkı benimle cennetteki "çocuklardan" konuşuyor gibiydi. Sesler ve ensemdeki tüylerimin diken diken olması arasında, arabamdaki enerji elle tutulur cinstendi. Bir ukala ruh benimkinden bir şey fırlattı

Machine Translated by Google

dağ ınık arka koltuk. Bunun bir tü kü rü k topu olduğ una inanıyorum. Cennetteki bu çocuklar oyuncu, yaramaz ve “Moprah” (benim) ile takılmaktan heyecan duyuyorlar.

Ofisimin otoparkına girdiğ imde park yeri doluydu. Ofis binamın sonundaki Asya tırnak dü kkanında manikü r/pedikü r için son dakika koş usu olup olmadığ ını merak ettim.

Grup toplantısı için atölye odasına çıkan merdivenleri çıkarken baş ım dönmü ş tü . Duvara yaslandım ve beş inci basamağ a oturdum. Vay, kendimi neyin içine soktum? Dü ş ü ndü m. Bir ya da iki gence bağ lanmak yeterince zor, koca bir odayı boş ver. Yardım edin melekler. Allah'ım yardım et.

Salonu altmış kiş i doldurdu. Gü lü ş meler ve canlı sohbet beni ş aş ırttı. Grubu kolaylaş tıran kız kardeş im Rosie kalabalığ a tepeden bakarak önde oturdu. Göze çarpmadan içeri girip köş eye saklanmaya çalış tım.

Kapıdan bir kadının geldiğ ini gördü ğ ü mde odanın önü nde duruyordum. Ağ layarak ona doğ ru eğ ilirken kocası onu tutuyordu. Transa benzer bir durumdaydı. Kocasının elini sıkıca sıktığ ını görebiliyordum; o da ağ lıyordu. İ kisi de gözlerinde öyle bir hü zü nle bana baktılar ki değ erli oğ ullarından haber almak için sabırsızlıkla beklediklerini biliyordum.

Eğ ilip kadına adını sordum. Zar zor duyulan bir fısıltıyla, "Suzie," dedi. Koltuğ una oturduktan sonra önü nde diz çöktü m. Ellerini ellerimin arasına aldım. Vü cuduma bir sıcaklık fış kırması yayıldı.
Suzie'ye gü lü msedim ve Bo olması gereken yerde, dedim. Uzun sü redir aş ağ ı yukarı gidip geliyordu. Sonunda huzura kavuş tu.”

Machine Translated by Google

Boynuna dokundum ve oğlunun asılarak öldüğünü söyledim.
Suzie başını salladı, zar zor nefes alıyordu.

"Bana bebek olduğunu söylüyor," dedim.

O, "O değil. Bu doğru değil."

"İlk üçünün bebeği olduğunu konusunda ısrar ediyor, sonra senin üç tane daha oldu. Toplamda altı tane var," diye yanıtladım.

Suzie kocasına baktı ve gülmeye başladı. "İlk tanışıtığımızda üç çocuğum vardı ve o sırada Bo bebekti.

Anthony ve ben daha sonra birlikte üçtane daha yaşadık.

Suzie bana hafiflediğini hissettiğini ve Bo'nun benimle bağ kurduğunu gerçekten bildiğini söyledi.

Yıllar boyunca binlerce çocuğu ebeveynleriyle buluşturdum ama bu okuma olağanüstüydü. Bo, iyileşmelerine yardımcı olmak için ailesine pek çok onay vermeye devam etti.

Kafamda şunu duyduğumda babasının önünde duruyordum, "O Anthony için 'Büyük A'." Bunu Bo'nun babasıyla paylaştım ve kıkırdadı.

"Bo, yeni dövmesini beğenmediğini ama şimdi sevdiğini söylüyor." Suzie, kendisinin ve Anthony'nin Bo'nun kolundaki dövmeden nefret ettiğini söyledi. Ancak haç dövmesinin altına yazılan Latince kelimelerin, Vive Doe et Vies'in ne anlama geldiğini o öldükten sonra öğrendiler : "Tanrı için Yaşa, Hayatın Olacak."

Sonra doğrudan Anthony'ye baktım, "Bu gece buraya geldiğin için mutlu değildin, ama o senin geldiğin için çok mutlu. Aslında buraya gelmene o yardım etti.

Suzie ağzından kaçırdı, "Başaramayacağımızı düşündük. Trafikte tamamen durdurulduk. Sonra birden açıldı ve kalan bir dakikayla buraya geldik."

"Bana daha önce de canına kıymaya çalıştığını söylüyor," dedim.

Machine Translated by Google

Suzie'nin yü zü nde kafası karış mış gibi ş aş kın bir ifade vardı.

"Hayır," dedi Suzie bana.

"Bildiğ i konusunda ısrar ediyor," diye yanıtladım.

Suzie bana baktı ve "Bu ş ok edici. Birdenbire Bo ölmeden birkaç hafta önce gördü ğ ü m ş eyi hatırladım: boynundaki mavi izler. Ona ne olduğ unu sordum ve bana bir hikaye anlattı. Kendine zarar vermeye çalış ıp çalış madığ ını sordum. Tereddü t etti, gökyü zü ne baktı ve "Hayır" dedi. Keş ke bu tereddü tü n ne anlama geldiğ ini anlasaydım.

Sonradan bazı arkadaş larına yapmaya çalış tığ ını söylediğ ini öğ rendik.

Yapmak. Ayrıca arkadaş larına tanıdığ ımı ve ona yardım ettiğ imi söyledi - bu yü zden kimse bana söyleme ihtiyacı duymadı.

Suzie'nin ellerini tuttum ve "Bo bunu sana yapmamı istiyor" dedim.

Onu kaldırdım ve etrafında döndü rdü m. Onu yere indirdikten sonra, Suzie kulaktan kulağ a sırıttı ve ş öyle dedi: "Bo onu iş te ziyaret ettiğ imde beni kaldırır ve döndü rü rdü - baş ımız dönene kadar dönerdik. Dü ş eceğ imizi dü ş ü ndü ğ ü m için ona bağ ırırdım.

Toplantıdan sonra Suzie ve Anthony'ye yaklaş tım. Onlara yakın gelecekte ü cretsiz olarak özel bir okuma yapmayı teklif ettim. Onlara Bo'yu hissettiğ im kadar gü çlü bir ruhu nadiren hissettiğ imi söyledim, özellikle de o çok yakın zamanda karş ıya geçtiğ inden beri. Bo susmadı ve bü tü n geceye hü kmetmeye çalış tı.

"Biliyorsun, oğ lunun kesinlikle ruh görgü kuralları yok," dedim gü lerek.

Ertesi sabah, Suzie özel randevularını almak için aradı.

Bekleyiş in çok uzun olmayacağ ını dile getirdiğ ini söyledi.

Parmak geçiş i iş e yaradı çü nkü tam olarak iki ay sonra randevularını aldılar. Suzie ve Anthony görü ş memize kadar gü n saydıklarını söylediler.

Machine Translated by Google

Suzie o toplantıdan sonra bana ş unları söyledi: "O destek grubu oturumunda bize söylediğ in her ş eyi tekrarlayıp duruyorum. Ve bu sadece yaklaş ık on dakika içinde oldu! Bu sefer seninle tam bir saatimiz olacak. Beni aklı baş ında ve iyimser tutan ş ey buydu. Anthony ve ben sonunda grupta biraz huzur bulmuş tuk. Hayatımızı sonsuza dek değ iş tirdin."

16 Ş ubat 2008 Suzie

ve Anthony'nin randevusu saat 11:00'deydi. İ sterlerse bir teyp getirmelerini söyledim. Bir arkadaş tan ödü nç aldıkları kü çü k bir kayıt cihazıyla geldiler. Ofisimi resepsiyon alanından ayıran cam bölmeden baktım. Yanlarında iki genç kız görebiliyordum. Kızlar orada olmaktan mutlu görü nmü yorlardı - ikisi de kollarını kavuş turmuş ve birinin kaş ları çatıktı.

onun yü zü . Hemen ceketimi çıkardım ve odaya daldım.

"Bo anahtarlarımı sakladı ve ofise kadar araba yolculuğ u boyunca beni rahatsız etti!" diye haykırdım. Genç kızlar birbirlerine bakıp gözlerini devirdiler.

"Kayıt cihazını aç," dedim Suzie'ye. "Gitmeye hazır."

Carly kim? Bo bu ismi sü rekli bana tekrarlıyordu.

Arabada," diye sordum.

Sağ ımdaki kız sandalyesinde kıvranıyordu.

"Ben," dedi tereddü tle.

"Bo bana odandaki i-Pod'un sabah 2:00 civarında rastgele patlayarak seni ve oda arkadaş ını uyandırdığ ından bahsediyor," dedim.

Carly'nin gözleri parladı. "Bu her gece olur!" ciyakladı.

Gururla parladı. Bana ve ölü mden sonra yaş am olasılığ ına ısındığ ını hissettim.

Sonra, Bo'nun diğ er kız kardeş iyle yü zleş mek için döndü m.

Machine Translated by Google

"Bo bana senin çok sevdiğ i kü çü k bir oğ lun olduğ unu söylü yor.
Bana oğ lunuzun yaklaş ık iki yaş ındayken bir kazada diş ini kaybettiğ i zamanı
anlatıyor."

"Aman Tanrım! Oğ lum Cameron kaldırıma dü ş tü ğ ü nde dü ş tü .
iki yaş ındaydı ve bir ön diş ini kaybetmiş ti."

"Kardeş in de her zaman yanında olduğ unu hatırlatmamı istiyor. Dairenizdeki o
çılgın sesleri, bazen her ş eyin kelimenin tam anlamıyla raflardan nasıl uçtuğ unu
biliyor musunuz? Bo bana bunun senin dikkatini çekmeye çalış tığ ını söylü yor. Seni
korkutmak istemiyor, sadece yanında olduğ unu söylemek istiyor. O seni çok çok
seviyor."

Bo'nun kız kardeş i, baş ı ellerinin arasında hıçkıra hıçkıra ağ layarak orada oturdu. BEN
uzandı ve ellerini benimkilere aldı.

"Chris kim ve "L" adı bağ lantısı nedir? Diye sordum.

"Chris benim niş anlım ve benim adım Lauren." Cevap verdi.

"Pekala, Bo onun adının hemen yanına bir dövme yaptırmasını istiyor.
çil."

Lauren ve Carly ağ ızlarını kapatıp çığ lık attılar ve sonra
histerik bir ş ekilde gü lmeye baş ladı.

"Chris'in yanağ ında Bo'nun onunla dalga geçtiğ i bir ben var.
buna 'çil' diyor. Chris çiliyle alay edilmesinden nefret ediyordu."

Lauren ve Carly ile hayatlarındaki her tü rlü ş ey hakkında konuş urken,
O kadar bü yü lendiler ki tü m ş ü pheleri uçup gitti.

Ş imdi sıra Anthony'deydi.

"Bo bana onu Florida'ya gönderdiğ iniz uçuş okulundan ve burayı ne kadar
sevdiğ inden bahsediyor. Ayrıca artık seni daha fazla dinlemesi gerektiğ ini bildiğ ini
söylememi istiyor." Anthony'nin ellerini sıkıca tuttum ve "Bo, bu kadar ş ey için çok
minnettar.

Machine Translated by Google

hayattayken sana çok fazla itibar etmese de sen ona yardım ettin. Bo bunun için ü zgü n olduğ unu söylemek istiyor. Onunla her ş eyi denediğ in için sana teş ekkü r ediyor ve benden seni her zaman çok sevdiğ ini söylememi istiyor - ş imdi seni daha iyi anlıyor.

Anthony'nin gözleri doldu ve gü lü msedi.

"Ah, bir ş ey daha var," dedim. Bo, lise mezuniyetinde bü yü kannenin sana İ talya'dan verdiğ i gü mü ş bir haçverdiğ in için sana teş ekkü r etmek istiyor. Bo bunu tabuta koyduğ un için teş ekkü r ediyor çü nkü senin için çok ş ey ifade ettiğ ini biliyordu.

Suzie ağ lamaya baş ladı. Anthony'nin aniden on beş yıldır karyola direğ inde asılı duran haç hatırladığ ı, Bo'nun uyandığ ı gü nü hatırladığ ını söyledi. Anthony ondan onu yıkamasını ve Bo'nun ü zerine koymasını istedi.

Suzie kıpır kıpırdı ve sabırsızlandığ ını görebiliyordum.
Sonunda sandalyemi ona doğ ru salladım ve ellerimi ona uzattım. Suzie çlgınca bana tü m belirtileri anlatmaya baş ladı.
son iki ayda almış tı.

“Bo ile ilgili bir rü ya gördü m ve bunun sıradan bir rü ya olmadığ ını biliyorum; gerçek bir 'ziyaret'ti. Rü yamda bana sarıldı ve doğ rudan gözlerimin içine baktı ve 'Anne benim numaralarım 2, 6, 11 ve bazen 26 - seni seviyorum. Sonra ertesi gü n yeğ enime rü yayı anlatıyordum. Aniden kız kardeş imin telefonu yeni bir kısa mesajla bipledi. Kız kardeş imin rü yam hakkında hiçbir fikri yoktu ve masum bir ş ekilde telefonunu kaldırıp 'Bak! Bu mesajı ü çü ncü kez alıyorum! İ lki 261126112611, ikincisi 112611261126 ve ü çü ncü sü 621162116211!' Yeğ enim ve ben çğ lık atarak dizlerimizin ü zerine dü ş tü k,

Machine Translated by Google

ailenin geri kalanı bizim deli olduğumuzu düşünürken. Bütün bunları gerçekten Bo yapıyor, değil mi Maureen?”

Suzie'ye bakıp gülümsedim.

“Bo ölmedi; o sadece farklı," dedim.

Gitmek için ayağa kalktıklarında hepimiz kucaklaştık ve Suzie bana, "Sahip olduğumuz en iyi öğretmenler olduğunuz için size ve Bo'ya teşekkür ederim. Artık bu kabustan kurtulabiliriz.”

Arada bir ruh, fiziksel bedeninden bu kadar kısa bir süre sonra ailesine ulaşabilme yeteneğiyle beni şaşırtacak. Bo'nun durumunda, ölmeden önce o kadar çok mücadele etti ki, ailesinin onun sonunda huzura kavuştuğunu bilmesine ihtiyacı vardı. Benzer bir zorluk yaşayan birçok aile gibi, Bo'nun ailesi de ona yardım etmeye çalıştı ama onu düzeltemedi. Suzie ve Anthony, benim "sağlıklı şüpheciler" dediğim kişiler olmalarına rağmen, ruhsal iletişime bir şans verdiler ve o küçük umut tohumu yeşerdi ve çevrelerinde yıllarca çiçek açmaya devam edecek.

Gelmek.

Yıllar boyunca bu işte hayatın her kesiminden binlerce insanla tanıştım. Bazıları inançlıydı, bazıları sağlıklı şüphecilerdi ve diğerleri hayatlarının en zorlu zamanlarından bazılarını sevdiklerini fiziksel olarak kaybettikten sonra yaşadıktan sonra tek bir inanca sahip değildi. Ben de oradaydım, daha fazla umut tutamayacağınızı düşündüğünüzde, denemeler ve sıkıntılar çok uzun veya çok ağır göründüğünde. Yine de, bu kesin anlarda, umut gerçekten var olur. Ne de olsa umut yüzer - her zaman. Onu "göremesek" bile -aslında, özellikle göremesek bile- o oradadır. Bu noktada yer alan bilinçte büyük bir değişim var.

Machine Translated by Google

zamandaki an. Milyonlarca kiş i, yalnız olmadıklarına dair bir çeş it onay istiyor. Kabul etsek de etmesek de hepimiz iş aretler alıyoruz. İ nsanlar olarak, yaş adıklarımızı rasyonelleş tirmeye ve kendimizi öteden gelen gü zel bir armağ andan vazgeçirmeye çalış ıyoruz. Kalbinize gü venin ve yeni bir ş ekilde dinleyin: olasılıklara açık olun, umuda açık olun ve size göstermeye çalış tıkları sevginizin devamına açık olun. O her zaman orada, ruhen sevdiklerinizle birlikte, sizi ayakta tutuyor ve içini yeni bir dü ş ü nme biçimi ve yenilenmiş umutla dolduruyor.

Machine Translated by Google

16

Beklenmeyeni bekle

Evimden beş dakika uzaklıktaki bir sağlık merkezi ve kitapçı olan Uplifting Connections'da bir gösteri yapıyordum . Bu ilginç, özel toplanma alanındaki enerjiyi seviyorum. Sahibi, arkadaşım Ellie, kocası bir beyin tümöründen öldükten sonra topluma geri vermenin ve kendi ruhsal gelişimini beslemenin bir yolunu buldu.
Duvarlar yanmış turuncuya boyanmış , sü s yıldızları aydınlatılmış ve mağazanın çevresine asılmış tır. Alanın etrafına yayılmış şık, benzersiz hediyeler ve kitaplarla dolu raflar var. Toplantılarım için dükkânın ortasına elli sandalye sıkış tırılır. Bu olayın başında, bir yıldız kümesinin altında son sırada oturan bir kadını hemen fark ettim. Annesi ruhen beni ona yaklaşmam için zorluyordu.

"Burada annen ruhum var. Akciğer kanserinden mi geçti?"
"Aman Tanrım, evet. İki aydır hastaydı."
"Tabutta saçını düzeltmeye çalış tığın bir sahneyi bana gösteriyor. Berbat bir iş çıkardıklarını ve saçını böyle yapmadığını söyledi."

Kızı yüksek sesle nefes aldı ve yüzü kızardı. "Annem her zaman mükemmel bir şekilde şekillendirildi," diye açıkladı bana. "Kız kardeşim Diane'e, saçını gören olursa annemin utanacağını söyledim. Kimse bakmıyorken sırayla tamir etmeye çalış tık. Bir gece partiden sonra Phyllis Diller'a benziyordu.

Machine Translated by Google

Annesinden gelen üfleme ve üfleme seslerini duyabiliyordum - Phyllis Diller referansından pek heyecanlanmamıştı sanırım. En azından sağını düzeltmeye çalıştığı için kızına teşekkür etmemi istedi.

Fiziksel bir geçişten sonra, herkesin iyi olduğundan emin olmak ve hizmetleri denetlemek için bir ruh birkaç gün ortalıkta dolaşacaktır. Bu son olayda anne, cenazecinin onu ayinlere hazırlama şeklinden de memnun olmadığını kızına bildirmek için geldi. Normalde, ruhlar artık fiziksel olarak nasıl göründüklerine bağlı değildir, ancak ara sıra, bir kadın burada görünüşüne önem veriyorsa, bu orada kısa bir süre için devam edebilir.

Sevdiklerinin kaybı onları kederden felç ettikten sonra binlerce insan bana geliyor. Birçoğu, sevdikleri kişinin ruhen iyi ve huzurlu olduğunu bilmelerine yardımcı olacak bir işaret veya doğrudan bağlantı ister. Herkese hepimizin medyum olduğumuzu söylüyorum. Duyduklarıma, gördüklerime ve hissettiklerime güveniyorum, bu da bana bu dünya ile sonraki arasındaki uçurumu gerçekten kapattığım konusunda güven veriyor. Tıpkı bir enstrüman gibi, yeteneğimi her gün kullanarak ince ayar yaparsam, çıktı güzelce düzenlenmiş bir bilgi akışıdır.

Yas tutma sürecinin birçok aşaması vardır, ancak herkes farklı şekilde yas tutar. Müthiş oğlu Jesse'nin beş yıl önce vefat ettiği arkadaşım Marianne, Amerikan Psikiyatri Birliği tarafından Mental Bozuklukların Teşhis ve İstatistik El Kitabı'nın yakın zamanda önerilen beşinci baskısı hakkında bilgi verdi. Teklif, sevdiğiniz birini kaybettiyseniz, size klinik depresyon teşhisi koymadan önce yas tutmak için iki haftanız olduğunu öne sürüyor. Yani, bir çocuğunuzu veya yakın bir akrabanızı kaybettiyseniz ve iki hafta sonra hala üzgün hissediyorsanız, hiçbir şeye ilgi duymuyorsanız, uyuyamıyorsanız veya işe gitmek istemiyorsanız,

Machine Translated by Google

kılavuza göre, majör depresyonunuz var ve ilaçlara ihtiyacınız var.
Bu şeyleri kim yazıyor? İlaç şirketi yöneticileri mi?

Birçok insanın depresyon ve diğer zorluklara yardımcı olmak için ilaçlardan yararlandığına inanıyorum. Ancak, bu yeni kılavuz benimsenirse, tamamen normal yas yaşayan pek çok kişi yanlışbir şekilde psikiyatrik bir sorunu olduğu şeklinde etiketlenebilir. Mevcut kılavuz bile, birinin klinik olarak depresyonda olduğu kabul edilmeden önce iki aylık yas tutma gibi gerçekçi olmayan bir standart önermektedir. Çoğu yas tutan insan için cevabın bunun gibi bir teşhis ve bazen ömür boyu hap reçetesi olduğunu düşünmüyorum. Bir keder danışmanına ulaşın ve uyumanıza ve günü geçirmenize yardımcı olacak diğer seçenekleri tartışın, ancak ilaç şirketlerinin kederi üstlenmelerine kanmayın.

Zaman tüm yaraları iyileştirir derler. Keder farklı bir hikaye. Kalbinizdeki boşluk her zaman orada olacak ama zamanla onu küçük mutluluk parçalarıyla doldurmayı öğreneceksiniz. Ben buna "kalp kırıntısı" diyorum. İyi günlerin ve kötü günlerin olacak. Bazen spackle çatlar ve günü atlatmak için yeni yollar bulmanız gerekir. Sizi yataktan kaldırmaya yardım edebilecek, güvenebileceğiniz bir arkadaşınıza ulaşın.

Yeğenim Sean öldükten sonra kız kardeşim anlaşılır bir şekilde Tanrı'ya kızmıştı. Dükleri koydu ve onu aldı. Kalbini ve ruhunu ona haykırdı: “Bunu nasıl yaparsın?! Bebeğimi nasıl alırsın?!" Çocuklarını kaybetmiş ebeveynler için kolaylaştırıcılık yaptığı destek grubunda, Tanrı'nın ailemize bunu nasıl yapabildiğini anlamak için verdiği mücadeleden bahsediyor. Rosie sert bir kurabiyedir, bu yüzden Tanrı sadece dinlemekle akıllıydı.

Sonunda, hepimiz Sean'ın on dokuz yıl boyunca fiziksel enkarnasyonunda olması gerektiğini kabul etmeye başladık. Sean bana bir rüyada geldi

Machine Translated by Google

ve bana bunu söyledi. Saate baktım gece yarısını biraz geçiyordu.
Bü yü k bir etkinliğ i yeni bitirdim ve bitkindim. Baş ımı yastığ a koyduğ umda uykuya dalmaya baş ladım. Karayipler gibi görü nen bir yerde sahil boyunca yü rü yordum. Su turkuaz ve kum neredeyse beyazdı. Bana doğ ru gelen bizim Sean'ımızdı! Gü lü msü yordu ve bana sarılmak için koş tu. O beni sıkıca tutarken ona iyi olup olmadığ ını sordum. Doğ rudan kulağ ıma konuş tu ve "Moey Teyze, bu yaş am için ruh anlaş mam on dokuz yıldı. Burada kalmam bu kadar uzun sü re planlanmış tı. Yü zü me hafif, ılık bir rü zgar değ diğ ini hissettim ve sonra uyandım. Buradaki kısa fiziksel sü resinde çoğ u insanın uzun yıllar boyunca yaptığ ından daha fazla hayata dokundu.

Gerçek arkadaş larınız, bir kayıptan sonraki gü nlerde ve haftalarda kendilerini gösterirler. Ayinden sonra ev akraba ve arkadaş larla dolar.

Çocuklar, duvarların ardında gizlenen derin hü znü n farkında olmadan evin odalarında çığ lıklar atarak koş uş tururlar. Kayıp özel konuğ un hikayeleri paylaş ılırken mutfaktan kahkahalar yankılanıyor : Babamın diş lerini çıkarıp çocukları kovaladığ ı zamanları hatırlayın.

avlunun etrafında, kanat çırparak açıp kapadılar. Bahse girerim ş u anda bize tepeden bakarak gü lü yordur.

Cenazeden sonraki birkaç gü n boyunca çok sayıda telefon ve ziyaret olur. Ardından, yaklaş ık bir hafta sonra ortalık yatış tığ ında, evdeki hayalet kasaba gibi oluyor. Bazı insanlar ölü mü kaldıramaz. Ondan kaçarlar.
Acı çeken ve ağ layan birini görmek onları rahatsız eder. Kendi hayatlarına ve ailelerine bakmalarını sağ ladığ ını dü ş ü nü yorum. Ölü mlü olduğ umuza dair herhangi bir imadan kaçarız.

Ruh belirtileri baş langıçta bol miktarda bulunur. Ruhlar genellikle elektriğ i veya mekanik herhangi bir ş eyi manipü le etmek için yeni buldukları enerjiyi kullanırlar. Iş ıklar titreyebilir veya sönebilir; telefon çalabilir ve kimse çalmaz

Machine Translated by Google

orada ol; televizyonlar açılır ve kapanır; müzikal oyuncaklar rastgele oynar; ve çalar saatler çalar. Bu işaretler hiç beklemediğiniz anda gelecek, bu yüzden onları izleyin ve dinleyin ve beklenmeyeni bekleyin.

Bir vefattan sonraki ilk aşamalarda, ruh yeni ruh bedenlerine uyum sağlamaya çalışıyor. Bireysel bir ruhun buna alışması için geçen süre her ruh için farklıdır. Bir rüyada görünebilirler veya bir koridorda yürüyen bir gölge görebilirsin - ürpertici bir Elm Sokağı Kabusu tarzında değil, sadece hala ortalıkta olduklarını bilmeniz için.

Seanslarımdan birinde bir kadın, fiziksel ölümünden bir hafta sonra annesinin kendisine nasıl göründüğünü hatırladı. Bu kadın üst katta temizlik yapıyordu ve kapıda birinin sesini duydu.

Kapı zilinin çaldığını duydum. Aşağıya indim ve daha alt basamağa varmadan göğsümde bir çarpıntı hissettim. Kapıyı açtığımı ve annemin orada gülümseyerek durduğunu gördüğümü hayal ettim. Kimin olduğunu sordum ve cevap alamadım. Kalbim gümgümatıyordu. Kapıyı açtım ve oradaydı, kulaktan kulağa gülümsüyordu. Çok genç görünüyordu - onu yıllar öncesinden nasıl hatırlıyorum. Cildi pürüzsüz ve parlaktı, kırışık yoktu. Saçları kırklı yaşlarında olduğu gibi şekillendirilmişti.

Gözlerime inanamadım. İnsan beynim kontrolü ele aldı ve yapamadım ona nasıl orada olabildiğini sormayı bırak. "Beni kahve içmeye davet etmeyecek misin?" dedi. Hep kahve içmek için buluşurduk. Bizim işimizdi. Uzun süre kalamam dedi. Sadece iyi olduğumu bilmene ihtiyacım var. Artık seninle burada değilmişim gibi görünebilir, ama kesinlikle buradayım. Kız kardeşine uğradığımı söyle.

Tıpkı eski günlerdeki gibi ağlayana kadar güldük. Jean Naté vücut spreyinin kokusunu alabiliyordum. Sarıldık ve onu sımsıkı tuttum, içine çektim

Machine Translated by Google

öz. Arkasını döndü ve kapıya doğ ru yü rü dü . Önce

dış arı çıkarken gü lü msedi ve el salladı. "İ yi olacaksın," dedi.

Ruhların birbirine bağ landığ ını gördü ğ ü m en ş aş ırtıcı yollardan biri, elektronik ses olgusudur (EVP). EVP, bilinmeyen bir kaynaktan gelen insan seslerinin ses bandında, radyo istasyonu gü rü ltü sü nde ve diğ er elektronik ortamlarda duyulduğ u gizemli bir olaydır. Çoğ u zaman, EVP'ler ses bandına kaydedilmiş tir. Orijinal kayıt sırasında gizemli sesler duyulmuyor; sesler yalnızca kaset oynatıldığ ında görü nü r. Bazen sesleri duymak iç in amplifikasyon ve gü rü ltü filtreleme gerekir. Bazı EVP'ler diğ erlerinden daha kolay duyulur ve anlaş ılır. Ve cinsiyet (erkekler ve kadınlar), yaş (yetiş kinler ve çocuklar), ton ve duygu bakımından farklılık gösterirler. EVP sesleri genellikle tek kelimeler, ifadeler veya kısa cü mlelerle konuş ur. Bazen sadece homurdanır, inler, homurdanır veya diğ er vokal sesleri çıkarırlar. EVP'ler çeş itli dillerde konuş urken kaydedilmiş tir. Özel seanslarımda yalnızca birkaç kez kaydedilen EVP'leri kiş isel olarak duydum.

Doğ aü stü bir araş tırmacı olan arkadaş ım Eric Lavoie, birkaç araş tırmasında benim iç in EVP oynadı. Dü rü st olmalıyım - bazen biraz ü rkü tü cü oluyorlar. Eric ve ben tarihi Middleboro, Massachusetts belediye binasında hızlı bir ruh enerjisi ölç ü mü yaptık.

Bü yü k Salon'un balkonuna çıkan merdivenleri çıkarken sırtımda bir ü rperti hissettim. En ü st basamağ a geldiğ imizde, Eric kaydettiğ i kaseti oynattı ve birkaç kadının kahkahasını andıran sesleri duyunca ikimiz de afalladık. Kristal berraklığ ındaydı. Söylemeye gerek yok, hızla merdivenlerden inip kapıdan çıktım. Yaptığ ım ş eyi yapmama rağ men, iş im bazen beni ş aş ırtıyor ve sersemletiyor.

Machine Translated by Google

Yolculuğ um boyunca tanış tığ ım ve bana her gü n yardım eden çok özel bir ruh arkadaş ım Nicky O'Neill. 20 Ş ubat 2003'te on sekiz yaş ındaki Nicholas O'Neill, Amerika Birleş ik Devletleri tarihindeki en ölü mcü l dördü ncü gece kulü bü yangınında öldü . West Warwick, Rhode Island'daki Station gece kulü bü , iç mekan piroteknik ve yanıcı ses yalıtımı kombinasyonu nedeniyle sadece on saniye içinde tamamen alevler içinde kaldı. Eski bir arkadaş ım Carla Bağ taz da yangında hayatını kaybetti.

Nick bir aktör, mü zisyen, komedyen, besteci ve yazardı.
Nick henü z on altı yaş ındayken, Aramızda Yü rü yorlar adlı tek perdelik bir oyun yazdı. Bu oyun, ölen ve koruyucu melekler olarak geri dönen gençler hakkındadır. Babası, bu çalış manın sadece bir kehanet değ il, aynı zamanda yaş am ve umudun dokunaklı ve ilham verici bir kutlaması olduğ unu söylü yor.
Nick'in vefatından bu yana, ailesi ve arkadaş ları sayısız açıklanamayan belirti ve olay yaş adılar ve bunların çoğ u 41 sayısıyla bağ lantılıydı. Nicky'nin vefatından kısa bir sü re sonra ailesi Dave ve Joanne beni görmeye geldiler. Onları eski vitrinimin kapısında karş ıladığ ımda sıcak bir ş ekilde gü lü msediler ama biraz endiş eli görü nü yorlardı. Dü kkanın arka tarafındaki tedavi odama doğ ru ilerlerken kimden haber almayı umdukları hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bir sandalye getirip koltuğ un yanına koydum. Arka planda bir bambu fıskiyesinden damlayan su sesi eş liğ inde Enya yankılanıyordu.

Ruhla nasıl bağ lantı kurduğ umu açıkladıktan sonra, hemen genç bir erkeğ in enerjisini hissettim. Bana trajik bir ş ekilde geçtiğ ini söylü yordu. Daha sonra bir ateş için olduğ unu fark ettiğ im sembolleri yorumlamakta zorlandım. Ayrıca bir araba kazasında çarparak geçen bir erkeğ in kafamda canlandırdığ ı bir sahne gördü m. Nick'in ailesi, Nick'in arkadaş ının,

Machine Translated by Google

Eric, bir araba kazasında önü nden geçti. Nick ile yeğ enim Sean ile olana benzer bir bağ hissettim.

Aniden, içimde bir enerji yü kselirken, ayağ a kalkıp Mick Jagger gibi odanın içinde zıplama dü rtü sü hissettim. Gösteriler yapıyordum ve Michael Jackson gibi dans ediyordum. Seansın yarısında kestirmeye ihtiyacım vardı. Bu ruh, Maske'deki Jim Carrey'den daha fazla enerjiye sahipti . Nick gelirken, sanki bedenimi ele geçirmiş gibiydi.
Anne babasını gü lü msetmek ve fiziksel bedeninde nasıl bir karakter olduğ unu hatırlamak istiyordu. Nick kendini çok iyi ifade eden ve hareketli bir genç adamdı ve benim aracılığ ımla ş öyle konuş tu: "Babama, annesinin burada olduğ unu söyle. Bill adını getir. O da burada. Annem neden bahsettiğ imi anlayacaktır. Onlara siyah gitarımın bende olduğ unu söyle. Mü ziğ i seviyorum. Chris adını getir. Kardeş lerime selam söyle."

Nick onaylar vererek ve ailesini gü ldü rerek devam etti. Nick ve ben o gü n birbirimize bağ landık.

Seans sırasında Nicky'nin annesine "Onu duyamıyor musun? Sana seslendiğ ini söyleyip duruyor." Onu duyamadığ ı konusunda ısrar etti. Eve gelip seansımızda kaydettiğ im kaseti dinlediğ inde, kaydın ü zerinden garip bir sesin geldiğ ini duydu - bir EVP:

Ben: "Onu duymuyor musun? Sana seslendiğ ini söyleyip duruyor."
Joanne: "Hayır, onu duymuyorum. Ne hakkında konuş tuğ unu bilmiyorum."
EVP: "Anne."

O ayın ilerleyen saatlerinde Joanne kaseti benim için dinletti. Onu dinleyen herkes, Nick'in annesine seslendiğ ini duyabilir. Dave ve Joanne, West'te yaş ayan bir EVP uzmanıyla temasa geçti. margaret

Machine Translated by Google

ruha bağlanırken ince EVP'leri alabilen özel donanıma sahiptir. O'Neills ile kayıtlı oturumu sırasında şu EVP seçildi: "Hey anne, benim, Nick."

Gerçek kaydı dinledim ve tüylerim diken diken oldu. Joanne, EVP'nin Nick'in sesiyle geldiğini söyledi.

O'Neill'lar başka bir müşterime EVP'lerle olan deneyimlerinden bahsetti. Bo'nun 15. Bölüm'deki annesi Suzie, oğlunun kendi EVP'sini alıp alamayacağını öğrenmek için Margaret ile temasa geçti.

Suzie, Margaret'e bir mektup yazdı ve ona Bo'dan bahsetti. Birkaç hafta sonra Margaret'ten, önceki gece Bo'dan bir EVP aldığını düşündüğünü ve Suzie'nin sesi doğrulamasını istediğini bildiren bir e-posta aldı.

Suzie bir pazar sabahı ayin için hazırlanıyordu. E-postayı açıp EVP bağlantısına tıkladığında şunları duydu: "Hey anne, benim, Bo." Ardından bir sonraki bağlantıya tıkladı.
Margaret konuşuyordu.

"Bu kim? Kiminle konuşuyorum?"

Benim, Bo. Konuşuyorum, annemle konuşuyorum!" Gürültülüydü ve Margaret'in kim olduğunu bilmediği için sinirli görünüyordu. Suzie duyduklarından tamamen etkilenmiş bir halde ağlıyor ve gülüyordu - kulağa daha çok Bo gibi geliyordu.

Kendi seanslarımdan birinde bir EVP deneyimi yaşadığım diğer tek zaman, Eileen adında bir kadınla tanıştığım zamandı. Ne zaman Eileen yeni ofisime merdivenleri tırmandı, yorgundu ve nefes nefese kalmıştı. Yüzü bitkin ve solgun görünüyordu. Çok terliyordu. Oturduğunda hemen ağlamaya başladı. Onu teselli ettim ve annesiyle bağ kurmaya başladım.

Machine Translated by Google

"Annen burada. Bana konjestif kalp yetmezliğinden öldüğünü gösteriyor. Üç kişiden biri misin? Üç numarayı gündeme getiriyor. Sizi çizme kayışlarınızdan yukarı kaldırmak ve bu depresyondan çıkmanıza yardım etmek istiyor.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, Eileen ile okuduktan sonra, ofisimde makinemdeki mesajları dinliyordum. İlk mesajı zar zor seçebildim. Hatta bir ses titriyordu ve nefes nefeseydi. Telefon şakası yapmayalı veya aramayı almayalı yıllar oldu ama bu kesinlikle öyle gibi geldi.

Üçüncü oyundan sonra sesi zorlukla çıkarabildim ama bir ses aldım.
çağrıya geri dönülecek numara için isim ve kullanılan arayan kimliği.

Maureen, benim, Eileen. Bugünkü seansımızdaki kaseti oynattım ve bir şeyler duymanızı istiyorum.

Eileen heyecandan başı dönüyordu. Arka planda kaset kaydediciyi kurmak için koşturduğunu duyabiliyordum.
İşte telefonda benim için çaldığım şey: Ben: "Sizi çizme

kayışlarınızdan tutup ayağa kaldırmak ve bu durumdan çıkmanıza yardım etmek istiyor. bu depresyon."

EVP: "Gülümseyin, gülümseyin."

Maureen, bunu duyabiliyor musun? Bu annemin sesiydi! Bunu aşamıyorum. Defalarca oynuyorum. Sana bir kopyasını göndereceğim. Bunun annemin depresyonumdan çıkmama yardım etme yolu olduğunu biliyorum. Bu hediye için sana ve ona sonsuza dek minnettar kalacağım."

Ruhla bağlantı kurma yeteneğim olmasına rağmen, hala beni tamamen şaşırtan veya beni soru işaretleri bırakan bazı şeyler var.

Nick O'Neill ile tanıştıktan sonra her yerde 41 sayısını görüyorum ve yeteneklerim on kat arttı. Sadece bunu okuyarak, siz de 41 böceğin etkisi altına gireceksiniz - hazır olun! Bunu birçok şeyde göreceksin,

Machine Translated by Google

şampuan, süt kutuları, araç plakaları, masa numaraları, reklam panoları, mayonez, elektronik ekipman ve giysiler dahil. Nick'in babası Dave Kane, onun hayatını anlatan 41 Umut İşareti adlı bir kitap yazdı.

ailenin 41 sayısıyla bağlantılı açıklanamayan işaretleri ve deneyimleri. Ayrıca, Nick'in erkek kardeşi Chris O'Neill ve arkadaşı Christian DeRezendes, belgesel filmin yönetmenliğini ve yapımcılığını üstlendi.
41.

Ebeveynler çocuklarıyla bağlantı kurmak için ne zaman gelse, aklımda Nick var, gülümsüyor ve harekete geçmeye hazır. Her gösteriden önce Nick ve Sean'dan bana yardım etmelerini istiyorum. Ayrıca özel bir melek olan Jennifer Fay'den (Kasım 1989'dan beri kayıp olan Brockton, Massachusetts'ten bir kız) yardım etmesini rica ediyorum. Üç silahşörler ben herhangi bir okumaya, etkinliğe veya derse başlamadan önce koşarak gelirler.

Hull, Massachusetts'te orta ölçekli bir restoran olan Raffael's'de bir gösteri yapıyordum. Restoran, dünyanın en eski atlıkarıncalarından birinin yanında, tarihi Nantasket Plajı'nda yer alan Clarion Hotel'in içindedir.

Etkinliğe giderken Nick geldi ve kulağıma fısıldadı.
Bana o gece gösteride oğlu trafik kazasında ölen bir kadının olacağını ve kadının kim olduğunu 41 numaradan bileceğimi söyledi.

Arabamı okyanus tarafındaki sokağın karşısına park ettim. Rüzgar saçlarımı yüzümün önünde savurdu. Yanıma park etmiş insanların kıkırdadığını duydum. Addams Ailesi'ndeki Cousin It'e benzediğim için olduğundan oldukça eminim . Okyanusun sesi hissettiğim gerilimi eritti. Nick'in bu genç adamın annesine kavuşması için fazla mesai yaptığını biliyordum.

Machine Translated by Google

Sahneye çıktığımda gözlerim 41 numarayı bulmak için odayı taradı. Masa numaralarını, tişört leri, iğneleri, şapkaları ve dövmeleri kontrol ettim. . . Hiçbir şey. Oda L şeklindeydi. Köşeyi dönüp "L"nin diğer yarısına yürüdüm ve bir şey gözüme çarptı.

Tavandan tabana çarpıcı cam pencerelerden 41'imi buldum.

Plakasında 141 numaralı bir araba neredeyse camın camına park etmişti.

Bir kadının kafası plakadaki diğer sayıları engelledi. Kafamın içinde böyle bir heyecanla çığlık atan genç bir adam duyabiliyordum.

"Bu benim annem. Koca kafalı ve saç modeli seksenli olan!"

ile deneyimlerimde bir bağlantıdan hiç bu kadar emin olmamıştım. merhum

"Oğlunuz öldü," dedim. "Bir araba kazasında bir ağaca çarptı. Mike adını duyuyorum."

Bu kadının yüzündeki ifade paha biçilemezdi. Bu işi yapmaya devam etmemin sebeplerinden biri de o. "Aman Tanrım, evet! Bunun olduğuna inanamıyorum. Benim Michael'ım. O iyimi?"

"O iyiden de öte. Öğrendiğinde yanında olduğunu bilmeni istiyor. Bildirimde gecikme oldu. Seni bulamadılar."

"Kesinlikle haklısın. New Hampshire'daydım ve polis beni bulamadı. Üç saat sonrasına kadar bilgilendirilmedim. Ben hala

Bana en çok ihtiyaç duyduğu anda oğlumun yanında olmadığım için kendime kızgınım."

"Lütfen şu istenmeyen öfkeyi bırak," dedim. "Seni bulamadıkları için ruhen seninle olmaya geldi. Mutlu çünkü bir gün tekrar birlikte olacağınızı biliyor. Şimdilik onun için yaşa, içinize çek, varlığını hisset ve onun senin meleğin olduğuna güven."

Machine Translated by Google

Saçını oynattığ ında, plakanın geri kalanını görebildim: XO-141. Nick O'Neill az önce bana cennetten bir kucaklama ve öpü cü k göndermiş ti.
Ben çok ş anslıyım.

Sevdiklerimizle hissetmemize izin verdiğ imiz devam eden bağ lantı, yalnızca en derin ü zü ntü , ıstırap ve acılarımızdan kurtulmamıza değ il, aynı zamanda trajediye karş ı zafer kazanmamıza da yardımcı olabilir.
Sevdiğ imiz birini ya da bir ş eyi kaybetmek bize sadece hayatın ne kadar kırılgan ve geçici olduğ unu değ il, aynı zamanda hayatımızdaki birçok nimetin (aile, arkadaş lar, sağ lık vb.) kıymetini bilmenin ne kadar önemli olduğ unu da hatırlatabilir.

Kaybettikten sonra göklerden sü zü lmeye baş layan birçok iş arete ek olarak, sevdiklerimizi anmanın ve anılarını kutlamanın birçok yolu vardır. İ ş te baş lamanıza yardımcı olacak bazı fikirler: sevdiğ iniz kiş inin adına bir burs fonu baş latın; Ölen sevdiklerinizin doğ um gü nü veya yıl dönü mü için bir buluş ma planlayın ve bir balonun havalanmasına izin verin. Çocuklar bir not yazıp balona iliş tirerek faydalanabilir; sevdiklerinizin en sevdiğ i çiçeklerden bazılarıyla bir hatıra bahçesi dikin; arka bahçeye bir ağ açdik; en sevdikleri ş arkılardan oluş an bir CD yapın; sevdiğ iniz kiş inin en sevdiğ i gömleğ i veya ceketi ruhunuzdan yapılmış bir yastığ a sahip olun; hizmetlerinden çiçeklerden bilezik veya kolye yaptırabilir; sizi gü lü mseten resimler ve öğ eler içeren bir not defteri dü zenleyin ve oluş turun; ve sevdiğ iniz kiş iye bir gü nlü ğ e mektup yazın ve aldığ ınız iş aretleri belgeleyin.

Kedere ve yas sü recine eş lik eden duygular acı verici ve zaman zaman yorucu olabilse de, insan kendini “kabul etmez”.

Machine Translated by Google

ü zerinde" keder. Yas tutanlar için kaybı hayatlarına entegre etmeyi öğ renmek önemlidir, böylece kayıp onları tanımlayan ş ey değ il, onların bir parçası haline gelir. Keder hiç bitmeyen bir sü reçtir, ancak duygular zamanla değ iş ir ve birçok insan zamanla hayatı yaş ayabildiğ ini ve hayattan zevk aldığ ını bildirir. "Yeni normal" bir hayat yaş amayı öğ renirler ve fiziksel kayıptan önce yaş adıkları hayata geri dönü ş ü n olmadığ ını kabul ederler.

Pek çok insan sessizce yas tutar veya kederle parçalanır. Sevilen bir ruhtan bir medyum aracılığ ıyla haber almak gü ven verici olsa da, bağ ımlılık yapabilir. Medyumluk, iyileş me ve iyileş me yolundaki araçlardan yalnızca biridir. Yas tutma sü recinde size haftalık destek ve rehberlik vermesi için profesyonel bir yas danış manından yardım almanızı öneririm. Keder destek grupları da bölgenizde mevcut olabilir. Lü tfen yardım için ulaş maktan çekinmeyin. Bir medyum aramakla ilgileniyorsanız, kalpten gelmeyen ve yas tutanlardan yararlanacak medyumlar olduğ unun farkında olun. Saygın bir ortama yönlendirme aldığ ınızdan emin olun.

Machine Translated by Google

17

Siperden Masallar

Yıllar içinde her kesimden insanla yakın temaslarım oldu: ü nlü ler, profesyonel sporcular, polisler, itfaiyeciler, hemş ireler, doktorlar, mavi ve beyaz yakalılar, seksenlik insanlar, anneler, babalar ve hatta bir köpek. . Sizinle "Comedian Medium" siperlerinden en dokunaklı, hayranlık uyandıran, kahkahalarla dolu hikayelerden bazılarını paylaş mak istiyorum. Ruhları benzersiz bir ş ekilde getiriyorum ve bir odadaki enerjiyi kahkahalarla yü kseltiyorum. Sevdiklerimiz ruhen gü zel anıları kutlamak isterler - baş ka bir uyanış ı yeniden yaş amak değ il.

En sevdiğ im anılarımdan biri, Fireside Restaurant'ta yaptığ ım bir etkinlikten kaynaklanıyor. Masalardan birine yaklaş tığ ımda yaş lı bir kadının yü zü ndeki gergin heyecanı görebiliyordum. Yanakları döndü pembe bir renk aldı ve sandalyesinde kıvrandı. Hanımefendi kocanız öldü mü dedim. Sanki "The Price Is Right'ta sıradaki yarış macı sensin" diye bağ ırmış tım. Sandalyesinden fırladı ve çılgınca iş itme cihazlarını ayarlayarak bana doğ ru ayaklarını sü rü rken sandalyeyi devirdi.

"Evet, Maureen, kocam öldü ," dedi gerçekçi bir ş ekilde.

Karaciğ er ve pankreas bölgemde ş iddetli bir ağ rı hissettim. ruh bana nasıl geçtiğ ini anlatmaya çalış ıyordu.

"Bana kanser olduğ unu gösteriyor."

Evet anlamında baş ını salladı.

Pankreas mı?

Machine Translated by Google

Baş ını geriye atıp elindeki silahı tutarken gözleri bü yü dü .
mikrofon hemen elimden.
"Vatansever, elbette vatanseverdi! 4 Temmuz'da doğ du!"

Seyirciler bü yü k bir alkış la ayağ a kalktı.

Birkaç yıl önce, özel okumalar yapmaya ilk baş ladığ ımda, seksenlerinde yaş lı bir kadın yağ murlu bir Pazartesi gü nü dü kkânımın önü ne geldi. Kısa bir tulum etek, tozluk ve boynunda kahverengi puantiyeli bir bandana giymiş , yaş ından daha genç giyinmiş ti. Yaş lı bir Dolly Parton'un böyle görü neceğ ini hayal etmiş tim. Kısa bir okuma yapmak için zamanım olup olmadığ ını sordu.

Cesaretini beğ endim, bu yü zden onu sıkış tırmayı kabul ettim. Dü kkanın önü nde annemin bana verdiğ i eski antika kanepeye oturduk. Özel konuğ uma adını sordum, "Sen söyle" dedi. Bunu milyonlarca kez duydum ama yü ksek sesle gü ldü m. Bilin bakalım adı neydi?
Bebek!
Ellerini tutarak ve bağ lanmak için gözlerimi kapatarak seansa baş ladım. Kafamda, sevdiklerimden Dolly ile konuş mak istiyorlarsa öne çıkmalarını ruhen istedim. Donanma ü niforması giymiş bir adam belirdi, siyah saçları geriye doğ ru taranmış tı. Sırıttı.
Dolly, burada donanma ü niforması giymiş koyu renk saçlı bir adam var.
Gözlerimi açtım ve kafasını salladığ ını gördü m. el sallamaya baş ladı elleri bir sineğ i ezer gibi. Üst dudağ ı tiksintiyle yukarı kalktı.
O bir piçti. Orada baş ka kimse var mı? Onun dış ında herkesi alırım."
Neredeyse kaybediyordum. Tekrar ellerini tuttum ve gözlerimi kapattım.
Dolly, ş imdi seninle bağ lantı kurmak isteyen baş ka bir erkeğ e sahibim. Bana York, Maine'i gösteriyor. Ayrıca elinde bir ş iş e viski tutuyor."

Machine Translated by Google

Dolly kanepeden fırladı ve ellerini kalçalarına koydu.

"Şaka yapıyor olmalısın! Cennete mi girdi?"

Kendimi tutmaya çalıştım ve gülmemek için dudağımı ısırdım.

Dolly çantasını ve şemsiyesini toplamaya başladı.

"Ölen kedimle konuşmaya geldim boktan eski kocalarımla değil. Yine de teşekkürler."

ABC Media Productions, şovu satın almakla ilgilenen kablo ağları için bir "teaser" görevi gören bir sunum makarası çektiğinde, Blue Hills'in nefes kesen manzarası için Quincy, Massachusetts'teki Tirrell Room'da okumayı seçtik. Mavi Tepeler, kıyı şeridinde yelken açarken uzaktan bakıldığında yamaçlardaki mavimsi tonu fark eden ilk Avrupalı kaşifler tarafından adlandırılmıştır. Mavimsi renk, tepeler boyunca taşlaşmış riebekit mineralinin varlığından gelir.

Genç bir kadının yanından geçtim ve birinin kulağımda bağırdığını duydum. Başım, "O benim kızım. Durmak!"

"Baban öldü mü?" Ona sordum.

"Aman Tanrım, evet!" ciyakladı.

Babasıyla bağlantı kurmak için dans pistine gelmesini istedim. Annesi, amcası ve kız kardeşleri onu takip etti.

"Babam bir düğünden bahsediyor."

Tüm grup nefesini tuttu ve gözyaşlarına boğuldu. İlk gittiğim genç kadın önce konuştu.

"Bir ay önce evlendim ve babam düğünüme iki hafta kala vefat etti."

Babası, Divi Divi tatil beldesi de dahil olmak üzere kendi Aruba veri tabanımda bana tanıdık sahneler gösterdi.

Machine Translated by Google

"Demek balayınız için Divi Divi'de kaldınız?"

Çığlıklar daha da yükseldi.

"Bunun olduğuna inanamıyorum. Babam balayımız için Divi Divi'ye tüm masrafları karşılanmış bir gezi teklif etti." Kocasının elini tuttu.

"Bilmen için söylüyorum, o seninle gitti."

Hepsi birbirine bakarken tuhaf bir duraksama oldu.

Annem mikrofonu aldı. "Bu harika çünkü bütün aile balayına gitti."

Babam bana kızının bir erkek bebek beklediğini söyledi. Bunu ona söylemenin havalı olup olmadığından emin değildim. Oldukça minyondu ve kesinlikle hamile görünmüyordu.

"Babam bana yeni bir bebek gösteriyor."

Hepsi şaşkın şaşkın birbirine baktı.

Yeni gelin "Hayır, hamile değilim" diye haykırdı.

"Beş yıl beklemeyi planlıyoruz"

"Peki," dedim. "Caddenin yukarısında bir CVS eczanesi var. Eğer olabilir bir sopa kapmak istiyorum."

O ve nişanlısı kıkırdadılar. Çok ciddiydim. Bir hafta sonra bana bir mektup yazarak "neyse ki" bir teste girdiğini ve

gerçekten hamile!

Altı yıl önce, babasını yeni kaybetmiş ellili yaşlarında Sue adında bir kadına bir okuma yaptım. Onunla ilgilendi ve onu kaybettiği için tamamen üzüldü. Geçtikten sonra iyi olup olmadığını öğrenmeyi umuyordu. Babam İtalyan asıllı çok güçlü bir adamdı. Bağlantıyı kurması uzun sürmedi.

"Baban burada. Bana kolon kanseri veya karnının derinliklerinde kanser olduğunu gösteriyor. Kıçım düşüyor gibi hissediyorum."

Machine Translated by Google

Sue şaşırmış ama mutlu görünüyordu.

"O iyimi? Onun için yapmaya çalıştığım her şeyden memnun mu? Yapmak Onu ne kadar özlediğimi biliyor mu?

"Evet, çok mutlu. Acı çekmedi ve hala harika bir mizah anlayışı var. Onu ne kadar özlediğini biliyor. Çok büyük gülümsüyor. Paranın merdivenlerin altında olduğunu söylüyor."

İkimiz de güldük ve Sue rahatlamış görünüyordu. Ona babasının dünyadaki hayatı hakkında birçok gerçeği anlatmaya devam ettim. Bana evler yaptığını ve parmağını kestiğini gösterdi. Daha hafif hissederek ayrıldı.

Okumadan yaklaşık iki ay sonra market alışverişi yaparken Sue ile karşılaştım. Üzgün bir şekilde bana doğru geldi.

Maureen, merdivenlerin altında hiç para yoktu. Okumamızdan bir hafta sonra ekskavatör geldi ve hiçbir şey bulamadılar.
Babama paranın nerede olduğunu tekrar sorar mısın?

Şaşırdım. Sözüm yoktu. Kendimi toparlayıp derin bir nefes aldıktan sonra babamın "Paralar merdivenlerin altında" dediğinde şaka yaptığını anlattım.

New England'da medyumluğumla tanındığım için şanslıyım ama bazen tanınmak göründüğü kadar heyecan verici değil. Market alışverişi yapmak gibi basit şeyler zaman zaman fısıltılara ve bakışlara dönüşür. Bir gün yerel süpermarketin ürün reyonunda, marul reyonundan gelen "psssst" sesini duymaya devam ettim. Orta yaşlı bir kadın dikkatimi çekmeye çalışırken marul ararmış gibi yaptı. Sonunda baktım ve fısıldadı, "Kardeşim burada mı? Daha yeni öldü."

"Hayır, o şarküteri reyonunda. İyi bir romaine kafası aramakla meşgulüm.

Tahmin ettiniz: gitmeden önce onu yakalamaya çalışmak için kaçtı.

Machine Translated by Google

Geçenlerde ruh iletiş imi ü zerine bir ders verdim. Herkesin kendi sevdiklerine ruhen bağ lanabileceğ ine kesinlikle inanıyorum. Herkesi sınıfa davet ederken, bir kadın tanıdık geldi.

"Seni nereden hatırlıyorum? Çok tanıdık geliyorsun."

Konuş mak yerine ellerini tuttu, önü nde bir kutu oluş turdu. göğ sü ne bastırdı ve ezici bir hareket yaptı.

Gururla, Mamografinizi çektim, diye haykırdı. "Ofisteki herkes senin geldiğ ini görü nce çıldırdı."

"Yani, bana kimin yardım edeceğ i konusunda kavga ettiler mi?"

"Ah, tam olarak değ il. Kimse yapmak istemedi. hepsi senden korktu prosedü r sırasında ölü insanları getirirdi.

Bu, ilk mamografim sırasında önceki yıldan bir hatırayı ateş ledi. Göğ sü nü zü ezen kitap ayracı yaş ama zevkini yaş amadıysanız, yumuş ak, hassas cildinizi çok ince bir pizza kabuğ una bastıran bir mengene hayal edin.

Geçen yıl, midcrush, yana dönü k, sol göğ ü s pleksiglas bir tabakta servis ediliyor, beko bip sesi odada yankılanırken, "mammo operatörü " benden nefesimi tutmamı istedi. Derin bir nefes alıp, beni dinleyecek herkese bunun bir an önce bitmesi için dua ettim. Operatör, "Babam ş u anda size bir ş ey söylü yor mu?"

Gerçekten mi? Benimle dalga mı geçiyorsun! Sence meme uçlarım cennete giden bir çeş it anten mi? Aslında evet, sana sol göğ sü mdeki Vulcan'ın ölü mcü l pençesini bırakmanı söylü yor. Bir sonraki babam için sabırsızlanıyorum lekeleme.

Bazen "çalış madığ ım" zamanlarda ruhun ortaya çıkmasına izin veriyorum. Ben bir restorandayken ruhlar dikkatimi çekmeye bayılır. ("Ölü lerle akş am yemeğ i ve içecekler" demeyi seviyorum.)

Machine Translated by Google

özellikle yemeğimi sipariş ederken onları sessiz tutmak için çok çalışmak. 1950'ler tarzı yerel bir restoran olan Dave's Diner'da birkaç kız kardeşimle birlikteydim. Garsonun ruhen ablası beni yalnız bırakmazdı. Sonunda bozuldum ve bağlantıyı kurdum.

"Yemek yememe izin vermeyen bir kadını ruhumda burada tutuyorum. O onun senin kardeşin olduğunu söylüyor."

Garson bir yığın menü bıraktı ve yerinde dondu. Acıdan bitkin bir halde yanıma oturdu ve sessizce ağladı.

"Kardeşin göğüs kanseriydi," dedim. Bana büyük bir "C" gösteriyor ve göğsümün önünde baskı hissediyorum. Üç çocuğu var mı? Üç parmağını kaldırıyor."

"Aman Tanrım, her şeyden önce meme kanseriydi ve üç çocuk."

"Kendisine ve şimdi çocuklarına bu kadar iyi baktığınız için size teşekkür etmek istiyor" dedim.

Bu noktada, garson kontrolsüz bir şekilde ağladı. Müşterilerin çoğu bize baktı. Yumurtalarımızın fazla pişmiş olduğunu ve yemediğimizi düşünmüş olmalılar. Daha sonra, hazırlıksız kahve, çörek ve ölü sabahımdan sonra kalktım ve garsona sarılmaya gittim.

Alışveriş merkezindeki giyim mağazaları, diş hekimi muayenehanesi, barlar, kitapçılar, çiçekçiler, göz doktorumun muayenehanesi, umumi tuvaletler, spor etkinlikleri, hastaneler, banliyö treni ve bir tanesi gibi çeşitli yerlerde pek çok beklenmedik okuma yaptım. bronzlaşma seansı sırasında.

Geçenlerde Facebook'ta bir arkadaş olan Kathleen Gallagher Perry, paha biçilemez bir deneyim paylaştı. Hikayesini okuduktan sonra gülmekten yanaklarım ağrıdı:

Machine Translated by Google

Komik hikaye . . . Bugü n ikinci sınıfa CCD öğ retiyordum. Buradaydı konuş ma:

Kü çü k kız: "Hanımefendi. Perry, neden bu kitapta sadece İ sa'nın resimleri var da Tanrı'nın resimleri yok?

Bayan Perry: "Eh, Tanrı her yerdedir. Onu, insanların İ sa'yı görebileceğ i gibi gerçekten göremezsiniz.

Kü çü k kız: "Maureen Hancock'un onu görebileceğ ine bahse girerim."

Gü lmek en iyi ilaçtır. Geride kalanların acılarına gü lmelerine yardımcı olabilirsem, iş imi yapmış olurum. Öyleyse, devam edin ve kendinize iyi bir kahkaha atın, belki de iyi bir ağ lamadan sonra. Hayatınızın tü m gü nlerini kucaklayın, böylece mezar taş ınızdaki çizgi arasındaki yıllarla gurur duyabilirsiniz.

İ ş te kendinizi keyifsiz ve dengesiz hissettiğ inizde yardımcı olacak basit bir topraklama egzersizi. Kendinizi bir tarlanın ortasında dururken hayal edin. Bir nefes alın ve dü nyanın enerjisiyle dolu bir ağ acın köklerinin ayaklarınızın altından çıktığ ını hayal edin. Kökler nazikçe bacaklarınızı sarar ve sizi destekler. Sıkı bir ş ekilde dikildiniz ama esneksiniz. Ş imdi ayaklarınızın dibinde beyaz bir ış ık topu hayal edin. Bu sıcak, parıldayan koruyucu ış ığ ın yavaş ça bacaklarınıza, gövdenize, boynunuza ve baş ınıza doğ ru hareket ettiğ ini hayal edin. Tü m vü cudunuza yayıldığ ını hayal edin. Bu sizin beyaz ış ık korumanız veya enerji battaniyenizdir. Sizi negatif enerjiden koruyan bir gü ç alanı görevi görü r. Ş imdi dış arı çık ve gü l, ağ la ve iyileş .

Machine Translated by Google

Çözüm

Son dört yılımı ilk kitabımı şekillendirmek için harcadım - hayalim artık gerçek. Başlarken, gerçek hayattaki bir hayalet fısıldayan olarak maceralarımda bana katılırken bu kitabın gülmenize, ağlamanıza ve ölümü anlamanıza yardımcı olacağını umdum. Şimdi bu kitabın başka birinin hikayesini okumaktan çok daha fazlası olduğunu anlıyorum. Trajediden zafere uzanan hikayelerin doruk noktası. Hayattan ölüme ve tekrar hayata geçiş, ruhu sevdiklerimizin anısına hayatı dolu dolu yaşamaya dair bir rehber kitap. Çoğunlukla, umarım bu kitap daha ilahi bir farkındalığa sahip olmanıza yardımcı olur ve sezginizi, tohumu ekilmiş ve sadece beslenmeye ihtiyaç duyan bir çiçek gibi açar. Belki de her şeyin mümkün olduğuna inanarak yıldızlara ulaşmak için ilham alacaksınız.

Hepimize inanılmaz bir yaşam armağanı verildi. Nasıl yaşamayı seçtiğimiz, gerçek hediyedir. Sadece keder, geçişler ve yaşam değişimlerinden geçme düşüncesinde geri çekilir misiniz? Yoksa kendinize acıyı hissetme izni vererek iyileşmenin başlamasına izin mi veriyorsunuz? Birlikte oturduğum ve çocuklarını fiziksel olarak kaybetmiş bazı ebeveynler, zamanlarının çoğunu bekleyerek ve ötesindeki nihai yeniden birleşmeye odaklanarak geçiriyorlar. Bu alanda, artık ölümden korkmayıp onu kucaklayarak devam etmenin bir yolunu buluyorlar. Kız kardeşim Rosie'nin kredisine göre, hayatını ölümü bekleyerek geçirmiyor. Sean'ı tekrar gördüğünde ne kadar muhteşem olacağını tartışsak da, hayat denen bu muhteşem macerayı yaşamak ve onu gururlandırmak için onunla bir anlaşma yaptı. (Sonuçta kendi macerasındadır). Ölüm onun yaşama tutkusunu ortadan kaldırmadı. Hayatı bu anda yaşamak onu Sean'a yaklaştırdı.

Machine Translated by Google

Ölü m, her birimizin bu hayatta sahip olacağ ı en bü yü k gizem ve en derin deneyimdir. En derin arzum, bu yolculukta bana katılarak, yalnızca ölü mden sonraki yaş amı anlamayı değ il, aynı zamanda nasıl yaş anacağ ını da öğ renmenizdir ; ertesi gü n. Ama neş e içinde yaş amak.

Tü m bu parçalar etrafınızda konfeti gibi patlayana kadar her gü n neş e parçalarını sıkın. Karş ındakiler senin için bunu istiyor. Ölü m, ölmek ve öbü r dü nya hakkında anlayış ve netlik kazanmanız için kök salıyorlar.

Bü yü dü ğ ü m ve her deneyimden öğ rendiğ im gibi, bir çocuğ a fiziksel olarak veda etmek zorunda kalan ve asla vedalaş ma ş ansı bulamayan tanış tığ ım ebeveynlerden derinden etkilenmeye devam ediyorum. Enerji rezervlerim azaldığ ında ve bir kalabalığ a ş ifa mesajları vermem gerektiğ inde, genç yardımcılarımdan bazılarını çağ ırırım: Sean Michael, Nick, Jennifer, DJ, Jonathan, Bo, Anjuli, Drew ve Maddie. El ele tutuş up gü lü mseyerek gözü mü n önü nde duruyorlar, baş ka bir çocuğ un dinleyicilerim arasında endiş eyle oturan ebeveynlerine umut ve ş ifa mesajları vermesine yardım etmeye hazırlar.

"Yandaki Medyum" olabilirim ama senden hiçbir farkım yok.
Sevdiklerimizi ruhen duyma, hissetme ve görme yeteneğ ine hepimiz sahibiz. Umarım artık ruhsal iletiş im konusunda daha derin bir anlayış a sahipsinizdir ve zihninizi nasıl susturacağ ınızı, gü veneceğ inizi ve dinleyeceğ inizi öğ renmiş sinizdir. Bunu yaptığ ınızda, keder katmanları soyulmaya baş layabilir.
Mesajımı kendi televizyon programım aracılığ ıyla tü m ü lkeye yaymanın eş iğ indeyken -sadece hayalini kurduğ um bir ş eydi- biliyorum ki Tanrı, meleklerim ve ruhumdaki özel sevdiklerim, mesajımı kü resel olarak yaymamın önü nü açtı. . Umarım "benim mesajım" sizin mesajınız olur ve baş kalarına yardımcı olabiliriz

Machine Translated by Google

ölü mden korkmayı bırakmak ve sevilen birinin fiziksel kaybını yeni, aydınlanmış bir ş ekilde anlamak. Bu hikayeden kalbinizde yankılanan bir ş ey varsa, lü tfen bunu aileniz ve arkadaş larınızla paylaş ın.

Hayal gü cü nü n bilgiden daha gü çlü olduğ una inanıyorum - mitin tarihten daha gü çlü . Rü yaların gerçeklerden daha gü çlü olduğ una inanıyorum - umut her zaman deneyime galip gelir - kederin tek ilacı kahkahadır. Ve aş kın ölü mden daha gü çlü olduğ una inanıyorum.

—Robert Fulghum

Machine Translated by Google

Ek

Sıkça Sorulan Sorular

Birçok insanın öbür dünya, ruh iletişimi ve genel olarak maneviyat hakkında soruları vardır. Bir gösteri sırasında, aldığım birçok e-posta aracılığıyla veya çocuklarımla top sahasında takılırken sürekli olarak bu soruları yanıtlamam isteniyor. Bu cevaplar, işimde yaşadığım deneyimler ve ruhun bana söyledikleri aracılığıyla toplandı. Bu cevaplardan bazıları sadece benim görüşüm ve diğer tarafa geçtiğimde doğrulanacak.

S: Ruh medyumu nedir?
C: Bir ruh medyumu, ruhlar dünyasından veya cennetten görsel izlenimler, semboller ve sahneler işiterek, hissederek ve görerek ruhlarla telepatik olarak iletişim kuran kişidir. Bir medyum, ruhumuzdaki sevdiklerimizin titreştiği daha yüksek frekansları veya enerjileri alıp bunlarla bağlantı kurabilir. Benim için mesajlar kendi sesimle geliyor ama ruhen sevdiğiniz kişinin düşünceleri ve izlenimleri. İnsanlarla dolu bir stadyum gibi, ya da daha iyisi, bir müşterinin kapısında "ağ"ın (büyük bir kalabalık) belirdiği Verizon reklamına benzer.

Bir okumada alıcıya iletilen bu hızlı bilgi ve görüntülerin benim yorumumdur. Çevirim bazen biraz eksik olabilir, ancak genellikle bir oturum sırasında bilgilerin yaklaşık yüzde 90'ı anlam kazanır ve o sırada anlaşılmayan herhangi bir bilginin daha sonra anlamlı olma olasılığı yüksektir.

Machine Translated by Google

Yaş ayanların ve geçmiş in isimleri her zaman bir okumada gü ndeme gelir. Öte yandan sevdikleriniz kim olduklarını, kiminle birlikte olduklarını ve kimleri geride bıraktıklarını kabul etmekten hoş lanırlar. "Ben Billy, kırk iki yaş ındayım, bir İ kizler burcuyum ve kumsalda uzun yü rü yü ş ler yapmaktan hoş lanırım." Birisi ruhların piyango numarası verip vermediğ ini sorduğ u her seferinde bir kuruş um olsaydı, bir sü rü kuruş um olurdu. Oh, ve cennetten gelen kuruş ları unut. hala bekliyorum
gü mü ş dolar!

S: Herkesin ruhlarla iletiş im kurma yeteneğ i var mı?
C: Evet, herkesin Tanrı vergisi bir sezgi armağ anı ve mesajları alma yeteneğ i vardır. Bazı insanlar bu yeteneğ e daha açıktır. Herhangi bir yetenek gibi, örneğ in bir mü zik aleti çalmak gibi, bazı insanlar doğ aldır ve bazılarının daha fazla pratik yapması gerekir. Meditasyon, yoga, ruhani kitaplar, psiş ik yetenekler geliş tirmek için geliş tirme kasetlerini dinlemek ve zihin gevezeliğ ini nasıl ayarlayacağ ınızı öğ renmek gibi araçlar, kendi sezgiselliğ inizden yararlanmanın yalnızca birkaç yoludur. Hiç birini dü ş ü ndü nü z mü ve neredeyse anında telefon çalar veya onunla karş ılaş ırsınız? Cevap evet ise, tahmin edin ne oldu? . sen biraz medyumsun! Onlara fiziksel olarak çarparsanız, biraz psikotik olursunuz (ş aka yapıyoruz!). Ş imdi, yeteneğ inizden korkmamayı öğ renin, ona gü venin, bırakın ve bu yeteneğ in size ve ailenize yıllarca rehberlik etmesini izleyin. Kulağ a kolay geliyor, değ il mi? Pratik gerektirir.

S: Medyumluk Katolik Kilisesi'ne ve Hristiyan öğ retilerine aykırı değ il mi?

C: Bazen bir danış an, bir seansta annesinin veya babasının dinine aykırı olduğ u için gelmeyeceğ ini söyleyebilir. Ben kendim İ rlandalı Katolik olarak yetiş tirildim ve hala İ rlandalı ve Katolikim. Benim

Machine Translated by Google

inanç, hayatın yüksek tarafından umut, barış ve koşulsuz sevgi mesajları iletmeme izin veriyor. Cennetle bağlantı kurduktan sonra güzel bir iyileşmeden başka bir şey görmüyorum - ve bu kötülükten başka bir şey değil. Kutsal Ruh'un armağanları hakkında Aziz Paul'den alıntı yapacak olursak: "Çeşitli armağanlar vardır, ama aynı Ruh . . . Ama Ruh'un tezahürü, herkesin yararı için herkese verilir: çünkü birine Ruh aracılığıyla bilgelik sözü, diğerine aynı Ruh aracılığıyla bilgi sözü, diğerine aynı Ruh aracılığıyla iman verilir. aynı Ruh tarafından başka bir şifa armağanı, bir başkasına mucizeler yaratma, başka bir kehanet, başka bir ruh anlayışı, başka bir farklı dil türü, bir başkasına dillerin yorumu. Ama tek ve aynı Ruh bütün bunları işler, her birine dilediği gibi ayrı ayrı dağıtır." (1 Korintliler 12:4–11)."

Tanrı'nın kutsal ruh aracılığıyla her birimize özel armağanlar verdiğine inanıyorum. Bu hediyeler birçok biçimde verilir. Medyumluk, kehanetin armağanıdır. Eski ve Yeni Ahit boyunca Tanrı, halkıyla her zaman medyumluk aracılığıyla iletişim kurmuştur. Bu iletişim birçok biçimde kendini göstermiştir; melekler, vizyonlar, sözde ölüler veya rüyalar. İsa ve Vaftizci Yahya'nın doğumu kehanet edildi. Vaftizci Yahya, Mesih'in gelişini önceden bildirdi (Yuhanna 1:6–9). Medyumluk, Hıristiyan öğretilerinin tümü olmasa da çoğunun dayandığı "doğaüstü" ve "mucizevi" olaylar aracılığıyla kabul edilir. Tanrı tüm armağanlarımda hazır ve etkindir.

S: Cennette sevdiklerimle nasıl iletişim kurabilirim?
C: Onları düşündüğünde zaten yapıyorsun. Düşünceleriniz doğrudan onlara gider ve sizi net bir şekilde duyarlar. Tek ihtiyacın olan sabırlı olmak,

Machine Translated by Google

istekli ve korkmayan. Zorlamak yardımcı olmaz. Sık sık çocuklarını kaybetmiş ebeveynlerle otururum ve birçoğ u iş aret almanın zor olduğ unu söyler. Bu tarafla diğ er taraf arasındaki perdenin en ince olduğ u saat 3:00 ile 4:00 arasında uyanmak gibi çok ince olanlara dikkat çekmeye yardımcı oluyorum. Ve arabada araba kullanmak ve bir ş arkının sözlerini tam olarak dinlememek gibi ş eyler, aniden kelimeler size çarptığ ında ve özel bir anlam ifade ettiğ inde. Sevdiklerimizin bize mesaj göndermesinin ve iletiş im kurmasının birçok yolu vardır. Sadece kendi dü ş ü ncelerimizle onlarınki arasında nasıl ayrım yapacağ ımızı öğ renmemiz gerekiyor.

Kaçınız araba kullanırken kafanızın içinde size geri dönmenizi söyleyen bir ses duydunuz? Ş aş ırtıcı bir ş ekilde, bir kamyon veya baş ka bir araç arabanıza çarpmak ü zere ve ramak kala olayı yaş ıyorsunuz. Ş imdi, arkanı dönmemiş olsaydın, yerel oto tamircini ziyaret ediyor olabilirdin. Sevdiklerimiz bize rehberlik eder ve fiziksel kabuk gittiğ i için sevgi bağ ı kopmaz. Ruhlarımız ebedidir ve bedenlerimiz dediğ imiz kullanılmış araba ömrü nü n çok ötesinde yaş arlar.

S: Her zaman ölü insanlar mı duyuyorsunuz? Nasıl kapatırsın?

C: Bu yeteneğ e sahip olduğ umu ilk fark ettiğ imde, ü zerinde fazla kontrolü m yoktu. Kızılderili bir ş aman olan arkadaş ım Tom Frederick, kontrolü n bende olduğ unu ve dü ğ meyi açıp kapatabileceğ imi anlamama yardım etti. Çok açık ve aş ırı empatik olduğ umu söyledi, bu da ruhların istedikleri zaman bana gelebileceklerini dü ş ü nmelerine neden oldu. Bana bağ lı olduğ unu anladığ ımda, ruhlar beni kovalamayı ve dolabımdan kafalarını çıkarmayı bıraktılar. (Gerçi bu bazen eğ lenceliydi, özellikle de tam uykuya dalarken ş unu duyardım: "Hey, Maureen, benim Bob. Yarın kızıma kitap okuyacaksın. Bir merhaba demek için arayayım dedim."

Machine Translated by Google

Şimdi, neredeyse bütün gece uyuyabilirim. Yine de, büyük bir etkinlik yaparsam, içinden çıkamayan ve "ruh görgü kurallarına" sahip olmayan bazı dönek ruhlar tarafından uyandırılabilirim.

S: Cennet ve cehennem var mı?

C: Sırf bu soruyu cevaplamak için ayrı bir kitaba ihtiyacım var.
Çağlar boyunca, çeşitli dinler öğretilerinde cennet ve cehennemden bahseder. Kendi kişisel görüşüm, kendi gerçeklerimizi yarattığımızdır. Geceleri ateş ve kükürtün aydınlattığı ve kırmızı takım elbiseli, boynuzlu ve kuyruklu bir adamın kapılarda beklediği cehennem denen gerçek bir yere inanmıyorum. Tanrı bize "özgür irade" adı verilen özel bir hediye verdi. Dünyevi varoluşumuzu nasıl yaşadığımıza bağlı olarak cennetin farklı seviyeleri olduğuna inanıyorum. Ayrıca (hafifçe söylemek gerekirse) kötü davranan ruhların var olduğu daha düşük titreşim seviyeleri olduğuna inanıyorum. Koşulsuz sevmek, başkalarına yardım etmek, yargılamamak ve maddi şeylere kapılmamak gibi başarının ruhsal yasalarını yaşamaya çabalayan ruhlu kişiler, etraflarında çok daha yüksek bir titreşime sahiptir ve Tanrı'ya daha yakın görünürler. Yine, ben Tanrı değilim. Sonunda, geri kalanıyla birlikte cevapları bulacağım.

Sen.

S: "Kötü" ruhlar var mı?
C: Haylaz ve bazen rahatsız edici olabilen daha düşük titreşimli ruhlar var. Şahsen kendimi dua ile koruyorum. Etrafıma sınırlar koyuyorum ve kendimi Tanrı'nın ışığıyla çevreliyorum.
Bu düşük enerjiler korkuyla beslenir, bu yüzden kontrolün sizde olduğunu bilmek önemlidir. Midenizde tüylerinizin diken diken veya mide bulandırıcı bir his uyandırabilecek istenmeyen bir enerji yaşarsanız, ona gitmesini söyleyin ve ciddi olun. Örtüleri başınızın üzerinde tutarak ve

Machine Translated by Google

sızlanmak yardımcı olmaz. Onlara "Sizin için dua edeceğim ama şimdi gitmeniz gerekiyor. Işığa git." Bunu inançla söyleyin ve sahip olduğunuz endişeli duyguya kapılmamaya çalışın. Korkunun sizi ele geçirmesine ve kötü bir ruhun sahte enerjisini yaratmasına izin vermeyin. Zihinlerimiz güçlü araçlardır ve bazen gereksiz endişelere ve stres.

Benzer bir notta, Ouija tahtalarının hayranı değilim. Bazen gitmeyen istenmeyen enerjileri getirirler. Bir tahtayla oynayan çocuklara ve gençlere karşı daha da temkinliyim. Arkadaşım Nancy, Ouija tahtasını denediğinde gençti. Yatağa gittiğinde, göğsüne bir şey oturmuş gibi hissetti. Bu duygunun geçmesi birkaç hafta sürdü. Tahta bir oyuncak değildir, ondan uzak durun.

Evinizde, özellikle de bir çocuğun odasında yaramaz bir enerji fark ederseniz, bulaştırmak için adaçayı veya şeker otu kullanmayı deneyin. Holistik mağazalarda veya Kızılderili dükkanlarında bulunabilen kurutulmuş adaçayı demetleri ve tatlı çimen, bir bölgeyi temizlemek ve arındırmak için kullanılan bir Kızılderili geleneğidir. Demetin bir ucunu yakın ve dumanı bir alanın etrafında sallayın.

Pencere kenarına bir Kızılderili rüya yakalayıcı asarak, çocuklarımın odasındaki yaramaz bir enerjiyle başa çıkma şansım oldu. Daha fazla koruma için odanın bir yerine dini bir haçasın ve etrafa kutsal su serpin. Ebeveynler olarak çocuklarımızı korumak istiyoruz. Yaramazlık yapan veya muhtemelen çocuğunuzun rahatsız olmasına neden olan enerjiyle konuşun. Onlara çocuğunuzu korkuttuklarını ve gitmeleri gerektiğini söyleyin.

S: Cennete gittiğimizde ne olur?

Machine Translated by Google

C: Ruhların bana söylediğ ine göre, "yönelim" denilen bir sü reçten geçiyorlar. Yeni gelen bir ruh için cennette bir tur. Sevdikleriyle yeniden bir araya gelirler ve ruh rehberlerini ve diğ er rehberleri tekrar görü rler. Bir ruh uyum sağ lamakta zorlanıyorsa, diğ er ruhlar bir sosyal hizmet görevlisinin veya terapistin yaş ayanlar için yapacağ ı gibi yardımcı olur.
Ayrıca, dü nyadayken dü ş ü nceleri, sözleri ve eylemleriyle ilgili yaptıklarını inceledikleri Hayat Kitaplarını da gözden geçirirler. Oradan bazıları dinlenir, kutlamalar yapar, bazen baş baş a vakit geçirir. Bazıları ders çalış ıyor, bazıları çalış ıyor ve bazıları fiziksel ölü mlerinden ya da sevdikleri birini geride bırakarak iyileş iyor. Ruhlar ve biz birçok yönden aynıyız, ancak duygular, seçimler ve özgü r irade gibi belirli ş eylerle baş a çıkma, baş a çıkma ve bunları ele alma konusunda farklıyız.

S: Cennet neye benziyor?
C: Ruhlarla ilgili gördü ğ ü m ş ey, her birinin kendi cennet "versiyonuna" sahip olduğ u (ekran koruyucu gibi bir ş ey). Kendilerini rahat hissettikleri ş ey olmak için cennetlerini yaratırlar. Örneğ in, bir ruh bana, tıpkı burada yapmayı sevdikleri gibi, okyanusun kenarında oturduklarını gösterebilir. Ya da bana, konuş tuğ um sevdiğ im kiş inin aş ina olduğ u bir ş ekilde -balık tutmak, kayıkla gezmek, dağ larda yü rü yü ş yapmak ya da bü yü dü kleri çiftlikte çalış mak gibi- gösterebilirler.

S: Cennetteki sevdiklerim hala bana kızgın mı?
C: İ ki kiş i arasında bir sorun olsa bile sevdiklerine kızan bir ruha rastlamadım. Her ruh bana koş ulsuz sevgiden baş ka bir ş ey olmadan geldi.

Bunun nedeni, cennette, buradaki hayatınızın ve onun içindeki herkesin daha bü yü k resmini görmenizdir. Ayrıca Tanrı bir hiçtir

Machine Translated by Google

ama saf, koşulsuz sevgi ve bağışlayıcılık ve böylece ruhlar da sever ve bağışlar. Çoğu kez bana sevdiklerine kendilerini affetmelerini söylememi söylüyorlar ki onlar, ruhlar ve yaşayanlar hayatı daha dolu yaşayabilsinler. Tüm saçmalıkların burada kaldığına inan.

S: Hayvanlar cennetten gelen mesajlarla iletişim kurar mı?
C: Hayvanlar kesinlikle insan ruhlarıyla hemen hemen aynı şekilde iletişim kurar. Müşterileri ötesindeki hayvanlarına bağladığımda bunu kişisel olarak defalarca deneyimledim. Şaşırtıcı bir şekilde, hayvan benimle çok insani bir şekilde konuşuyor ve mesajları insan mesajlarıyla aynı.

S: Hayvanlar bir ruhun enerjisine duyarlı mıdır?
C: Genelde hayvanlar, özellikle köpekler odadaki enerjiye karşı çok hassastır. Havlayabilirler ve bir şeye veya birine bakıyormuş gibi görünebilirler ve orada kimse yoktur. Odada bir ruh olduğunda kediler daha heyecanlı görünürler. Ekstra sesli olabilirler ve enerjinin olduğu bölgeye gidebilirler.

S: İngilizce bilmeyen insanların ruhlarıyla nasıl iletişim kurarsınız?

C: Cennette dil evrenseldir. Ruhlar, onları anlayabilmem için benim dilimde iletişim kurar. Aynı şey bebekler ve hayvanlar için de geçerli. Ancak bazen, bazı ifadelerin özel bir anlamı varsa, ruh onu bana kendi ana dilinde iletir. Mesela bir keresinde bir Yunanlı kadın için okuma yapıyordum. Kocası geliyordu ve Yunanca bilen arkadaşım Maryanne sözlerimi yorumluyordu.

Ancak koca aynı şeyi tekrarlamaya devam etti ve

Machine Translated by Google

Yunanca bana döndü ve duyduklarımı tekrarlayıp durdum: Ska'se Malaka. Maryanne beni masanın altından tekmeliyordu ama kadın gülümsüyor ve başını sallıyordu. Mesajdan oldukça memnun görünüyordu, bu yüzden arkadaşımın gönderdiği hançerleri anlamadım.
Ben.

Sonunda ona "Ne diyor?" diye fısıldadım.

Maryanne dişlerini gıcırdattı ve alçak sesle, "Kapa çeneni, aptal!" diye fısıldadı.

Nefesimi tuttum ama yaşlı Yunan kadın elimi tuttu ve bozuk bir İngilizceyle, "Artık o olduğunu biliyorum. Bunu bana hep söylerdi!"

Machine Translated by Google

teş ekkü rler

Bu vizyonun gerçeğ e dönü ş mesine yardım edenlere teş ekkü r etmek kitabın yarısını alırdı . Mesajlarımı bu kitap ve televizyon aracılığ ıyla paylaş ma sü recinde pek çok arkadaş ve aile ü yesi bana destek oldu. İ ş te yolu açan ve beni ayakta tutan bir avuç insan. Sanada teş ekkü rler:

Yakın ailem; sabrınız, koş ulsuz sevginiz ve desteğ iniz için dü nya meleklerim Greg, Tyler ve Drew.

Dalton Çetesi—Anne, Baba, Rosie, Jim, Liz, Maggie, Joe, Marygrace, Sarah ve Patrice. Sen kanatlarımın altındaki tü m rü zgarsın.

Anastassia Grace ve Candy Dalton - gü zel, yetenekli yeğ enlerime sevgiler ve teş ekkü rler.

Lisa Tener - inanılmaz yetenekli kitap koçum ve arkadaş ım. Rehberliğ iniz ve uzmanlığ ınız için derinden minnettarım. Bunu sensiz yapamazdım.

Imal Wagner - arkadaş ım ve edebiyat ajanım. aydınlatma için teş ekkü rler yol ve hayallerin gerçekleş ebileceğ ine inanmama yardım ediyor.

Carol Rosenberg—HCI Books'taki harika editörü m. Bu kitaba kattığ ınız sabır, enerji ve olağ anü stü beceri için minnettarlığ ımı ifade etmeye kelimeler yetersiz kalır.

Peter Vegso—HCI Books'un kurucusu. Bana bir ş ans verdiğ in ve bir rü yanın gerçekleş mesine yardım ettiğ in için teş ekkü r ederim.

Nancy Burke—Olağ anü stü dü zenlemenizi serpiş tirdiğ iniz için teş ekkü r ederiz. bu kitap boyunca yetenek

Machine Translated by Google

Marianne Leone Cooper (ve Jesse)—sevgili dostum ve rehberim.
Sarsılmaz desteğiniz, yeteneklerinizi paylaştığınız ve sesimi bulmama yardım ettiğiniz için teşekkür ederim.

Dot Aufiero—sizin yorulmak bilmez çabalarınız ve bana olan inancınız olmasaydı bugün olduğum yerde olmazdım.

Kelly Scriven—arkadaşım ve yöneticime özel bir teşekkür. Bana olan bitmeyen inancınız ve bu maratonda meşaleyi tuttuğunuz için derinden minnettarım.

Wanda McManus—sevgili dostum ve asistanım. Beni güçlü ve düzenli tuttuğun için teşekkür ederim!

Sandy Alemian—Seni hazinelerim arasında sayıyorum. Rehberliğiniz, desteğiniz ve koşulsuz sevginiz için teşekkür ederiz.

Kerry Brett - ruh kız kardeşim ve harika fotoğrafçı. Teşekkür ederim
The Medium Next Door'u hayata geçirdiğiniz için .

Larry Quemere—her zaman benimle ilgilendiğiniz için özel bir teşekkür
ve kitlelere şifa için kutsal bir alan sağlamak.

En yakın arkadaşlarımdan bazılarına sonsuz destekleri ve cesaretlendirmeleri için özel olarak teşekkür etmek istiyorum: Lori Belche, Maryann Georgantas, Diane, Katie, Melissa ve Erica Laubi, Fontneaus, Ellie Bassick-Trovato ve Canlandırıcı Bağlantılar ekibi, John Holland, Noelle Armstrong, Jaqi Murphy, Paula Wonson, Lisa Hockney, Lorna Brunelle, Ted Lopes, Shelley Hines, John Trifiro, Teesha Latec, Kendall ve Dina Fisher, Peder Al Faretra, Bridgewater Badger anneleri ve Juliana Fehrer.

Televizyon ve medyadaki arkadaşlarıma - bana inandığınız ve inandığınız için teşekkür ederim: Elaine Metaxas, Rebecca Eisen (ruh kız kardeşim), David Stone, Anne Lewis Roberts (ve ABC Media Productions'daki tüm personel), Kim Moses ve Ian Sander (Sander/Musa

Machine Translated by Google

Productions), Stephen Brown (20th Century Fox Television), Paradigm Talent Agency'den Cal Boyington, Dan Ilani, Steve Wohl ve Style'daki yöneticiler. Vizyonu gördü ğ ü nü z için teş ekkü r ederiz. Yolculuğ u dört gözle bekliyorum.

Fun 107 radyosundan JR Reitz, Michael Rock ve Larry Soares, WROR radyosundan Loren ve Wally ve tü m ekip, Phantazma Pictures'tan Eric Latek ve Outsource Creations'tan John Belche.

Kitaba içten öykü leriyle katkıda bulunan özel arkadaş larıma: Rosie Dalton, Dave Kane ve Joanne O'Neill, Suzanne D'Olimpio Falco, Gail Hunter, Mary Rizzo, Madison Armstrong, Donna Wells, Julie ve Pete Ostiguy ve Kristen Savoie.

Dedektif Alan Tate ve Metro Investigations'taki ekip; çocukları eve getirmeye yardım etme tutkumuz, ortak çabamız olan "Mission for the Losing" ile daha yeni baş ladı. Her zaman yanımda olduğ un için teş ekkü r ederim.

Dedektif Cindy Felts ve Ş ef John LaCrosse.

Ve bunu okuyan ve kendini dış lanmış hisseden herkese: Hayatımın birçok alanında bana yardımcı olan çok sayıda arkadaş ım olduğ u için mutluyum. Teş ekkü r ederim.

Machine Translated by Google

Kaynaklar

ABD'nin Yaslı Ebeveynleri

www.bereavedparentsusa.org Bir

çocuğ un ölü mü nü n ardından kederlerinin ü stesinden gelmek için mü cadele eden yaslı ebeveynlere ve ailelerine yardım etmek ve desteklemek için tasarlanmış ü lke çapında bir kuruluş .

Compassionate Friends

www.compassionatefriends.org

Bölgenizde arkadaş lık, destek grupları ve bire bir yardım sunan, yaslı ebeveynlerden oluş an ü lke çapında bir organizasyon.

Forever Family Foundation

www.foreverfamilyfoundation.org Kederli

insanlara destek ve ş ifa sağ larken, araş tırma ve eğ itim yoluyla Afterlife Science anlayış ını ilerletmek.

Wings

www.wingsgrief.org

Yaslı kiş iler ve bakıcılar için bilgi ve ilham kaynağ ı. Üç ayda bir yayınlanan, insanların kederli yolculukları hakkında gerçek öykü lerden oluş an bir dergi.

Kitabın

İ ndigo Çocukların Bakımı ve Beslenmesi, Doreen Virtue

Rahatlık: Kedere Yolculuk, Ann Hood

Machine Translated by Google

Rita Berkowitz ve Deborah S. Romaine tarafından yazılan Ruhlarla İletişim Kurmak İçin Tam Aptal Kılavuzu

Kederi İyileştirmek: Herhangi Bir Kayıptan Sonra Hayatı Geri Kazanmak James Van Praagh

Jesse: Bir Annenin Keder, Zarafet ve Her Gün Mutluluk Hikayesi
Marianne Leone

Ruh Değişimi: Ölülerin Nereye Gittiğini Bulmak, Mark Ireland

Biz Ebediyiz: Ölümden Sonra Yaşam Hakkında Ruhların Bana Söyledikleri
Robert Brown

Tanrı Ne Düşünüyordu?! Bilmek istiyorum . . . Ben de Sandy Alemian'dan Sordum

Machine Translated by Google

yazar hakkında

Maureen Hancock, ulusal olarak tanınan bir ruh medyumu, öğ retmen, öğ retim görevlisi ve holistik ş ifacıdır ve son on yılını geri verme yeteneklerini kullanarak geçirmiş tir. Kâr amacı gü tmeyen iki kuruluş un kurucu ortağ ıdır: Umut Tohumları, kanser hastaları için bü tü nsel bakım ve çocuklarını kaybetmiş ebeveynler için destek ve kayıp çocuklar ve yetiş kin vakalarında yardım ve ekipman sağ layan Mission for the Missing. Maureen,

Massachusetts Lisanslı Özel Dedektiflik Derneğ i. Onun
çok sayıda makalede yer aldı ve radyoda duyulabilir
ü lke çapında istasyonlar. Ek olarak, Maureen Fox talk show Wedlock or Deadlock'ta yer aldı ve ş u anda ABC/Disney ve The Ghost Whisperer'ın sorumlu yapımcıları ile kendi realite televizyon ş ovunu geliş tiriyor ; Sander/Musa Yapımları.

Maureen, kocası, iki çocuğ u ve çikolata laboratuvarı Ally ile Boston, Massachusetts'in gü neyinde kü çü k bir kasabada yaş ıyor.

Maureen, görü nü ş takvimi hakkında daha fazla bilgi almak veya ü cretsiz e-posta bü ltenine abone olmak için ş u adresi ziyaret edin: www.maureenhancock.com. Ayrıca www.seedsofhope.com ve www.missionforthe adreslerini de ziyaret edin.

kayıp.com.